

John Bevere

MỖI CỦA SATAN

**Sống Tự Do
Khỏi Cái Bẫy
Vấp Phạm**

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

Trên Một Triệu Bản Được Phổ Biến Khắp Thế Giới

SÁCH CÓ PHẦN SUY GẪM MỖI NGÀY

Kính thưa độc giả,

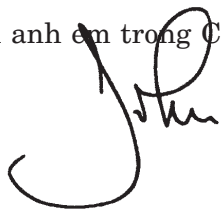
Sứ điệp này là một lễ thật quan trọng mà bạn sẽ phải đối mặt trong suốt quãng đời của bạn. Tôi có thể nói quả quyết điều này không phải là vì tôi viết sách này mà vì chủ đề quan trọng của cuốn sách. Sứ điệp này đến từ thiên đàng; cá nhân tôi tin rằng lý do duy nhất mà tên tôi được ghi ngoài bìa sách là vì tôi là người đầu tiên đọc nó. Vấn đề vấp phạm, vấn đề cốt lõi của cuốn sách *Môi Cửa Sa-tan*, thường là một trong những ngăn trở hóc búa nhất và cũng là cái bẫy mà ta phải đối mặt và chiến thắng.

Cuốn sách này đã phát hành trên mười năm và được in trên một triệu bản bằng nhiều thứ tiếng. Chúng tôi nhận vô số lời làm chứng từ khắp thế giới : họ làm chứng rằng sứ điệp này đã đụng chạm đời sống họ, giải phóng họ, ban sức mạnh cho họ để thoát khỏi sự trói buộc của kẻ thù, giúp họ nhận điều tốt nhất của Chúa dành cho họ.

Chúa cảm động lòng tôi cách sâu xa rằng tôi nên gửi tặng cuốn sách này như là biểu hiện của tình yêu của tôi dành cho các nhà lãnh đạo khắp trên thế giới. Cuốn sách cũng là một công cụ để các lãnh đạo hội thánh dùng để vực dậy các tín hữu và giải phóng họ.

Thưa độc giả, cuộc đời tôi đã được biến đổi hoàn toàn khi Chúa rót sứ điệp này vào tâm linh tôi. Tôi cầu nguyện rằng cuộc đời bạn cũng sẽ được biến đổi khi bạn tìm kiếm những lễ thật được nói đến trong sách này. Tôi rất muốn nghe từ bạn rằng sứ điệp này đã ảnh hưởng chính đời sống bạn và những người ở dưới chức vụ của bạn như thế nào.

Người anh em trong Chúa,

John Bevere

JohnBevere@ymail.com

Nguyên tác : THE BAIT OF SATAN
Tác giả : JOHN BEVERE
Dịch giả : NGÔ MINH HOÀ (ANH-RÊ)

MỒI CỦA SATAN

SỐNG TỰ DO KHỎI CÁI BẦY VẤP PHẠM

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

Tất cả phần Kinh Thánh trích trong sách này lấy từ
BẢN DỊCH MỚI.

Sách này dịch và phổ biến tại Việt Nam được sự cho phép
của John Bevere Ministries – Messenger International.

Bait of Satan (Mồi của Satan) của John Bevere © 2011

Messenger International

www.MessengerInternational.org

Sách này xuất bản đầu tiên trong tiếng Anh

Các sách vở khác trong tiếng Việt đều cung cấp miễn phí tại :

www.CloudLibrary.org

Liên hệ tác giả : JohnBevere@ymail.com

LỜI TRI ÂN SÂU XA ĐẾN . . .

Nhà tôi là Lisa, người bạn đời thân thiết nhất của tôi sau Chúa. Em quả là một người nữ tài đức. Anh mãi mãi biết ơn Chúa vì đã kết hiệp chúng ta thành vợ chồng. Cảm ơn em đã giúp biên tập cuốn sách này.

Bốn con trai tôi, Addison, Austin, Alexander và Arden, đã hy sinh thì giờ để ba rảnh rỗi mà viết xong cuốn sách này. Các con là niềm vui của ba.

Lời cảm ơn đặc biệt đến John Mason đã tin tưởng sử dụng này và khích lệ tôi đeo đuổi để in nó thành sách; cảm ơn Deborah Poulalion đã đóng góp tài trí để biên tập sách này và cũng cảm ơn tập thể cán sự nhà xuất bản Charisma House đã làm việc cùng chúng tôi để in cuốn sách này.

Quan trọng hơn hết là lòng biết ơn sâu xa của tôi đối với Chúa Cha về sự ban cho không tả xiết của Ngài, với Chúa Giê-su về ân sủng, lẽ thật và tình thương của Ngài và với Chúa Thánh Linh về sự dẫn dắt thành tín của Ngài trong suốt thời gian viết và in sách này.

Sách này là quà tặng
của tác giả, không bán.

Follow John Bevere on Facebook and Twitter.

MỤC LỤC

<i>Lời Tựa</i>	7
<i>Lời Giới Thiệu</i>	11
1 Tôi Mà Cũng Bị Vấp Phạm À?	17
2 Nhiều Người Bị Vấp Phạm	27
3 Sao Chuyện Này Lại Xảy Đến Cho Tôi ?	41
4 Cha Ồi Là Cha !	55
5 Tín Đồ Lang Thang Sinh Ra Như Thế Nào Nhỉ	71
6 Trốn Tránh Thực Tại	87
7 Nền Tảng Chắc Chắn	99
8 Mọi Thứ Rúng Động Sẽ Bị Rúng Động	115
9 Đá Vấp Phạm	133
10 E Chúng Ta Gây Cho Họ Vấp Phạm	151
11 Tha Thứ : Không Cho, Không Nhận	165
12 Trả Thù : Một Cạm Bẫy	181
13 Thoát Khỏi Cạm Bẫy	195
14 Mục Tiêu Là Làm Hoà	207
<i>Lời Kết : Hãy Hành Động</i>	
<i>Phân Suy Gẫm Bổ Sung Sách Môi Của Sa-Tan</i>	219

LỜI TỰA

Cuốn sách bạn đang cầm đây là một sự đối mặt quan trọng với lẽ thật mà bạn sẽ gặp trong quãng đời của bạn. Tôi có thể nói quả quyết điều này không phải là vì tôi viết sách này mà vì chủ đề quan trọng của cuốn sách. Vấn đề vấp phạm – điểm cốt lõi của cuốn sách *Môi Của Sa-tan* – thường là một chương ngại học búa mà ta phải đối diện và chiến thắng.

Các môn đồ của Chúa Giê-su đã chứng kiến rất nhiều phép lạ lớn lao và kỳ diệu. Họ ngạc nhiên khi thấy người mù được mở mắt và người chết được sống lại. Họ nghe Chúa Giê-su truyền cho cơn bão đe dọa đến tính mạng phải im đi. Họ thấy phép lạ hoá năm cái bánh và hai con cá để nuôi hàng ngàn người ăn. Danh sách về những phép lạ và dấu lạ của Chúa Giê-su thì vô số kể đến nỗi, theo như Kinh Thánh nói, các sách thế gian cũng không ghi hết được.

Chưa bao giờ mà con người đã chứng kiến cánh tay quyền năng của Đức Chúa Trời bày tỏ một cách ngoạn mục

Môi Cửa Satan

và rõ ràng như thế. Các môn đồ vừa ngạc nhiên vừa tôn kính và không phải những phép lạ này đẩy họ đến chỗ nghi ngờ mà chính là lời thách thức đến sau đó, lúc gần kết thúc chức vụ của Chúa Giê-su trên đất. Chúa Giê-su đã dạy các môn đồ Ngài, “Nếu anh em con phạm tội . . . Nếu trong một ngày, người ấy phạm lỗi bảy lần với con, rồi bảy lần đến nói: ‘Tôi ăn năn,’ thì con cũng hãy tha thứ!”

Phản ứng ngay của môn đồ là “Xin Chúa thêm đức tin cho chúng con!” (Lu 17:3-5). Không phải các phép lạ đã thôi thúc các môn đồ xin Chúa thêm đức tin hay xin Chúa cho họ kêu kẻ chết sống lại, hay xin cho họ khiến sóng biển im lặng mà chính là mạng lệnh của Chúa truyền hãy tha thứ cho những người làm hại họ.

Chúa Giê-su phán, “Việc gây vấp phạm không thể nào không có . . .” (Lu 17:1). Vấn đề không phải là khi nào bị vấp phạm mà là phản ứng như thế nào. Một sự thật không vui là không ít cơ đốc nhân bị vấp phạm và bị trói buộc.

Cuốn sách này đã được phát hành mười năm rồi. Trong khoảng thời gian này, chúng tôi đã nhận được rất nhiều những lá thư và những lời chứng của những cuộc đời, những gia đình và những chức vụ đã được chữa lành và đã được biến đổi nhờ những lẽ thật từ Lời Chúa viết trong sách này. Chúng tôi có in kèm một vài lời chứng để khích lệ bạn. Chúng tôi rất vui và dâng mọi vinh hiển cho Chúa về mọi điều này.

Một vị lãnh đạo nọ chia sẻ, “Hội thánh của chúng tôi đang bị chia rẽ sâu xa. Tình hình dường như vô vọng. Tôi tặng cuốn sách *Môi của Sa-tan* cho mỗi trưởng lão. Sự chia rẽ đã chấm dứt và bây giờ chúng tôi đã hiệp một rồi!”

Nhiều cuộc hôn nhân đã được cứu vãn. Mới đây sau khi giảng tại Nebraska, một cặp vợ chồng đến với tôi, người vợ thú nhận, “Tôi bị vấp phạm bởi các mục sư lãnh đạo của hội thánh này mười năm trước đây. Tôi đâm ra cay đắng và nghi ngờ, luôn tìm cách bào chữa cho mình và

vị trí của mình. Hôn nhân của tôi khốn khổ do những tổn thương của tôi và chồng tôi đang nộp đơn ly dị tôi. Anh ấy chưa tin Chúa và không muốn liên hệ gì với hội thánh. Có người đưa cho tôi sách *Mời Của Sa-tan*. Tôi đọc và trong một thời gian ngắn tôi hoàn toàn được tự do khỏi sự vấp phạm và cay đắng. Khi chồng tôi thấy những thay đổi trong đời sống tôi, anh ấy đã dâng đời sống mình cho Chúa và ngưng nộp đơn xin ly dị.” Người chồng đứng bên cạnh vợ, mỉm cười. Khi cô chia sẻ xong, anh ta xác nhận những thay đổi lạ lùng trong đời sống và gia đình của anh.

Lời làm chứng mà cảm động lòng tôi nhất đến khi tôi giảng tại ở Naples, bang Florida (Mỹ). Ngay trước khi giảng, một người đàn ông cao to tuổi trung niên đứng lên trước hội thánh và khóc khi anh kể câu chuyện bi thảm của anh : “Cả đời tôi, tôi cảm thấy cứ như có một bức tường ngăn cách giữa tôi với Chúa. Tôi dự nhiều buổi nhóm trong khi người ta cảm nhận sự hiện diện của Chúa, nhưng tôi thì thấy cứng đờ ra. Ngay cả khi tôi cầu nguyện cũng không có sự phóng thích hay sự hiện diện gì cả. Cách đây vài tuần tôi được cho cuốn sách *Mời của Sa-tan*. Tôi đọc hết một lều. Tôi nhận ra rằng tôi đã mắc phải mỗi của Sa-tan nhiều năm trước đây. Tôi ghét mẹ tôi vì bà đã bỏ tôi lúc tôi sáu tháng tuổi. Tôi biết rằng tôi phải gặp bà và tha thứ cho bà. Tôi gọi điện và nói chuyện với bà lần thứ hai sau ba mươi sáu năm. Tôi kêu gào, “Mẹ ơi, suốt bao nhiêu năm tháng nay con đã giữ sự không tha thứ đối với mẹ vì đã bỏ con.” Bà bật khóc và nói, “Con ơi, mẹ cũng đã hận bản thân suốt ba mươi sáu năm qua vì đã bỏ con.”

Anh ta kể tiếp, “Tôi tha thứ cho bà, và bà cũng tha thứ cho bà và bây giờ mẹ con đã hoà lại rồi.”

Đây là phần hấp dẫn. “Bây giờ bức tường ngăn cách tôi với sự hiện diện của Chúa đã không còn nữa.”

Mời Của Satan

Kể tới đây, anh ta không kiềm chế được nữa và oà lên khóc. Anh ta cố kiềm chế để thốt lên những lời này, “Bây giờ tôi khóc trong sự hiện diện của Chúa như một đứa trẻ.”

Tôi hiểu được sức mạnh và thực tại của sự trói buộc như thế. Tôi cũng đã từng bị trói buộc khốn khổ trong im lặng như thế trong nhiều năm. Sách này không phải là sách dạy lý thuyết suông mà chính là Lời Chúa đã trở thành xác thịt. Sách này đầy dẫy những lẽ thật mà cá nhân tôi đã trải qua. Tôi tin rằng cuốn sách này sẽ thêm sức cho bạn. Khi đọc, bạn hãy xin Chúa thêm đức tin cho bạn! Một khi bạn tăng trưởng trong đức tin, Chúa sẽ được vinh hiển và bạn sẽ tràn đầy niềm vui! Nguyện Chúa ban phước dồi dào cho bạn.

-
JOHN BEVERE

LỜI GIỚI THIỆU

Ai mà đã bẫy thú đều biết muốn bẫy được mồi thì cần làm một trong hai việc. Một là phải giấu cái bẫy đâu đó thì mới mong rằng con vật sập bẫy, và hai là phải cài mồi để nhử con mồi chạy vào sập bẫy.

Satan là kẻ thù của linh hồn chúng ta đã kết hợp hai chiến lược này khi nó cài những cái bẫy dối trá và nguy hiểm của nó. Những cái bẫy này cũng được nó che giấu và cài mồi.

Satan cùng với bè lũ của nó không phải lúc nào cũng la lối om sòm như nhiều người tưởng. Nó rất là quỷ quyết và thích lừa dối người ta. Nó hoạt động rất ư là xảo quyết và tinh ranh. Và cũng đừng quên rằng nó có thể giả dạng làm một sứ giả sáng láng. Nếu chúng ta không được Lời Đức Chúa Trời huấn luyện để phân biệt đâu là tốt và đâu là xấu, chúng ta sẽ không nhận ra những cái bẫy lừa dối của nó.

Môi Của Satan

Một trong những loại môi dối trá và xảo quyệt của nó mà mọi cơ đốc nhân đều phải đối mặt là sự vấp phạm. Thật ra, tự thân sự vấp phạm không có nguy hiểm – nếu miếng môi này vẫn còn nằm trên bấy. Nhưng nếu chúng ta cầm nó lên rồi “tiêu hoá” nó trong lòng thì chúng ta bị vấp phạm. Những người bị vấp phạm cũng sinh ra những bông trái như tổn thương, giận dữ, căm thù, ganh ghét, bực bội, xích mích, cay đắng và ganh tị. Một số những hậu quả do đụng nhằm vấp phạm là lãng nhục, công kích, gây tổn thương, gây chia rẽ, gây đổ vỡ mối quan hệ, phản bội và sa ngã.

Thường những người bị vấp phạm không biết là họ bị sập bẫy. Họ quên mất tình trạng của họ bởi vì họ chỉ tập trung vào những điều sai trật mà người ta gây ra cho họ. Họ không chấp nhận sự thật. Cách hữu hiệu để kẻ thù che mắt chúng ta là khiến cho chúng ta cứ tập trung vào bản thân mình.

Cuốn sách này sẽ phơi bày cái bẫy nguy hiểm này và chỉ ra cách để thoát khỏi gọng kìm của nó và sống tự do khỏi sự vấp phạm. Cơ đốc nhân cần sống tự do khỏi vấp phạm bởi vì Chúa Giê-su nói sống ở đời chắc chắn cũng gặp phải chuyện vấp phạm (Lu 17:1).

Trong các hội thánh khắp nước Mỹ cũng như ở các nước khác nơi mà tôi giảng sứ điệp này, trên năm mươi phần trăm người nghe đã đáp ứng lời kêu gọi tiến lên để được cầu nguyện. Dù có nhiều người đáp ứng nhưng vẫn chưa phải là tất cả. Chính sự kiêu ngạo khiến nhiều người không chịu đáp ứng. Tôi đã chứng kiến nhiều người được chữa lành, được giải thoát, được đầy dẫy Thánh Linh và nhận sự đáp lời cầu nguyện khi họ được tự do khỏi cái bẫy này. Những người này thường làm chứng rằng ngay lúc họ được tự do thì họ nhận được những điều mà họ đã tìm kiếm trong nhiều năm.

Vào cuối thế kỷ hai mươi, tri thức đã gia tăng vượt bậc trong hội thánh. Nhưng song song với đà gia tăng này

thì chúng ta lại thấy sự chia rẽ giữa các tín hữu, các lãnh đạo và các hội thánh. Lý do là sự vấp phạm tràn lan do thiếu đi tình yêu thương chân thật. “Sự hiểu biết sinh kiêu ngạo, còn tình yêu thương xây dựng” (1Cô 8:1). Có quá nhiều người rơi vào cái bẫy dối trá này nên chúng ta hầu như tin rằng vấp phạm là lối sống bình thường.

Tuy nhiên, trước ngày Chúa Giê-su tái lâm, nhiều tín hữu thật sẽ hiệp một với nhau như chưa hề thấy trước đây trong quá khứ. Tôi tin rằng ngày nay có vô số những người nam và người nữ được tự do khỏi cái bẫy vấp phạm này. Đây sẽ là một trong những mắt xích quan trọng để chứng kiến sự phấn hưng càng quét đất nước này (Mỹ). Những người không tin sẽ nhìn thấy Chúa Giê-su qua tình yêu thương giữa chúng ta với nhau. Điều mà trước đây họ bị che mắt.

Tôi tin rằng tôi viết sách này không phải chỉ là để viết sách. Đức Chúa Trời đã nung nấu sứ điệp này trong lòng tôi, và tôi đã thấy kết quả lâu dài của nó. Một mục sư nói chuyện với tôi sau buổi nhóm mà tôi đã giảng sứ điệp này, “Tôi chưa hề thấy nhiều người được tự do cùng một lúc như thế.”

Đức Chúa Trời đã phán với lòng tôi rằng đây chỉ là sự khởi đầu. Nhiều người sẽ được tự do, được chữa lành, và được phục hồi khi họ đọc sách này và làm theo sự thúc thúc của Thánh Linh trong lòng họ. Tôi tin rằng khi bạn đọc những trang sách này thì vị Giáo Sư và Cố Vấn, Đức Thánh Linh sẽ áp dụng những lẽ thật này cho cá nhân bạn. Khi Ngài làm thế thì những lời mặc khải này sẽ mang lại sự tự do lớn lao cho đời sống và chức vụ của bạn.

Nào ta hãy cùng cầu nguyện khi bạn bắt đầu đọc sách này:

“Lạy Cha, trong Danh Chúa Giê-su con cầu xin Ngài bởi Thánh Linh của Ngài bày tỏ cho

Môi Của Satan

con Lời Ngài khi con đọc sách này. Xin bày tỏ điều kín giấu nào trong lòng con mà ngăn trở con không biết Ngài và hầu việc Ngài cách hiệu quả. Con đón nhận sự cáo trách của Thánh Linh Ngài và xin ân sủng Ngài thực hiện những gì Ngài muốn nơi con. Nguyên cho con biết Ngài thân mật hơn và kết quả là con nghe được tiếng Ngài khi đọc sách này.”

**PHẢN ỨNG CỦA CHÚNG TA
ĐỐI VỚI VẮP PHẠM SẼ QUYẾT ĐỊNH
TƯƠNG LAI CỦA CHÚNG TA.**

Cuốn sách Mối Cửa Sa-tan đã thay đổi đời sống và chức vụ của chúng tôi. Chúng tôi đã xem băng video này ít nhất hai mươi lần và đọc cuốn sách nhiều lần. Chức vụ của chúng tôi đã dùng cuốn sách này và những phần giảng dạy qua băng video để biến đổi đời sống chúng tôi cũng như đời sống của nhiều người khác. Sứ điệp này thật đầy quyền năng và đúng lúc.

-S.Q CONNECTICUT

1

TÔI MÀ CŨNG BỊ VẤP PHẠM À?

“Việc gây vấp phạm không thể nào không có”

(Luca 17:1)

Khi tôi đi giảng dạy khắp nước Mỹ, tôi quan sát thấy có một cái bẫy đối trá và nguy hiểm nhất của kẻ thù. Cái bẫy này đã trói buộc vô số những cơ đốc nhân, làm cắt đứt những mối quan hệ và làm sâu hố khoảng cách giữa các hội thánh với nhau. Cái bẫy đó chính là bẫy vấp phạm.

Nhiều người không thể bước theo sự kêu gọi của Chúa cách hanh thông do những tổn thương và đau đớn do những sự vấp phạm gây ra cho đời sống họ. Những cơ đốc nhân này đã bị tê liệt và bị ngăn trở không thể sống hết mình cho Chúa. Mà thường là do những anh chị em tín hữu khác làm họ bị tổn thương. Điều này khiến cho người bị vấp

Môi Cửa Satan

phạm cảm thấy bị phản bội. Trong Thi Thiên 55:12-14 Đa-vít đã than, “Vì không phải kẻ thù là người chế giễu tôi, nếu thế, tôi sẽ chịu đựng nổi. Cũng không phải kẻ ghét tôi tự tôn nghịch tôi, nếu thế, tôi sẽ lẩn tránh nó. Nhưng chính người, là người bình đẳng với tôi, là bạn bè, thân hữu của tôi. Chúng tôi thường trò chuyện thân mật với nhau, cùng đi với đoàn người trong nhà Đức Chúa Trời.”

Họ là những người ngồi chung, hát chung với chúng ta, thậm chí là những người rao giảng Lời Chúa. Chúng ta cùng đi nghỉ chung, cùng tham gia những hoạt động xã hội và cùng chia sẻ chức vụ hầu việc với họ. Hoặc giả là gần gũi hơn, những người mà chúng ta cùng lớn lên, cùng tâm sự và thậm chí là ngủ chung. Mỗi quan hệ càng gần thì sự vấp phạm càng ghê gớm. Bạn sẽ thấy sự căm phẫn dữ dội trong vòng những người đã từng thân thiện trước đây.

Các luật sư sẽ cho bạn biết những vụ án kinh khủng nhất xảy ra tại tòa xử lý hôn. Phương tiện truyền thông Mỹ thường xuyên đưa tin về những vụ giết người tại nhà bởi những người thân túng quẫn trong gia đình. Gia đình, nơi được định là mái ấm để đùm bọc, nuôi nấng, và tăng trưởng, nơi mà chúng ta học trao ban và đón nhận tình yêu, thì nay lại là căn nguyên của nỗi đau. Lịch sử cho thấy rằng những cuộc chiến tranh đẫm máu nhất chính là cuộc nội chiến : huynh đệ tương tàn, gia đình tan nát.

Càng nhiều mối quan hệ thì khả năng vấp phạm càng lớn, dù đó là mối quan hệ đơn giản hay phức tạp. Một sự thật vẫn thường thấy là chỉ những người bạn quan tâm mới có thể làm bạn tổn thương. Nói cho cùng, bạn mong đợi nhiều nơi họ vì bạn đã “đầu tư” cho họ quá nhiều. Mong đợi càng cao thì thất vọng càng lớn.

Sự ích kỷ ngự trị trong xã hội của chúng ta (Mỹ). Những người nam và người nữ ngày nay luôn để ý đến những ai bỏ lơ và làm thương tổn họ. Điều này không làm chúng ta ngạc nhiên. Kinh Thánh nói rất rõ rằng trong

Tôi Mà Cũng Bị Vấp Phạm À?

những ngày cuối cùng con người sẽ “vị kỷ” (2Ti 3:2). Chúng ta nghĩ chuyện này chỉ có ở những người không tin, nhưng Phao-lô không nói với người ngoại ở đây. Ông đang nói với tín đồ trong hội thánh. Nhiều tín đồ bị tổn thương, đau khổ và cay đắng. Họ đã bị vấp phạm! Nhưng họ không biết rằng họ đã bị mắc bẫy của sa-tan.

Có phải do lỗi của chúng ta không? Chúa Giê-su nói rõ rằng sống ở đời thì chắc phải có chuyện vấp phạm. Tuy nhiên, phần nhiều các tín đồ bị sốc, hoang mang và ngạc nhiên khi chuyện này xảy ra. Chúng ta nghĩ chúng ta là những người duy nhất bị tổn thương. Phản ứng như thế rất dễ khiến cho chúng ta nuôi dưỡng sự cay đắng. Nên chúng ta phải được trang bị để chống lại những vấp phạm bởi vì phản ứng sẽ quyết định tương lai.

CÁI BẦY LỪA DỐI

Từ Hy-lạp của chữ “vấp phạm” trong Luca 17:1 xuất phát từ chữ *skandalon*. Từ này nguyên gốc nói đến một phần của cái bẫy mà người ta dùng cài mìn. Do đó, từ này hàm ý gài bẫy trên đường đi của ai đó. Trong Tân ước nó thường mô tả cái bẫy do kẻ thù cài. Sự vấp phạm là một công cụ của ma quỷ để đem người ta đến chỗ bị trói buộc. Phao-lô dạy người trẻ tuổi Ti-mô-thê :

Tôi tớ Chúa không nên tranh chấp nhưng phải đối xử hoà nhã với mọi người. Phải có khả năng dạy dỗ, biết nhịn nhục, và mềm mại sửa dạy những kẻ chống đối, mong rằng Đức Chúa Trời ban cho họ lòng ăn năn sám hối để nhận biết chân lý, và họ tỉnh ngộ, thoát khỏi cạm bẫy ma quỷ đã dùng để giam giữ và bắt họ làm theo ý nó.”

2Timôthê 2:24-26

Môi Của Satan

Những người hay tranh chấp hoặc chống đối thường rơi vào cái bẫy này và bị giam giữ để làm theo ý của ma quỷ. Ngay cả đáng sợ hơn là những người này không ý thức là họ bị giam cầm. Như người con trai hoang đàng, họ cần phải tỉnh ngộ với tình trạng thật của họ. Họ không biết rằng họ đang phun ra nước đắng thay vì nước ngọt. Khi một người bị lừa dối, anh ta cứ nghĩ là mình đúng cho dù anh ta đã sai.

Bất kể là rơi vào viễn cảnh nào đi nữa, chúng ta có thể chia tất cả những người bị vấp phạm thành hai loại chính: 1) những người bị đối xử bất công và 2) những người cho là họ bị đối xử bất công. Hạng người thuộc loại thứ hai tin xác quyết rằng họ đã bị hại. Thường là kết luận của họ rút ra từ những thông tin sai. Hoặc giả là thông tin của họ có chính xác đi nữa thì kết luận của họ cũng bị méo mó. Cách nào thì họ cũng bị tổn thương và họ hiểu lệch lạc. Họ phán xét theo chủ quan, theo vẻ bề ngoài và theo tin đồn.

TÌNH TRẠNG THẬT CỦA TẤM LÒNG

Cách mà kẻ thù giữ một người ở trong tình trạng vấp phạm là che giấu sự vấp phạm bằng cách khoát lên đó sự kiêu ngạo. Sự kiêu ngạo khiến người ta không nhìn nhận tình trạng thật của họ.

Trước đây tôi bị tổn thương vô cùng bởi một cặp vợ chồng mục sư nọ. Người ta thường nói, “Tôi không thể tin nổi là họ đã làm chuyện này với anh. Anh có bị tổn thương không?”

Tôi liền trả lời, “Không, tôi không có gì, tôi không bị tổn thương gì cả.” Lúc đó tôi biết bị vấp phạm là sai, nên tôi từ chối và đè nấn nó. Tôi thuyết phục bản thân rằng tôi không bị hề hấn gì, nhưng thực tế thì tôi đã bị vấp phạm. Sự kiêu ngạo đã che khuất tình trạng thật trong lòng tôi.

Sự kiêu ngạo khiến bạn không dám đối diện với sự thật. Nó làm lệch cái nhìn của bạn. Bạn sẽ không bao giờ thay đổi khi mà bạn nghĩ là mọi chuyện êm xuôi. Sự kiêu

Tôi Mà Cũng Bị Vấp Phạm À?

ngạo làm lòng bạn cứng cỏi và che đi con mắt hiểu biết của bạn. Nó khiến bạn không thay đổi tấm lòng bạn – ăn năn – chính là điều sẽ giải thoát bạn (xem 2Ti 2:24-26).

Sự kiêu ngạo khiến bạn nhìn mình là một nạn nhân. Thái độ của bạn sẽ là, “Tôi bị đối xử tệ và bị hiểu lầm, chứ cách cư xử của tôi là đúng.” Vì bạn tin là bạn vô tội và bị buộc tội sai, nên bạn không thể tha thứ. Dù cho bạn có giấu tình trạng thật của tấm lòng bạn, nhưng bạn không thể giấu được Đức Chúa Trời. Chỉ vì bạn bị đối xử tệ, bạn cũng không được phép giữ sự vấp phạm. Cả hai đều sai cả!

PHƯƠNG CHỮA TRỊ

Trong sách Khải Huyền, Chúa Giê-su gọi đến hội thánh Lao-đi-xê khi Ngài trước hết nói cho họ biết là họ đã xem mình là giàu có và không thiếu gì hết, sau đó Ngài phơi bày tình trạng thật của họ - “khốn khổ, bất hạnh, nghèo đói, mù loà, trần trụi” (Khải Huyền 3:14-20). Họ đã lầm tưởng sức mạnh tài chánh là sức mạnh thuộc linh. Sự kiêu ngạo đã giấu đi tình trạng thật của họ.

Nhiều người ngày nay cũng sống như vậy. Họ không thấy được tình trạng thật của tấm lòng họ cũng như tôi không thể thấy sự bực bội mà tôi giữ đối với cặp vợ chồng mục sư nọ. Tôi tự nhủ là tôi không bị tổn thương. Chúa Giê-su nói với những người Lao-đi-xê cách để thoát khỏi sự lừa dối : hãy mua vàng của Chúa và thấy được tình trạng thật của lòng họ.

Hãy Mua Vàng Của Chúa.

Lời dạy đầu tiên của Chúa Giê-su để thoát khỏi sự lừa dối là “hãy mua vàng thử lửa của Ta” (Khải Huyền 3:18).

Vàng nào được thử lửa thì mềm dẻo và dễ uốn, không bị ăn mòn hoặc không có tạp chất. Khi vàng được trộn với các kim loại khác (đồng, sắt, ni-ken và vôn vôn) thì nó trở nên cứng, khó uốn và dễ mòn. Sự pha trộn này được gọi là

Môi Cửa Satan

hợp kim. Tỷ lệ phần trăm ngoại kim càng nhiều thì vàng càng trở nên cứng. Trái lại, tỷ lệ hợp kim càng ít thì vàng càng mềm dẻo và dễ uốn.

Chúng ta thấy ngay sự tương đương. Một tấm lòng thanh sạch giống như vàng ròng – mềm dẻo và dễ uốn. Hê-bơ-rơ 13:3 nói tấm lòng cứng cõi là do tội lỗi lừa dối! Nếu chúng ta không xử lý sự vấp phạm, nó sẽ sản sinh ra hậu quả tội lỗi càng hơn như sự cay đắng, giận dữ và bức dọc. Những thứ này góp phần làm lòng chúng ta cứng cõi giống như những hợp kim làm cho vàng cứng thêm. Điều này làm giảm đi tính uyển chuyển, mất đi sự nhạy bén. Khả năng nghe tiếng Chúa của chúng ta bị ngăn trở. Khả năng nhìn thấy chính xác của chúng ta bị mờ đi. Đây là môi trường tốt cho sự lừa dối.

Bước đầu để luyện vàng là nghiền nó thành bột và trộn nó với một chất gọi là chất gây cháy. Rồi hỗn hợp này được cho vào lò và được nung bởi nhiệt độ cao. Những hợp chất và cặn bã được hút đến chất gây cháy và nổi lên bề mặt. Vàng (vật nặng hơn) vẫn đọng ở dưới. Những cặn bã (như đồng, sắt, kẽm, cộng với chất gây cháy) được vớt ra, tạo ra một kim loại tinh ròng hơn.

Bây giờ hãy xem Đức Chúa Trời phán :

Này, Ta đã tinh luyện người nhưng không như luyện bạc;

Ta đã thử người trong lò hoạn nạn.

- Êsai 48:10

Và Kinh Thánh nói tiếp :

Hãy vui mừng về việc này, mặc dù hiện nay anh chị em phải đau buồn vì bị thử thách nhiều bề trong ít lâu. Mục đích là để chứng tỏ đức

Tôi Mà Cũng Bị Vấp Phạm À?

tin anh chị em quý hơn vàng, là vật có thể bị huỷ diệt được thử trong lửa, để nhờ đó anh chị em được ngợi khen, vinh quang và tôn trọng khi Chúa Cứu Thế Giê-su hiện đến.

-1Phi-e-rơ 1:6-7

Đức Chúa Trời dùng cái nóng của sự hoạn nạn, sự thử thách và khó khăn mà tách các tạp chất như sự không tha thứ, sự tranh chấp, sự cay đắng, sự giận dữ, sự ganh tị và vân vân ra khỏi bản tính của Chúa trong đời sống của chúng ta.

Tội lỗi dễ lẫn trốn ở những nơi mà không có cái nóng của sự hoạn nạn và thử thách. Trong lúc thịnh vượng và thành công, ngay cả một con người gian ác cũng trông có vẻ tử tế và rộng lượng. Tuy nhiên, dưới cái nóng của những thử thách, tạp chất sẽ nổi lên.

Có một dạo trong đời sống tôi trải qua những sự thử thách cắn gò mà tôi chưa hề gặp trước đây. Tôi đâm ra hung dữ và cộc cằn với những người thân của tôi. Gia đình và bạn bè của tôi bắt đầu tránh xa tôi.

Tôi kêu gào với Chúa, “Những cơn giận này đến từ đâu? Trước đây con không có vậy.”

Chúa trả lời, “Hỡi con, ấy là khi vàng chảy trong lửa thì những tạp chất nổi lên.” Rồi Ngài hỏi tôi một câu hỏi làm thay đổi cuộc đời tôi. “Con có thấy những cận bã ở trong vàng trước khi vàng được cho vào lửa thử luyện?”

Tôi đáp, “Dạ không”.

Ngài phán, “Nhưng điều đó không có nghĩa là vàng không có cận. Khi lửa thử thách đốt con thì những tạp chất đó nổi lên. Dù con không thấy, nhưng Ta lại thấy hết. Nên bây giờ con sẽ lựa chọn để quyết định tương lai của con. Con có thể giữ cơn giận, đổ lỗi cho vợ con, bạn bè, mục sư của con và những người cùng làm việc với con, hoặc là con thấy cận bã của tội lỗi và ăn năn, tiếp nhận sự tha

Môi Cửa Satan

thứ, và Ta sẽ lấy cái vá của Ta mà loại bỏ những tạp chất này khỏi đời sống con.”

Nhìn Thấy Tình Trạng Thật.

Chúa Giê-su phán khả năng nhìn thấy đúng đắn là chìa khoá khác để thoát khỏi sự lừa dối. Thường thì khi chúng ta bị vấp phạm, chúng ta thấy mình như là những nạn nhân và đổ lỗi cho những người làm hại chúng ta. Chúng ta biện minh cho sự cay đắng, sự không tha thứ, giận dữ, ganh tị và bực mình của chúng ta khi nó nổi lên. Đôi khi chúng ta phản uất với những người nhắc chúng ta về những người đã làm tổn thương chúng ta. Vì lý do này Chúa Giê-su khuyên, “Hãy mua thuốc nhỏ mắt để nhỏ vào mắt con ngõ hầu con thấy rõ” (Khải Huyền 3:18). Thấy điều gì? Tình trạng thật của bạn! Đó là cách duy nhất chúng ta có thể “sốt sắng và ăn năn” như Chúa Giê-su truyền bảo tiếp theo. Bạn chỉ ăn năn khi bạn chấm dứt đổ lỗi người khác.

Khi chúng ta đổ lỗi người khác và bênh vực vị trí của mình, chúng ta đã bị che mắt. Chúng ta vất vả để loại đi cái rác ra khỏi mắt anh em mình trong khi có cây đũa trong mắt mình. Chính sự mặc khải lẽ thật mới đem sự tự do đến với chúng ta. Khi Thánh Linh của Đức Chúa Trời chỉ cho chúng ta thấy tội lỗi của chúng ta, Ngài luôn làm theo một cách nào đó để phân rẽ chúng ta. Điều này mang lại sự thuyết phục chứ không phải sự định tội chúng ta.

Lời cầu nguyện của tôi là khi bạn đọc sách này, Lời Đức Chúa Trời sẽ soi sáng con mắt hiểu biết của bạn để thấy được tình trạng thật của bạn và được tự do khỏi bất kỳ vấp phạm nào mà bạn chưa chấp. Đừng để kiêu ngạo khiến bạn không nhìn thấy và không ăn năn.

MỘT CƠ ĐỐC NHÂN VẤP PHẠM LÀ NGƯỜI RƯỚC VÀO MÌNH ĐIỀU MÀ NGƯỜI ĐÓ SỢ KHÔNG DÁM PHÓNG THÍCH RA.

Cách đây mười năm, chồng tôi đã bỏ tôi sau hai mươi năm lấy nhau bởi vì anh ta “không còn cảm thấy hạnh phúc nữa”. Tôi hoàn toàn suy sụp. Đã nhiều năm tôi cố để vượt qua sự tổn thương, sự bị ruồng bỏ, sự khước từ mà chồng tôi gây ra. Tôi xin Chúa giúp tôi tha thứ cho anh, và tôi nghĩ là tôi đã hoàn toàn tha thứ cho anh, nhưng tôi vẫn mang những tổn thương trong lòng mà tôi không thể quên được. Tôi đã cảm thấy đau đớn mỗi khi tôi gặp anh. Sau khi đọc cuốn Mối Cửa Satan, Thánh Linh thôi thúc tôi nói chuyện với chồng cũ của tôi và xin anh ta tha thứ cho tôi vì đã giữ sự vấp phạm này. Lần đầu tiên chúng tôi nói chuyện lại sau mười năm. Tôi thật sự tin rằng tôi đã được chữa lành và được tự do! Tôi cảm tạ Chúa đã giải phóng tôi khỏi cái ách đã trói buộc tôi bấy lâu nay.

-D.B; New York

NHIỀU NGƯỜI BỊ VẤP PHẠM

Lúc đó nhiều người sẽ sa ngã, phản bội và thù ghét nhau. Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên và lừa gạt nhiều người. Vì sự gian ác sẽ gia tăng nên tình yêu thương của nhiều người cũng phai nhạt dần. Nhưng ai kiên trì chịu đựng cho đến cùng sẽ được cứu rỗi.

Mathiơ 24:10-13

Trong chương này của sách Ma-thi-ơ, Chúa Giê-su nói về những dấu hiệu về kỳ tận thế. Các môn đồ Ngài đã hỏi, “Dấu hiệu nào chỉ về sự hiện đến của Ngài?”

Nhiều người đồng ý rằng chúng ta đang sống trong thời kỳ Chúa trở lại. Cố gắng xác định ngày Chúa tái lâm thì thật là vô ích. Chỉ có Đức Chúa Cha mới biết điều đó. Nhưng Chúa Giê-su phán chúng ta sẽ biết thời kỳ, và thời kỳ đó chính là hiện nay. Chúng ta chưa hề chứng kiến sự ứng nghiệm các lời tiên tri trong hội thánh, trong dân Y-sơ-ra-ên, và trong thiên nhiên như thế trước đây bao giờ. Nên chúng ta có thể quả quyết rằng chúng ta đang sống trong thời kỳ mà Chúa Giê-su nói đến trong Ma-thi-ơ 24.

Môi Của Satan

Để ý một trong những dấu hiệu Ngài tái lâm : “Nhiều kẻ sẽ sa ngã (vấp phạm). . .” Không phải một vài người mà là *nhiều người*.

Trước hết chúng ta phải hỏi: “Những người bị vấp phạm này là ai?” Họ là cơ đốc nhân hay chỉ là những người trong xã hội nói chung? Chúng ta sẽ tìm thấy câu trả lời khi chúng ta đọc tiếp : “*Vì sự gian ác sẽ gia tăng nên tình yêu thương của nhiều người cũng phai nhạt dần.*” Từ Hy Lạp của từ *tình yêu thương* trong câu này là *agape*. Có một số từ Hy Lạp nói về tình yêu trong Tân ước, nhưng hai từ thường dùng nhất là từ *agape* và *phileo*.

Phileo được định nghĩa là loại tình yêu mà được tìm thấy giữa những người bạn. Đây là loại tình cảm có điều kiện. Phileo nói, “Anh chơi xấu tôi nên tôi chơi xấu lại anh,” hay “Anh chơi tốt với tôi thì tôi cũng sẽ chơi tốt với anh.” Ngược lại, *agape* là tình yêu mà Đức Chúa Trời đã đổ vào lòng của con cái Ngài. Đây cũng chính là tình yêu mà Chúa Giê-su ban cho chúng ta cách miễn phí. Tình yêu này vô điều kiện và không dựa vào việc làm hay mong đáp trả lại. Đây chính là tình yêu trao ban ngay cả khi bị từ chối.

Không có Đức Chúa Trời chúng ta chỉ có thể yêu bằng tình yêu ích kỷ – một tình yêu mà không thể trao ban nếu không được báo đáp lại. Tuy nhiên, *agape* thì yêu thương bất kể phản ứng thế nào. Tình yêu *agape* này là tình yêu Chúa Giê-su đã tuôn đổ khi Ngài tha thứ con người trên thập tự giá. Nên “nhiều người” mà Chúa Giê-su nói đến chính là những cơ đốc nhân có tình yêu *agape* đã phai nhạt.

Lần nọ tôi làm đủ cách để bày tỏ tình yêu của tôi cho một người kia. Nhưng dường như mỗi lần tôi bày tỏ tình yêu thương thì người này lại đáp trả bằng sự chỉ trích và cư xử cộc cằn. Việc này kéo dài nhiều tháng. Đến một ngày nọ tôi đâm ra chán nản.

Tôi than với Chúa, “Con đã cố gắng rồi. Bây giờ xin Ngài phán dạy con về việc này. Mỗi khi con bày tỏ tình yêu của Ngài cho con người này, con chỉ nhận ‘gáo nước lạnh’ trên mặt.”

Chúa bắt đầu phán với tôi, “John, con cần phát triển đức tin nơi tình yêu của Đức Chúa Trời!”

Tôi hỏi, “Ngài có ý nói gì?”

Ngài giải thích, “Người nào theo tính xác thịt mình mà gieo thì sẽ do tính xác thịt gặt lấy sự huỷ hoại. Còn người nào theo Thánh Linh mà gieo thì sẽ từ Thánh Linh gặt sự sống vĩnh phúc. Chớ nản chí trong việc làm điều lành, vì nếu không chảnh mảng thì đến đúng kỳ chúng ta sẽ gặt.” (Ga 6:8-9).

Bạn cần nhận biết rằng khi bạn gieo tình yêu thương của Chúa, bạn sẽ gặt tình yêu thương của Chúa. Bạn cần phát triển đức tin vào quy luật thuộc linh này – dù bạn có thể không gặt từ cánh đồng bạn đã gieo hay gặt nhanh như bạn muốn.

Chúa phán tiếp, “Trong giờ phút nguy ngập nhất của Ta, những người bạn thân nhất của Ta cũng bỏ Ta. Giu-đa phản bội Ta, Phi-e-rơ chối Ta, và số môn đồ còn lại chạy trốn để cứu mạng sống họ. Chỉ có Giăng theo Ta từ xa. Ta đã chăm sóc họ trên ba năm, nuôi nấng họ và dạy dỗ họ. Vậy mà khi Ta chịu chết vì tội lỗi của thế gian, Ta đã tha thứ cho họ. Ta đã phóng thích tất cả những con người này – từ những người bạn thân cận đã bỏ Ta đến những tên lính canh La mã đã đóng đinh Ta trên thập tự giá. Họ không xin sự tha tội, nhưng Ta cũng tha tội cho họ cách miễn phí. Ta đã đặt đức tin nơi tình yêu thương của Chúa Cha.

“Ta biết rằng vì Ta đã gieo tình yêu thương nên Ta gặt tình yêu thương từ những người con trai, con gái của Nước Trời. Nhờ sự hy sinh yêu thương của Ta mà họ yêu thương Ta.”

Mời Của Satan

“Ta phán ‘hãy yêu kẻ thù và cầu nguyện cho kẻ bắt bớ các con, để các con trở nên con cái của Cha các con trên trời, vì Ngài cho mặt trời soi trên kẻ ác cũng như người thiện và ban mưa cho người công chính cũng như kẻ bất chính. Nếu các con chỉ thương người thương mình thì có gì đáng thưởng đâu. Ngay cả người thu thuế cũng chẳng làm như thế sao? Nếu các con chỉ chào đón anh em mình mà thôi, thì có gì hơn ai đâu, những người ngoại đạo cũng chẳng làm như thế sao?’” (Mat 5:44-47).

MONG ĐỢI QUÁ NHIỀU

Tôi nhận ra rằng tình yêu thương mà tôi trao ban đã được gieo bởi Thánh Linh, và cuối cùng tôi gặt được những hạt giống yêu thương. Tôi không biết từ đâu nhưng tôi biết mùa gặt chắc chắn sẽ đến. Tôi không còn cho rằng việc người ta không đáp trả lại tình yêu mà tôi đã trao ban là một sự thất bại. Làm thế khiến tôi thấy thoải mái yêu thương người đó hơn!

Nếu có nhiều cơ đốc nhân nhận biết điều này, họ sẽ không bỏ cuộc và bị vấp phạm. Chúng ta không thường sống theo kiểu yêu thương như thế. Chúng ta thường sống theo loại tình yêu ích kỷ, dễ thất vọng khi mà lòng mong đợi của chúng ta không được thỏa mãn.

Nếu tôi mong đợi nhiều từ những ai đó thì thường là họ dễ làm tôi thất vọng. Họ làm tôi thất vọng đến độ là họ không đáp ứng được lòng mong đợi của tôi. Nhưng nếu tôi không mong đợi nơi ai cả thì việc yêu thương là một sự chúc phước chứ không phải điều gì đó người ta mang ơn tôi. Chúng ta rất dễ vấp phạm khi chúng ta đòi hỏi phải có những cư xử phải đạo từ những người có mối quan hệ với chúng ta. Chúng ta càng mong đợi nhiều, thì chúng ta càng có cơ may bị vấp phạm nhiều.

NHỮNG BỨC TƯỜNG BẢO VỆ ?

Lấy lòng một anh chị em bị xúc phạm khó hơn chiếm một thành trì kiên cố; sự tranh chấp ấy giống như một lâu đài then cài cổng đóng.

- *Châm ngôn 18:19*

Lấy lòng anh chị em bị vấp phạm khó hơn chiếm được cái thành kiên cố. Những thành phố kiên cố thường có tường bọc xung quanh. Những bức tường là sự bảo vệ bảo đảm cho thành ấy. Nó giữ không cho người lạ và những kẻ xâm lược tiến vào. Tất cả các cổng thành đều được giám sát. Những ai còn nợ thuế sẽ không được phép vào thành cho đến khi trả hết thuế. Những người bị nghi là mối đe dọa đến an ninh của thành phố đều bị ngăn không cho vào.

Chúng ta xây những bức tường khi chúng ta bị tổn thương, và thế là chúng ta canh giữ tấm lòng chúng ta và đề phòng những tổn thương trong tương lai. Chúng ta trở nên có chọn lựa, từ khước tất cả những ai mà chúng ta sợ là sẽ làm tổn thương chúng ta. Chúng ta sàng lọc ra bất cứ ai mà chúng ta nghĩ là mắc nợ chúng ta. Chúng ta đóng cửa với họ cho đến khi những người này trả hết nợ của họ. Chúng ta chỉ cởi mở đời sống riêng tư với những ai mà chúng ta tin là ở về phía chúng ta.

Nhưng thường thì những người ở về phía chúng ta cũng bị vấp phạm. Nên thay vì giúp đỡ, chúng ta lại “xây thêm” những bức tường ngăn cách. Nên vô tình những bức tường bảo vệ này trở thành cái ngục tù. Lúc đó, chúng ta không chỉ cản trở với việc ai vào ai ra mà chúng ta còn sợ hãi khi ra ngoài thành.

Những cơ đốc nhân bị vấp phạm thường hay hướng nội và sống nội tâm. Chúng ta hay giữ kẽ các mối quan hệ

Môi Của Satan

riêng tư của chúng ta. Chúng ta nỗ lực để đảm bảo rằng trong tương lai những tổn thương này sẽ không xảy ra. Nhưng nếu chúng ta không dám bị tổn thương thì chúng ta không thể nào trao ban tình yêu vô điều kiện được. Tình yêu vô điều kiện sẽ để cho người khác cái quyền làm tổn thương chúng ta.

Tình yêu thương không tìm tư lợi, nhưng những người bị tổn thương càng ngày càng tìm tư lợi và tách biệt. Trong môi trường như thế tình yêu của Đức Chúa Trời bị phai nhạt. Một ví dụ trong thiên nhiên về sự việc này là hai biển hồ ở xứ thánh. Biển hồ Ga-li-lê tiếp nhận và cung cấp nước nên nó đầy sức sống, nuôi dưỡng nhiều loại cá và cây trồng. Nước biển Ga-li-lê chảy xuyên qua sông Giô-đanh tới Biển Chết. Nhưng Biển Chết chỉ tiếp nhận nguồn nước nhưng lại không cho nước chảy ra. Nên không có cây trồng hay cá sống trong đó. Nước sống từ biển hồ Ga-li-lê thành nước ao tù khi nó được trộn với nước tù của Biển Chết. Sự sống không được duy trì nếu nó không cho nước chảy ra. Nguồn nước phải được chảy tuôn trào ra.

Nên một cơ đốc nhân bị vấp phạm là người tiếp nhận sự sống nhưng vì sợ hãi nên không chịu phóng thích sự sống. Kết quả là, ngay cả sự sống chảy vào cũng trở nên ao tù trong bức tường hay ngục tù của vấp phạm. Tân ước mô tả những bức tường này như những đồn lũy.

Vì vũ khí chiến đấu của chúng tôi không phải là loại vũ khí xác thịt nhưng là quyền năng Đức Chúa Trời để phá huỷ các thành lũy, đánh đổ các lý luận, và mọi sự kiêu căng nghịch với sự hiểu biết về Đức Chúa Trời, chúng tôi cũng bắt mọi tư tưởng phải vâng phục Chúa Cứu Thế.

2Cô-rinh-tô 10:4-5

Nhiều Người Bị Vấp Phạm

Những đồn lũy tạo ra những lối lý luận mà qua đó tất cả các thông tin được sàng lọc. Dù lúc đầu nó được dựng nên để bảo vệ, nhưng về sau nó trở thành căn nguyên của sự dằn vặt và méo mó bởi vì nó nghịch lại sự hiểu biết hay tri thức của Đức Chúa Trời.

Khi chúng ta sàng lọc mọi thứ thông qua những tổn thương, những thất vọng và những kinh nghiệm của quá khứ thì chúng ta thấy không thể tin cậy Chúa được. Chúng ta không thể tin Ngài nói sao thì ý Ngài vậy. Chúng ta nghi ngờ sự tốt lành và sự thành tín của Ngài bởi vì chúng ta thẩm định Chúa qua những tiêu chuẩn do con người đặt ra trong đời sống chúng ta. Nhưng Đức Chúa Trời không phải là con người. Ngài không thể nói dối (Dân 23:19). Đường lối của Ngài không giống đường lối của chúng ta (Êsai 55:8-9).

Những người bị vấp phạm có thể tìm những đoạn Kinh Thánh để củng cố cho vị trí của họ, nhưng làm thế thì không giảng giải đúng Lời Đức Chúa Trời được. Có tri thức Kinh Thánh mà không có tình yêu thương là một sức mạnh huỷ diệt bởi vì nó hay lên mình kiêu ngạo và rơi vào chủ nghĩa tuân giữ luật pháp (1Cô 8:1-3). Điều này khiến chúng ta biện minh cho chính mình thay vì ăn năn tội không tha thứ. Điều này cũng tạo ra một bầu không khí trong đó chúng ta dễ bị lừa dối, bởi vì kiến thức mà không có tình yêu thương sẽ dẫn tới sự lừa dối.

Chúa Giê-su cảnh báo về những tiên tri giả ngay sau khi Ngài phán có nhiều người sẽ vấp phạm: “Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên và lừa gạt nhiều người” (Mat 24:11). Ai là nhiều người bị tiên tri giả lừa dối? Câu trả lời là những người bị vấp phạm và để cho tình yêu thương phai nhạt. (Mat 24:12).

CÁC TIÊN TRI GIẢ

Chúa Giê-su gọi những tiên tri giả là “sói đội lốt chiên” (Mat 7:15). Họ là những người tìm tư lợi mà có vẻ

Môi Của Satan

bề ngoài là cơ đốc nhân (đội lốt chiên) nhưng bản chất bên trong là muôn sói. Muông sói thích lảng vảng gần bầy chiên. Những kẻ này sẽ được thấy ở nơi hội chúng cũng như ở bục giảng. Họ được kẻ thù phái đến để thâm nhập và lừa dối. Chúng ta nhận biết họ bởi kết quả của họ, chứ không bởi lời giảng hay lời tiên tri của họ. Thường thì lời giảng thoạt nghe rất đúng trong khi đó kết quả trong đời sống và chúc vụ của họ thì không phải vậy. Những gì bạn sống, chứ không phải những gì bạn giảng mới khiến bạn thành một cơ đốc nhân hay một người hầu việc Chúa.

Sói thường bám theo những con chiên thơ bị tổn thương, chứ không theo những con mập mạnh. Những con sói này sẽ nói với người ta những gì người ta *muốn* nghe, chứ không phải những gì họ *cần* nghe. Những người này không muốn giáo lý thuần chánh; họ muốn ai đó vuốt ve họ. Chúng ta hãy xem những gì Phao-lô nói về những ngày cuối:

Con nên biết trong thời kỳ cuối cùng sẽ có những giai đoạn khó khăn. Vì sẽ có những người vị kỷ . . . thù ghét điều lành . . . giữ hình thức tin kính bề ngoài, nhưng lại chối bỏ quyền năng của đức tin. Con hãy xa lánh những người như thế. . . Vì sẽ đến thời kỳ người ta không chịu nhận giáo lý chân chính, nhưng chiều theo dục vọng mà quy tụ nhiều giáo sư quanh mình để dạy những điều êm tai. Họ ngoảnh tai đi không chịu nghe chân lý nhưng lại hướng về chuyện hoang đường.

2Timôthê 3:1-5; 4:3-4

Để ý là người ta giữ hình thức tin kính hay giữ “cơ đốc giáo” nhưng họ chối bỏ quyền phép của nó. Họ chối bỏ quyền phép như thế nào? Họ không chịu tin cơ đốc giáo có thể thay đổi họ từ chỗ không tha thứ đến chỗ tha thứ. Họ khoe họ là môn đồ của Chúa Giê-su và công bố kinh nghiệm

“tái sinh” của họ; nhưng những gì họ khoe không đi vào tấm lòng họ và không phản ánh bản tính của Chúa.

THẾ HỆ THÔNG TIN

Phao-lô có cái nhìn tiên tri rằng những con người bị lừa dối này có lòng nhiệt thành đối với tri thức nhưng họ không chịu thay đổi bởi vì họ không hề áp dụng lẽ thật. Ông mô tả họ là những người “lúc nào cũng muốn học hỏi, nhưng chẳng bao giờ hiểu được chân lý.” (2Ti 3:7).

Nếu Phao-lô còn sống ngày nay, ông sẽ rất đau lòng khi nhìn thấy những gì ông đã nói trước nay xảy ra. Ông sẽ nhìn thấy vô số người nam, người nữ dự những buổi nhóm trại, những khoá bồi linh, và những buổi nhóm của hội thánh để có tri thức của Kinh Thánh. Ông quan sát họ sẵn đón “khải thị mới” để sống ích kỷ, thành đạt hơn. Ông sẽ chứng kiến những người hầu việc Chúa dẫn nhau ra toà vì “chính nghĩa”.

Ông cũng sẽ nhìn thấy những sách vở và đài phát thanh cơ đốc công kích đích danh những tội tở Chúa. Ông cũng sẽ chứng kiến những tín đồ ngũ tuần chạy từ hội thánh này đến hội thánh khác để tránh khỏi vấp phạm, dù tất cả họ đều xưng nhận Chúa Giê-su là Chúa nhưng họ lại không thể tha thứ. Phao-lô chắc sẽ kêu lên “Hãy ăn năn và tránh xa khỏi sự lừa dối, hỡi thế hệ ích kỷ và giả hình kia!”

Bạn nhận được bao nhiêu khải tượng mới từ những buổi nhóm bồi linh và từ các trường Kinh Thánh mà bạn tham dự, hay bạn đọc bao nhiêu sách và để bao nhiêu giờ bạn cầu nguyện và nghiên cứu cũng không quan trọng. Nếu bạn bị vấp phạm và bạn không tha thứ và không chịu ăn năn tội lỗi thì bạn chưa đạt đến sự hiểu biết lẽ thật. Bạn đã bị lừa dối, và bạn che mắt người khác bằng lối sống giả hình của bạn. Bất kể là nhận được khải thị nào, bông trái của bạn mới là chuyện khác. Bạn sẽ trở thành một con

Môi Của Satan

suối tuôn ra toàn nước đắng, đem đến sự lừa dối, chứ không phải là lẽ thật.

SỰ PHẢN BỘI

Lúc đó nhiều người sẽ sa ngã [*vấp phạm*], phản bội và thù ghét nhau.

Mathiơ 24:10

Chúng ta hãy xem xét câu nói này. Nếu chúng ta xem kỹ, chúng ta có thể thấy một sự tiến triển ở đây. Sự vấp phạm dẫn tới sự phản bội, và sự phản bội dẫn tới sự thù ghét.

Như đã được nói trước đây, những người bị vấp phạm thường xây tường để bảo vệ. Chúng ta chỉ chú tâm bảo vệ bản thân. Chúng ta phải được bảo vệ và an toàn bằng mọi giá. Điều này khiến chúng ta có cơ may phản bội. Khi chúng ta phản bội, chúng ta phải loại bỏ người khác – thường là những người có liên hệ với chúng ta - để bảo vệ chính mình hay để ích lợi cho mình.

Do đó một người phản bội trong Nước Chúa xuất hiện khi một tín hữu loại trừ người khác để bảo vệ mình. Mỗi quan hệ càng gần, sự phản bội càng kinh khủng. Phản bội một người là hoàn toàn bỏ qua giao ước. Khi sự phản bội xảy ra, mối quan hệ không thể được hồi phục nếu không có sự ăn năn thật theo sau.

Sau đó sự phản bội dẫn đến sự thù ghét kèm theo những hậu quả nghiêm trọng. Kinh Thánh nói rõ rằng ai ghét anh em mình là kẻ giết người và rằng không một kẻ giết người nào có sự sống đời đời trong họ (1Gi 3:15).

Buồn làm sao khi mà chúng ta có thể tìm thấy hết gương này đến gương khác về sự phản bội, sự thù ghét giữa vòng các tín hữu ngày nay. Nó lan tràn trong các gia đình và hội thánh đến độ người ta cho đó là lối sống bình thường. Chúng không còn cảm thấy đau lòng khi nhìn thấy mục sư này kiện mục sư khác ra toà. Chúng ta không còn

Nhiều Người Bị Vấp Phạm

ngạc nhiên nữa khi những cặp vợ chồng cơ đốc kiện nhau ra toà để ly dị. Chuyện hội thánh “chia năm xẻ bảy” là chuyện thường và chắc chắn sẽ có. Những người hầu việc Chúa “mị tín đồ”, nhưng giả vờ là vì ích lợi của Nước Chúa hay giáo hội của mình.

Các “cơ đốc nhân” tìm cách bảo vệ quyền lợi của mình, đảm bảo là họ không bị cư xử tệ hay bị các cơ đốc nhân khác lợi dụng. Chúng ta chắc đã quên lời khuyên của giao ước mới rồi chẳng?

Thật ra khi kiện cáo nhau tức là anh chị em đã thất bại rồi. Sao anh chị em chẳng thà cam chịu bất công? Sao anh chị em chẳng thà chịu bị lừa gạt?

1Côrinhtô 6:7

Chúng ta đã quên lời của Chúa Giê-su rồi sao?

Nhưng Ta bảo các con: ‘Hãy yêu kẻ thù và cầu nguyện cho kẻ bắt bớ các con.’

Mathiơ 5:44

Chúng ta đã quên mạng lệnh của Chúa rồi sao?

Đừng làm điều gì vì tham vọng ích kỷ hoặc hư vinh nhưng hãy khiêm tốn, coi người khác hơn mình.

Phi-líp 2:3

Tại sao chúng ta không sống bởi những luật yêu thương này? Tại sao chúng ta lại vội phản bội thay vì hy sinh mạng sống cho nhau, thậm chí có nguy cơ bị lừa dối? Lý do: tình yêu của chúng ta bị phai nhạt và hậu quả là chúng ta vẫn tìm kiếm bảo vệ mình. Chúng ta không còn tin cậy và

Môi Cửa Satan

phó thác lo lắng của chúng ta cho Chúa trong khi đó chúng ta lại lo cho bản thân chúng ta.

Khi Chúa Giê-su bị lắng nhục, Ngài không lắng nhục lại nhưng Ngài phó thác linh hồn Ngài cho Đức Chúa Trời, Đấng xét đoán công chính. Chúng ta được khuyên là phải bước theo dấu chân Ngài.

Bởi việc này mà anh chị em được kêu gọi, vì Chúa Cứu Thế đã chịu khổ để làm gương cho anh chị em, hầu cho anh chị em theo bước chân Ngài. “Ngài không hề phạm tội, và nơi miệng Ngài không hề có lời dối trá nào.” Khi họ lắng nhục Ngài, Ngài không hề rửa lại; khi Ngài chịu khổ, Ngài không hăm dọa. Ngài phó thác chính mình Ngài cho Đấng xét đoán công bình.

1Phierơ 2:21-23

NGƯỜI CÓ QUYỀN

Chúng ta phải đạt đến chỗ mà chúng ta tin cậy Chúa, chứ không tin xác thịt. Nhiều người chỉ thờ phượng Chúa bằng môi lưỡi, nhưng họ lại sống như những đứa trẻ mồ côi. Họ muốn nắm trong tay sự sống họ trong khi đó miệng họ xưng “Ngài là Chúa tôi và là Đức Chúa Trời tôi.”

Giờ thì bạn thấy được tội vấp phạm nghiêm trọng biết chừng nào. Nếu không xử lý nó, sự vấp phạm cuối cùng sẽ dẫn đến sự chết. Nhưng khi bạn chống cự sự cám dỗ bị vấp phạm, Đức Chúa Trời sẽ đem bạn đến sự chiến thắng khả hoàn.

**NẾU MA QUỶ CÓ THỂ TIÊU DIỆT CHÚNG TA
LÚC NÓ MUỐN THÌ NÓ CHẮC ĐÃ TIÊU DIỆT
CHÚNG TA TỪ LÂU RỒI.**

Trước khi tôi đọc sách này, tôi đi đến chỗ không còn tương giao với Chúa. Tôi đã được cứu, nhưng có một điều gì đó trục trặc giữa tôi với Chúa. Tôi biết sự thiệt hại không ở về phía Chúa, mà vì tôi không biết vấn đề là gì. Một ngày kia tôi thăm nhà của một người bạn, và cô ta có cuốn sách *Môi Cửa Satan* của tác giả John Bevere. Tôi đem sách về nhà và bắt đầu đọc; tôi không thể bỏ sách xuống. Sách này có một sự xúc dầu nên tâm linh tôi muốn đọc ngẫu nhiên. Đọc được nửa sách, tôi chợt nhận ra rằng chính cái mà ngăn trở mối tương giao giữa tôi với Chúa đó là linh vấp phạm.

-C.C., GEORGIA

SAO CHUYỆN NÀY LẠI XẢY ĐẾN CHO TÔI ?

Nhưng Giô-sép đáp: “Xin các anh đừng sợ. . . Các anh có ý làm hại tôi, nhưng Đức Chúa Trời lại dụng ý làm điều ích lợi để hoàn thành mọi việc đã qua tức là cứu mạng sống của nhiều người.

Sáng Thế Ký 50:19-20

Ở chương đầu chúng ta đã phân nhóm những người vấp phạm thành hai loại chính: (1) những người bị đối xử tệ thật sự và (2) những người nghĩ rằng họ bị đối xử tệ nhưng thực chất thì không phải. Trong chương này tôi muốn bàn đến hạng người thứ nhất.

Ta bắt đầu bằng cách hỏi câu này : nếu bạn thật sự bị đối xử tệ, bạn có quyền vấp phạm không? Để trả lời, chúng ta hãy xem cuộc đời của người con cưng của Gia-cốp là Giô-sép (xem Sáng Thế 37-48).

GIẤC MỘNG THÀNH ÁC MỘNG

Giô-sép là người con thứ mười một của Gia-cốp. Chàng bị các anh của mình xem thường bởi vì cha thương chàng hơn và may riêng cho chàng một chiếc áo khoác nhiều màu. Đúc Chúa Trời cho Giô-sép thấy hai giấc mơ. Trong giấc mơ đầu chàng thấy những bó lúa ngoài đồng. Bó lúa của chàng thì đứng thẳng trong khi đó bó lúa của các anh thì cúi xuống bó lúa của chàng. Trong giấc mơ thứ hai chàng thấy mặt trời, mặt trăng và mười một ngôi sao (tượng trưng cho cha mẹ và các anh em của chàng) sắp mình xuống trước mặt chàng. Khi chàng kể lại những giấc mơ này cho các anh thì đâu ngờ là họ không mấy ủng hộ chàng. Họ lại ghét chàng hơn.

Liên sau đó, mười người anh đi chăn bầy của cha họ ngoài đồng. Gia-cốp sai Giô-sép đi xem thử các anh chăn bầy thế nào. Khi các anh thấy Giô-sép đi tới, họ lập mưu hại chàng, nói rằng, “Kìa, thằng nằm mộng đến! Mình hãy giết nó! Rồi xem thử điều gì xảy ra cho giấc mộng của nó? Nó nói nó sẽ lãnh đạo chúng ta. Hãy để cho nó lãnh đạo chúng ta một khi nó chết”. Nên họ quăng chàng xuống hố để cho chết. Họ lấy cái áo khoác, xé đi, bôi máu của thú vật lên áo để thuyết phục cha của họ là chàng bị thú dữ ăn thịt.

Tuy nhiên, sau khi ném chàng xuống hố, họ thấy một đoàn tùy tùng người Ích-ma-ên trên đường tới Ai-cập. Lúc đó Giu-đa nói, “Hè, khoan đã mấy anh ơi! Nếu chúng ta để nó chết mục trong hố thì có lợi gì. Hãy bán nó làm nô lệ thì ta sẽ kiếm được một số tiền. Kể như nó đã chết rồi và không làm chúng ta bận tâm nữa, và rồi anh em mình chia nhau số tiền.” Vì thế là họ bán Giô-sép với giá hai mươi siếc lơ bạc. Giô-sép đã làm họ vấp phạm nên họ phản bội chàng, tước đoạt cơ nghiệp và gia đình của chàng. Hãy nhớ rằng chính những người anh của chàng đã làm chuyện này – những anh em cùng cha, cùng máu mủ ruột thịt.

Sao Chuyện Này Lại Xảy Đến Cho Tôi?

Đối với người Mỹ, văn hoá của chúng ta rất khác nên khó để chúng ta hiểu được hậu quả nghiêm trọng của những gì mà các anh chàng đã làm. Chỉ việc giết em đã là tội lỗi lắm rồi. Vào thời Kinh Thánh có được những đứa con trai rất là quan trọng. Con trai được mang họ cha và hưởng tài sản của cha. Các anh của Giô-sép đã không cho chàng nhận họ tên của cha chàng và hưởng cơ nghiệp. Họ xoá sổ tên chàng, hoàn toàn tước đoạt danh tánh của chàng. Giô-sép đã mất hết những gì thân thương nhất.

Khi một người bị bán làm nô lệ nơi đất khách quê người, anh ta sẽ cứ làm nô lệ cho tới chết. Người vợ anh ta cưới cũng sẽ làm nô lệ, và tất cả những đứa con cũng sẽ làm nô lệ! Sinh ra làm kiếp nô lệ đã là một tội nhục rồi, huống hồ gì sinh ra làm người thừa kế giàu có với một tương lai tươi sáng mà lại bị tước đoạt hết thì thật nhục nhã không sao nói hết được. Nếu Giô-sép không biết chuyện gì xảy ra thì chàng dễ sống hơn. Có thể chàng sống mà xem như mình đã chết. Nên tôi tin chắc là Giô-sép có lúc bị cám dỗ mà ước gì các anh giết chàng chết quách cho rồi thì sướng hơn. Mấu chốt vấn đề là những việc các anh chàng đã làm là tội ác và tàn nhẫn.

BIẾT QUÁ MUỘN

Khi bạn đọc phần tôi diễn ý câu chuyện của Giô-sép, bạn có lẽ đã biết được kết quả. Đây là một câu chuyện rất cảm động khi mà bạn biết kết cuộc. Nhưng đó không phải là cách Giô-sép đã kinh qua. Dường như là chàng sẽ không bao giờ gặp lại cha chàng hay dường như giấc mơ Chúa cho không thành được. Chàng đã làm nô lệ ở xứ người. Chàng không tài nào bỏ Ai cập được. Chàng đã là tài sản của người ta suốt đời rồi.

Giô-sép bị bán cho một người tên là Phô-ti-pha, một quan chức của vua Pha-ra-ôn và là một sĩ quan cận vệ. Giô-sép phục vụ ông ta gần mười năm. Chàng không hề biết

Môi Của Satan

tin tức gì từ gia đình chàng, và chàng biết cha chàng cũng tin rằng chàng đã chết. Họ sống mà xem như không có chàng. Giô-sép không mong gì là cha chàng sẽ cứu chàng.

Rồi thời gian thấm thoát trôi qua, Giô-sép được ơn trước mặt chủ mình và được đối xử tử tế. Phô-ti-pha đặt Giô-sép coi cả gia tộc và tài sản của chàng. Tuy nhiên, cùng lúc có sự cố xảy đến cho Giô-sép : bà vợ của ông chủ có tình ý với chàng. Bà ta liếc mắt đưa tình với chàng và muốn phạm tội ngoại tình với chàng. Bà ta tìm cách dụ dỗ chàng mỗi ngày nhưng chàng từ chối. Một ngày kia bà ta còn lại một mình với chàng trong nhà và thế là ép chàng và nằng nặc đòi chàng ăn nằm với bà. Chàng từ chối và chạy ra ngoài, để lại chiếc áo choàng nơi tay bà ta. Khi chàng chạy thoát như vậy thì bà ta xấu hổ quá nên hô hoán, “Hiếp dâm!” Thế là Phô-ti-pha cho Giô-sép vào tù của vua Pha-ra-ôn.

Tù của vua Pha-ra-ôn thời xưa không giống như tù của chúng ta ở Mỹ. Tôi đã hầu việc Chúa tại một số nhà tù, dù không thoải mái lắm nhưng nó cũng giống các câu lạc bộ miền quê khi sánh với nhà tù của Pha-ra-ôn. Nhà tù của Pha-ra-ôn không có ánh sáng hay sân chơi gì cả, chỉ có một phòng giam tối mịt và ẩm thấp. Tình trạng trong tù rất thô bạo và không còn tính người. Tù nhân bị giam trong đó để chết dần chết mòn vì họ sống sót nhờ bánh mì và nước “hoạn nạn” (1Các Vua 22:27). Các tù nhân chỉ được cho đủ thức ăn để họ sống sót và chịu đòn. Theo Thi Thiên 105:18 cho biết, chân của Giô-sép bị cùm đau đớn và đeo xiềng xích. Chàng bị giam trong tù để chờ chết.

Nếu chàng là một người Ai cập thì chàng có cơ may được thả ra, nhưng vì là một tên nô lệ ngoại quốc, bị buộc tội hiếp dâm, chàng có rất ít hy vọng đó. Mọi thứ đều trở nên tồi tệ vô cùng. Giô-sép đã xuống tận cùng của cuộc đời, chỉ có điều là chưa chết thôi.

Sao Chuyện Này Lại Xảy Đến Cho Tôi?

Bạn có thể nghe được những suy nghĩ của chàng trong cái bóng tối của ngục tù đó không? *“Mình đã phục vụ chủ mình cách ngay thật và liêm chính suốt mười năm nay. Mình trung thành hơn cả vợ của chủ. Mình trung thành với Chúa và chủ mình, ngày nào mình cũng phải chạy trốn khỏi cám dỗ tình dục. Vậy mình được báo đáp gì hả? Ngồi tù sao! Đường như mình càng cố gắng làm điều đúng thì điều tệ hại lại đến! Sao mà Chúa lại cho phép chuyện này? Có thể nào mấy anh mình cướp đi lời hứa của Chúa sao? Tại sao một Đức Chúa Trời quyền năng và có giao ước lại không can thiệp thay cho mình? Có phải đây là cách mà Đức Chúa Trời yêu thương, thành tín quan tâm các đầy tớ Ngài chẳng? Sao lại là mình? Mình đã làm gì mà đáng phải chịu như thế này? Mình chỉ tin là mình đã lắng nghe tiếng Chúa cơ mà.”*

Tôi đoán chắc Giô-sép đã vật lộn với những ý tưởng na ná như thế. Dù quyền tự do của chàng bị hạn chế, nhưng chàng vẫn có quyền chọn phản ứng với tất cả những điều xảy ra cho chàng. Liệu chàng trở nên vấp phạm và cay đắng với các anh của chàng và cả với Đức Chúa Trời nữa chẳng? Liệu chàng mất hết hy vọng về những lời hứa được ứng nghiệm, tước đoạt chàng cái quyền được sống chẳng?

Đức Chúa Trời có kiểm soát không?

Tôi tưởng tượng là Giô-sép không hề nghĩ tới những chuyện như thế cho đến khi tiến trình Chúa chuẩn bị chàng cai trị chấm dứt. Chàng sẽ dùng quyền của chàng trong tương lai để xử các anh đã phản bội chàng như thế nào đây? Giô-sép quả đã học vâng lời qua những gì chàng chịu khổ. Các anh chàng là một công cụ được mài dũa trong tay của Chúa. Liệu Giô-sép có bám chặt những lời hứa, tìm kiếm mục đích của Chúa không?

Có lẽ khi Giô-sép nhận những giấc mơ đó, chàng xem những giấc mơ này là một sự xác nhận về ân huệ của Chúa

Môi Cửa Satan

trên đời sống chàng. Lúc đó chàng chưa học được rằng uy quyền được ban cho để phục vụ, chứ không phải để mình khác người ta. Thường trong những giai đoạn huấn luyện như thế này chúng ta hay tập trung vào những hoàn cảnh bất năng thay vì tập trung sự vĩ đại của Đức Chúa Trời. Kết quả là chúng ta đâm ra nản lòng và muốn đổ lỗi người khác, nên chúng ta tìm ai mà chúng ta cảm thấy là chịu trách nhiệm gây cho chúng ta thất vọng. Khi chúng ta đối mặt với sự thật rằng lẽ ra Đức Chúa Trời đã có thể ngăn trở tất cả những tai ương này nhưng Ngài lại không làm – nên thường là chúng ta đổ lỗi cho Ngài.

Những lời này cứ văng vẳng trong trí Giô-sép, “Mình đã sống đúng theo những gì mình biết về Đức Chúa Trời. Mình không vi phạm luật lệ hay bản chất của Ngài. Mình chỉ lập lại giấc mơ mà chính Chúa đã ban cho mình. Và hậu quả là gì? Các anh mình phản bội mình, và mình bị bán làm nô lệ! Cha mình nghĩ mình đã chết và không hề đến Ai cập tìm mình.”

Với Giô-sép, mũi giùi bây giờ là các anh của chàng. Họ chính là lũ lâu la đã quăng chàng vào ngục này. Có lẽ chàng đã ấp ủ những ý nghĩ về sự tình sẽ đổi khác một khi chàng lên nắm quyền, khi mà Đức Chúa Trời đặt chàng vào vị trí quyền lực mà chàng đã thấy trong giấc mơ. Sự thể chắc đã khác rồi nếu các anh chàng không bóp chết tương lai của chàng.

Phải chăng chúng ta cũng thường nghe những anh chị em trong Chúa rơi vào cái bẫy đổ tội này? Ví dụ như :

“Nếu không do vợ tôi thì tôi chắc đã bước vào chức vụ rồi. Cô ấy đã ngăn trở tôi và làm hỏng biết bao nhiêu ước mơ của tôi.”

“Nếu không do cha mẹ tôi thì tôi chắc đã sống cuộc đời bình thường rồi. Họ là người đáng trách về tình trạng hiện tại của tôi. Sao mà người khác thì có cha có mẹ bình thường còn tôi thì không có? Nếu ba mẹ tôi không ly dị thì hôn nhân của tôi sẽ tốt hơn nhiều.”

Sao Chuyện Này Lại Xảy Đến Cho Tôi?

“Nếu không do ông mục sư của tôi trừ dập ân tứ trong tôi, tôi chắc đã bay nhảy xa lắm rồi. Ông ta đã cản trở không cho tôi hoàn thành chức vụ hầu việc Chúa của tôi. Ông đã xúi tín đồ trong hội thánh chống tôi.”

“Nếu không do ông chồng cũ của tôi, các con tôi và tôi chắc đã không gặp khó khăn tài chánh như thế này.”

“Nếu không do người đàn bà đó trong hội thánh thì tôi vẫn được lãnh đạo chiếu cố. Nhưng do bà đó ngồi lê đôi mách nên bà ta đã triệt tiêu hết hy vọng của tôi để được lãnh đạo tôn trọng.”

Danh sách này còn dài. Đổ lỗi cho người khác về những vấn đề bạn gặp phải thì dễ và rồi ước gì không có họ thì bạn đâu có ra nông nổi này. Bạn nghĩ rằng sự thất vọng và tổn thương của bạn là lỗi lầm của họ sao!

Tôi muốn nhấn mạnh điểm này : *Không một người nào dù là nam hay nữ, già hay trẻ, quý hay ma có thể kéo bạn ra khỏi ý muốn của Chúa! Không ai khác ngoại trừ Đức Chúa Trời Đấng nắm giữ số phận của bạn.* Các anh của Giô-sép cố tìm cách tiêu diệt khái tượng Chúa ban cho chàng. Họ tưởng rằng họ đã kết liễu cuộc đời Giô-sép. Chính miệng họ nói, “Chúng ta hãy giết nó đi, vất xác dưới hố . . . để xem giấc mộng của nó có thành hay không?” (Sáng thế 37:20). Họ tìm cách thủ tiêu chàng. Đây không phải chuyện tình cờ mà là có chủ ý. Họ muốn thấy Giô-sép không còn cơ may gì để thành công.

Nào bạn có nghĩ rằng khi các anh chàng bán chàng làm nô lệ, Đức Chúa Trời trên trời nhìn Chúa Con và Chúa Thánh Linh và nói, “Chúng Ta làm gì bây giờ đây? Hãy xem những gì mà chúng đã làm cho Giô-sép. Chúng đã phá huỷ kế hoạch của Chúng Ta dành cho Giô-sép. Chúng Ta nên nghĩ ra cách nào nhanh! Chúng Ta có kế hoạch nào thay thế không?”

Nhiều cơ đốc nhân phản ứng với những tình huống khủng hoảng cứ như là ở thiên đàng cũng xảy ra tương tự

Môi Của Satan

như vậy. Bạn có khi nào thấy Đức Chúa Trời nói với Chúa Giê-su: “Chúa Giê-su ơi, Jim vừa mới bị đuổi việc, bởi vì một tín hữu khác đã nói dối về anh ta. Chúng ta làm gì đây? Ngài còn công việc nào trống dưới đất không?” Hay, “Chúa Giê-su ơi, Sally đã ba mươi bốn tuổi rồi mà chưa lấy chồng được. Ngài có sẵn anh chàng nào dưới đất cho cô ta không? Người đàn ông mà Ta muốn cô ta lấy đã cưới người bạn thân của cô ta rồi. Cô này chính là người đã nói xấu cô ta và lấy lòng chàng trai đó.” Có lẽ bạn nghe có vẻ buồn cười quá, tuy nhiên cách mà chúng ta phản ứng ám chỉ rằng đây là cách chúng ta nhìn Đức Chúa Trời.

Chúng ta hãy xem Giô-sép sẽ hành xử thế nào trong hội thánh của chúng ta ngày nay. Nếu chàng giống như phần lớn chúng ta, bạn biết là chàng sẽ làm gì không? Tìm cách trả thù ư! Chàng sẽ tự an ủi mình bằng những ý tưởng như, “Khi nào mình tóm được chúng, mình sẽ giết chúng! Mình sẽ giết chúng vì chúng đã gây ra những điều này cho mình. Chúng phải trả giá cho việc này.”

Nhưng nếu Giô-sép quả đã có thái độ đó, Đức Chúa Trời chắc đã để chàng chết rục xương trong tù rồi! Ấy là vì nếu chàng được thả ra mà vẫn có động cơ này, chàng chắc đã giết hết mười lãnh đạo của mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên, trong đó có cả Giu-đa, là dòng dõi mà Chúa Giê-su ra đời.

Vâng, những người mà đối xử tàn nhẫn với Giô-sép là những tộc trưởng của Y-sơ-ra-ên! Và Đức Chúa Trời hứa với Ápraham rằng họ sẽ hình thành một nước. Qua họ mà Chúa Giê-su cuối cùng sẽ giáng thế! Nhưng Giô-sép giữ mình khỏi sự vấp phạm, và kế hoạch của Chúa được vững lập trong đời sống của chàng và của các anh chàng.

CÓ THỂ NÀO HOÀN CẢNH TỆ HƠN THẾ NỮA KHÔNG?

Tù ngục là thời gian sàng lọc đối với Giô-sép, nhưng nó là một thời điểm cơ hội. Có hai bạn tù giam cùng với chàng,

Sao Chuyện Này Lại Xảy Đến Cho Tôi?

và cả hai đều thấy hai giấc mơ gây bối rối. Giô-sép đã giải thích cả hai giấc mơ của họ một cách chính xác vô cùng. Kết quả là một người được phục chức còn người kia bị xử tử. Giô-sép xin vị quan sắp được phục chức nhớ đến chàng khi quan này được hầu vua Pha-ra-ôn. Thật vậy vị quan này được phục vụ vua trở lại, nhưng hai năm trôi qua mà không nghe tin tức gì từ vị quan này. Giô-sép lại càng thất vọng thêm và đây là một cơ hội nữa để chàng bị vấp phạm.

Đức Chúa Trời luôn có chương trình.

Đến lúc vua Pha-ra-ôn thấy một giấc mơ rất kinh hãi. Không ai trong số các thuật sĩ hay nhà thông thái của vua có thể giải thích được. Chính lúc đó vị quan được phục chức nhớ đến Giô-sép. Quan kể lại thể nào Giô-sép đã giải mộng của chàng và của bạn tù của chàng. Thế là Giô-sép được triệu đến trước vua, và chàng nói cho vua biết ý nghĩa của giấc mơ – một cơn đói kém sắp đến – và khôn khéo hướng dẫn vua Pha-ra-ôn cách chuẩn bị cho cơn khủng hoảng. Vua đề cử Giô-sép làm thủ tướng trên cả Ai cập. Giô-sép, nhờ sự khôn ngoan của Chúa ban cho chàng, đã chuẩn bị cho nạn đói trầm trọng sắp tới.

Sau đó nạn đói lan đến các nước khác, các anh của Giô-sép phải đến Ai cập để cầu cứu. Nếu Giô-sép vẫn còn có lòng thù hận với các anh chàng, thì chắc hẳn đây là lúc để trả thù. Chàng có thể tống họ vô tù suốt đời hoặc tra tấn họ và thậm chí giết họ mà không ai trách vì chàng lúc đó là thủ tướng ở Ai cập. Vua Pha-ra-ôn không có màn gì đến các anh của chàng.

Nhưng Giô-sép rất cuộc cũng cho họ thóc lúa miễn phí. Rồi họ được cấp đất ở Ai cập cho gia đình họ và họ vui hưởng sự trù phú của xứ sở đó. Tóm lại, phần đất tốt nhất được cấp cho họ. Kết cuộc thì Giô-sép đã chúc phước cho kẻ rửa mình và làm lành cho kẻ ghét mình (xem Mat 5:44).

Mời Của Satan

Đức Chúa Trời biết các anh Giô-sép sẽ làm gì trước khi họ làm. Thực ra, Chúa biết các anh chàng làm gì trước khi Ngài ban cho Giô-sép giấc mơ hoặc trước khi các anh chàng được sinh ra.

Hơn nữa, hãy xem Giô-sép nói gì với các anh khi họ đoàn tụ. “Bây giờ xin đừng khổ não cũng đừng tự trách về việc bán tôi qua đây, vì nhằm mục đích bảo tồn mạng sống mà CHÚA sai tôi đến đây trước các anh. Đã hai năm qua trên mặt đất có nạn đói kém, lại còn năm năm nữa không thể nào cày cấy hay gặt hái gì được cả. Nhưng Đức Chúa Trời sai tôi đi trước các anh để bảo tồn dòng dõi các anh trên mặt đất và để cứu mạng sống các anh bằng một cuộc giải cứu vĩ đại. Vậy, đó không phải là các anh, nhưng chính CHÚA sai tôi đến đây. Ngài đã làm cho tôi thành như cha của Pha-ra-ôn, chủ tể của cả hoàng gia và tể tướng cả nước Ai-cập.” (Sáng Thế 45:5-8). Hãy xem tác giả Thi Thiên nói gì, “Ngài đem đói kém đến trong xứ; Ngài huỷ hoại nguồn lương thực của chúng. *Ngài sai một người đi trước họ, là Giô-sép bị bán làm nô lệ.*” (Thi Thiên 105:16-17).

Ai sai Giô-sép? Các anh hay Đức Chúa Trời? Từ hai nhân chứng chúng ta thấy chính Chúa đã sai chàng. Giô-sép nói rõ với các anh, “Không phải các anh sai tôi.” Hãy nghe những gì Thánh Linh phán!

Như đã nói rồi, không một con người nào hay con quỷ nào có thể thay thế kế hoạch của Chúa cho đời sống bạn. Nếu bạn nắm lấy lẽ thật này thì bạn sẽ được tự do. Nhưng chỉ có một người kéo bạn ra khỏi ý muốn Chúa, và người đó chính là bạn.

Hãy xem dân Y-sơ-ra-ên. Đức Chúa Trời sai một vị cứu tinh, là Môise để dẫn họ ra khỏi sự nô lệ của người Ai cập mà đến xứ hứa. Sau một năm ở sa mạc, các thám tử được sai đi do thám. Họ trở về phản nài. Họ sợ các dân trong xứ đó to lớn hơn và quân đội hùng mạnh hơn.

Sao Chuyện Này Lại Xảy Đến Cho Tôi?

Mọi người, trừ Giô-suê và Ca-lép, đều đồng ý với các thám tử. Họ cảm thấy cứ như Chúa đem họ ra để chết oan. Họ vấp phạm với Môise và với Chúa. Tình trạng này tái diễn hơn một năm. Sự vấp phạm của họ dẫn đến là cả thế hệ đó không hề thấy xứ mà Chúa hứa ban cho họ để chiếm hữu.

Nhiều cơ đốc nhân đã sốt sắng hầu việc Chúa và rồi rơi vào những hoàn cảnh khó khăn trong đời sống do bị các cơ đốc nhân xác thịt hay những người xấu khác ngược đãi. Sự thật thì họ đã bị xử bất công. Nhưng việc ta bị vấp phạm chỉ làm thành mục đích của kẻ thù nhằm kéo ta ra khỏi ý muốn của Chúa.

Nếu bạn *tránh* vấp phạm, bạn sẽ *trốn* (ở) trong ý Chúa. Còn nếu bạn bị vấp phạm, bạn sẽ bị kẻ thù *trói* để làm *trộn* mục đích và ý định của nó. Vậy hãy chọn. Tránh khỏi vấp phạm thì ích lợi hơn nhiều.

Chúng ta phải nhớ rằng không gì nghịch với chúng ta mà Chúa không biết trước khi nó xảy ra. Nếu ma quỷ có thể tiêu diệt chúng ta tùy ý, nó chắc đã “xoá sổ” chúng ta từ lâu rồi bởi vì nó ghét cay ghét đắng con người. Hãy luôn nhớ lời khích lệ này :

“Chẳng có cơn cám dỗ nào đã chinh phục anh chị em mà vượt quá sức loài người. Nhưng Đức Chúa Trời là Đấng thành tín, Ngài sẽ không để anh chị em bị cám dỗ quá sức mình, nhưng trong khi bị cám dỗ sẽ mở lối thoát để anh chị em có thể chịu đựng được.” (1Cô 10:13).

Để ý câu này nói một “lối thoát” (the way of escape – mạo từ xác định *the*) chứ không phải “lối thoát” nào đó (*a way of escape*). Chúa đã thấy mọi nghịch cảnh chúng ta sẽ đối diện – bất kể là lớn hay nhỏ – và Ngài đã hoạch định một lối thoát rồi. Và hấp dẫn hơn nữa là những điều tưởng chừng phá hỏng kế hoạch của Chúa lại kết thúc trên con đường dẫn tới sự ứng nghiệm kế hoạch đó nếu chúng ta cứ vâng lời và tránh xa sự vấp phạm.

Môi Của Satan

Vậy hãy nhớ: Cứ hãy đầu phục Chúa bằng cách không để cho bị vấp phạm; hãy chống cự ma quỷ, và nó sẽ trốn khỏi bạn (Gia-cơ 4:7). Chúng ta chống cự ma quỷ bằng cách không để cho bị vấp phạm. Giấc mơ hay khái tượng có lẽ xảy ra khác với cách bạn nghĩ, nhưng Lời Chúa và lời hứa của Ngài sẽ không thất bại. Chỉ chúng ta mới là người ngăn trở Lời Chúa khi chúng ta không vâng lời Chúa.

MỘT KIỂU PHẢN BỘI KHÁC

Không phải ai cũng chịu sự đối xử như Giô-sép đã có từ các anh chàng. Chàng chắc sẽ không đau đớn nhiều nếu kẻ thù của chàng làm chuyện này. Nhưng đằng này những người kia chính là các anh của chàng, người cùng máu mủ của chàng. Họ đáng lý là những người khích lệ, ủng hộ, bảo vệ và chăm sóc chàng. Có ngược đãi nào tồi tệ hơn cái mà Giô-sép đã chịu không?

**BỊ KHƯỐC TỪ VÀ LÀM HẠI TỪ ANH CHỊ EM LÀ
MỘT CHUYỆN, NHƯNG BỊ KHƯỐC TỪ VÀ LÀM
HẠI TỪ MỘT NGƯỜI CHA LẠI LÀ MỘT
CHUYỆN HOÀN TOÀN KHÁC.**

Tôi là một giáo viên tiểu và trung học. Gần đây tôi đọc sách *Môi Cửa Satan* và kết quả là tôi biết được một số người. Tôi cho học sinh tôi xem cuốn băng video cùng tựa, và Thánh Linh vận hành mạnh mẽ trong lớp học chúng tôi đến nỗi mọi người đều xưng ra những vấp phạm và xin Chúa tha thứ. Một số học sinh cho rằng hôm đó là ngày phước hạnh nhất trong năm. Một học sinh nọ đã làm hoà với cha mình sau một cuộc cãi lộn; một em khác được chữa lành những tổn thương trong lòng với bà mình. Chúa thực sự làm việc trong các học sinh này cách đầy quyền năng. Cảm ơn ông về sứ điệp này.

- R.F., Indiana

4

CHA ƠI, LÀ CHA !

“Thưa cha, . . . Cha thấy con chỉ cắt vạt áo choàng của cha nhưng con không giết cha. Cha cũng đủ hiểu rằng con không có ý hại cha hoặc phản cha. Con không hề có lỗi với cha, nhưng cha lại sẵn đuổi con để giết con. . .”

–1Sa-mu-ên 24:11

Ở chương trước chúng ta thấy thế nào các anh Giô-sép tìm cách tiêu diệt ông. Chúng ta đã thấy nỗi đau đớn ông chịu do sự phản bội này. Có lẽ bạn cũng rơi vào hoàn cảnh tương tự. Bạn bị những người thân phản bội, những người mà bạn mong nhận được tình thương và sự khích lệ.

Mối Cửa Satan

Ở chương này tôi muốn bàn đến một tình huống đau lòng hơn là bị anh em phản bội. Bị khước từ và bị làm hại từ anh chị em là một chuyện, nhưng bị khước từ và bị làm hại từ một người cha lại là một chuyện hoàn toàn khác. Khi tôi nói đến người cha, tôi không chỉ nói đến người cha thuộc thể mà nói đến bất kỳ người lãnh đạo nào Chúa đặt để trên chúng ta. Đây là những người chúng ta nghĩ là sẽ yêu thương, dạy dỗ, trưởng dưỡng và chăm sóc chúng ta.

MỐI QUAN HỆ YÊU-GHÉT

Để nghiên cứu ví dụ về một người cha phản bội, ta hãy xem mối quan hệ giữa vua Sau-lơ và Đa-vít (xem 1 Sa-mu-ên 16-31). Cuộc đời của họ đã được Chúa đùng chạm ngay cả trước khi họ gặp nhau, bởi vì Sa-mu-ên, một tiên tri của Chúa, đã xúc dầu Đa-vít trở thành vị vua tiếp theo của dân Y-sơ-ra-ên. Đa-vít chắc hẳn quá xúc động, suy nghĩ, “Đây cũng chính là người đã xúc dầu vua Sau-lơ. Mình sẽ trở thành vua thôi!”

Nào ta hãy quay lại cung vua, Sau-lơ đang bị tà linh quấy rối vì ông không vâng lời Chúa. Ông chỉ được thuyền giãm khi có ai đó chơi đàn. Các tôi tớ của Sau-lơ liền tìm một thanh niên châu vua và phục vụ vua. Một trong số các đầy tớ vua đề nghị Đa-vít, con trai của ông Giê-se. Vua Sau-lơ sai người mời Đa-vít và yêu cầu chàng đến cung vua và giúp vua.

Đa-vít chắc hẳn đã nghĩ, “Đức Chúa Trời bắt đầu làm ứng nghiệm lời hứa của Ngài qua tiên tri. Chắc mình sẽ được ơn trước mặt vua. Đây sẽ là khởi đầu sự nghiệp của mình.”

Thời gian thấm thoát trôi qua, và cha Đa-vít sai ông đem thức ăn cho các anh ông hiện đang tranh chiến với quân Phi-li-tin. Vừa tới chiến tuyến, Đa-vít thấy một dũng sĩ người Phi-li-tin tên là Gô-li-át, chế nhạo đạo quân của Chúa và biết rằng chuyện này đã xảy ra bốn mươi ngày rồi. Chàng cũng phát hiện ra rằng vua Sau-lơ hứa gả công chúa cho người nào đánh bại tên khổng lồ này.

Đa-vít đến châu vua và xin phép ra đánh. Thế là Đa-vít giết được Gô-li-át và lấy được con gái của Sau-lơ. Rồi chàng cũng chiếm được cảm tình của vua Sau-lơ và được đem vào hoàng cung ở với vua. Giô-na-than, người con lớn của vua, đã kết ước tình bạn vĩnh viễn với Đa-vít. Trong mọi việc Sau-lơ giao Đa-vít làm, tay Chúa đến trên chàng, và công việc được thành công. Vua còn yêu cầu chàng ăn chung bàn với các hoàng tử.

Chàng rất phấn khởi. Chàng được sống trong cung vua, ăn tại bàn vua, lấy được công chúa, kết bạn với con trai vua, và đánh đâu thì thắng đó. Chàng còn chiếm được cảm tình của dân chúng nữa. Chàng thấy được lời tiên tri đang ứng nghiệm ngay trước mắt chàng.

Sau-lơ cũng ưu ái Đa-vít hơn các đầy tớ khác. Vua như là người cha của chàng. Đa-vít định ninh rằng vua Sau-lơ sẽ dạy dỗ và huấn luyện chàng và một ngày nào đó vua sẽ đặt chàng lên ngôi cách vinh hiển. Đa-vít quả đang mừng vui trong sự thành tín và tốt lành của Chúa.

Nhưng rồi mọi thứ đã thay đổi trong một ngày định mệnh nọ.

Khi Sau-lơ và Đa-vít ra trận trở về, các thiếu nữ từ các thành của Y-sơ-ra-ên ra đường nhảy múa và ca hát, “Sau-lơ giết hàng nghìn, còn Đa-vít giết hàng vạn”. Lời này làm Sau-lơ tức giận, và từ ngày đó trở đi, vua đã khinh bỉ Đa-vít. Khi Đa-vít khải đàn cho vua, nhưng Sau-lơ đã hai lần tìm cách giết Đa-vít.

Kinh Thánh nói Sau-lơ ghét Đa-vít bởi vì vua biết Chúa ở cùng Đa-vít mà không còn ở cùng ông nữa. Đa-vít buộc đã phải chạy trốn để cứu mạng. Vì không có chỗ nào để trốn nên ông chạy trốn trong sa mạc.

Đa-vít tự nhủ, “Chuyện gì xảy ra đây? Lời hứa đang được thực hiện nhưng giờ thì nó đã tiêu tan hết rồi. Người thầy của mình đang tìm cách giết mình. Mình làm gì được đây? Vua Sau-lơ là người được Chúa xúc dầu mà chống lại

Môi Cửa Satan

mình thì mình còn có cơ may gì nữa? Ông ta là vua, là người của Chúa, đang cai trị đất nước của Chúa. Sao Chúa lại cho phép chuyện này xảy ra?”

Sau-lơ cùng với ba ngàn lính tinh nhuệ của dân Y-sơ-ra-ên, rượt đuổi Đa-vít từ sa mạc này đến đồng hoang nọ, từ hang này đến động nọ. Họ chỉ có một mục tiêu : tiêu diệt Đa-vít. Lúc này thì lời hứa chỉ còn là cái bóng. Đa-vít không còn ở trong hoàng cung hay ăn cùng bàn với vua nữa. Chàng ẩn trong hang hổ và ăn thịt thừa của thú hoang. Chàng không còn cỡi ngựa cạnh vua nữa, trái lại chàng bị những con người từng chiến đấu sát cánh với chàng săn đuổi. Không còn nệm ấm chăn êm nữa cũng không còn có tôi trai tớ gái hầu hạ chàng nữa, cũng không còn lời tán dương tại cung vua nữa. Nàng công chúa đã được gả cho người khác. Bây giờ chàng mới hiểu cái cô đơn của một người không có đất dung thân.

Để ý là Đức Chúa Trời, chứ không phải ma quỷ, đặt Đa-vít dưới sự chăm sóc của vua Sau-lơ. Tại sao Chúa không chỉ cho phép chuyện này mà Ngài hoạch định hẳn hoi nữa? Tại sao ân huệ được treo lủng lẳng trước mắt chàng rồi mà giờ đây lại bị lấy đi cách đoạn trường? Đây là cơ hội lý tưởng để Đa-vít bị vấp phạm – không chỉ với vua Sau-lơ mà còn với Chúa nữa. Tất cả những câu hỏi còn bỏ ngỏ làm chàng bị cám dỗ hơn nữa để thắc mắc sự khôn ngoan và kế hoạch của Ngài.

Sau-lơ nhất định giết cho được chàng thanh niên này bằng mọi giá đến độ là ông phát điên luôn. Ông trở thành người khùng điên. Các thầy tế lễ tại thành Nếp đã giúp Đa-vít nơi ở, lương thực và thanh gươm của Gô-li-át. Họ không biết gì chuyện Đa-vít trốn Sau-lơ và họ tưởng là chàng đang thi hành sứ mạng của vua. Họ cầu Chúa cho Đa-vít và sai chàng đi.

Khi Sau-lơ biết được, vua giận dữ. Ông giết tám mươi lăm thầy tế lễ vô tội và dùng gươm giết cả thành Nếp –

nam phụ lão ấu, cả bò lừa. Ông trừng phạt họ – những con người vô tội – một hành động mà đáng lý ông nên làm đối với dân A-ma-léc. Ông là một kẻ giết người. Làm sao mà Chúa lại đặt Thần Ngài trên một con người như thế?

Lần nọ Sau-lơ hay Đa-vít đang ở đồng vắng Ên-gê-đi và ông liền đem ba ngàn lính đi với ông. Trong lúc hành quân họ dừng lại nghỉ tại cửa hang, không biết là Đa-vít đang trốn phía sau. Sau-lơ cởi áo ngoài để bên cạnh. Đa-vít lén chui ra khỏi hang, cắt một mảnh của cái áo và trốn đi không ai hay.

Sau khi Sau-lơ đi khỏi hang, Đa-vít cúi xuống đất và kêu lớn phía sau Sau-lơ : “Thưa cha, xin cha nhìn xem, trong tay con đây là vạt áo choàng của cha . . . Cha cũng đủ hiểu rằng con không có ý hại cha hoặc phản cha. Con không hề có lỗi với cha, nhưng cha lại săn đuổi con để giết con. .” (1Sa 24:11).

Lời kêu gào của Đa-vít là: “Cha tôi ơi, cha tôi ơi!”. Nói rõ hơn là chàng kêu lên, “Hãy xem lòng con! Hãy làm cha của con. Con cần một người lãnh đạo huấn luyện con, chứ không phải tiêu diệt con!” Cả khi Sau-lơ tìm cách giết Đa-vít, tấm lòng của chàng vẫn bùng cháy tia hy vọng.

NHỮNG NGƯỜI CHA THUỘC LINH Ở ĐÂU?

Tôi đã nghe tiếng kêu gào này ở vô số những người nam, người nữ trong hội thánh Chúa. Phần lớn trong số họ là các thanh niên có sự kêu gọi của Chúa trên đời sống họ cách mạnh mẽ. Họ kêu gào để có được một người cha thuộc linh, một người để huấn luyện, yêu thương, ủng hộ và khích lệ họ. Đây là lý do Chúa phán Ngài sẽ “hướng lòng cha [lãnh đạo] về với con cái [dân sự Chúa], và lòng con cái về với cha, kéo Ta sẽ đến và sẽ giáng sự rửa sã trên đất này.” (Mal 4:6).

Đất nước chúng ta (Mỹ) đã mất đi những người cha (những người ba, người lãnh đạo, người hầu việc Chúa) vào

Môi Của Satan

thập niên 40 và 50 và ngày nay tình trạng trở nên tồi tệ hơn. Không như Sau-lơ, nhiều bậc lãnh đạo trong gia đình, công ty, và hội thánh ngày nay quan tâm nhiều tới mục tiêu của họ hơn là con cái họ.

Do có thái độ này mà các vị lãnh đạo xem dân Chúa như “bàn đạp” để phục vụ khải tượng của họ thay vì nhìn thấy khải tượng như là phương tiện để phục vụ dân Chúa. Việc làm ứng nghiệm khải tượng biện minh cho cái giá làm cho nhiều cuộc đời bị tổn thương và tan nát cõi lòng. Công bình, thương xót, liêm khiết và tình thương đã thoả hiệp để lấy sự thành công. Các quyết định của họ dựa trên số tiền dâng hiến, con số tín đồ và kết quả truyền giảng.

Điều này đã mở cửa cho lối hành xử như Đa-vít đã chịu – nói cho cùng, vua Sau-lơ có cả một đế chế để bảo vệ. Và lối hành xử như thế lại được các lãnh đạo ngày nay chấp nhận bởi vì họ đang đeo đuổi để rao giảng Phúc Âm mà.

Có bao nhiêu vị lãnh đạo đã “dứt phép thông công” cấp dưới của họ do ngờ vực? Sao các vị lãnh đạo này lại ngờ vực? Bởi vì họ có hầu việc Chúa gì đâu. Họ phục vụ “khải tượng” của họ. Như vua Sau-lơ, họ không biết rõ ơn Chúa gọi họ, và chính điều đó nảy ra sự ganh tị và kiêu ngạo. Họ nhìn nhận các phẩm chất tin kính nơi dân sự Chúa, và họ sẵn lòng dùng những người này để cầu lợi. Vua Sau-lơ hưởng sự thành công của Đa-vít cho đến khi vua nhìn thấy nó là mối đe dọa cho vua. Sau đó vua truất phế Đa-vít và tìm cơ để thủ tiêu Đa-vít.

Tôi có nói chuyện với vô số bạn thanh niên nam nữ và họ lên tiếng rằng họ muốn được khai trình. Họ muốn đầu phục người lãnh đạo nào có thể huấn luyện họ. Họ cảm thấy bị lạc lõng và cô đơn. Họ đang tìm ai đó làm cha thuộc linh của họ. Nhưng Chúa đã cho phép họ bị khước từ. Đó là vì Chúa muốn làm trong họ những điều Ngài đã làm trong Đa-vít. Hãy lắng nghe kỹ những gì Thánh Linh phán.

Đa-vít hơi lo là Sau-lơ cho rằng chàng là một người nổi loạn và xấu xa. Đa-vít chắc đã tra xét lòng mình, rằng, “Mình sai chỗ nào ha? Sao mà vua Sau-lơ lại thay lòng đổi dạ với mình nhanh như thế”. Đó là lý do chàng kêu lên, “Người ta xúi con giết cha, nhưng con không nỡ . . . cha thấy con chỉ cắt vạt áo choàng của cha nhưng con không giết cha. Cha cũng đủ hiểu rằng con không có ý hại cha hoặc phản cha” (xem 1Samuên 24:11). Đa-vít tưởng nếu chàng có thể chứng minh lòng quý mến của chàng đối với vua, vua sẽ thương chàng trở lại, và lời tiên tri của Chúa chắc sẽ ứng nghiệm.

Những người mà đã bị một người cha (thuộc linh) hay người lãnh đạo khước từ thường có khuynh hướng nhận tất cả tội cho họ. Họ bị trói buộc bởi những ý tưởng gây khốn khổ, “Mình đã làm gì?” và “Có phải lòng mình bất khiết không?” Và đôi khi họ lại tự hỏi, “Ai đã xoay lòng của lãnh đạo mình chống lại mình?” Rồi họ cứ tìm cách chứng minh sự vô tội của họ với lãnh đạo. Họ nghĩ nếu họ chứng tỏ lòng trung thành và sự coi trọng của họ thì họ sẽ được chấp nhận lại. Buồn thay, họ càng cố gắng, họ càng cảm thấy bị khước từ.

AI SẼ TRẢ THÙ CHO TÔI ĐÂY?

Sau-lơ nhìn nhận lòng tử tế của Đa-vít khi vua thấy Đa-vít có thể giết ông nhưng lại không giết. Nên vua và lính của ông bỏ đi. Đa-vít chắc hẳn đã nghĩ, “Giờ thì vua sẽ phục chức mình. Lời tiên tri sẽ được ứng nghiệm. Chắc chắn vua sẽ thấy tấm lòng mình và sẽ đối xử với mình tốt hơn.”

Đa-vít chẳng phải chờ lâu. Chỉ một thời gian ngắn sau đó, người ta báo với Sau-lơ rằng Đa-vít đang ở tại đồi Ha-ki-la. Sau-lơ lại đem theo ông ba ngàn lính đuổi bắt Đa-vít. Tôi đoán chắc rằng vua làm thế là để uy hiếp Đa-vít. Chàng nhận biết rằng không phải do nhầm lẫn cũng không do khêu khích mà là do Sau-lơ cố tìm mạng sống của Đa-

Môi Cửa Satan

vít. Chắc hẳn chàng cảm thấy mình bị bạc đãi biết chừng nào. Sau-lơ biết rõ tấm lòng của chàng nhưng vẫn đem quân chống lại chàng.

Đa-vít cùng với A-bi-sai lên vào trại Sau-lơ. Không một lính canh nào thấy họ vì Chúa làm cho những người này ngủ mê. Hai người này lên qua cả đạo quân đến chỗ Sau-lơ đang ngủ. A-bi-sai van nài Đa-vít. “Hôm nay Đức Chúa Trời đã nộp kẻ thù của cậu vào tay cậu. Bây giờ xin cho cháu dùng cây giáo của nó ghim nó một nhát xuống đất, không cần đến nhát thứ hai” (1Sa 26:8).

A-bi-sai có lý do chính đáng để nghĩ rằng Đa-vít sẽ để ông giết Sau-lơ. Trước hết, Sau-lơ đã giết cách nhần tâm tám mươi lăm thầy tế lễ vô tội cùng với gia đình họ. Thứ hai, ông đem ba ngàn lính để giết Đa-vít và những người theo ông. A-bi-sai lý luận, nếu mình không giết kẻ thù trước thì kẻ thù giết mình. Đó là sự tự vệ và mọi luật pháp của con người đều cho phép việc đó. Thứ ba, qua Sa-mu-ên Chúa đã xúc dầu Đa-vít làm vua kế tiếp của Y-sơ-ra-ên. Đa-vít nên công bố sự thừa kế của chàng nếu chàng không muốn kết cuộc là bị giết chết mà không thấy lời tiên tri được ứng nghiệm. Thứ tư, Chúa đã làm cho toàn bộ quân lính ngủ mê nên Đa-vít và A-bi-sai có thể tới ngay chỗ Sau-lơ ngủ. Chúa làm chuyện này cho ai khác nữa? Đối với A-bi-sai thì dường như Đa-vít sẽ không bao giờ có được cơ hội như thế này nữa.

Tất cả những lý do trên nghe hợp lý. Vâng, nó có lý và Đa-vít cũng nhận được sự khích lệ từ người anh em này. Nếu Đa-vít chỉ vấp phạm một chút thôi, chàng chắc cảm thấy mình đúng hoàn toàn và sẽ để cho A-bi-sai đâm chết Sau-lơ ngay.

Hãy nghe Đa-vít đáp: “Đừng giết vua! Có ai tra tay hại người được CHÚA xúc dầu làm vua mà lại không bị phạt?”. . . Có CHÚA Hằng Sống, cậu cam đoan với cháu, chính CHÚA sẽ kết thúc đời vua, Nt: đánh vua chết hoặc

vua chết tự nhiên khi đến kỳ hạn, hoặc vua ngã xuống ngoài trận địa.” (1Sa-mu-ên 26:9,10).

Đa-vít không giết Sau-lơ dù Sau-lơ đã giết những con người vô tội và cũng muốn giết chàng nữa. Chính Đa-vít không trả thù, nhưng chàng giao phó việc này trong tay Chúa. Dĩ nhiên, kết liễu vua lúc đó thì dễ dàng hơn – dễ cho Đa-vít mà cũng dễ cho dân Y-sơ-ra-ên. Chàng biết đất nước bây giờ như chiên không có người chăn. Chàng biết muôn sói sẽ cướp chiên vì những tham vọng ích kỷ của chúng. Không tự bênh vực cho mình đã là khó rồi, nhưng sẽ khó hơn nếu chàng không giải cứu người dân mà chàng yêu mến khỏi một vị vua khùng điên. Đa-vít phải quyết định chuyện này ngay dù chàng biết vua Sau-lơ chỉ được an tâm khi tiêu diệt được chàng.

Đa-vít đã chứng tỏ tấm lòng trong sạch khi chàng tha mạng Sau-lơ lần đầu. Tuy nhiên khi Đa-vít có cơ hội nữa để giết Sau-lơ, chàng lại không đụng đến vua. Sau-lơ là người được Chúa xúc dầu, và Đa-vít để tay Chúa xét xử ông vua này.

Có bao nhiêu cơ đốc nhân ngày nay có tấm lòng như Đa-vít có? Ngày nay người ta không còn dùng gươm giáo để giết, mà dùng một loại giáo gươm khác để trả thù nhau – cái lưỡi. “Sống chết ở nơi quyền của lưỡi . . .” (Châm ngôn 18:21-BDC).

Hội thánh bị chia rẽ, gia đình bị phân tán, hôn nhân bị đổ vỡ và tình yêu bị chết lịm bởi những lời nói buông ra cách độc địa, gây tổn thương và thất vọng. Do bị vấp phạm bởi bạn bè, gia đình và lãnh đạo, chúng ta dùng những lời đầy đay nghiến và giận dữ tìm mục tiêu để nhắm. Cho dù thông tin chúng ta có là thật và chính xác, nhưng động cơ của chúng ta thì gian tà.

Châm ngôn 6:16-19 nói việc gieo rắc mối bất hoà hay sự chia rẽ giữa anh em là một ghê tởm đối với Chúa. Khi chúng ta lặp lại điều gì đó nhằm phân rẽ hay tổn hại đến

mối quan hệ và thanh danh của anh em mình— dù đó là thật – thì việc làm này vẫn là sự sỉ nhục đối với Chúa.

CÓ PHẢI CHÚA DÙNG TÔI PHƠI BÀY TỘI CỦA LÃNH ĐẠO KHÔNG?

Tôi phục vụ trọn thời gian trong chức vụ giúp đỡ và chăm sóc thanh niên được bảy năm trước lúc Chúa phóng thích tôi và vợ tôi bước vào chức vụ hiện nay. Khi tôi còn là mục sư thanh niên, có một người không thích tôi hay sử dụng tôi giảng. Thường thì chuyện này không làm phiền tôi; nhưng người này là người lãnh đạo trên tôi.

Tôi tin Chúa bảo tôi giảng mạnh mẽ sứ điệp về sự thánh khiết và can đảm cho thanh niên, và con trai của vị này cũng ở trong nhóm thanh niên của tôi. Sự cáo trách khuấy động trong tấm lòng của chàng thanh niên này. Ngày nọ, anh ta đến với chúng tôi và bật khóc. Anh ta bực mình bởi vì anh ta cảm thấy lối sống mà anh ta chứng kiến ở gia đình khác với những gì tôi thách thức anh sống và hậu quả là những bạn trẻ khác cũng noi gương anh.

Chính việc này và việc bất đồng về tính khí dường như khiến cho cha của anh quyết định trừ khử tôi. Ông đến gặp mục sư quản nhiệm và dùng những lời kết tội giả dối để trút cơn giận của ông lên tôi. Sau đó ông quay sang tôi và nói với tôi rằng mục sư quản nhiệm không đồng ý với tôi nhưng ông lại đứng về phía tôi.

Không có tên tôi trong bảng xếp hạng của nhân sự, nhưng lại ghi tên tôi chỗ khác. Ông ta bên ngoài mỉm cười với tôi, nhưng trong lòng thì muốn triệt tiêu tôi. Ban thanh niên nói họ đã nghe tôi bị thôi việc. Chính con trai của vị lãnh đạo đó loan tin này, không phải có ý xấu, nhưng anh chỉ nói lại những gì anh nghe ở nhà. Tôi giận dữ và bối rối. Tôi đến gặp ông ta, và ông ta thừa nhận có nói điều này, nhưng ông nói ông chỉ nói lại ý của mục sư quản nhiệm.

Nhiều tháng trôi qua, và dường như không có cách nào làm cho tình hình dịu đi. Ông ta đã cản trở mỗi liên lạc giữa tôi với mục sư quản nhiệm. Không chỉ trường hợp của tôi mà cả các vị mục sư khác mà ông không thích.

Gia đình tôi bị áp lực liên tục, không biết chúng tôi có nên ở lại hội thánh này hay là buộc phải đi. Chúng tôi đã mua nhà rồi, vợ tôi lúc đó đang mang thai, và chúng tôi không biết đi đâu đây. Tôi không muốn bị cho là có “lý lịch” xấu. Tôi tin Chúa đem tôi đến hội thánh này, và tôi vẫn ở đó chứ không có kế hoạch nào khác.

Vợ tôi căng thẳng đầu óc. “Anh ơi, em biết họ sẽ cho anh thôi việc. Ai cũng nói với em về chuyện này.” Tôi nói với vợ tôi, “Họ đã không thuê anh trước đây, và họ không thể cho anh thôi việc nếu Chúa không chấp thuận”. Vợ tôi tưởng tôi phủ nhận sự thật và xin tôi chấp nhận cho rồi. Cuối cùng tin về quyết định cho tôi thôi việc đã đến. Mục sư quản nhiệm thông báo với hội thánh có sự thay đổi trong thanh niên. Tôi vẫn chưa nói chuyện với mục sư về việc bất đồng với vị lãnh đạo trên tôi. Tôi được sắp xếp gặp mục sư và vị lãnh đạo đó hôm sau. Chúa cảm động tôi là không bảo vệ mình.

Khi tôi gặp mục sư của tôi hôm sau, tôi ngạc nhiên thấy vị mục sư ngồi một mình trong văn phòng. Ông nhìn tôi và nói “John, Chúa đã sai anh đến hội thánh này, tôi không để cho anh đi được.”

Tôi thở phào. Chúa đã bảo vệ tôi tới phút cuối.

Ông hỏi tôi, “Tại sao ông ấy lại muốn hại anh? Hãy đến gặp ông ta và giải quyết giữa hai anh.”

Sau buổi họp không lâu, tôi nhận được một tờ giấy làm bằng chứng về quyết định mà vị lãnh đạo đã thực hiện liên quan đến phạm vi trách nhiệm của tôi. Giấy này nói rõ động cơ thật của ông ta. Tôi chuẩn bị đem giấy này đến cho vị mục sư quản nhiệm.

Môi Cửa Satan

Hôm đó tôi đi qua đi lại cầu nguyện khoảng bốn mươi lăm phút, cố chiến thắng những cảm giác khó chịu trong tôi. Tôi cứ cầu nguyện, “Chúa ôi, người này đã không thành thật và rất xấu xa. Ông ta phải bị phơi bày. Ông ta là một thể lực huỷ diệt trong hội thánh này. Con phải nói với mục sư cách ông ta làm!”

Tôi lại càng biện minh cho ý định tố cáo ông ta. “Mọi thứ con báo cáo là sự thật và có chứng cứ, không phải cảm xúc. Nếu ông ta không bị ngăn chặn, việc làm gian ác của ông sẽ ảnh hưởng toàn thể hội thánh.”

Cuối cùng trong lúc thất vọng tôi buột miệng, “Chúa ơi, Ngài không muốn con phơi bày tội lỗi của ông ta hay sao?” Khi tôi nói những lời này, sự bình an của Chúa tràn ngập lòng tôi. Tôi lắc đầu kinh ngạc. Tôi biết Chúa không muốn tôi làm gì cả, nên tôi vất đi tờ giấy làm bằng chứng. Sau này, khi tôi nhìn lại sự việc cách khách quan hơn, tôi nhận ra rằng tôi muốn trả thù cho bản thân hơn là bảo vệ ai trong hội thánh. Tôi đã thuyết phục mình tin rằng động cơ của tôi là không ích kỷ. Thông tin tôi có là chính xác, nhưng động cơ của tôi thì không trong sạch.

Thời gian trôi qua, và một ngày nọ khi tôi cầu nguyện ngoài nhà thờ trước giờ làm việc, người lãnh đạo này lái xe đến nhà thờ. Chúa thúc giục tôi đến gặp ông và hạ mình xuống. Lập tức tôi lại tự vệ. “Không được, Chúa ơi, chính ông ta mới cần đến gặp con. Ông là người gây ra tất cả vấn đề này.”

Tôi tiếp tục cầu nguyện, nhưng một lần nữa Chúa nhất quyết rằng tôi phải đến gặp ông ngay và hạ mình xuống. Tôi biết chính là Chúa phán. Tôi gọi cho ông từ văn phòng của tôi và đến văn phòng ông. Nhưng những gì tôi đã nói và cách tôi nói rất khác với những lời trước đây nếu Chúa không xử lý tôi. Với lòng thành thật tôi xin ông tha thứ. Tôi thú nhận, “Tôi đã chỉ trích và phán xét ông.” Ông ta lập tức trở nên mềm mại, và chúng tôi đã nói chuyện hơn một giờ.

Từ ngày đó trở đi, ông không còn công kích tôi nữa, cho dù vẫn còn một số vấn đề giữa ông và các mục sư khác.

Sáu tháng sau, đang khi tôi đi hầu việc Chúa ở nước ngoài, tất cả những việc làm sai quấy của vị lãnh đạo này đã được phơi bày cho mục sư quản nhiệm. Chuyện này chỉ dính líu đến các ban ngành khác chứ không có dính dáng gì đến tôi. Những điều ông ấy đã làm nghiêm trọng hơn những điều tôi biết. Ông ấy bị cho thôi chức vụ ngay lập tức.

Sự phán xét đến, nhưng không do tay tôi. Điều mà ông tìm cách hại tôi đã xảy ra cho ông. Tuy nhiên, khi chuyện đó xảy ra cho ông, tôi cũng không vui gì. Tôi buồn cho ông và gia đình ông. Tôi hiểu được nỗi đau của ông – chính tôi đã trải qua do chính bàn tay của ông.

Bởi vì tôi đã tha thứ cho ông sáu tháng trước đây, bây giờ tôi yêu mến ông và không muốn chuyện xấu xảy đến cho ông. Nếu ông bị cho thôi việc lúc tôi còn giận dữ với ông một năm trước đó, thì tôi chắc đã sung sướng lắm rồi. Sau này tôi biết tôi thật sự được tự do khỏi vấp phạm mà tôi đã dung túng. Sự hạ mình và việc không chịu tư thù là những chìa khoá giải thoát tôi khỏi ngục tù vấp phạm.

Một năm sau đó tôi gặp ông ta tại phi trường nọ. Tôi ngập tràn tình yêu của Chúa. Tôi chạy đến chỗ ông đứng và ôm chầm lấy ông. Tôi thực sự sung sướng khi ông kể cho tôi nghe mọi việc đều tốt đẹp đối với ông. Nếu nhiều tháng trước đây tôi không hề đến gặp ông ở văn phòng của ông và hạ mình xuống, tôi chắc đã không thể gặp mặt ông hôm đó tại phi trường. Vài năm sau kể từ khi tôi gặp lại ông, tôi cảm thấy yêu thương ông và ao ước chân thành nhìn thấy ông sống trong ý Chúa.

Đa-vít rất khôn khi ông chọn để Chúa xét xử vua Sau-lơ. Bạn sẽ hỏi, “Vậy Chúa chọn ai để phán xét Sau-lơ, đầy tớ của Ngài?” Dân Phi-li-tin. Sau-lơ, cùng với các con trai của ông, đã chết khi đánh với dân Phi-li-tin. Khi tin tới tai Đa-vít, chàng không ăn mừng mà lại than khóc.

Môi Của Satan

Có một người đã khoác lác với Đa-vít rằng anh ta giết được Sau-lơ. Người này hy vọng tin đó sẽ khiến anh ta chiếm được cảm tình của Đa-vít. Nhưng kết quả ngược lại. “Sao người không sợ mà dám tra tay giết vị vua được CHÚA xúc dầu?” Đa-vít gọi một trong các thuộc hạ và bảo: “Hãy đến, giết nó đi!” (xem 2Sa-mu-ên 1:14-15).

Sau đó Đa-vít làm một bài ca để dân Giu-đa hát ca ngợi Sau-lơ và các con trai ông. Đa-vít ra lệnh dân chúng không được loan tin ra ngoài phố phường của thành Phi-lit-tin e kẻ thù vui mừng chẳng. Chàng công bố không có mưa và mùa gặt tại nơi Sau-lơ bị giết. Chàng kêu gọi mọi người dân Y-sơ-ra-ên than khóc cho vua Sau-lơ. Tấm lòng của một người bị vấp phạm không làm vậy. Một người bị vấp phạm chắc đã nói, “Hắn ta đã nhận những gì hắn đáng phải chịu.”

Đa-vít còn làm hơn thế nữa. Chàng không giết những người con còn lại trong gia đình Sau-lơ. Trái lại chàng bày tỏ lòng tử tế cho họ. Chàng cấp đất đai và lương thực cho họ và ban cho một người cháu ngồi ăn cùng bàn với vua. Điều này nghe có giống một người bị vấp phạm làm không?

Dù Đa-vít đã bị chính người mà đáng lý ra làm cha thuộc linh của ông bạc đãi, nhưng chàng vẫn trung thành ngay cả sau khi Sau-lơ chết. Rất dễ trung thành với người lãnh đạo hay người cha thuộc linh nào yêu thương mình, nhưng còn với những người tìm cách tiêu diệt mình thì sao? Liệu bạn có phải là người nam, người nữ theo lòng của Chúa, hay là bạn sẽ tìm cách trả thù cho mình?

**CHÚA TRẢ THÙ CHO ĐẦY TỐ NGÀI THÌ
ĐÚNG. NHƯNG ĐẦY TỐ NGÀI TRẢ THÙ CHO
MÌNH THÌ LẠI SAI.**

Thưa ông Bevere, tôi vừa mới đọc sách *Môi Của Satan* hôm nay – tôi không thể buông nó xuống được! Đây chắc chắn là một trong những sách hay nhất mà tôi đã từng đọc.

-P.A.,Missouri.

TÍN ĐỒ LANG THANG SINH RA NHƯ THỂ NÀO NHỈ

Cầu xin CHÚA phạt tôi nếu tôi làm điều này, nghĩa là nếu tôi ra tay hại chủ tôi là người được CHÚA xúc dầu, vì vua chính là người được CHÚA xúc dầu. Đa-vít dùng những lời lẽ ấy thuyết phục những người theo chàng, không cho họ xông vào vua Sau-lơ.

1Sa-mu-ên 24:6-7

Ở chương trước chúng ta thấy thể nào Đa-vít bị bạc đãi bởi người mà chàng mong sẽ là cha chàng. Đa-vít cứ cố hiểu là chàng đã sai trật chỗ nào. Chàng đã làm gì mà khiến cho Saulơ thay lòng đổi dạ với chàng, và làm sao chàng phục hồi lại đây? Chàng đã chứng tỏ lòng trung thành bằng cách tha mạng vua cho dù Sau-lơ vẫn hung hăng săn đuổi mạng sống chàng.

Chàng sắp mình xuống đất kêu gào với Sau-lơ: “*Cha cũng đủ hiểu rằng con không có ý hại cha hoặc phản cha. Con không hề có lỗi với cha.*” Một khi Đa-vít biết ông đã bày

Môi Của Satan

tổ lòng trung thành với lãnh đạo của chàng, đầu óc chàng thoải mái. Sau này chàng nghe thêm một tin kinh khủng hơn nữa: Sau-lơ vẫn muốn tiêu diệt chàng. Nhưng Đa-vít vẫn không đưa tay chống lại người đang tìm hại mạng sống chàng, dù Chúa có làm cho cả đạo quân ngủ mê và ban cho chàng một cộng sự xin phép chàng giết Sau-lơ. Bằng cách nào đó Đa-vít cảm nhận rằng đạo quân ngủ mê dùng cho mục đích khác – thử chính tấm lòng chàng.

Đức Chúa Trời muốn xem thử Đa-vít có giết vua để thiết lập đế chế của chàng sau khi đế chế của Saulơ chấm dứt, hay để cho Đức Chúa Trời thiết lập ngai của chàng trong sự công chính muôn đời.

Anh chị em thân yêu, đừng tự báo thù ai, nhưng hãy nhường chỗ cho cơn thịnh nộ của Chúa, vì Kinh Thánh đã chép: “Sự báo trả thuộc về Ta; Ta sẽ báo ứng! Chúa phán vậy.”

Rôma 12:19

Chúa trả thù cho đầy tớ Ngài thì đúng. Nhưng đầy tớ Ngài trả thù cho mình thì lại sai. Sau-lơ là người tự trả thù cho mình. Ông rượt đuổi Đa-vít, một con người đáng nể, suốt mười bốn năm và đã giết các thầy tế lễ cùng gia đình họ.

Khi Đa-vít đứng ngay chỗ Sau-lơ đang ngủ, chàng đối diện với một sự thử thách cam go. Điều này cho ta thấy hoặc là Đa-vít vẫn có một tấm lòng cao thượng của một người chần chiên hoặc là một Sau-lơ vẫn còn tấm lòng bất an. Liệu chàng vẫn sẽ là người theo lòng Chúa không? Lúc đầu thì rất dễ khi chúng ta tự mình giải quyết vấn đề hơn là chờ đợi một Đức Chúa Trời công chính.

Chúa dùng sự vâng lời thử các đầy tớ Ngài. Ngài cố tình đặt chúng ta trong những tình huống nơi mà các tiêu chuẩn tôn giáo và xã hội dường như biện minh cho những hành động của chúng ta. Ngài cho phép người khác, đặc biệt

là những người thân của chúng ta, khích lệ và bảo vệ chúng ta. Chúng ta có thể nghĩ là chúng ta sẽ cao thượng khi bảo vệ người khác bằng cách tự mình trả thù. Nhưng đây không phải là cách của Chúa. Đó là khôn kiểu đời mà đó là cái khôn của thế gian và của xác thịt.

Khi tôi nghĩ lại cơ hội mà tôi có để tố cáo người lãnh đạo trên tôi, tôi nhớ đã vật lộn với ý tưởng rằng ông ấy có thể làm hại người khác nếu ông ấy không bị phát giác. Tôi cứ suy nghĩ, “Mình chỉ nói ra sự thật thôi mà. Nếu mình không nói ra, chuyện này sẽ kết cuộc như thế nào đây?” Lúc đó người khác cũng khuyến khích tôi tố cáo ông ta. Tuy nhiên, ngày nay tôi hiểu ra rằng Chúa cho tôi biết chuyện đó vì mỗi lý do - để thử tôi. Có phải tôi muốn giống như người đã tìm cách triệt tiêu tôi hay không? Hay là tôi để cho Chúa phán xét hay thương xót nếu ông ta ăn năn?

SAO CHÚA LẠI DỪNG LÃNH ĐẠO BIẾN CHẤT ?

Nhiều tín đồ hỏi, “Sao Chúa lại để những lãnh đạo phạm lỗi trầm trọng và thậm chí còn gian ác nữa cai trị dân sự ?”

Hãy xem thời thơ ấu của Sa-mu-ên (xem 1Sa-mu-ên 2-5). Đức Chúa Trời, chứ không phải ma quỷ, là Đấng đặt thanh niên này dưới quyền của một thầy tế lễ biến chất tên là Hê-li cùng với các con trai đại ác của ông là Hóp-ni và Phi-nê-a, cũng là những thầy tế lễ. Hai người con này rất gian ác. Họ dùng mách khéo và vũ lực để lấy các của lễ, và họ thông dâm với các phụ nữ nhóm tại cửa đền.

Bạn tưởng tượng ra là bạn có muốn phục vụ một mục sư sống gian ác như thế không? Một thầy tế lễ hay mục sư gì mà ngậy thơ với những công việc của Thánh Linh đến độ mà không nhận ra một phụ nữ đang cầu nguyện mà còn tố cáo nàng là người say! Ông thầy này quá là xác thịt đến nỗi thịt (xác) ông béo phì luôn! Thoả hiệp đến độ ông không làm gì với các con ông, là những người ông lập làm

Môi Của Satan

lãnh đạo, mà cũng là những người phạm tội thông dâm ngay trong nhà thờ.

Phần lớn cơ đốc nhân ngày nay khi bị vấp phạm là họ tìm hội thánh khác nhóm, phân bua với người ta rằng lý do là vì họ muốn trốn khỏi lối sống biến chất của vị mục sư hay lãnh đạo của họ. Tuy nhiên, dù bị bủa vây giữa cảnh suy đồi như thế, tôi thích phần Kinh Thánh ghi lại những gì cậu bé Sa-mu-ên đã làm. “Trong khi ấy, cậu bé Sa-mu-ên tiếp tục phục vụ CHÚA dưới sự hướng dẫn của ông Hê-li” (1Sa 3:1).

Và sự suy đồi đã gây nhiều thiệt hại về tâm linh : “Thời bấy giờ, lời CHÚA phán trực tiếp với loài người rất hiếm; Ngài cũng chẳng ban khải tượng” (1Sa 3:1). Đức Chúa Trời dường như xa cách với toàn thể dân Y-sơ-ra-ên. Đền Chúa sắp tàn trong đền thờ rồi! Tuy nhiên cậu Sa-mu-ên có tìm chỗ khác để nhóm không? Cậu có đến gặp các trưởng lão (chấp sự) để tố cáo sự gian ác của thầy Hê-li cùng hai con của ông không? Cậu có triệu tập một uỷ ban để cách chức mục sư của thầy Hê-li cùng các con ông không? Không! Cậu chỉ lo hầu việc Chúa mà thôi!

Đức Chúa Trời đã đặt Sa-mu-ên ở đó, và cậu không chịu trách nhiệm về lối sống của Hê-li hay các con ông. Cậu được đặt dưới quyền của họ không phải để phán xét họ mà để phục vụ họ. Cậu biết Hê-li là tội tở của Chúa, chứ không phải là đầy tớ của cậu. Cậu biết Đức Chúa Trời có thừa sức để “xử” các tội tở của Ngài.

Con cái không “sửa lưng” cha mẹ. Nhưng bốn phận của cha mẹ là phải dạy dỗ và sửa dạy con cái. Chúng ta sẽ uốn nắn và quả trách những người mà Chúa giao cho chúng ta huấn luyện. Đây là trách nhiệm của chúng ta. Còn những người cùng vị trí của chúng ta thì chúng ta khích lệ và động viên như những anh chị em trong Chúa. Tuy nhiên ở chương này, như chương trước, tôi đang bàn về phản ứng của chúng ta với những người có quyền trên chúng ta.

Sa-mu-ên hết lòng hết sức phục vụ tôi tớ được Chúa lập lên mà không có áp lực nào muốn phán xét hay sửa sai ông. Lần duy nhất mà Sa-mu-ên nói lời sửa trị là khi Hê-li đến gặp Sa-mu-ên và hỏi cậu về lời tiên tri Chúa cho cậu đêm trước. Nhưng lời ấy cũng không phải là lời sửa trị của Sa-mu-ên mà là của Chúa. Nếu càng nhiều tín hữu hiểu rõ lẽ thật này thì hội thánh của chúng ta chắc đã “phấn hưng” rồi.

HỘI THÁNH KHÔNG PHẢI QUẢN TỰ CHỌN

Ngày nay nhiều tín đồ sẵn sàng bỏ hội thánh ngay khi họ thấy có điều gì đó sai trật nơi lãnh đạo. Có lẽ sai trật đó là cách mục sư lấy tiền dâng hay cách hội thánh chi tiền. Nếu họ không thích những gì mục sư họ giảng, họ bỏ hội thánh. Hoặc là vị mục sư đó khó gần gũi hoặc là ông ta quá quen. Kể ra thì còn dài. Thay vì đối mặt với các khó khăn và cứ hy vọng, các tín đồ này lại chạy tìm hội thánh nào có vẻ không có nan đề gì.

Hãy đối diện với sự thật : Chỉ có Chúa Giê-su mới là Mục Sư Trọn Vẹn mà thôi. Thế sao chúng ta lại trốn khỏi khó khăn thay vì đối diện và giải quyết nó? Khi chúng ta không giải quyết ngay những bất đồng này, chúng ta sẽ ra đi mà vẫn còn vấp phạm. Đôi khi chúng ta lại nói khéo rằng ấy là vì người ta không đón nhận chức vụ nói tiên tri của chúng ta. Rồi chúng ta đi hết hội thánh này đến hội thánh kia để tìm một nơi mà có người lãnh đạo không chút lầm lỗi.

Khi tôi viết sách này, tôi đã là tín đồ của hai hội thánh ở hai tiểu ban khác nhau suốt mười bốn năm qua. Tôi có hai ba cơ hội để bị vấp phạm với người lãnh đạo của tôi (xin nói thêm vấp phạm này phần lớn là do lỗi lầm hay bông bột của chính tôi). Tôi có cơ hội để chỉ trích và phán xét lãnh đạo, nhưng việc bỏ hội thánh đi không phải là câu trả lời. Giữa hoàn cảnh thử thách như thế, ngày nay

Mời Của Satan

Chúa phán với tôi qua một câu Kinh Thánh như thế này, “Đây là cách Ta muốn con làm khi con bỏ một hội thánh đi :”

Còn các người sẽ đi ra trong vui mừng, và được dẫn về trong bình an.

Êsai 55:12

Phần lớn cơ đốc nhân không ra đi theo cách này. Họ nghĩ hội thánh Chúa như quán ăn tự phục vụ; họ muốn chọn và lấy món nào họ thích! Họ cảm thấy thỏa mái để ở lại hội thánh bao lâu hội thánh không có vấn đề nào. Nhưng điều này không hợp với những gì Kinh Thánh dạy. Bạn không phải là người chọn hội thánh nào bạn nhóm. Đức Chúa Trời chọn điều đó! Kinh Thánh không nói, “Đức Chúa Trời đã xếp đặt mọi chi thể trong thân thể, mỗi bộ phận *tùy theo ý họ*.” Trái lại, Kinh Thánh nói, “Đức Chúa Trời đã xếp đặt mọi chi thể trong thân thể, mỗi bộ phận *tùy theo ý Ngài*.” (1Cô 12:18).

Hãy nhớ rằng ngay cả nếu bạn đang ở chỗ Chúa muốn bạn ở, ma quỷ cũng tìm cách làm bạn vấp phạm để đẩy bạn ra khỏi chỗ đó. Nó muốn búng những người nam, người nữ khỏi chỗ mà Chúa đã trồng họ. Nếu nó có thể đẩy bạn ra thì nó đã thành công. Còn nếu bạn không nao núng, ngay trong những bất đồng gay gắt, bạn sẽ phá hỏng kế hoạch của nó.

SỰ LỪA DỐI TINH VI

Tôi đã sinh hoạt trong một hội thánh nọ nhiều năm. Vị mục sư là một trong những tôi tớ Chúa đầy ơn tại Mỹ. Lần đầu khi tôi nhóm hội thánh đó, tôi ngồi há hốc miệng kinh ngạc với sự giảng dạy Kinh Thánh tuôn ra từ miệng ông.

Rồi sau một thời gian, do tôi là mục sư phụ tá, nên tôi gần ông đủ để thấy những nhược điểm của ông mục sư này. Tôi thắc mắc một số quyết định thuộc về chức vụ của

ông. Tôi trở thành người hay chỉ trích và phê phán, và thế là tôi bị vấp phạm. Ông vẫn giảng luôn, nhưng tôi thì chẳng nhận được sự cảm động hay sự xúc động gì cả. Lời giảng của ông không còn mang lại phước hạnh gì cho tôi nữa.

Có một cặp vợ chồng khác, là bạn của chúng tôi và cũng làm nhân sự, dường như cảm nhận tương tự. Chúa bảo họ đi khỏi hội thánh đó, và họ bắt đầu chức vụ riêng. Họ bảo chúng tôi đi ra với họ. Họ biết chúng tôi cũng đang tranh chiến. Họ khích lệ chúng tôi hãy bước theo ơn gọi trên đời sống chúng tôi. Họ kể cho chúng tôi nghe những việc mà vị mục sư, vợ ông, và ban lãnh đạo đã sai phạm. Chúng tôi cùng cảm thông, cảm thấy thất vọng lẫn bị mắc bẫy.

Vợ chồng này dường như rất thành thật quan tâm đến lợi ích của chúng tôi. Nhưng cuộc nói chuyện với họ chỉ “đổ dầu vào lửa,” làm bất mãn và vấp phạm thêm. Như Châm ngôn 26:20 có nói, “Lửa tắt vì thiếu củ; nơi nào không có nói hành, chuyện cãi cọ cũng ngưng.” Những điều họ nói với chúng tôi có thể là thông tin chính xác, nhưng là sai trật trước mặt Chúa bởi vì nói thế đã cho “dầu vào lửa” vấp phạm trong họ lẫn trong vợ chồng tôi.

Họ nói với tôi, “Chúng tôi biết anh là người của Chúa. Đó là lý do anh gặp nan đề ở hội thánh này là phải rồi.” Điều này nghe có vẻ có lý.

Tôi và vợ tôi bàn với nhau, “Thôi đủ rồi! Mình đang ở trong hoàn cảnh khó xử. Mình cần phải ra đi thôi. Mục sư mới và vợ ông đều yêu mến mình. Họ sẽ là mục sư của vợ chồng mình. Tín đồ trong hội thánh họ sẽ tiếp đón mình và chức vụ mà Chúa kêu gọi mình.”

Thế là chúng tôi bỏ hội thánh nhà của mình và bắt đầu nhóm hội thánh của cặp vợ chồng này, nhưng chỉ được vài tháng thôi. Dù chúng tôi nghĩ là chúng tôi chạy trốn khỏi nan đề của chúng tôi, nhưng chúng tôi để ý thấy chúng tôi vẫn còn tranh chiến. Tâm linh chúng tôi không có niềm vui. Chúng tôi cứ sợ rằng chúng tôi cũng sẽ lặp lại nan đề y như

Môi Của Satan

nan đề chúng tôi vừa mới chạy trốn. Dường như mọi việc chúng tôi làm ở đây chỉ là gượng ép và giả tạo. Chúng tôi không thể hoà nhịp với dòng chảy của Thánh Linh. Ngay cả bây giờ thì mối quan hệ của chúng tôi với cặp vợ chồng mục sư mới này cũng căng thẳng.

Cuối cùng, tôi biết là chúng tôi nên trở về hội thánh nhà. Khi trở về, chúng tôi biết ngay là chúng tôi trở về trong ý muốn Chúa, cho dù dường như là chúng tôi sẽ được tiếp đón và yêu mến hơn ở chỗ khác.

Sau đó Chúa phán làm tôi hơi sốc. “John, Ta chưa bao giờ bảo con bỏ hội thánh này. Con bỏ đi là do vấp phạm.” Đây không phải là lỗi của vợ chồng mục sư kia mà là lỗi của chúng tôi. Họ hiểu nỗi thất vọng của chúng tôi và tìm cách giải quyết cùng những vấn đề trong lòng họ. Khi bạn ra khỏi ý Chúa, bạn sẽ không còn là nguồn phước hay ích lợi cho bất kỳ hội thánh nào. Khi bạn ra khỏi ý Chúa thì ngay cả mối quan hệ tốt đẹp cũng sẽ bị rạn nứt. Thế là chúng tôi lúc đó đã ra khỏi ý Chúa.

Những người bị vấp phạm phản ứng với hoàn cảnh và làm những việc có vẻ đúng dù họ không được Chúa cảm động gì cả. Chúng ta không được kêu gọi để phản ứng mà để đáp ứng. Nếu chúng ta vâng lời Chúa và tìm kiếm Ngài mà Ngài không phán gì cả thì bạn biết câu trả lời là gì không? Ngài có lẽ phán, “Hãy ở đây. Đừng thay đổi gì cả.” Thường thì khi đó chúng ta cảm thấy áp lực tìm kiếm một lời từ Chúa để đem an ủi chúng ta. Nhưng Chúa đặt chúng ta trong lò thử thách để mài dũa, luyện lọc và ban sức chúng ta, chứ không để tiêu diệt chúng ta.

Trong vòng một tháng, tôi có cơ hội gặp vị mục sư hội thánh cũ của tôi. Tôi ăn năn vì đã phê phán và nổi loạn. Ông cũng đã tha thứ cho tôi. Quan hệ của chúng tôi được cải thiện, và lòng tôi vui trở lại. Tôi liền nhận lại chức vụ giảng dạy từ mục sư, và tôi vẫn ở lại hội thánh đó nhiều năm.

TRỒNG RỒI MỚI TRỞ

Kinh Thánh nói trong Thi Thiên 92:13, “Những kẻ được trồng trong nhà Đức Giê-hô-va sẽ *trở bông* trong hành lang của Đức Chúa Trời chúng ta” (BDC). Hãy để ý rằng những kẻ trở bông (thịnh vượng) là kẻ được “trồng” trong nhà Chúa. Điều gì xảy ra cho một cái cây nếu cứ ba tuần bạn lại nhổ nó? Chúng ta đều biết toàn bộ rễ sẽ héo, và nó sẽ không trở hoa hoặc ra trái được. Nếu bạn cứ nhổ hoài thì cây sẽ chết do thiếu dưỡng chất.

Nhiều tín đồ đi từ hội thánh này đến giáo phái nọ, làm nhân sự của tổ chức này đến cán sự của chức vụ kia, để tìm cách phát triển chức vụ của họ. Nếu Chúa đặt họ ở vị trí mà họ không được thừa nhận hay được khích lệ, họ rất dễ bị vấp phạm. Nếu họ không đồng ý với cách làm việc, họ bị vấp phạm và ra đi. Rồi khi họ bỏ đi thì lại đổ lỗi cho người lãnh đạo. Họ “mù” không thấy cá tính khuyết điểm của họ và cũng không nhận biết Chúa muốn sàng lọc họ và làm họ trưởng thành qua những áp lực họ chịu.

Chúng ta hãy học những thí dụ Chúa nói về cây cối. Khi trồng một cây ăn trái xuống đất thì nó phải chịu mưa chịu gió và chịu sức nóng mặt trời. Nếu cây non có thể nói được, chắc nó sẽ nói, “Làm ơn bứng tôi ra khỏi đây! Hãy trồng tôi chỗ nào không có nắng gắt hay mưa gió!”

Nếu người làm vườn nghe cây đó nói, chắc ông ta sẽ làm hỏng cây đó. Cây cối chịu được sức nóng mặt trời và mưa gió là nhờ nó đâm rễ sâu dưới lòng đất. Nghịch cảnh mà cây đối diện rất cuộc là nguồn ổn định. Sự khắc nghiệt của khí hậu xung quanh khiến cây tìm nguồn sức sống khác. Đến một ngày nào đó cây sẽ đạt đến chỗ ngay cả mưa gió bão bùng cũng không thể ảnh hưởng đến khả năng kết trái của nó.

Tôi hiện sống tại Florida, thủ phủ trồng cam quýt. Phần lớn dân Florida đều biết cây cam càng chịu lạnh thì trái cam ra càng ngọt. Nếu chúng ta không vội trốn khỏi vì

Môi Của Satan

bị kháng cự thuộc linh, thì hệ thống rễ của chúng ta sẽ có cơ hội trở nên rắn chắc hơn và bám sâu hơn, và bông trái của chúng ta phong phú hơn và ngọt ngào hơn trước mặt Chúa và làm cho người ta cũng dễ chịu hơn! Chúng ta nên là những cái cây trưởng thành để Chúa hài lòng, thay vì làm những cây bị nhổ đi vì không ra trái (Luca 13:6-9). Ta không nên kháng cự chính cái điều mà Chúa sai đến để giúp cho ta trưởng thành. Tác giả Thi Thiên là Đa-vít, được Thánh Linh cảm động, đã liên hệ rất hay giữa sự vấp phạm, luật pháp của Chúa và sự tăng trưởng thuộc linh. Ông viết trong Thi Thiên chương 1:

“Phước cho người nào . . . vui thích trong thánh luật của CHÚA, ngày đêm suy ngẫm thánh luật ấy.”

(Thi Thiên 1:1-2).

Sau đó trong Thi Thiên 119:165 ông giúp ta hiểu hơn người yêu mến luật pháp Chúa.

Những người yêu mến kinh luật Chúa được bình an lớn và không có gì làm cho họ *vấp ngã* [vấp phạm].”

Cuối cùng, câu 3 của Thi Thiên chương 1 mô tả số phận của người như thế :

Người ấy sẽ như *cây trồng* bên dòng nước, sinh hoa quả đúng mùa, lá không tàn héo. Mọi việc người làm đều thành vượng.

Nói cách khác, tín hữu nào chọn ham thích trong lời Chúa giữa nghịch cảnh sẽ tránh được việc vấp phạm. Người đó sẽ như cây có rễ đâm sâu đến chỗ mà Thánh Linh cung cấp sức mạnh và dưỡng chất cho. Người đó sẽ múc nước từ giếng của Chúa nằm sâu trong tâm linh mình. Như thế sẽ làm cho người này được trưởng thành đến độ mà nghịch cảnh sẽ thành chất xúc tác để ra hoa kết quả. Ha-lê-lu-gia!

Bây giờ chúng ta tìm hiểu xem lời giải thích của Chúa Giê-su về dụ ngôn người gieo.

Một số người khác như hạt giống nơi có đá, vừa nghe Đạo họ liền vui mừng tiếp nhận. Nhưng trong lòng không có rễ, chỉ tạm bợ, khi gặp hoạn nạn, bất bố vì Đạo, *họ liền vấp ngã* [vấp phạm].”

-Mác 4:16-17

Một khi bạn rời khỏi nơi Chúa đã chọn cho bạn, toàn bộ rễ của bạn bị còi đi. Lần sau rất dễ để bạn chạy trốn nghịch cảnh bởi vì bạn đã không cẩn trọng đâm rễ sâu xuống. Rốt cuộc bạn sẽ đến nơi mà bạn không đủ sức để chịu sự khó khăn hay bách hại. Rồi bạn sẽ làm tín đồ lang thang phiêu bạt,¹ lang thang hết nhóm này đến nhánh khác, luôn ngờ vực và sợ rằng người khác cũng sẽ xử tệ với bạn nữa. Do bị què quặt tâm linh và không còn khả năng kết quả nữa, bạn sẽ dần vật trong lối sống cho mình là trung tâm, ăn bám vào cái thừa thãi từ thành quả của người khác.

Hãy xem Ca-in và A-bên, những con đầu của A-đam. Ca-in dâng của lễ cho Chúa từ chính công việc của tay ông, hoa quả từ vườn nho của ông. Ông phải làm cực khổ mới có được hoa quả như thế. Ông phải dọn sạch đất đá, gai gốc và xà bần khỏi vườn. Ông phải cày cấy đất. Ông phải trồng, phải tưới, phải bón phân và phải bảo vệ. Ông phải dồn hết mọi nỗ lực để có gì dâng cho Chúa. Nhưng đây là sự hy sinh của ông chứ không phải là sự vâng lời Chúa. Việc làm này tiêu biểu cho sự thờ phượng Chúa bởi sức riêng thay vì bởi ân sủng của Chúa.

Trái lại, A-bên dâng của lễ vâng lời, chiêm đầu lòng và mỡ từ bầy của ông. Ông không lao nhọc như Ca-in để có được hoa quả, trái lại nó là một việc ông yêu thích. Cả hai

¹ Tác giả dùng chữ spiritual vagabond trong tiếng Anh, dịch theo nghĩa đen là kẻ lang thang thuộc linh. Trong sách này tạm dịch là “tín đồ lang thang.” (Dịch Giả)

Môi Của Satan

anh em đều nghe kể thể nào cha mẹ họ tìm cách che đậy sự trần truồng bằng lá vả, tượng trưng cho việc làm công đức của họ nhằm che đậy tội lỗi của họ. Nhưng Đức Chúa Trời bày tỏ một cửa lễ được chấp nhận bằng cách dùng da thú vô tội che cho A-đam và Ê-va. A-đam và Ê-va lúc đó không biết việc che đậy tội lỗi của họ không được chấp nhận. Nhưng sau khi họ thấy cách Chúa che, họ đã biết và con cái họ cũng biết nữa.

Ca-in tìm cách chiếm được sự chấp nhận của Chúa mà không cần đến lời chỉ dạy của Ngài. Đức Chúa Trời đáp lại bằng cách bày tỏ rằng Ngài tiếp nhận những ai đến với Ngài trong giới hạn của ân sủng Ngài (của lễ của A-bên) và Ngài không tiếp nhận những nỗ lực dưới sự thống trị của cây “biết thiện và ác” (công tác tôn giáo của Ca-in). Rồi Ngài dạy Ca-in rằng nếu ông làm tốt, ông sẽ được chấp nhận; nhưng nếu không chọn sự sống thì tội lỗi sẽ cai trị ông.

Ca-in đã vấp phạm với Chúa. Thay vì ăn năn và làm đúng, để Chúa dùng hoàn cảnh này mài dũa cá tính của ông, Ca-in giết A-bên trong cơn giận dữ và vấp phạm cả Chúa nữa. Thế là ông đã giết chết em mình. Đức Chúa Trời phán với Ca-in:

Bây giờ, người bị rửa sả từ đất, đất đai đã hảm
miệng uống máu em người từ tay người đổ ra!
Khi người canh tác đất đai, *đất sẽ không sinh
hoa lợi* cho người nữa. Người sẽ *lang thang phiêu
bạt* trên đất.

Sáng Thế 4:11-12

Điều mà Ca-in sợ nhất là bị Chúa từ chối, ông đã tự phán xét mình. Chính cái trung gian mà ông dùng để được sự chấp thuận của Chúa nay lại bị rửa sả bởi chính tay ông. Sự đổ máu giờ mang đến sự rửa sả. Đất không còn sinh

hoa lợi cho ông nữa. Hoa quả (thành quả) chỉ có được do cố gắng hết sức.

Nên những cơ đốc nhân bị vấp phạm tự dứt bỏ khả năng kết quả của họ. Chúa Giê-su so sánh tấm lòng như mảnh đất trong dự ngôn người gieo. Như ruộng của Ca-in khô cằn sỏi đá thì mảnh đất của một tấm lòng bị vấp phạm cũng sỏi đá khô cằn như vậy, bị tiêm nhiễm bởi thuốc độc cay đắng. Những người vấp phạm vẫn kinh nghiệm phép lạ, ân tứ tiếng lạ, rao giảng hùng hồn và nhận sự chữa lành trong đời sống họ. Nhưng đây là những ân tứ của Thánh Linh, chứ không phải bông trái. Chúng ta sẽ chịu phán xét theo bông trái, chứ không phải ân tứ. Ân tứ thì nhận còn bông trái thì phải trau dồi.

Để ý là Đức Chúa Trời phán Ca-in sẽ thành một kẻ lang thang phiêu bạt do hậu quả việc làm của ông. Có rất nhiều tín đồ lang thang phiêu bạt trong hội thánh chúng ta ngày nay. Ân tứ ca hát, giảng dạy, nói tiên tri và vân vân . . . của họ không được lãnh đạo của họ chấp nhận trong hội thánh trước đây nên họ bỏ hội thánh đi. Họ lang thang không có mục đích và mang trong lòng sự vấp phạm, tìm kiếm hội thánh nào hoàn hảo để tiếp nhận những ân tứ của họ và chữa lành vết thương của họ.

Họ cảm thấy bị hắt hủi và bị bắt bớ. Họ cảm thấy cứ như họ là những “Giê-rê-mi” thời nay. Họ chọn lối sống “tôi với Chúa” là đủ rồi, cho rằng ai cũng soi mói họ. Họ trở nên khó dạy. Họ nhận điều mà tôi gọi là “chứng bắt bớ hội đồng” : *ai cũng soi mói tôi cả*. Họ tự an ủi bản thân rằng họ là các thánh đồ hay tiên tri bị bắt bớ. Họ nghi ngờ mọi người. Đây là điều chính xác xảy ra cho Ca-in. Hãy đọc những gì Ca-in nói :

Con sẽ lang thang phiêu bạt trên đất, *có ai gặp con, họ sẽ giết con đi.*

-Sáng thế 4:14

Môi Của Satan

Hãy xem là Ca-in bị “chúng bắt bớ hội đồng” – ai cũng soi mói ông! Ngày nay cũng vậy. Những người vấp phạm tin rằng ai cũng soi mói họ. Có thái độ như thế, họ khó mà thấy được những lĩnh vực trong đời sống họ cần thay đổi. Họ tự cô lập và sống lối sống “rước hoạ vào thân” mà thôi.

Người nào sống cô độc tìm kiếm dự vọng riêng;
nó chống lại với mọi quyết định khôn ngoan.

Châm Ngôn 18:1

Đức Chúa Trời không bao giờ tạo dựng chúng ta sống tách biệt và độc lập nhau. Ngài thích khi con cái Ngài chăm sóc và đùm bọc nhau. Ngài buồn khi chúng ta hờn dỗi và cảm thấy tự thương hại, làm như thể ai cũng phải có trách nhiệm làm cho mình hạnh phúc. Ngài muốn chúng ta trở thành một tín hữu tích cực trong hội thánh. Ngài muốn chúng ta nhận sự sống từ Ngài. Một người sống tách biệt chỉ tìm kiếm những ham muốn của riêng họ, chứ không tìm ý muốn của Chúa. Người đó không nghe ai khuyên và tự đặt mình vào chỗ bị lừa dối.

Tôi không nói về những thời điểm mà Chúa kêu gọi chúng ta ở riêng để được trang bị và được tươi mới. Tôi đang mô tả những người mà tự giam hãm mình. Họ lang thang từ hội thánh này đến giáo phái nọ, quan hệ hết người này đến người kia, và rồi tự cô lập trong thế giới riêng của họ. Họ cho rằng tất cả những ai không đồng ý với họ đều là sai trật và đều chống lại họ. Họ tự vệ trong cái ốc đảo của họ và cảm thấy an toàn trong môi trường mà tự họ đặt ra và kiểm soát được. Họ không còn phải đối đầu với việc phơi bày cá tính khiếm khuyết của họ nữa. Thay vì đối diện với khó khăn, họ cố chạy trốn khỏi sự thử luyện. Thế là việc phát triển cá tính – sự phát triển này chỉ có được khi trải qua những xung khắc - bị ngừng lại trong họ khi mà cái vòng lẩn tránh của vấp phạm lại bắt đầu.

**CỨ GIỮ SỰ VẤP PHẠM KHIẾN BẠN KHÔNG
THẤY ĐƯỢC CÁ TÍNH KHIẾM KHUYẾT CỦA
BẠN BỞI VÌ BẠN HAY ĐỔ LỖI
CHO NGƯỜI KHÁC.**

Vợ chồng chúng tôi đã giữ sự không tha thứ và tổn thương nhiều năm rồi. Chúng tôi rơi vào chỗ có rất ít bạn bè và tôi cảm thấy bị cô lập và ruồng bỏ dù tôi rất trung tín nhóm lại tại một hội thánh lớn. Sau đó tôi đọc cuốn *Môi Của Satan*, và mọi thứ đã thay đổi. Tôi đối mặt với những vấp phạm và sự không tha thứ, và nhờ Chúa giúp tôi đã được tự do!

-C.G., BELFAST, IRELAND

6

TRỐN TRÁNH THỰC TẠI

[Họ] vẫn học mà không bao giờ biết lẽ thật được.

2Ti-mô-thê 3:7

Người ta thường hỏi tôi, “Khi nào thì tôi nên rời hội thánh hay thôi làm trong một chức vụ? “Hoàn cảnh tới mức nào thì mới thôi?” Tôi trả lời, “Ai sai bạn đến hội thánh mà bạn hiện đang nhóm?”

Thường thì họ trả lời, “Chúa sai họ.”

Tôi trả lời, “Nếu Chúa sai bạn đến thì đừng bỏ đi cho đến khi Chúa phóng thích bạn. Nếu Chúa im lặng thì Chúa sẽ phán, “Đừng thay đổi gì cả. Đừng đi đâu cả. Hãy ở nơi Ta đặt để con!” Khi Chúa bảo bạn đi, bạn sẽ đi trong bình an, bất kể tình trạng của hội thánh hay chức vụ là gì đi nữa.

Còn các người sẽ đi ra trong vui mừng, và được dẫn về trong bình an.

Êsai 55:12

Môi Của Satan

Vì vậy, việc ra đi của bạn không dựa vào hành động hoặc cách cư xử của người khác mà dựa vào sự dẫn dắt của Thánh Linh. Vậy, việc rời khỏi một chức vụ không căn cứ vào việc chức vụ đó tồi tệ thế nào.

Ra đi với một tâm linh bị vấp phạm hay chỉ trích không phải là kế hoạch của Chúa. Đây là phản ứng hơn là hành động theo sự dẫn dắt của Chúa. Rôma 8:14 nói, “Vì tất cả những ai được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dẫn dắt đều là con của Đức Chúa Trời.” Để ý Kinh Thánh không nói, “Vì hết thảy kẻ nào phản ứng với những hoàn cảnh khó khăn đều là con cái Đức Chúa Trời”.

Hầu như mỗi lần từ “con” được dùng trong Tân ước thì nó ra từ hai chữ Hy Lạp : *teknon* và *huios*. Định nghĩa đúng của từ *teknon* là “một người làm con do được sinh ra thật sự.”

Khi đứa con trai đầu lòng của tôi là Addison được sinh ra, nó là con của John Bevere nhờ vào sự kiện là nó ra từ mối quan hệ giữa tôi và vợ tôi. Khi nó ở nhà trẻ với những đứa trẻ khác, bạn không thể nhận ra nó là con trai tôi qua tính cách của nó. Khi bạn bè và gia đình đến thăm, họ không thể bỗng nó ra nếu không thấy tên nó ghi trên giường nó. Nó không có gì đặc biệt. Như vậy bé Addison được xem như một đứa con *teknon* của John và Lisa Bevere.

Chúng ta thấy từ *teknon* được dùng trong Rôma 8:15-16. Kinh Thánh nói bởi vì chúng ta đã nhận linh của quyền làm con nên “Chính Đức Thánh Linh hiệp với tâm linh làm chứng cho chúng ta rằng chúng ta là con [*teknon*] của Đức Chúa Trời.” Khi một người tiếp nhận Chúa Cứu Thế Giê-su làm Chúa thì người đó là con cái của Chúa nhờ sự kiện người đó kinh nghiệm sự tái sinh (xem Giăng 1:12).

Một từ Hy Lạp khác dịch là *con* trong Tân ước là từ *huios*. Từ này được dùng nhiều lần trong Tân ước để mô tả “một người được nhận diện là con bởi vì nó thể hiện tính tình hay cá tính của cha mẹ nó.”

Khi con trai tôi Adison lớn, đáng đáp và hành động của nó giống cha nó. Khi cháu lên sáu, Lisa và tôi phải đi xa và để cháu ở nhà với cha mẹ tôi. Mẹ tôi nói với vợ tôi rằng Adison hầu như là bản sao của cha nó. Cá tính cháu giống cá tính tôi khi còn ở tuổi cháu. Khi cháu càng lớn, cháu càng giống cha. Bây giờ người ta nhận ra cậu là con trai của John Bevere, không chỉ qua việc cháu sinh ra trong gia đình tôi mà còn qua tính tình và đặc điểm giống hệt cha cậu.

Nói dễ hiểu hơn là từ Hy Lạp *teknon* nghĩa là “em bé hay đứa con chưa lớn” và từ Hy Lạp *huios* thường dùng để mô tả “đứa con trưởng thành.” Hãy xem Rôma 8:14 một lần nữa. Kinh Thánh ghi : “Vì tất cả những ai được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dẫn dắt đều là con [huios] của Đức Chúa Trời.” Chúng ta thấy rõ là những con cái trưởng thành sẽ được Thánh Linh Chúa dẫn dắt. Còn những cơ đốc nhân con trẻ thường ít bước theo sự dẫn dắt của Thánh Linh. Thường thì những người này phản ứng hoặc đáp trả theo cảm xúc hay lý trí với hoàn cảnh họ đối diện. Họ chưa học để hành động theo sự dẫn dắt của Thánh Linh.

Khi con tôi Adison lớn, nó cũng phát triển về cá tính. Nó càng trưởng thành, tôi càng giao nhiều trách nhiệm cho nó. Còn chuyện nó không chịu lớn thì không ổn rồi. Chúa không muốn chúng ta cứ làm “em bé” thuộc linh mãi!

Một cách mà con tôi Adison phát triển cá tính là đối diện với những hoàn cảnh khó khăn. Khi nó bắt đầu đi học, nó gặp một số “bạn quậy.” Tôi có nghe những chuyện mà những đứa trẻ quậy phá này đã làm và nói với nó, và tôi muốn đi giải quyết dứt nó. Nhưng tôi biết làm thế sẽ không hay. Sự can thiệp của tôi sẽ cản trở sự phát triển của con tôi là Adison.

Vì thế tôi và vợ tôi tiếp tục dạy cháu ở nhà, chuẩn bị cho cháu đối diện với những chống đối ở trường. Nó phát triển nhân cách nhờ vâng theo sự chỉ bảo của chúng tôi giữa những lúc nó phải gánh chịu.

Môi Cửa Satan

Điều này cũng giống như những gì Chúa làm với chúng ta. Kinh Thánh nói, “[Chúa Giê-su] dù là Con [Huios], Ngài cũng phải *học tập vâng lời* trong những điều thống khổ Ngài *đã chịu*” (Hê 5:8). Sự phát triển thể chất đòi hỏi thời gian. Không có đứa trẻ hai tuổi nào cao tới hơn một hai thước. Sự phát triển trí tuệ cũng cần thời gian và học hỏi. Sự phát triển tâm linh thì không nhờ “thâm niên” trong Chúa hay nhờ “học hỏi” Lời Chúa nhiều, mà là nhờ vâng lời Chúa. Hãy xem Phi-e-rơ nói gì :

Vậy, vì Chúa Cứu Thế chịu khổ trong thân thể,
hãy trang bị chính mình anh chị em bằng thái
độ như thế, người nào đã chịu khổ trong thân
thể được dứt khỏi tội lỗi.

1Phierơ 4:1

Người dứt bỏ tội lỗi đó là một con cái Chúa vâng lời hoàn toàn. Người đó là người trưởng thành. Người chọn con đường của Chúa, chứ không phải đường của mình. Như Chúa Giê-su đã học vâng lời qua những khổ nạn Ngài chịu, chúng ta cũng học vâng lời qua những hoàn cảnh khó khăn chúng ta đối diện. Khi chúng ta vâng theo Lời Chúa phán bởi Thánh Linh, chúng ta sẽ tăng trưởng và trưởng thành trong những lúc xung khắc và khổ nạn. Sự vâng lời, chứ không phải kiến thức Kinh Thánh của chúng ta, mới là chìa khóa.

Giờ thì chúng ta hiểu được lý do tại sao trong hội thánh có những người tin Chúa hai mươi năm, có thể trích từng câu từng đoạn, nghe hàng ngàn bài giảng, và đọc nhiều sách bồi linh mà vẫn còn là em bé thuộc linh. Mỗi lần họ gặp những hoàn cảnh khó khăn, thay vì đáp ứng bởi Thánh Linh Chúa, họ lại tìm cách tự vệ theo cách của họ. Họ “học luôn mà chẳng bao giờ hiểu được chân lý.” (2Ti 3:7). Họ chưa bao giờ biết được lẽ thật bởi vì họ không chịu áp dụng lẽ thật gì cả.

Chúng ta phải để lẽ thật có chỗ trong đời sống chúng ta nếu chúng ta muốn tăng trưởng và trưởng thành. Đồng ý với lẽ thật ở lý trí mà không làm theo thì chưa đủ. Cho dù chúng ta cứ học, chúng ta vẫn không trưởng thành được vì cơ chúng ta không vâng lời.

TỰ BỆNH VỰC MÌNH

Một lời bào chữa thường thấy để tự bệnh vực mình vì không muốn vâng lời Chúa đó chính là sự vấp phạm. Ta có cảm giác không thật về việc tự bệnh vực mình khi ta dung túng sự vấp phạm. Làm thế khiến bạn không thấy cá tính xấu của bạn bởi vì bạn hay đổ lỗi cho người khác. Bạn không bao giờ chịu đối diện với vị trí, sự bông bột, hay tội lỗi của bạn bởi vì bạn chỉ thấy lỗi của người gây ra vấp phạm. Vì thế, nỗ lực mà Chúa muốn phát triển phẩm cách trong bạn qua nghịch cảnh này đã bị gián đoạn. Những người bị vấp phạm thường tránh những nguyên nhân gây vấp phạm và cuối cùng là họ chạy trốn, trở nên tín đồ lang thang.

Mới đây một phụ nữ kể cho tôi nghe về một người bạn của cô đã ra khỏi một hội thánh và đi nhóm hội thánh khác. Cô ta mời vị mục sư mới này đến ăn tối. Trong lúc nói chuyện vị mục sư này hỏi lý do cô bỏ hội thánh cũ. Cô này kể cho vị mục sư nghe tất cả những nan đề của người lãnh đạo trong hội thánh trước của cô.

Vị mục sư lắng nghe và cố gắng an ủi cô. Theo kinh nghiệm của tôi, tôi nghĩ khôn ngoan là vị mục sư này dùng Lời Chúa khuyên cô ta nên xử lý sự tổn thương và thái độ chỉ trích của cô. Nếu cần, ông ta nên đề nghị cô ta trở về hội thánh cũ của cô cho đến khi Chúa phóng thích cô ra đi trong sự bình an.

Khi Chúa phóng thích bạn trong bình an, bạn sẽ không bị áp lực để thanh minh với người khác về việc ra đi của bạn. Bạn sẽ không bị áp lực để phán xét hay phê phán phơi bày những vấn đề hội thánh trước đã có. Tôi biết sau

Môi Của Satan

một thời gian thì cô cũng phản ứng với vị mục sư mới và nhân sự của ông cùng một cách như cô đã làm với hội thánh cũ. Khi chúng ta cứ giữ sự vấp phạm trong lòng, chúng ta gạn lọc mọi chuyện qua sự vấp phạm đó.

Có một chuyện dụ ngôn xưa rất hợp với hoàn cảnh này. Trở lại thời mà cư dân di chuyển sang phía Tây, một nhà thông thái đứng trên ngọn đồi bên ngoài thị trấn Western. Khi những cư dân đến từ phương Đông, nhà thông thái này là người đầu tiên họ gặp trước khi họ đến chỗ định cư. Họ hăm hở hỏi cụ người dân trong thị trấn này như thế nào.

Ông trả lời họ bằng một câu hỏi, “Dân trong phố quý vị vừa mới ra khỏi như thế nào?”

Một số người trả lời, “Dân trong phố mà chúng tôi bỏ đi rất gian ác. Họ là những kẻ ngồi lê đôi mách, thô bạo, thường bóc lột người vô tội. Phố xá đầy dẫy trộm cắp và lừa đảo.”

Nhà thông thái này trả lời, “Dân ở đây cũng giống dân ở phố mà quý vị vừa mới bỏ đi.” Họ cảm ơn ông vì đã cứu họ khỏi sự tai hoạ họ vừa mới thoát khỏi. Sau đó họ di chuyển xa hơn về phía Tây.

Sau đó một nhóm cư dân khác đến và hỏi cùng một câu hỏi, “Thị trấn này như thế nào?”

Nhà thông thái hỏi lại, “Dân trong phố quý vị vừa mới ra khỏi như thế nào?” Những cư dân này trả lời, “Tuyệt, chúng tôi có những người bạn thân yêu. Ai cũng lo nghĩ đến quyền lợi người khác. Không hề có chuyện thiếu thốn bởi vì mọi người đều quan tâm nhau. Nếu ai đó có một dự án lớn, cả cộng đồng hợp lại giúp đỡ. Nên bỏ quê đi thật là một quyết định khó khăn, nhưng chúng tôi cảm thấy bị buộc phải đi sang phía Tây làm người tiên phong đi mở đường cho thế hệ tương lai.”

Nhà thông thái nói với họ y như điều ông đã nói với các cư dân khác : “Dân ở đây giống như dân mà quý vị bỏ đi.”

Những cư dân này vui mừng đáp lại, “Vây ta hãy sống ở đây!”

Cách những người này nhìn mối liên hệ của họ trong quá khứ thì cũng chính là phạm vi giới hạn cho những mối liên hệ tương lai của họ.

Bạn bỏ một hội thánh hay một mối quan hệ cách nào thì cũng chính là cách bạn sẽ bước vào một hội thánh hay mối quan hệ mới như vậy. Chúa Giê-su phán trong Giăng 20:23: “Các con tha tội ai thì họ được tha. Các con buộc tội ai thì họ bị buộc tội.”.

Chúng ta vẫn còn không tha thứ cho tội của người khác khi chúng ta cứ giữ sự vấp phạm và dung túng hận thù. Nếu chúng ta bỏ một hội thánh hoặc một mối quan hệ cách phần uất và cay đắng thì chúng ta sẽ vào hội thánh và mối quan hệ mới cũng với thái độ như vậy. Lúc đó chúng ta cũng rất dễ bỏ mối quan hệ mới khi nan đề phát sinh. Chúng ta không chỉ phải giải quyết những tổn thương xảy ra trong mối quan hệ mới mà còn phải xử lý cả những thương tổn từ mối quan hệ cũ nữa.

Thống kê cho biết 60 đến 65 phần trăm những cặp ly dị kết cuộc cũng ly dị nữa khi họ tái hôn. Cách mà người ta bỏ cuộc hôn nhân đầu sẽ quyết định cách mà cuộc hôn nhân thứ hai của họ bước vào. Sự không tha thứ mà họ không tha cho người phối ngẫu họ trước đây sẽ cản trở tương lai cho người phối ngẫu sau. Khi đổ lỗi cho người khác, họ bị che mắt không thấy vai trò hay yếu điểm của họ. Vấn đề còn tồi tệ hơn đó là bây giờ họ lại thêm nỗi sợ bị tổn thương nữa.

Nguyên tắc này không chỉ giới hạn trong hôn nhân và ly dị. Nó có thể áp dụng cho mọi mối quan hệ. Một người kia trước đây đã làm việc cho một tôi tớ Chúa khác, đến làm việc cho chức vụ chúng tôi. Anh ta bị tổn thương do người lãnh đạo cũ; nhưng sau một thời gian, tôi cảm thấy Chúa dẫn dắt tôi nhờ anh ta đến làm việc với chúng

Mời Của Satan

tôi. Tôi tin rằng anh ta đang ở tiến trình vượt qua những tổn thương này.

Tôi gọi cho vị lãnh đạo cũ của anh và chia sẻ dự tính mời anh ta làm nhân sự. Ông ấy khích lệ tôi và nghĩ rằng đây là một bước đi tốt bởi vì ông biết tôi quan tâm đến cả hai người. Ông tin anh này sẽ được chữa lành hoàn toàn khi anh làm việc với chúng tôi. Tôi nói với hai người là tôi cầu nguyện Chúa phục hồi và chữa lành quan hệ của họ.

Khi người này cùng làm việc với nhân sự của chức vụ chúng tôi, hầu như là gặp vấn đề ngay. Tôi tạm thời giải quyết vấn đề nhưng dường như anh ta không thể thoát khỏi mối quan hệ như trước đây. Nan đề cứ trở lại ám ảnh anh ta. Anh ta thậm chí buộc tội tôi là đã làm y như vị lãnh đạo trước đã làm.

Tôi gặp rắc rối vì đối với tôi việc người anh em này được chữa lành tổn thương quan trọng hơn là anh ta có thể làm gì được cho tôi là chủ của anh. Tôi có vài trường hợp ngoại lệ cho anh mà tôi không áp dụng cho các nhân viên khác bởi vì tôi muốn thấy anh ta được chữa lành.

Chỉ hai tháng sau anh ta xin nghỉ việc. Anh ta cảm thấy bị rơi vào hoàn cảnh tương tự như trước. Anh ta nói với tôi khi ra đi, “Anh John ơi, tôi sẽ không bao giờ làm việc cho bất kỳ chức vụ nào nữa.”

Tôi chúc phước cho anh và nhìn anh ra đi. Chúng tôi yêu mến anh và vợ anh. Sự thật đáng buồn là anh đã bỏ đi sự kêu gọi mạnh mẽ trên đời sống anh, dù anh có thể thành công trong những lĩnh vực khác.

Tôi quá bối rối khi anh ta ra đi nên tôi tìm kiếm Chúa. “Sao anh ta lại ra đi vội vậy khi mà cả hai chúng con đã cảm thấy không có gì trục trặc?”

Vài tuần sau đó Chúa dùng một mục sư khôn ngoan, là bạn của tôi trả lời câu hỏi này. “Nhiều khi Chúa cho phép người ta trốn khỏi những hoàn cảnh mà Ngài muốn họ đối diện, nếu lòng họ muốn trốn chạy.”

Rồi ông kể lại câu chuyện của Êli, người chạy trốn khỏi Giê-sa-bên (1Các vua 18-19). Êli vừa mới giết các tiên tri gian ác của Ba-anh và Át-tạt-tê. Họ là những người dẫn dân chúng thờ thần tượng và ăn tại bàn của Giê-sa-bên. Khi Giê-sa-bên nghe điều này, bà dọa sẽ giết Êli trong vòng hai mươi bốn giờ.

Chúa muốn Êli đối đầu với bà, nhưng thay vào đó ông lại chạy trốn. Ông quá thất vọng nên ông cầu xin được chết. Ông không làm tròn trọng trách. Chúa sai một thiên sứ đến nuôi ông bằng hai cái bánh và cho phép ông chạy suốt bốn mươi ngày đêm đến núi Hô-rép. Khi ông tới nơi, điều đầu tiên Chúa hỏi ông là, “Êli, người đang làm gì ở đây?”

Câu hỏi này nghe hơi lạ. Chúa ban cho ông thức ăn để đi đường, cho phép ông đi, rồi lại hỏi ông khi ông đến nơi, “Người đang làm gì ở đây?” Chúa biết Êli quyết định trốn chạy khỏi hoàn cảnh khó khăn. Nên Ngài cho phép chuyện này, dù chúng ta thấy rõ qua câu hỏi Chúa hỏi việc này không phải là kế hoạch ban đầu của Ngài.

Sau đó Chúa phán với Ê-li, “Hãy đi, hãy trở lại con đường người đã đi, mà đến vùng đồng hoang Đa-mách. Khi đến nơi, . . . người cũng hãy xúc dầu cho Giê-hu, con trai Nim-si, làm vua Y-sơ-ra-ên; và người cũng hãy xúc dầu cho Ê-li-sê, con trai Sa-phát, ở A-bên Mê-hô-la, làm tiên tri thế cho người” (1Các vua 19:15). Dưới chúc vự của Ê-li-sê và Giê-hu, mụ hoàng hậu gian ác cùng với tay sai của mụ bị tiêu diệt (2Các vua 9-10). Nhiệm vụ này không được hoàn tất bởi Ê-li mà bởi người kế tục ông, là người Chúa đã bảo ông xúc dầu cho.

Vị mục sư đó nói với tôi, “Nếu chúng ta nhất quyết trong lòng không đối diện với hoàn cảnh khó khăn, Chúa sẽ để cho chúng ta yên cho dù đó không phải là ý muốn trọn vẹn của Ngài.”

Sau này tôi nhớ đến một trường hợp trong Dân số ký 22 minh họa cho điểm này. Ba-la-am muốn rửa sả dân Y-sơ-ra-

Môi Cửa Satan

ên bởi vì cá nhân ông sẽ được trọng thưởng. Ông cầu hỏi Chúa lần đầu ông có nên đi không, và Chúa bày tỏ cho ông rằng Ngài không muốn Ba-la-am đi. Khi các quan chức của dân Mô-áp trở lại đem theo nhiều tiền bạc và hứa hẹn nhiều hơn, Ba-la-am lại đến hỏi Chúa nữa. Thật buồn cười khi nghĩ rằng Chúa sẽ đổi ý vì Ba-la-am được hứa cho nhiều tiền và nhiều danh dự hơn. Nhưng lần này Chúa phán hãy đi với họ.

Sao Chúa lại đổi ý? Câu trả lời là Chúa không đổi ý của Ngài. Ba-la-am quyết tâm đi nên Chúa để ông đi. Đây là lý do cơn giận Ngài nổi lên cùng Ba-la-am khi ông đi.

Chúng ta có thể làm phiền Chúa về điều gì đó mà Ngài đã bày tỏ cho chúng ta ý muốn của Ngài rồi. Sau đó Ngài cho phép chúng ta làm những gì chúng ta muốn, dù rằng điều đó trái với kế hoạch ban đầu của Ngài – ngay cả khi chúng ta không có lợi gì.

Thường kế hoạch của Chúa khiến chúng ta phải đương đầu với những tổn thương và thái độ mà chúng ta không muốn đối diện. Tuy nhiên chúng ta sẽ trốn khỏi chính cái điều mà sẽ đem lại sức mạnh cho chúng ta. Không chịu xử lý vấp phạm sẽ không giải cứu chúng ta khỏi nan đề mà nó chỉ làm cho chúng ta cảm thấy an tâm tạm thời. Căn nguyên của vấn đề vẫn chưa giải quyết.

Kinh nghiệm của tôi với người thanh niên mà tôi thuê làm việc đó cũng dạy tôi một bài học về sự vấp phạm và mối quan hệ. Không thể nào có được một quan hệ lành mạnh với một người đã bỏ mối quan hệ cũ trong sự cay đắng và vấp phạm. Sự chữa lành phải xảy ra. Cho dù anh ta cứ nói là anh ta đã tha thứ cho vị lãnh đạo trước đây, nhưng kỳ thực thì vẫn chưa quên chuyện đó.

Tình yêu quên đi lỗi lầm để có được hy vọng cho tương lai. Nếu chúng ta hoàn toàn thắng được sự gây vấp phạm, chúng ta nên thiết tha tìm kiếm sự hoà thuận. Thời điểm đúng có thể chưa tới ngay được, nhưng trong lòng, chúng ta hãy tìm cơ hội để phục hồi.

Sau này có một người bạn của tôi nói, “Có một câu ngạn ngữ xưa nói rằng ‘con chó bị bỏng nước sôi một lần rồi thì sau này nước lạnh nó cũng sợ.’” Có bao nhiêu tín đồ ngày nay sợ nước lạnh, thứ nước mang lại sự tươi mới, vì họ đã bị bỏng một lần và không thể tha thứ được?

Chúa Giê-su muốn chữa lành những tổn thương của chúng ta. Nhưng chúng ta thường không để Ngài chữa lành bởi vì con đường này không dễ chút nào. Ấy là một con đường hạ mình và từ bỏ bản thân. Nó dẫn tới sự chữa lành và sự trưởng thành thuộc linh. Quyết định làm cho người khác hạnh phúc quan trọng hơn là làm cho mình, ngay cả khi người đó lại là người làm cho bạn buồn hơn hết.

Sự kiêu ngạo không thể đi trên con đường này, nhưng chỉ những ai ước ao sự bình an ngay cả phải chấp nhận bị khước từ. Đó là con đường mòn dẫn tới sự hạ mình và từ bỏ, nhưng lại là con đường dẫn tới sự sống.

CÓ NHỮNG ĐIỀU TA CHỈ HỌC ĐƯỢC NƠI CHÚA MÀ KHÔNG THỂ HỌC NƠI CON NGƯỜI.

Tôi đã đọc cuốn sách *Môi Của Satan*. Quan điểm của tôi về Lời Đức Chúa Trời đã thay đổi kể từ đó. Tôi đã kinh qua nhiều điều đau đớn, và nếu không biết đến sứ điệp của sách này, tôi chắc đã bị mắc bẫy suốt đời rồi,

-F.N., MALAYSIA

NỀN TẢNG CHẮC CHẮN

***Cho nên CHÚA phán thế này:
“Này, Ta đặt tại Si-ôn một tảng đá,
tảng đá thử nghiệm, là đá góc nhà quý báu, một
nền móng vững chắc để ai tin cậy sẽ không
hốt hoảng.”***

Êsai 28:16

Ai tin cậy sẽ không hốt hoảng.” Một người hành động vội vàng là một người bất ổn bởi vì hành động của người đó không dựa trên nền tảng thích hợp. Người này dễ dao động và chao đảo bởi những cơn bão bất bớ và thử thách. Chẳng hạn, ta hãy xem điều gì xảy ra cho Si-môn Phi-e-rơ.

Đức Giê-su vào địa phận Sê-sa-rê Phi-líp, Ngài hỏi các môn đệ: “Theo như người ta nói thì Con Người là ai?”

Môi Cửa Satan

(Mat 16:13). Một số môn đồ nhiệt thành chia sẻ quan điểm của đám đông về Chúa Giê-su là ai. Chúa đợi cho đến khi họ nói xong, rồi Ngài nhìn họ và hỏi thẳng họ, “Còn các con nói Ta là ai?” (c.15). Tôi đoán chắc rằng khuôn mặt của phần lớn các môn đồ tỏ vẻ bối rối, sợ hãi khi họ suy nghĩ lời này, miệng họ há hốc và nín thinh. Thật đột ngột là những con người hay nói thao thao và thích trình bày ý kiến của người khác, lúc này lại nín thinh. Có lẽ chính họ cũng chưa nghe ai hỏi nghiêm túc như vậy. Dù gì đi nữa, họ nhận ra rằng chính họ không có câu trả lời.

Chúa Giê-su đã hỏi rất đúng như Ngài thường làm. Ngài làm cho lòng họ lắng xuống bằng một câu hỏi. Ngài đem họ đến chỗ nhận biết thật sự về những điều họ biết và những điều họ không biết. Họ sống theo sự suy đoán của người khác, thay vì lòng họ biết vững vàng Chúa Giê-su là ai. Chính họ đã không dám đối diện.

Si-môn, người được Chúa Giê-su đổi tên là Phi-e-rơ, là người duy nhất trong số các môn đồ có thể trả lời. Ông thốt lên, “Thầy là Chúa Cứu Thế, Con Đức Chúa Trời hằng sống” (Mat 16:16). Rồi Chúa Giê-su phán với ông rằng, “Phước cho con, Si-môn con Giô-na! Vì không phải xác thịt và huyết bày tỏ cho con, mà chính Cha Ta ở trên trời” (c.17).

Chúa Giê-su giải thích cho Phi-e-rơ nguồn gốc của khả thi. Phi-e-rơ đã không nhận tri thức này qua việc nghe quan điểm của người khác hoặc qua những gì ông được người ta dạy, mà do chính Đức Chúa Trời mặc khải cho ông. Phi-e-rơ đói khát những điều thuộc về Chúa. Ông là người hỏi nhiều nhất. Chính ông cũng là người đi bộ trên mặt nước trong khi mười một môn đồ khác nhìn xem. Ông là người không thoả mãn với quan điểm của người khác! Ông muốn nghe trực tiếp từ miệng Chúa.

Tri thức mặc khải về Chúa Giê-su không đến bởi các giác quan của ông, mà tri thức đó là một ân tứ, được Chúa soi sáng trong lòng để đáp lại sự khao khát của ông. Nhiều

người cũng thấy và làm chứng những điều Phi-e-rơ đã thấy, nhưng lòng họ không khao khát để biết ý Chúa như Phi-e-rơ muốn.

1Giăng 2:27 nói, “Về phần các con, sự xúc dầu các con đã nhận nơi Ngài vẫn ở trong các con và các con không cần ai dạy dỗ nữa. Nhưng sự xúc dầu dạy dỗ các con mọi sự và sự xúc dầu là thật, không phải giả dối. Như sự xúc dầu ấy đã dạy các con, hãy ở trong Ngài.”

Sự xúc dầu này đã dạy dỗ Phi-e-rơ. Ông cũng nghe người ta đồn vậy, nhưng sau đó ông tra xem trong lòng những gì Chúa đã mặc khải. Một khi bạn nhận được tri thức mặc khải từ Chúa, không ai có thể lung lay bạn được. Khi Chúa bày tỏ điều gì đó cho bạn thì dù cho mọi người nói ngả nói nghiêng cũng không thành vấn đề. Họ không thể thay đổi lòng bạn được.

Rồi Chúa Giê-su phán với Phi-e-rơ cùng với các môn đồ khác, “Còn Ta, Ta bảo con: Con là Phê-rơ, Ta sẽ xây dựng Hội Thánh Ta trên vầng đá này [tri thức được Chúa mặc khải] và cửa Âm Phủ sẽ không thắng nổi hội đó” (Mat 16:18). Nên chúng ta thấy rõ là có một nền tảng vững chắc trong lời mặc khải của Đức Chúa Trời; trong trường hợp này chính là sự hiểu biết của Phi-e-rơ rằng Chúa Giê-su là Con Đức Chúa Trời.

LỜI ĐƯỢC SOI SÁNG

Tôi thường bảo hội thánh và các tín hữu khi tôi giảng là hãy lắng nghe tiếng Chúa trong tiếng nói của tôi. Thường chúng ta quá bận ghi chép nên chúng ta chỉ ghi chép lời giảng thôi. Làm thế chỉ mang lại một sự hiểu biết của lý trí về Kinh Thánh và sự giải nghĩa Kinh Thánh – tức tri thức cái đầu.

Khi chúng ta chỉ có tri thức thuộc lý trí mà thôi, có hai điều có thể xảy ra: (1) chúng ta dễ cường điệu và rơi vào chủ nghĩa cảm xúc, hai là (2) chúng ta bị bó buộc bởi cái tri thức

Môi Của Satan

chúng ta biết. Nhưng đây không phải là nền tảng vững chắc mà Chúa Giê-su dùng để xây hội thánh Ngài. Ngài phán hội thánh phải được xây trên lời khải thị, chứ không phải trên những câu Kinh Thánh học thuộc.

Khi chúng ta nghe một tôi tớ Chúa được xúc dầu giảng hay khi chúng ta đọc một cuốn sách bồi linh, chúng ta nên tìm kiếm những từ hay nhóm từ loé lên trong tâm linh chúng ta. Đây chính là Lời Đức Chúa Trời mặc khải cho chúng ta. Lời này chuyển tải ánh sáng và sự hiểu biết thuộc linh. Như tác giả Thi Thiên nói, “Sự giải thích lời Chúa đem lại ánh sáng; nó đem sự hiểu biết cho người chân thật” (Thi 119:130). Chính việc Lời Chúa bước vào tấm lòng, không phải tâm trí của chúng ta, mới soi sáng và làm sáng tỏ vấn đề.

Thường thì mục sư có thể giảng về một đề tài nào đó, tuy nhiên Chúa lại soi sáng điều khác trong lòng tôi. Mặt khác, Chúa có thể xúc dầu chính lời giảng của mục sư đó, và những lời này sôi sục trong tôi. Cả hai cách đều là lời khải thị của Chúa cho tôi. Đây là điều thay đổi chúng ta từ chỗ ngây thơ (thiếu hiểu biết) đến chỗ trưởng thành (đầy dẫy hiểu biết). Lời được Chúa soi sáng trong lòng chúng ta là nền tảng mà Chúa phán với hội thánh Ngài sẽ xây trên đó.

Chúa Giê-su sánh Lời mặc khải của Đức Chúa Trời với vầng đá. Vầng đá nói về sự ổn định và sức mạnh. Chúng ta còn nhớ dụ ngôn về hai căn nhà, một được xây trên đá và một được xây trên cát. Khi bão tố đến – như bất bớ, hoạn nạn và thử thách – ập đến cả hai nhà đó, thì nhà xây trên cát bị sụp đổ, trong khi đó nhà xây trên đá còn đứng vững.

Một số điều chúng ta cần nghe nơi Chúa không thể tìm thấy (chi tiết) trong Kinh Thánh. Chẳng hạn, chúng ta sẽ lấy ai đây? Chúng ta sẽ làm việc ở đâu? Chúng ta nên tham gia hội thánh nào? Và danh sách còn dài dài . . . Chúng ta phải có Lời mặc khải của Chúa cho những quyết

Nền Tảng Chắc Chắn

định này. Không có lời đó thì những quyết định của chúng ta được xây trên nền tảng bất ổn. Những gì mà Đức Chúa Trời bởi Thánh Linh Ngài bày tỏ thì không ai cướp khỏi chúng ta. Đây phải là nền tảng cho mọi việc chúng ta làm. Còn không, chúng ta rất dễ vấp phạm bởi những thử thách và hoạn nạn làm che mắt chúng ta.

Lần nữa hãy nhớ lại Chúa Giê-su phán gì về việc người ta nghe Lời Chúa và phẩn khởi tiếp nhận nhưng không đâm rễ trong lòng chúng ta. Họ chỉ nhận cách vui mừng ở lý trí và cảm xúc thôi.

Một số người khác như hạt giống nơi có đá, vừa nghe Đạo họ liền vui mừng tiếp nhận. Nhưng trong lòng *không có rễ*, chỉ tạm bợ, khi gặp hoạn nạn, bất bớ vì Đạo, họ liền *vấp ngã [vấp phạm]*.

Mác 4:16-17

Chúng ta có thể đổi từ “rễ” thay cho từ “nền tảng” vì hai từ này đều chỉ về sự vững chắc và nguồn sức mạnh cho cây cối hay nhà cửa. Người nào không vững vàng hay không lập nền trên Lời khải thị của Đức Chúa Trời sẽ là ứng viên số một cho cơn bão vấp phạm tấn công. Có bao nhiêu tín đồ ngày nay giống như các môn đồ mà Chúa Giê-su quở? Họ sống nhờ vào những gì họ nghe người khác nói hay giảng; quan điểm và lời tuyên bố của người khác được cho là chân lý mà không tìm kiếm sự dạy dỗ hay lời chứng của Thánh Linh. Chúng ta chỉ sống và công bố những gì Chúa mặc khải cho chúng ta. Đây là điều Chúa Giê-su xây hội thánh của Ngài.

Lần nọ tôi thuê một thư ký chưa có gia đình, đang vui vẻ hẹn hò với một thanh niên làm việc trong hội thánh. Họ trở nên gần gũi hơn mỗi ngày. Ai cũng nhận thấy mối quan hệ này sẽ đi đến hôn nhân. Họ cũng đã bàn việc này cách nghiêm túc.

Mời Của Satan

Vào tối Chủ nhật nọ, vị mục sư quản nhiệm gọi họ ra và nói, “Chúa phán rằng hai con hãy lấy nhau.” Sáng hôm sau, cô thư ký của tôi đến văn phòng với lòng phơi phới. Cô ta rất phấn khởi. Cô ta hỏi tôi là tôi có thể làm lễ cưới cho họ được không, và tôi trả lời tôi rất lấy làm vinh dự. Tôi sắp xếp cuộc hẹn để tư vấn cho họ.

Nhưng tôi thấy khó chịu. Khi họ bước vào văn phòng của tôi, tâm linh tôi thấy khó chịu. Tôi nhìn thư ký của tôi và hỏi cô có biết người này là người Chúa chọn cho cô không? Cô trả lời mau mắn, chắc chắn là biết. Rồi tôi nhìn cậu này và hỏi “Em có tin là Chúa muốn em cưới cô gái này không?” Anh ta nhìn tôi và miệng há hốc một chập rồi lúc gật đầu lúc lắc đầu, có vẻ như muốn nói rằng “Không, em không chắc nữa!”

Tôi nhìn hai người và nói với cậu thanh niên này, “Mục sư sẽ không làm lễ cưới cho cậu. Mục sư không bận tâm là ai đã nói tiên tri cho cậu và lời tiên tri đó nói gì. Mục sư cũng không bận tâm là có bao nhiêu người nói, ‘Hai bạn sẽ xứng đôi vừa lứa.’ Nếu Chúa không bày tỏ ý Ngài trong lòng cậu, cậu không nên tiến hành hôn lễ.”

Tôi nói tiếp, “Nếu em kết hôn mà không có sự mặc khải của Chúa là ý muốn trọn vẹn của Ngài cho em thì khi đông bão đến – mà nó chắc sẽ đến – em sẽ thắc mắc : chuyện gì xảy ra nếu mình lấy cô khác? Liệu mình có gặp những nan đề này không? Mình đáng lý ra phải biết chắc là ý Chúa. Mình cảm thấy thất bại hoàn toàn rồi!”

“Rồi em đâm ra nản, và em sẽ không thể chống lại những thử thách ập đến hôn nhân của em. Em sẽ là người phân tâm và không vững vàng trong mọi quyết định của em.”

Tôi cho họ về và cho họ biết rằng không có lý do gì để gặp lại tôi nữa. Anh ta nhẹ nhõm người. Còn cô gái thì bức mình. Khoảng một tuần sau, văn phòng của chúng tôi thấy khó chịu. Nhưng tôi biết tôi đã nói sự thật. Đây là thời gian thử thách cho cô thư ký này. Nếu Chúa thực sự

phán với cô rằng người này là chồng của cô, cô sẽ phải tin cậy Chúa bày tỏ điều này cho anh ta và không nên vấp phạm tôi hay vấp phạm Chúa. Tôi khuyên cô nên dừng lại và để anh ta có thì giờ nghe tiếng Chúa. Và cô đã nghe lời.

Ba tuần trôi qua, và họ yêu cầu gặp tôi nữa. Tôi cảm nhận niềm vui ngay. Lần này khi họ bước vào văn phòng, cậu nhìn tôi với ánh mắt sáng lên và nói: “Em biết chắc rằng đây là người nữ Chúa đã cho em để lấy!” Thế là bảy tháng sau họ lấy nhau.

Khi bạn biết Chúa đặt để bạn trong một mối quan hệ hay một hội thánh nào đó, kẻ thù sẽ rất khó khăn mới kéo bạn ra khỏi đó được. Bạn được xây trên Lời khải thị của Chúa và sẽ vượt qua những xung đột ngay cả tưởng chừng như bất lực.

KHÔNG CÒN CHỌN LỰA NÀO KHÁC

Năm năm đầu lấy nhau, tôi và vợ tôi gặp rất nhiều trục trặc. Chúng tôi làm tổn thương nhau rất nặng đến độ dường như không thể nào cứu vãn được mối quan hệ yêu thương của chúng tôi.

Chỉ có một điều kéo chúng tôi lại với nhau: cả hai chúng tôi đều biết rằng Chúa đã lập hôn nhân của chúng tôi. Vì thế chúng tôi không chọn ly dị. Duy lựa chọn của chúng tôi là tin Ngài sẽ chữa lành và thay đổi chúng tôi. Vợ chồng tôi kết ước làm theo cách này, cho dù đau đớn thế nào.

Khi tôi có ý tưởng bỏ cuộc, tôi nhớ những lời hứa Chúa đã ban cho tôi về hôn nhân chúng tôi. May thay là tôi chưa làm hỏng những gì Chúa hoạch định và sắp đặt đời sống lứa đôi của chúng tôi. Một lời hứa Chúa ban cho chúng tôi là tôi và vợ tôi cùng nhau hầu việc Chúa. Lúc Chúa hứa thì tôi nghĩ, *tôi thấy chuyện này không có gì khó. Cánh tay Ngài sẽ tra trên vợ chồng tôi trong chức vụ hầu việc Chúa.*

Môi Của Satan

Nhưng lúc gặp bão tố trong hôn nhân, tôi không còn thấy rõ lời hứa đó nữa. Nhưng tôi đã không buông lời hứa này. Hy vọng đã tan tành do sự xung đột và lòng kiêu ngạo bước vào hôn nhân chúng tôi. Tuy nhiên vẫn còn hạt giống của sự sống siêu nhiên trong lòng tôi. Lời hứa đó là cái neo hay nền tảng trong những lúc tôi cần.

Hoá ra là Chúa không chỉ chữa lành mối quan hệ của chúng tôi mà còn làm cho nó bền chặt hơn trước. Chúng tôi tăng trưởng từ những xung đột qua việc tha thứ nhau và học bài học từ kinh nghiệm. Bây giờ chúng tôi cùng nhau hầu việc Chúa. Tôi xem vợ tôi không chỉ là người yêu và người bạn thân mà nàng còn là một tôi tớ Chúa mà tôi đặt lòng tin nhất. Tôi tin nơi nàng hơn bất kỳ người nào khác.

Sau khi kinh qua năm năm đầu trục trặc, tôi nhận ra rằng Chúa nhìn những khiếm khuyết ở cả hai chúng tôi – và mối quan hệ chúng tôi đã phơi bày những khiếm khuyết này ra ánh sáng. Tôi kinh ngạc về sự khôn ngoan có được khi vợ chồng được tác hợp nhau. Trước khi tôi gặp Li-sa, tôi tha thiết cầu nguyện Chúa cho một người nữ mà một ngày kia tôi sẽ cưới. Đó là lựa chọn quan trọng thứ hai trong đời tôi – sau sự lựa chọn tin Chúa. Do cầu nguyện và chờ đợi Chúa chọn người bạn đời cho tôi, tôi nghĩ tôi sẽ không gặp vấn đề nào mà những hôn nhân khác gặp. Ôi thôi! Tôi đã lầm to!

Chúa đã chọn cho tôi một người vợ mà lòng tôi ao ước. Nhưng cô ấy cũng phơi bày sự ấu trĩ ích kỷ giấu trong lòng tôi. Mà chuyện này không phải là ít! Trốn khỏi xung đột bằng cách chọn ly dị hay là đổ lỗi cho cô ấy thì chỉ là để che lấp sự ấu trĩ của tôi dưới cái vỏ bọc được bảo vệ gọi là vấp phạm. Nhưng chính việc hiểu biết Lời Chúa dành cho hôn nhân giữ tôi không chia tay.

Tới đây, tôi phải nói ngoài lề một ít. Một số các bạn đang đọc lời này có thể nghĩ, “Mình lập gia đình lúc chưa tin Chúa.” Chúa phán với bạn, “Đối với những người đã lập gia

Nền Tảng Chắc Chắn

đình, tôi truyền, không phải tôi, nhưng Chúa truyền, vợ không được ly thân chồng. Nếu đã ly thân, hãy ở vậy hoặc phải hoà giải với chồng. Chồng cũng không được ly dị vợ. Mỗi người trong anh chị em đã được kêu gọi ở vị thế nào, hãy ở vị thế đó trước mặt Đức Chúa Trời.” (1Cô 7:10-11,24).

Hãy để Lời Chúa về giao ước hôn nhân cố định trong lòng bạn để bạn vững vàng không dao động bởi cái bẫy vấp phạm. Sau đó hãy tìm kiếm Chúa ban cho Lời khải thị của Ngài cho hôn nhân của bạn.

Một số các bạn đã tin Chúa có thể đã lập gia đình mà không theo ý Chúa. Để bước vào phước hạnh của Chúa cho hôn nhân bạn, bạn phải ăn năn vì đã không tìm kiếm sự chỉ dạy của Ngài trước khi lấy nhau, và Ngài sẽ tha thứ bạn. Hãy ghi khắc điều này trong lòng hai sai không thành một đúng được. Vì phạm giao ước do vấp phạm không phải là câu trả lời. Do đó hãy tìm kiếm Chúa ban cho lời hứa cho hôn nhân bạn.

VÀNG ĐÁ VỮNG CHẮC

Lời khải thị của Chúa là vàng đá vững chắc để chúng ta xây cuộc đời cũng như chức vụ trên đó. Rất nhiều cơ đốc nhân kể cho tôi nghe về nhiều hội thánh và chức vụ mà họ chỉ tham gia một thời gian ngắn. Lòng tôi đau buồn khi nhìn thấy những người này bỏ cuộc bởi những thử thách mà không bởi sự chỉ dẫn của Chúa. Họ lại khoe những sai trật hay điểm xấu của họ và việc đối xử tệ của người khác. Họ muốn biện minh cho những quyết định của họ. Nhưng lý luận của họ chỉ là một cái vỏ bọc đối trá nữa khiến họ không thấy sự vấp phạm và cá tính khiếm khuyết của họ.

Họ cho biết mối quan hệ hiện tại của họ như là một thành viên của hội thánh hay chức vụ nào đó cũng chỉ là “tạm thời” hay như kiểu “hiện nay thì Chúa muốn tôi ở đây.” Thậm chí tôi nghe có người nói, “Tôi cho hội thánh này ‘mượn’ tôi”. Họ phát biểu như vậy để nếu có khó khăn

gì, họ có đường mà chuồn. Họ không có cơ sở nào để đứng vững tại những nơi mới mà họ đến; và những cơn cuồng phong dễ dàng cuốn trôi họ đến “bến đậu” khác.

TA SẼ ĐI ĐÂU ĐÂY?

Quay lại với ví dụ Chúa Giê-su hỏi các môn đồ họ nói Ngài là ai, chúng ta thấy được sự vững vàng có được khi bạn biết ý muốn khải thị của Chúa. Hãy xem Si-môn Phi-e-rơ.

Sau khi Si-môn nói những gì Cha bày tỏ trong lòng ông, Chúa Giê-su phán, “Con là Phê-rơ, Ta sẽ xây dựng Hội Thánh Ta trên vầng đá này và cửa Âm Phủ sẽ không thắng nổi hội đó” (Mat 16:18). Chúa Giê-su đổi tên Si-môn thành Phi-e-rơ. Điều này thật ý nghĩa cho cái tên *Si-môn* có nghĩa là “nghe”. Còn tên *Phi-e-rơ* (từ Hy Lạp là *petros*) nghĩa là “hòn đá”. Kết quả của việc lắng nghe Lời khải thị của Chúa trong lòng, ông trở thành một hòn đá. Một ngôi nhà được làm bằng những viên đá, xây trên cái nền đá sẽ chịu những trận bão ập đến. Từ “vầng đá” trong câu này đến từ chữ Hy Lạp *petra*, nghĩa là “tảng đá lớn”. Chúa Giê-su nói với Phi-e-rơ rằng ông bây giờ được làm bằng chất liệu mà ngôi nhà xây trên đó.

Sau này Phi-e-rơ viết trong thư tín của ông, “Anh chị em cũng được xem như những tảng đá sống được dùng để xây dựng nhà thiêng liêng” (1Phi-e-rơ 2:5). Một viên đá là một phần của tảng đá. Sức mạnh, sự ổn định và quyền năng nằm trong vầng đá khải thị của Lời Đức Chúa Trời, và nó sẽ sinh ra bông trái trong đời sống những ai tiếp nhận lời đó. Người đó được mạnh mẽ bởi sức mạnh của Đấng là Lời Hằng Sống của Đức Chúa Trời, tức là Chúa Cứu Thế Giê-su.

Như sứ đồ Phao-lô viết trong 1Cô-rinh-tô 3:11, “Vì không ai có thể đặt một nền móng nào khác ngoài nền đã lập tức là Chúa Cứu Thế Giê-su.” Khi chúng ta tìm kiếm Ngài là Lời hằng sống của Đức Chúa Trời, Ngài sẽ mặc khải ra và chúng ta sẽ được vững lập.

Nền Tảng Chắc Chắn

Vào những ngày cuối cùng của Chúa Giê-su trên đất, cuộc sống càng khó khăn hơn cho các môn đồ Chúa. Các nhà lãnh đạo tôn giáo và dân Do Thái đang bắt bớ Chúa Giê-su, tìm cách giết Ngài (Gi 5:16). Khi mọi việc đều thuận lợi, dân chúng ép Ngài làm vua, Ngài từ chối và bỏ đi (Giăng 6:15). Các môn đồ thắc mắc, “Sao Ngài làm vậy? Đây là cơ hội của Ngài và của chúng ta nữa mà.” Họ hơi khó hiểu. Thế là cơn bão thổi mạnh rồi.

“Chúng ta đã bỏ gia đình và công việc để theo con người này. Chúng ta gặp nhiều hiểm nguy. Chúng ta tin Ngài là Đấng sẽ đến như Giăng Báp-tít tuyên bố, và chúng ta cũng nghe anh Si-môn Phi-e-rơ nói vậy ở thành Sê-sa-rê Phi-líp. Đây là hai nhân chứng. Nhưng tại sao Ngài cứ chọc tức các lãnh đạo tôn giáo này? Tại sao Ngài lại tự đào mồ để chôn Ngài chẳng Tại sao Ngài lại tuyên bố thẳng thừng với chúng ta là môn đồ của Ngài, ‘Hỡi dòng dõi gian tà và vô tín kia, Ta còn ở với người cho tới khi nào?’”

Sự vấp phạm bắt đầu len lỏi vào những môn đồ mà đã bỏ mọi sự để theo Ngài. Rồi chuyện này cuối cùng cũng xảy ra. Chúa Giê-su giảng cho họ điều mà có vẻ rất giống tà giáo: “Thật vậy, Ta bảo các người: Các người sẽ không có được sự sống trong mình cho đến chừng các người ăn thịt của Con Người và uống huyết của Người” (Giăng 6:53).

Họ thắc mắc, “Bây giờ Ngài lại giảng gì đây nữa? Quá quái lắm rồi!” Không chỉ thế, mà Ngài còn nói những lời này ngay trước mặt các lãnh đạo tại nhà hội ở thành Ca-bê-na-um. Đối với các môn đồ thì những lời này chẳng khác nào “tát gáo nước lạnh” vào mặt họ.

Nhiều môn đệ của Ngài nghe vậy thì nói: “Lời này sao khó nghe quá, ai chấp nhận nổi?”

Giăng 6:60

Môi Của Satan

Để ý câu trả lời của Chúa Giê-su :

Nhưng Đức Giê-su tự biết các môn đệ đang cầu nhàu về việc đó, liền bảo họ: Điều này làm các con bất mãn [vấp phạm] sao?”

Giăng 6:61

Hãy nhớ rằng những người này là những môn đồ của Ngài! Ngài không rút lời mà còn quở họ. Ngài biết một số môn đồ đang sống trên nền móng lỏng lẻo. Ngài lật ngược cái nền đó và cho họ cơ hội để nhìn thấy tấm lòng của họ. Nhưng họ không giống như Si-môn Phi-e-rơ hay các môn đồ khác khao khát lẽ thật. Hãy xem phản ứng của họ:

Từ đó, nhiều môn đệ của Ngài rút lui, không theo Ngài nữa.

Giăng 6:66

Để ý Kinh Thánh không nói “ít” mà nói “nhiều” môn đồ. Chắc chắn một số người trong họ chính là những người đã trả lời lau lấu trước đây ở thành Sê-sa-rê Phi-líp. “Một số người nói Thầy là Giăng Báp-tít, một số khác nói là Ê-li, một số khác nói là Giê-rê-mi hay một tiên tri nào đó” (Mat 16:14). Những người này không đặt trên nền tảng Lời mặc khải của Đức Chúa Trời.

Sự vấp phạm dồn dập đến chỗ các môn đồ đã làm điều mà nhiều tín đồ ngày nay làm – họ bỏ đi. Họ nghĩ họ đã bị lừa và bị xử tệ, nhưng thực ra thì không phải vậy. Họ không nhìn thấy lẽ thật bởi vì mắt họ tập trung vào những ham muốn ích kỷ của họ. Giờ hãy xem chuyện gì đã xảy ra với Phi-e-rơ khi Chúa Giê-su quở mười hai môn đồ:

Đức Giê-su mới hỏi mười hai sứ đồ: “Còn các con cũng muốn bỏ đi sao?” Si-môn Phê-rơ thưa: “Lạy

Chúa, chúng con còn theo ai nữa? Chúa có lời sự sống vĩnh phúc! Chúng con đã tin và biết chắc chính Chúa là Đấng Thánh của Đức Chúa Trời.”

Giăng 6:67-69

Chúa Giê-su không nài nỉ họ : “Xin đừng bỏ Ta. Ta vừa mới mất một số nhân sự rồi. Nếu các người bỏ đi thì Ta làm gì được đây!” Không, Ngài quả họ thật. “Các con cũng muốn bỏ đi sao?” Để ý Si-môn Phi-e-rơ trả lời ra sao, dù ông vật lộn với cơ hội bị vấp phạm như các môn đồ khác. “Lạy Chúa, chúng con còn theo ai nữa?” Những điều ông nghe chắc hẳn cũng làm ông bối rối, nhưng có một cái biết trong lòng ông mà các môn đồ khác không có. Tại thành Sê-sa-rê Phi-líp, Phi-e-rơ nhận mặc khải về Chúa Giê-su thực sự là: “Con của Đức Chúa Trời hằng sống.”

Bây giờ, giữa lúc thử thách cam go, ông nói ra những gì đã chầm rãi trong lòng ông. “Chúng con đã tin và biết chắc chính Chúa là Đấng Thánh của Đức Chúa Trời.” Đây chính là những lời ông thốt lên ở thành Sê-sa-rê Phi-líp. Ông là một hòn đá, được đặt trên tảng đá của Lời hằng sống của Đức Chúa Trời. Ông không vấp phạm mà bỏ đi.

PHẢN ỨNG DƯỚI NHỮNG ÁP LỰC

Tôi thường giảng rằng thử thách và hoạn nạn xác định vị trí của một người. Nói cách khác, nó định đoạt đời sống thuộc linh bạn đang ở đâu. Nó phơi bày tình trạng thật của lòng bạn. Cách bạn phản ứng khi bị áp lực cũng chính là cách con người thật của bạn phản ứng.

Bạn có thể xây một căn nhà xinh đẹp cao năm tầng trên cát, được trang trí hoa mỹ và khéo léo. Bao lâu còn ánh nắng mặt trời thì căn nhà đó trông nguy nga và tráng lệ. Kể đến bạn xây một căn nhà một tầng. Hầu như nếu đem ra so sánh thì nó không đẹp và không ai thèm ngắm

Môi Cửa Satan

như căn nhà cao to đồ sộ kia. Nhưng căn nhà này được xây trên cái móng mà bạn không thể thấy – trên đá.

Bao lâu không có đông tố nào ập đến thì căn nhà năm tầng trông đẹp hơn nhiều. Nhưng khi gặp phải đông tố, căn nhà năm tầng kia sụp xuống và đổ nát. Nó có thể chịu qua vài cơn bão cấp thấp, nhưng không thể chịu được khi gặp bão lớn. Còn căn nhà một tầng đơn sơ mộc mạc kia lại chịu được hết. Nhà càng lớn thì sự sụp đổ càng dễ thấy.

Một số tín đồ trong hội thánh ngày nay giống như các môn đồ đã trả lời lau lấu ở thành Sê-sa-rê Phi-líp, nhưng chỉ một chập thì bị Chúa quở. Họ giống cơ đốc nhân năm tầng, phô trương sức mạnh, sự bình thản và vẻ đẹp. Họ có thể chịu được vài cơn bão nhỏ và vừa. Nhưng khi cơn bão cuồng phong bão lớn thổi đến, họ bị cuốn đi nơi khác.

Hãy biết chắc là bạn xây cuộc đời bạn trên Lời khai thị của Đức Chúa Trời, chứ không phải những gì người ta nói. Hãy tiếp tục tìm kiếm Chúa và lắng nghe tâm lòng bạn. Đừng nói hay làm hùa theo người khác. Hãy tìm kiếm Chúa và đứng vững trên những gì Chúa soi sáng trong lòng bạn.

**KHI KẼ THÙ SÀNG SẢY THÌ NÓ MUỐN HUỖ
DIỆT CHÚNG TA. NHƯNG CHÚA CÓ MỘT
MỤC ĐÍCH KHÁC CHO CHÚNG TA.**

Tôi muốn cảm ơn Chúa về sứ điệp viết trong sách *Mỗi Cửa Satan*. Tôi đã kiên ăn và cầu nguyện để nhận sự thay đổi đột phá trong đời sống tôi. Chúa dẫn dắt tôi đọc sứ điệp này, và sứ điệp này đã thay đổi triệt để cuộc đời tôi. Đây là sách mà mọi lãnh đạo phải đọc.

-C.P., NEW ZEALAND

MỌI THỨ RÚNG ĐỘNG SẼ BỊ RÚNG ĐỘNG

Ngài lại hứa: “Một lần nữa, Ta sẽ làm rung động không những trái đất mà luôn cả tầng trời!” Từ “một lần nữa” biểu thị sự dẹp bỏ các vật bị rung động tức là các loài tạo vật để những điều bất di bất dịch tồn tại mãi mãi.

Hê-bơ-rơ 12:26-27

Ở chương trước chúng ta thấy Lời khải thị của Đức Chúa Trời là nền tảng mà Chúa Giê-su xây hội thánh Ngài trên đó. Chúng ta cũng thấy Phi-e-rơ vẫn vững vàng trong khi các môn đồ còn lại bị vấp phạm. Ngay cả khi Chúa Giê-su cho ông cơ hội để bỏ Ngài, Phi-e-rơ đã nói ra những gì đã được vững lập trong lòng ông.

Nào ta hãy xem một thử nghiệm nữa dành cho Phi-e-rơ – cái đêm Chúa Giê-su bị phản bội. Chúa Giê-su cùng ngồi với mười hai sứ đồ; tạ ơn và dự tiệc thánh và Ngài

Môi Của Satan

phán những lời đầy kinh ngạc này “Nhưng kìa, bàn tay kẻ phản bội đang đặt trên bàn với Ta. Vì thật Con Người phải đi đúng như đã ấn định, nhưng khốn nạn cho kẻ phản Ngài!” (Luca 22:21-22). Thật là một lời tuyên bố đầy bất ngờ! Ngày nay chúng ta chắc sẽ nói Chúa Giê-su “giới bom” những lời này.

Dù ngay từ đầu Chúa Giê-su biết Ngài sẽ bị phản bội, nhưng đây là lần đầu các môn đồ nghe Ngài nói về điều này. Bạn có tưởng tượng là có một cảm giác kinh hồn bạt trùn cản phòng khi Ngài nói đến một người thân cận Ngài trong số họ sẽ phản Ngài không? Để đáp lại, “họ bắt đầu hỏi lẫn nhau xem ai trong số họ sẽ làm điều này” (Lu 22:23). Họ bị choáng váng vì một người trong số họ lại làm một việc kinh khiếp như thế. Nhưng động cơ điều tra của họ thì không ngay thẳng. Chúng ta biết việc này qua phần kết thúc cuộc nói chuyện của họ. Lý do điều tra của họ là ích kỷ và đầy lòng kiêu ngạo. Hãy xem câu Kinh Thánh kế tiếp :

Họ cũng tranh cãi nhau, xem trong đám họ, ai lớn nhất.

Luca 22:24

Hãy hình dung việc này: Chúa Giê-su bảo họ rằng Ngài sắp bị nộp cho các thầy thượng tế để kết tội và nộp cho người La Mã để bị người ta chế nhạo, đánh đòn và giết đi. Và kẻ làm chuyện đó chính kẻ đang ngồi cùng bàn với Ngài. Các môn đồ hỏi xem ai vậy, và kết cuộc là họ tranh cãi nhau về việc ai là lớn hơn hết. Thật đáng hổ thẹn – gần giống như chuyện con cái tranh cãi nhau về tài sản kế thừa. Không ai quan tâm đến Chúa cả, mà chỉ lừa lọc nhau để dành quyền lực và địa vị. Thật là quá ích kỷ không thể tưởng tượng nổi!

Nếu tôi ở chỗ của Chúa Giê-su, tôi chắc sẽ hỏi không biết các môn đồ có nghe tôi nói không hoặc là không biết

là họ có quan tâm gì không. Qua câu chuyện này ta thấy một tấm gương về tình thương và lòng kiên nhẫn của Chúa như thế nào. Phần lớn chúng ta, nếu ở chỗ của Chúa, chắc sẽ nói, “Tất cả các người hãy ra khỏi đây ! Ta đang đối diện với giờ phút cùng cực nhất, vậy mà các người chỉ lo nghĩ về bản thân mình mà thôi.” Lại thêm một cơ hội để bị vấp phạm!

Hầu như chúng ta đều đoán được ai khơi mào cuộc tranh cãi giữa các môn đồ: Phi-e-rơ, vì ông có cá tính trội hơn các môn đồ khác trong nhóm và ông cũng thường là người phát biểu trước tiên. Ông có lẽ vội nhắc các môn đồ rằng ông là người duy nhất đã từng đi bộ trên mặt nước. Hay có lẽ ông nhắc khéo họ về việc ông đã được khải thị đầu tiên về Chúa Giê-su là ai. Rồi ông kể lại kinh nghiệm trên núi hoá hình với Chúa Giê-su, Môi-se và Êli. Phi-e-rơ tin quả quyết rằng ông mới là người lớn nhất trong số mười hai môn đồ. Nhưng sự tự tin này không bén rễ trong tình yêu. Trái lại nó neo chặt vào kiêu ngạo.

Chúa Giê-su nhìn hết thấy họ và bảo họ rằng họ hành xử như người đời, chứ không phải là con cái của thiên quốc : “Các vua chúa dân ngoại thường thống trị thần dân; còn những người cầm quyền thì được gọi là ‘ân nhân.’ Nhưng các con thì khác, người lớn trong các con phải trở nên nhỏ, và ai lãnh đạo thì phải phục vụ. Vì người ngồi ăn và người phục vụ, ai lớn hơn trong các con hãy trở thành người nhỏ hơn? Không phải là người ngồi ăn sao? Nhưng chính Ta đang sống giữa các con như một người phục vụ” (Luca 22:25-27).

MỤC ĐÍCH SÀNG LỌC

Dù Si-môn Phi-e-rơ nhận được nhiều khải thị về Chúa Giê-su là ai, nhưng ông vẫn chưa có được bản tính và sự khiêm nhường của Chúa. Ông xây cuộc đời và chức vụ bằng chiến thắng và niềm kiêu hãnh quá khứ. Phao-lô khuyên chúng ta cẩn thận về cách chúng ta xây trên nền của chúng ta trong Chúa (1Cô 3:10).

Môi Của Satan

Phi-e-rơ không xây bằng vật liệu thiết yếu của vương quốc Chúa, trái lại ông xây bằng những chất liệu như ý chí can trường và niềm tin bản thân. Dù là không ý thức rõ nhưng ông vẫn mong Chúa biến đổi cá tính của ông. Câu nói của ông xuất phát từ “sự kiêu ngạo của đời” (1Gi 2:16).

Lòng kiêu ngạo không tài nào trang bị cho ông để hoàn tất định mệnh của ông trong Chúa. Nếu không được loại bỏ, lòng kiêu ngạo cuối cùng sẽ tiêu diệt ông. Lòng kiêu ngạo chính là bản chất xấu được thấy ở Lu-xi-phe, một chê-ru-bin được xúc dầu của Chúa và cũng chính là điều khiến nó sa ngã.

Bây giờ ta hãy xem Chúa Giê-su phán gì với Si-môn Phi-e-rơ:

Si-môn, Si-môn, này Sa-tan đòi sàng sảy hết
thầy các con như lúa mì”

Luca 22:31

Kiêu ngạo mở cửa cho kẻ thù bước vào và sàng sảy Phi-e-rơ. Từ *sàng sảy* được dịch từ chữ Hy Lạp *siniazō*. Từ này có nghĩa là “sàng sảy, dùng sàng lắc qua lắc lại” và nghĩa bóng là “qua sự khó chịu trong lòng mà thử đức tin của một người lúc lâm nguy.”

Nếu Chúa Giê-su có suy nghĩ như nhiều tín đồ trong hội thánh ngày nay nghĩ, thì Ngài chắc đã phán, “Nào ta hãy cầu nguyện và trói buộc sự tấn công của ma quỷ. Chúng ta sẽ không để cho ma quỷ làm việc này với Si-môn, môn đồ yêu dấu của chúng ta!” Nhưng hãy xem Ngài nói gì:

Nhưng chính Ta đã cầu nguyện cho con để đức tin con không bị lung lạc; khi con hồi phục, hãy làm cho anh em mình vững mạnh.

Luca 22:32

Mọi Thứ Rúng Động Sẽ Rúng Động

Chúa Giê-su không cầu nguyện cho Phi-e-rơ thoát khỏi sự sàng sảy gần như không chịu nổi này. Ngài cầu nguyện để đức tin ông không lung lạc khi bị sàng sảy. Chúa Giê-su biết từ cuộc thử thách này mà hình thành một nhân cách mới, điều mà Phi-e-rơ cần hoàn thành định mệnh của ông và làm mạnh mẽ anh em khác.

Satan xin phép để sàng sảy hết cỡ Phi-e-rơ để ông mất đức tin. Ý định của kẻ thù là tiêu diệt con người có đầy tiềm năng này, một người đã nhận nhiều khải thị từ Chúa. Nhưng Chúa có mục đích khác cho việc sàng sảy và Đức Chúa Trời luôn đi trước ma quỷ. Ngài cho phép kẻ thù làm việc này để làm rung động cái nào cần rung động trong Phi-e-rơ.

Chúa bày tỏ cho vợ tôi là Lisa năm mục đích khi sàng sảy một vật nào đó:

- 1) Để đem gần nền tảng hơn.
- 2) Để loại bỏ thứ xấu, thứ không dùng.
- 3) Để gạt trái chín
- 4) Để được tỉnh thức.
- 5) Để hợp nhất hay pha trộn với nhau đến độ không còn tách ra nữa.

Bất kỳ lối suy nghĩ hay thái độ nào ra từ sự ích kỷ hay kiêu ngạo đều bị tẩy sạch. Kết quả của việc sàng sảy này là mọi sự tự tin của Phi-e-rơ đều biến mất và mọi điều còn lại chỉ là nền tảng vững chắc của Chúa. Ông cũng thức tỉnh với tình trạng thật của ông, điều nào xấu bị loại bỏ và bông trái thánh được thu hoạch, đem ông gần với con người (nền tảng) thật của ông hơn. Ông sẽ không sống độc lập nữa mà lệ thuộc nơi Chúa.

Phi-e-rơ can đảm phản đối lời của Chúa Giê-su : “Lạy Chúa, con sẵn sàng đồng tù đồng chết với Ngài.” Câu nói này không ra từ Thánh Linh mà chỉ từ sự tự tin của ông mà thôi. Ông không thấy chút nào về quá trình sàng sảy này.

GIU-ĐA KHÁC SI-MÔN

Một số người nghĩ rằng Phi-e-rơ là người ăn to nói lớn và là người nhút nhát. Nhưng tại vườn, khi lính canh đến bắt Chúa Giê-su, ông tuốt gươm và chém đứt tai của đầy tớ thầy thượng tế (Gi 18:10). Không có mấy kẻ hèn nhát nào lại dám tấn công khi số kẻ thù đông hơn. Nên Phi-e-rơ có can trường đấy, chỉ có điều là sự can trường này nằm ở cá tính của ông, chứ không phải từ sự khiêm nhường của Chúa, vì lúc đó ông chưa bị sàng sảy. Chuyện đã xảy ra như Chúa Giê-su báo trước. Vẫn là một Phi-e-rơ gan dạ, can trường và sẵn sàng chết vì Chúa Giê-su, tuốt gươm ngay trong khu vườn đầy lính tráng đó, lại bị một tớ gái hù. Ông sợ cô bé và đã chối không biết Chúa.

Một số người nghĩ rằng mấy chuyện đại sự mới khiến cho ta vấp ngã. Nhưng thường mấy chuyện nhỏ mới làm cho ta rung động nhất. Qua đó mà cho ta thấy cái phù du của lòng tự tin.

Sau đó Phi-e-rơ chối Chúa thêm hai lần nữa. Ngay lúc đó gà gáy, và Phi-e-rơ đã bỏ đi và khóc lóc thảm thiết. Ông bị rung động mất hết lòng tự tin và nghĩ rằng ông không hề vực dậy được. Dù không ý thức rõ, nhưng mọi điều còn lại trong ông chính là những điều Thánh Linh đã khải thị cho ông.

Phi-e-rơ và Giu-đa giống nhau nhiều điểm, cả hai đều chối Chúa trong những ngày cuối cùng của cuộc đời Chúa Giê-su trên đất. Tuy nhiên hai người này về căn bản thì khác nhau. Giu-đa không hề mong ước biết Chúa như Phi-e-rơ. Giu-đa không lập nền trong Chúa. Ông trông về yêu Chúa đến độ bỏ mọi sự theo Ngài, đồng hành với Ngài liên tục và thậm chí cũng chịu cơn bắt bớ dữ dội. Ông cũng đuổi quỷ, chữa bệnh, giảng Phúc Âm. (Hãy nhớ rằng Chúa Giê-su sai mười hai môn đồ, chứ không phải mười một, đi ra rao giảng, chữa bệnh và đuổi quỷ). Nhưng sự hy sinh của ông không phát xuất từ lòng yêu Chúa hay từ khải thị về Chúa là ai.

Mọi Thứ Rúng Động Sẽ Rúng Động

Ngay từ đầu Giu-đa đã có chương trình riêng. Ông không hề ăn năn về các động cơ tư lợi của ông. Cá tính của ông được phơi bày qua câu nói này : “Các ông bằng lòng *trả* tôi bao nhiêu để tôi . . .?” (Mat 26:14). Ông nói dối và dua nịnh để kiếm lợi (Mat 26:25). Ông ăn cắp tiền từ ngân sách chức vụ của Chúa Giê-su để dùng việc riêng (Gi 12:4-6). Và danh sách còn dài. Ông không hề biết Chúa dù ông để hơn ba năm rưỡi theo Ngài.

Cả Phi-e-rơ và Giu-đa đều hối tiếc về những việc họ đã làm. Nhưng Giu-đa không có được nền tảng như Phi-e-rơ có. Bởi vì ông không hề muốn biết rõ Chúa nên ông không được mặc khải về Chúa Giê-su. Nếu Giu-đa đã nhận mặc khải về Chúa Giê-su, ông không thể nào phản bội Chúa được. Khi cơn cuồng phong tấn công đời ông, mọi thứ bị rung động và bị thổi đi! Hãy xem chuyện gì xảy ra :

Khi ấy, Giu-đa, kẻ phản Chúa, thấy Ngài bị lên án thì hối hận đem ba chục miếng bạc trả lại cho các thượng tế và trưởng lão, nói: *“Tôi đã phạm tội phản bội, làm người vô tội phải đổ máu.”* Phản bội huyết vô tội

Nhưng họ đáp: “Việc đó can hệ gì đến chúng ta? Việc của anh mặc anh.” Giu-đa ném bạc vào đền thờ rồi trở ra, *đi thất cố.*”

Mathiơ 27:3-5

Ông hối hận và biết ông đã phạm tội. Nhưng ông không biết Chúa. Ông không hiểu sự quang đại của Đấng mà ông phản bội. Nên ông chỉ thốt lên : “Tôi đã phản bội huyết vô tội.” Nếu ông biết Chúa như Phi-e-rơ biết, ông chắc đã quay về với Ngài và ăn năn, nhận biết sự tốt lành của Chúa. Tự tử lại là một hành động khác của lối sống tách khỏi ân sủng Chúa. Việc ông bị rung động cho thấy Giu-đa không có nền tảng gì cả, ngay cả sau ba năm theo Thầy.

Môi Của Satan

Rất nhiều cơ đốc nhân đã cầu nguyện tiếp nhận Chúa, dự nhóm, năng nổ trong nhà thờ và học hỏi Kinh Thánh. Tuy nhiên, họ làm tất cả những việc này mà không có sự mặc khải về Chúa Giê-su là ai, dù môi miệng họ có xưng nhận Chúa. Khi nổi thất vọng ập đến, họ vấp phạm Chúa và không muốn dính líu gì với Ngài nữa.

Tôi đã nghe họ nói, “Chúa chưa bao giờ làm gì cho tôi cả! Tôi thử tin Chúa, nhưng cuộc đời chỉ bất hạnh hơn thôi.” Hay họ nói, “Tôi đã cầu nguyện xin Chúa làm việc này và Ngài chẳng làm gì cả!” Những người này chưa bao giờ phó sự sống họ cho Chúa Giê-su nhưng lại cố khẳng khít với Chúa để được lợi riêng. Họ phục vụ Chúa vì những thứ Ngài ban cho họ. Họ dễ bị vấp phạm. Đây là lời Chúa Giê-su mô tả về họ:

Một số người khác như hạt giống nơi có đá, vừa nghe Đạo họ liền vui mừng tiếp nhận. *Nhưng trong lòng không có rễ*, chỉ tạm bợ, khi gặp hoạn nạn, bất bớ vì Đạo, họ liền *vấp ngã*.

Mác 4:16-17

Để ý là Ngài nói họ liền vấp phạm bởi vì họ không có nền tảng (rễ). Chúng ta chăm rễ vào cái gì? Chúng ta tìm thấy câu trả lời trong Ê-phê-sô 3:16-18: Chúng ta chăm rễ và lập nền trong tình yêu thương. Tình yêu của chúng ta đối với Chúa là nền tảng của chúng ta.

Chúa Giê-su phán, “Chẳng có tình yêu nào vĩ đại hơn là tình yêu của người chịu hy sinh tính mạng cho bạn hữu mình” (Gi 15:13). Chúng ta không thể phó sự sống cho người mà chúng ta không tin tưởng. Chúng ta không thể phó sự sống cho Chúa trừ khi chúng ta biết rõ Ngài đủ để tin cậy Ngài. Chúng ta phải biết và hiểu bản chất và cá tính của Đức Chúa Trời. Chúng ta phải tin chắc rằng Ngài không làm điều gì hại chúng ta.

Mọi Thứ Rúng Động Sẽ Rúng Động

Ngài luôn tìm kiếm điều gì Ngài biết là ích lợi cho chúng ta nhất. Có những việc tưởng là nổi thất vọng cho chúng ta sẽ hoá ra là điều ích lợi cho chúng ta nếu chúng ta không mất đức tin. Đức Chúa Trời là tình yêu thương; không có sự ích kỷ và tội lỗi trong Ngài. Chính Satan mới là kẻ muốn tiêu diệt chúng ta. Thường chúng ta nhìn những hoàn cảnh cuộc đời qua cái lăng kính có tâm ngấm ngấm. Điều này làm méo đi bức tranh thật. Chúa thì nhìn khía cạnh đời đời của những gì chúng ta trải qua. Nếu chúng ta chỉ nhìn hoàn cảnh từ cái nhìn hạn hẹp của chúng ta thì hai điều này có thể xảy ra.

Thứ nhất, trong quá trình thanh tẩy của Chúa, chúng ta sẽ dễ trở thành môi của sự vấp phạm, dù đó là vấp phạm với Chúa hay với đầy tớ Chúa. Thứ hai, chúng ta dễ bị kẻ thù lừa dối. Satan sẽ dùng một điều gì đó có vẻ đúng lúc đó, nhưng kế hoạch tối hậu của nó là dùng chính điều này để tiêu diệt chúng ta. Khi chúng ta vững vàng tin cậy Chúa, chúng ta sẽ không tách mình khỏi sự chăm sóc của Chúa. Chúng ta không bị cám dỗ để tự lo cho mình.

LỆ THUỘC VÀO BẢN TÍNH CHÚA

Có một cách kẻ thù cố kéo chúng ta xa khỏi việc tin cậy Chúa là bóp méo nhận thức của chúng ta về bản tính của Chúa. Nó đã làm việc này với Êva ở trong vườn Ê-đen khi nó hỏi bà : “Há Đức Chúa Trời có phán ‘Người không được phép ăn mọi trái cây trong vườn’” sao? (Sáng Thế 3:1).

Đức Chúa Trời phán, “Con có thể ăn bất cứ trái cây nào trong vườn, nhưng về ‘Cây Biết Thiện Ác’ thì không được ăn, vì ngày nào con ăn trái đó chắc chắn con sẽ chết” (Sáng thế 2:16-17).

Thực chất con rắn nói với Ê-va, “Đức Chúa Trời giữ lại không cho người mọi điều tốt lành.” Nhưng sự nhấn mạnh của Chúa là, “Người được tự do ăn, ngoại trừ . . .” Đức Chúa Trời đã ban cho con người cả ngôi vườn để hưởng và mọi

Môi Của Satan

trái để ăn ngoại trừ một cây. Nhưng con rắn bóp méo cách người phụ nữ nhìn Chúa khi nó nói, “Đức Chúa Trời không lo đến ngươi. Còn có điều tốt lành đó mà Chúa không cho ngươi đó? Ngài không yêu thương ngươi như ngươi nghĩ đâu. Ngài không phải là Đức Chúa Trời tốt lành đâu!” Thế là Ê-va bị lừa dối và tin lời dối trá về bản tính của Chúa. Ham muốn phạm tội dấy lên bởi vì Lời Chúa bây giờ không còn là sự sống nữa mà là luật pháp. Và “sức mạnh tội lỗi là luật pháp” (1Cô 15:56).

Ngày nay kẻ thù vẫn còn hoạt động theo cách này. Nó bóp méo bản tính của Chúa Cha ngay trước mắt con cái Ngài. Chúng ta đã chứng kiến những người có thẩm quyền trên chúng ta sống ích kỷ và thiếu tình thương : như cha mẹ, thầy cô giáo, ông chủ hay quan chức. Vì họ là những người có thẩm quyền nên rất dễ chúng ta tưởng tính nết của họ là bản tính của Chúa. Nhưng Chúa là Đáng có thẩm quyền tối hậu.

Kẻ thù chủ ý làm méo mó bản tính Chúa bằng cách bóp méo cái nhìn của chúng ta về người cha người mẹ trên đất. Đức Chúa Trời phán, trước khi Chúa Giê-su tái lâm, lòng cha sẽ trở lại cùng con cái (Mal 4:6). Bản tính hay bản chất của Chúa sẽ được thấy nơi các nhà lãnh đạo của Ngài, và điều đó sẽ là một chất xúc tác để chữa lành.

Khi bạn biết Chúa không bao giờ làm gì hại bạn hay tiêu diệt bạn, và điều gì Ngài làm hoặc không làm trong đời sống bạn là vì ích lợi nhất cho bạn, thì bạn sẽ không ngần ngại dâng mình cho Ngài. Bạn sẽ vui vẻ phó sự sống bạn cho Chúa. Nếu bạn dâng mình hoàn toàn cho Chúa và phó thác cho sự chăm sóc của Ngài, bạn không thể bị vấp phạm vì bạn không thuộc về mình nữa. Những người bị tổn thương và thất vọng là những người chỉ đến với Chúa để được Ngài làm gì cho họ, chứ không phải vì Ngài là ai.

Khi chúng ta có thái độ đó, chúng ta rất dễ thất vọng. Thái độ tự cho mình là tâm điểm khiến chúng ta bị

Mọi Thứ Rúng Động Sẽ Rúng Động

thiên cận. Chúng ta không thể nhìn hoàn cảnh trước mắt qua con mắt đức tin. Khi đời sống chúng ta thật sự hoà tan trong Chúa, chúng ta sẽ biết bản tính của Ngài và chia sẻ niềm vui của Ngài. Chúng ta không thể bị rúng động hay đắm chìm.

Còn khi chúng ta phán xét bởi hoàn cảnh và môi trường tự nhiên thì chúng ta rất dễ bị vấp phạm. Ấy là do ta không nhìn qua con mắt của Thánh Linh. Thường Chúa không trả lời tôi theo cách thức hay thời gian tôi cảm thấy cần thiết. Nhưng khi tôi nhìn lại trong mỗi trường hợp tôi hiểu được và nhìn thấy sự khôn ngoan của Ngài.

Đôi khi con cái chúng ta không hiểu cách thức hay sự hợp lẽ đằng sau sự huấn luyện của chúng. Chúng ta cố gắng giải thích cho những đứa con lớn để chúng có thể học khôn. Nhưng đôi lúc chúng không hiểu hay không đồng ý do chúng còn dại khờ; sau này khi lớn lên chúng sẽ hiểu. Hoặc có lẽ lý do là để chúng ta thử sự vâng lời, tình yêu thương và sự trưởng thành của chúng ta. Cha Thiên Thượng chúng ta cũng vậy. Trong những tình huống này đức tin sẽ nói: “Con tin cậy Ngài cho dù con không hiểu.”

Trong Hê-bơ-rơ 11:35-39, Kinh Thánh ghi lại việc những anh hùng đức tin vẫn chưa thấy lời hứa Chúa ứng nghiệm cho họ nhưng họ không hề dao động: “Có những phụ nữ nhận được người nhà đã chết rồi sống lại; có những người chịu tra tấn mà không muốn được giải cứu để được sự sống lại tốt hơn. Những kẻ khác chịu đựng sỉ nhục, đòn vọt, những người kia chịu xiềng xích, lao tù. Họ bị ném đá, cắm dùi, cưa làm đôi, chém chết bằng gươm, họ lưu lạc, mặc áo bằng da cừu, da dê, chịu túng ngặt, bị bắt bớ và bạc đãi đủ điều. Thế gian không xứng đáng cho họ sống, họ phiêu lưu giữa sa mạc, trên núi thẳm, trong hang động và hầm hố dưới đất. Nhờ đức tin tất cả những người ấy đều được chứng nhận nhưng vẫn chưa nhận lãnh điều Chúa hứa.”

Môi Của Satan

Họ quyết định Chúa là tất cả những gì họ muốn, dù phải trả bất kỳ giá nào. Họ tin Ngài ngay cả họ chết mà không thấy lời hứa ứng nghiệm. Họ không thể nào bị vấp phạm. Chúng ta được chiêm rỗi và lập nền khi chúng ta có được tình yêu này và có lòng tin cậy nơi Chúa. Không có cơn bão nào, dù có khốc liệt mấy đi nữa, búng chúng ta được. Điều này có được không do ý chí hay cá tính mạnh mẽ mà ấy là món quà của ân sủng dành cho mọi người đặt đức tin nơi Chúa, bỏ đi sự tự tin. Nhưng để phó mình hoàn toàn cho Chúa, bạn phải biết Đấng nắm giữ cuộc đời bạn.

ÂN SỦNG CHO NGƯỜI HẠ MÌNH

Phi-e-rơ không còn khoe ông là người quan trọng nữa. Ông mất đi lòng tự tin của con người. Ông cũng thấy rõ tính mong manh của ý chí can trường. Ông đã hạ mình. Bây giờ ông là một ứng viên hoàn hảo cho ân sủng Chúa. Chúa ban ân sủng Ngài cho người hạ mình. Sự hạ mình là điều tiên quyết. Nó là bài học nung nấu trong lương tâm Phi-e-rơ như ông viết trong thư tín của ông : “Mọi người hãy lấy sự khiêm nhường mà đối đãi nhau, vì ‘Đức Chúa Trời chống cự kẻ kiêu ngạo nhưng ban ân sủng cho người khiêm nhường’” (1Phi 5:5).

Phi-e-rơ đã bị rúng động đến độ muốn bỏ cuộc. Chúng ta biết điều này qua sứ điệp thiên sứ Chúa nói với Ma-ri Ma-đơ-len tại mộ : “Hãy đi nói cho các môn đệ của Ngài và cho Phê-rô hay rằng Ngài đi trước các ông tới Ga-li-lê; tại đó các ông sẽ thấy Ngài như Ngài đã bảo các ông” (Mác 16:7). Thiên sứ phải nói riêng ông. Phi-e-rơ đang sắp bị chìm, nhưng Chúa vẫn đặt một nền móng trong ông. Nền móng đó không bị lung lay do bị rúng động, mà lại càng vững mạnh hơn.

Chúa Giê-su không chỉ tha thứ mà còn phục hồi Phi-e-rơ. Ông đã bị rúng động trước đây, giờ ông chuẩn bị trở thành một nhân vật quan trọng trong hội thánh. Ông can

đảm công bố sự sống lại của Chúa trước những người chịu trách nhiệm về việc đóng đinh Chúa. Ông đối mặt với cả toà công hội, chứ không phải một tờ giấy nữa. Ông đứng lên đối chất họ bằng tất cả uy quyền và can đảm. Lịch sử cho biết Phi-e-rơ bị đóng đinh ngược sau nhiều năm hầu việc Chúa trung tín. Ông cương quyết là ông không đáng chết như cách Chúa đã chết, nên họ treo ngược ông lên. Ông không còn sợ nữa. Ông là viên đá được xây trên một nền đá.

Những thử thách trong đời sẽ phơi bày nhiều điều trong lòng chúng ta – dù là vấp phạm với Chúa hay với con người. Thử thách hoặc là làm cho bạn cay đắng với Chúa và với người khác hoặc là làm cho bạn mạnh mẽ hơn. Nếu bạn vượt qua được thử thách, rễ của bạn sẽ đâm sâu hơn, làm bạn cùng tương lai bạn ổn định. Nếu bạn thất bại, bạn sẽ bị vấp phạm và bị nhiễm sự cay đắng.

CHÚA ƠI, CON HẦU VIỆC NGÀI MÀ SAO . . . ?

Khi tôi còn là một mục sư, một thiếu niên khôi ngô mười bốn tuổi được bạn bè kính nể và là người hướng dẫn trong nhóm thiếu niên. Cậu ta là một học sinh giỏi và là một vận động viên tài năng. Cậu rất sốt sắng trung tín hầu việc Chúa và tự nguyện làm nhiều việc trong hội thánh. Cậu cũng đi một chuyến truyền giáo với chúng tôi, cậu gặp ai cũng làm chứng về Chúa.

Có lúc cậu để bốn giờ một ngày cầu nguyện. Cậu nhận nhiều điều từ Chúa và chia sẻ với người khác. Những điều cậu chia sẻ luôn luôn là phước hạnh. Cậu nhận biết sự kêu gọi vào chức vụ và muốn trở thành mục sư trước tuổi hai mươi. Cậu dường như là một viên đá không hề rung động.

Tôi quý cậu thiếu niên này, nhận thấy sự kêu gọi của Chúa trên đời sống cậu nên tôi đầu tư thời gian của tôi cho cậu. Tôi chỉ có một bận tâm: cậu dường như quá tự tin vào bản thân. Tôi muốn chia sẻ với cậu nhưng thật khó để chia sẻ. Tôi biết cậu sẽ thay đổi thôi. Cậu đã trải qua một vài

Môi Của Satan

thử thách nhưng cậu vẫn mạnh mẽ. Đôi khi tôi thất vọng khả năng phân biệt của tôi khi thấy cậu chịu đựng được những thử thách trầm trọng.

Vài năm sau, cậu dời đi chỗ khác ở, và tôi cũng bắt đầu đi hầu việc Chúa trọn thời gian. Nhưng tôi vẫn liên lạc với cậu. Tôi biết cậu sẽ trải qua một tiến trình tan vỡ. Chuyện này chắc chắn xảy ra, tôi không biết điều gì nhưng tôi biết nó cần thiết cho cậu để cậu hoàn thành định mệnh của cậu. Đây cũng là tiến trình tương tự khi Phi-e-rơ bị sàng sảy.

Khi cậu thiếu niên này lên mười tám tuổi, ba cậu bị ung thư bất trị. Cậu và mẹ cậu kiêng ăn và cầu nguyện, tin rằng ba cậu sẽ được lành. Các tín hữu khác cũng hiệp một với hai mẹ con. Chỉ vài tháng trước đó ba cậu đã dâng đời sống cho Chúa.

Tình trạng ba cậu trở nên tồi tệ. Lúc đó tôi đang hầu việc Chúa ở một thành phố khác tại Alabama thì vợ tôi gọi, thúc tôi gọi cho cậu. Tôi liên lạc được với cậu và biết là cậu cần có người để khích lệ. Sau buổi nhóm cuối cùng tôi chạy xe suốt đêm tới nhà cậu lúc bốn giờ sáng. Tình trạng ba cậu rất nguy kịch nên bác sĩ nói ông chỉ còn sống được vài ngày. Ông không thể nói được.

Cậu tin chắc cha cậu sẽ được chữa lành. Tôi cầu nguyện cho gia đình cậu và phải đi vài giờ sau đó. Sáng hôm sau chúng tôi nhận cú điện báo tình hình ba cậu càng tồi tệ hơn. Lisa và tôi cầu nguyện liên. Khi chúng tôi cầu nguyện, Chúa cho vợ tôi một khả tượng về Chúa Giê-su đứng cạnh người đàn ông này và đem ông về Nước Chúa. Ba mươi phút sau cậu gọi và cho chúng tôi biết ba cậu đã qua đời. Cậu có vẻ vẫn mạnh mẽ. Nhưng chỉ lúc đầu thôi.

Đêm đó cậu gọi cho vài người bạn thân của cậu báo là cha cậu đã mất. Khi họ nghe tin thì họ khóc. Cậu thất vọng sao mà các bạn cậu biết tin rồi. Nhưng các bạn cậu khóc là khóc cho một trong những người bạn thân của cậu vừa mới

chết vì tai nạn. Trong một ngày cậu đã mất cha lẫn người bạn thân. Sự rung động bắt đầu. Cậu bối rối, thất vọng và chết lặng đi. Sự hiện diện của Chúa dường như lánh khỏi cậu.

Một tháng sau, khi lái xe về nhà, cậu gặp một vụ tai nạn mới xảy ra. Cậu cũng được huấn luyện về sơ cấp cứu nên cậu dừng lại. Hai tài xế trong hai chiếc xe kia đều là bạn thân của cậu. Và cả hai đều chết ngay trong tay cậu đang khi cậu cố cứu sống họ. Cậu bạn trẻ của tôi đã đến tột cùng. Cậu để ba giờ trong rừng để cầu nguyện và kêu cầu với Chúa. “Ngài ở đâu? Ngài phán Ngài sẽ là Đấng an ủi con mà con chẳng được an ủi gì cả!”

Dường như Chúa quay lưng khỏi cậu. Nhưng đây là lần đầu tiên cậu thấy sức riêng của cậu cạn kiệt. Cậu giận Chúa. Sao Ngài lại cho phép điều này? Cậu không giận mục sư cậu, gia đình cậu, hay giận tôi. Cậu vấp phạm Chúa. Cậu quá thất vọng. Chúa đã không giúp cậu trong những giờ phút nguy ngập này. Cậu cầu nguyện, “Chúa ơi, con đã hầu việc Ngài và từ bỏ nhiều thứ để theo Ngài. Mà bây giờ Ngài đã bỏ con.” Cậu tin Chúa mắc nợ cậu về tất cả những gì cậu từ bỏ để phục vụ Ngài.

Nhiều người trong chúng ta cũng đã trải qua những đau thương và thất vọng không ít thì nhiều. Nhiều người đã vấp phạm Chúa. Họ tin là Ngài phải xem xét tất cả những điều họ làm cho Ngài. Như thế là họ đã hầu việc Chúa với những lý do sai lầm. Chúng ta không hầu việc Ngài vì những gì Ngài có thể làm mà vì Ngài là ai và vì những gì Ngài đã làm cho chúng ta rồi. Những người bị vấp phạm không hiểu hết món nợ lớn Ngài đã trả cho họ để họ được tự do. Họ đã quên là họ được giải cứu khỏi sự chết. Họ nhìn qua con mắt tự nhiên thay vì con mắt thuộc linh.

Cậu thanh niên này không đi nhóm nữa và bắt đầu chơi bời lêu lổng, thường đến quán rượu bia. Trong lúc thất vọng cậu không muốn dính líu gì đến Chúa. Cậu muốn tránh tiếp xúc với Chúa. Cậu sống như vậy được hai tuần,

Mỗi Cửa Satan

vì lòng cậu bị cáo trách. Nhưng cậu không chịu đến với Chúa suốt sáu tháng. Thế giới của cậu trở nên u ám. Sự hiện diện của Chúa dường như xa vời.

Một năm hơn đã trôi qua. Qua một vài biến cố cậu thấy Chúa vẫn làm việc trong đời sống cậu. Cậu đến với Chúa, nhưng lúc này thì khác. Cậu hạ mình hơn. Sau khi qua giai đoạn thử thách, Chúa tỏ cho cậu thấy Ngài không hề lìa bỏ cậu. Khi đời sống thuộc linh cậu được phục hồi, cậu học đặt đức tin vào ân sủng Chúa, chứ không phải sức riêng.

Tôi vẫn liên lạc với cậu. Một năm rưỡi sau cậu chia sẻ cho tôi rằng cậu thấy nhiều điều trong cậu mà cậu chưa hề biết trước đây. “Em là một người không có bông trái và mọi mối quan hệ của em đều rất cạn kiệt. Em được ba em nuôi dạy thành người tự lực cánh sinh. Em không thật sự tăng trưởng theo cách mà Chúa muốn em sống. Em cảm ơn Chúa vì không để em trong tình trạng đó.”

“Nhưng điều làm em đau lòng nhất không phải là việc em chơi bời lêu lổng ở quán ba mà đó là em đã quay lưng khỏi Thánh Linh. Em yêu mến Ngài rất nhiều. Mối tương giao của em với Ngài bây giờ ngọt ngào hơn xưa nhiều.”

Có nhiều sự sàng sảy xảy ra trong đời sống cậu thanh niên này. Sự tự tin bị loại bỏ. Nhưng người thanh niên này có một nền tảng như Phi-e-rơ có và không ai cướp đi được. Thay vì xây cuộc đời và chúc vụ qua sự kiêu ngạo, giờ thì cậu xây trong ân sủng của Chúa.

Những vấp phạm phơi bày điểm yếu và thiếu sót trong đời sống chúng ta. Thường điểm chúng ta nghĩ là mạnh là yếu điểm của chúng ta. Nó vẫn bị che khuất cho đến khi một cơn cuồng phong thổi tốc lên. Sứ đồ Pha-ô-lô viết: “Vì chúng ta mới thật là những người được cất bìa, những người nhờ Thánh Linh của Đức Chúa Trời mà thờ phượng, Ctd: thờ phượng Đức Chúa Trời bằng tâm linh hân hoan trong Chúa Cứu Thế Giê-su chứ không nhờ cậy vào thân xác phạm tục” (Phi-líp 3:3).

Mọi Thứ Rúng Động Sẽ Rúng Động

Chúng ta không làm việc gì có giá trị bởi khả năng của chúng ta. Nói thế thì dễ nhưng để lẽ thật này thấm rễ sâu trong con người chúng ta thì lại là một chuyện khác.

CHÚA GIÊ-SU KHÔNG THỎA HIỆP CHÂN LÝ ĐỂ GIỮ CHO NGƯỜI TA KHÔNG VẤP PHẠM

Cuốn sách *Môi Của Satan* thực sự đã mở mắt tôi. Chồng tôi và tôi đều hầu việc Chúa, và tôi có cảm tưởng rằng tôi hanh thông với Chúa. Nhưng sách *Môi Của Satan* cho tôi thấy mối thù mười lăm năm mà tôi thù di tôi đã khiến tôi mất tất cả. Là cơ đốc nhân, chúng ta luôn được dạy phải tha thứ, nhưng lòng tôi chưa thật sự tha đến khi sứ điệp sách này khiến tôi đối diện nỗi đau trong quá khứ.

-R.M., TENNESSEE

ĐÁ VẤP PHẠM

Này, Ta đã đặt trên Si-ôn một tảng đá góc nhà được chọn lựa và quý giá, và người nào tin cậy đá ấy sẽ chẳng hổ thẹn.” Tảng đá này cũng quý giá cho anh chị em là những kẻ tin. Nhưng cho những kẻ không tin: “Tảng đá mà thợ xây nhà loại ra, sẽ trở nên tảng đá đầu góc nhà,” và là: “Một tảng đá chương ngại, làm cho họ vấp ngã.” Họ vấp ngã vì không vâng giữ Đạo và việc đó cũng đã định sẵn rồi.

1Phi-e-rơ 2:6-8

Ngày nay ý nghĩa của từ *tin* đã bị suy yếu. Dưới con mắt của nhiều người thì tin chỉ đơn thuần là chấp nhận một sự kiện nào đó. Đối với nhiều tín đồ, tin không liên

Môi Của Satan

hệ gì đến sự vâng lời. Nhưng trong câu Kinh Thánh trên, từ *tin* và *không vâng lời* được nói đối nghịch nhau.

Kinh Thánh khích lệ “ai tin nhận Đấng ấy sẽ không bị hư mất nhưng được sự sống vĩnh phúc” (Gi 3:16). Do cách chúng ta nhìn từ ngữ *tin*, nhiều người nghĩ rằng điều duy nhất họ phải làm là tin rằng Chúa Giê-su hiện hữu và chết trên đồi Gô-gô-tha, và rằng họ ở trong vị trí ngay thẳng với Chúa. Nếu đây chỉ là đòi hỏi duy nhất thì ma quỷ cũng có vị trí ngay thẳng với Chúa. Kinh Thánh nói : “Anh tin có một Đức Chúa Trời. Tốt lắm! Các ác quỷ cũng tin điều ấy và run sợ” (Gia-cơ 2:19). Nhưng ma quỷ không được cứu.

Từ *tin* trong Kinh Thánh có ý nghĩa hơn là nhìn nhận hay đồng ý ở lý trí về một sự thật hiện hữu. Trung thực với mạch văn của các câu Kinh Thánh trên, chúng ta thấy yếu tố chính của đức tin là vâng lời. Chúng ta có thể đọc theo cách này. “Cho nên, cho anh em là những kẻ vâng lời thì là đá quý. Cho những kẻ không vâng lời, thì hòn đá bị thợ xây loại ra, bèn trở nên đá góc nhà, là đá gây cho vấp vấp, là đá lớn làm cho sa ngã.”

Sự vâng lời sẽ không khó khăn gì khi bạn biết cá tính và tình yêu của người mà bạn đầu phục. Tình yêu là yếu tố quyết định trong mối quan hệ của chúng ta với Chúa – không phải yêu một nguyên tắc hay thích lời dạy nào đó mà là tình yêu thương dành cho một Con Người Chúa Giê-su. Nếu tình yêu thương đó không chiếm đúng vị trí thì chúng ta dễ bị vấp phạm và sa ngã.

Dân Y-sơ-ra-ên, những người Chúa kêu gọi làm người thợ xây, đã từ chối Chúa Giê-su, đá góc nhà của Đức Chúa Trời. Họ yêu thích lời dạy của Cựu ước. Họ thoả mãn với lối giải kinh của họ bởi vì nó mang lại ích lợi cho họ và cũng dùng để kiểm soát người khác. Ngược lại, Chúa Giê-su thách thức mọi điều thuộc chủ nghĩa luật pháp mà họ đã tuân giữ triệt để. Ngài kêu nài họ “Các người nghiên cứu Kinh Thánh,

vì các người tin rằng trong đó có sự sống vĩnh phúc. Chính Kinh Thánh cũng làm chứng về Ta” (Gi 5:39).

Họ không thấu hiểu được ý tưởng rằng từ ban đầu Chúa ước ao con cái Ngài có mối quan hệ với Ngài. Họ muốn cai trị và kiểm soát. Dưới mắt họ luật pháp đặt trên mối quan hệ. Họ từ chối những ơn phước được ban cho họ cách miễn phí. Họ muốn đoạt lấy nó. Nên món quà miễn phí của Chúa là Chúa Cứu Thế Giê-su, hy vọng về sự sống và sự cứu rỗi, trở thành “hòn đá gây cho vấp vấp và vấp phạm” đối với họ.

Si-mê-ôn nói tiên tri khi ông bế hài nhi Giê-su tại đền thờ. “Đây, hài nhi này được chỉ định để làm cho nhiều người Y-sơ-ra-ên ngã xuống hoặc dấy lên, và là dấu hiệu cho người ta đả kích” (Lu 2:34). Để ý nhóm từ “ngã xuống và dấy lên”. Đáng được định để đem hoà bình cho thế giới rốt cuộc lại đem gươm giáo phân rẽ những người mà được Ngài sai đến (Mat 10:34) và đem sự sống cho những ai bị thợ xây (những nhà lãnh đạo tôn giáo thời đó) loại ra.

CHÚA GIÊ-SU VÀ SỰ VẤP PHẠM

Trong lớp Kinh Thánh Trường Chúa Nhật người ta thường trình bày Chúa Giê-su là Đấng chăn chiên công con chiên lạc mất trên vai và đem về bầy. Hay vẽ hình ảnh Ngài bồng những đứa trẻ khi chúc phước cho chúng hay mỉm cười với chúng và nói, “Ta yêu con.” Tất cả những câu chuyện này đều đúng cả, nhưng nó chưa vẽ nên một bức tranh đầy đủ.

Cùng một Giê-su đó tố cáo những người Pha-ri-si về sự công bình riêng của họ: “Hỡi loài rắn hổ mang, dòng dõi rắn độc kia! Làm thế nào các ông tránh khỏi hình phạt hoả ngục được?” (Mat 23:33). Ngài đổ bàn của người đổi bạc ở đền thờ và đuổi họ ra ngoài (Gi 2:13-22). Ngài bảo một người muốn về chôn cha trước khi theo Ngài, “Con hãy để kẻ chết chôn kẻ chết của họ! Còn con, hãy đi truyền giảng

Môi Của Satan

Nước Đức Chúa Trời!” (Lu 9:60). Danh sách này cũng chưa hết. Nhìn kỹ chức vụ của Chúa Giê-su cho ta thấy Chúa đã làm vấp phạm nhiều người khi Ngài thi hành chức vụ. Ta hãy xem một vài ví dụ.

Chúa Giê-su làm cho người Pha-ri-si vấp phạm.

Trong nhiều trường hợp Chúa Giê-su quở trách và làm cho các lãnh đạo này vấp phạm. Bởi vì họ bị vấp phạm nên họ mới đóng đinh Ngài. Họ thù ghét Ngài. Nhưng Chúa Giê-su yêu họ đủ để nói ra sự thật: “Hỡi những phường đạo đức giả, tiên tri I-sa nói rất đúng về các ông: ‘Dân này ngoài miệng tôn kính Ta, nhưng lòng xa cách Ta vô cùng. Chúng thờ phượng Ta vô ích và dạy dỗ điều luật của loài người’” (Mat 15:7-9). Lời này làm họ vấp phạm. Hãy để ý những gì các môn đồ hỏi Ngài liền sau đó:

Sau đó, các môn đệ Ngài đến trình: “Thầy có biết rằng các người Pha-ri-si mịch lòng khi nghe Thầy nói như thế không?”

Mathiơ 15:12

Hãy nghiên cứu câu trả lời của Ngài:

Cây nào Cha Ta trên trời không trồng sẽ bị nhổ. Để mặc họ, những kẻ dẫn đường đui mù. Nếu người mù dẫn người mù, thì cả hai sẽ ngã xuống hố.

Mathiơ 15:13-14

Chúa Giê-su chỉ ra rằng sự vấp phạm sẽ búng nổ những ai thực sự không được Cha Ngài trồng. Một số người đi dự nhóm hay gia nhập một chức vụ nhưng không được Chúa sai đến hay không thuộc về Chúa. Sự vấp phạm xảy ra khi rao giảng những lẽ thật mà phơi bày động cơ thật của họ và khiến họ tự nhỏ lên.

Khi thăm các hội thánh, tôi chứng kiến nhiều trường hợp mục sư tiếc cho những người (nhân sự hay tín hữu) bỏ đi. Trong hầu hết các trường hợp, những người này bực bội bởi vì mục sư giảng lễ thật và lối sống của họ bị phơi bày. Rồi họ lại chỉ trích mọi chuyện của hội thánh và bỏ đi luôn. Và vì các mục sư muốn giữ lại những người này lại nên rốt cuộc các vị này phải thoả hiệp chân lý. Tôi nói với họ, “Nếu quý vị giảng lễ thật, quý vị sẽ làm cho người ta vấp phạm, và họ sẽ bị búng rôi bỏ đi. Đừng buồn cho họ mà hãy tiếp tục dạy dỗ và nuôi dưỡng những người Chúa sai đến với quý vị.”

Một số lãnh đạo hội thánh tránh sự quở trách, vì sợ mất tín đồ. Một số thì do dự bởi vì những người cần quở trách là những người dâng hiến nhiều hay có ảnh hưởng trong hội thánh và cộng đồng. Số khác thì sợ làm chạm tự ái những tín đồ đã nhóm với hội thánh lâu nay. Hậu quả là các mục sư đó đánh mất uy quyền Chúa ban cho để bảo vệ và nuôi bầy chiên đã giao cho họ. Khi tôi mới bước vào chức vụ mục sư, một người khôn ngoan nọ cảnh báo tôi: “Hãy ở trong thẩm quyền của anh, còn không người khác sẽ cướp lấy của anh và dùng nó để chống lại anh.”

Sa-mu-ên là người của Chúa. Ông không thoả hiệp lễ thật với bất kỳ ai, ngay cả với vua. Khi Sau-lơ không vâng lời Chúa, Chúa bảo Sa-mu-ên quở vua. Và Sa-mu-ên đã làm. Không may thay, Sau-lơ không đáp ứng với lời Chúa bằng sự ăn năn thật. Ông bận tâm đến chuyện người ta nghĩ ông như thế nào. Khi Sa-mu-ên chuẩn bị đi khỏi ông, Sau-lơ nắm vạt áo của tiên tri và áo bị rách. Sa-mu-ên “pháo” tiếp cho ông những lời này: “Hôm nay CHÚA cũng xé vương quốc Y-sơ-ra-ên ra khỏi tay vua như vậy và ban nó cho một người khác xứng đáng hơn vua” (1Sa 15:28).

Đây không phải là điều mà Sa-mu-ên muốn làm cho Sau-lơ. Ông tiếc cho Sau-lơ. Ông đã xức dầu cho Sau-lơ làm vua, huấn luyện ông cai trị và đã đăng quang ông lên. Ông

Mời Của Satan

là bạn thân của Sau-lơ. Nhưng hãy lắng nghe cách Chúa phản ứng với nỗi buồn của Sa-mu-ên đối với Sau-lơ : “Con tiếp tục đau buồn về Sau-lơ cho đến chừng nào? Ta đã gạt bỏ nó, không cho làm vua Y-sơ-ra-ên nữa. Con đổ đầy dầu một sừng rồi đi. Ta sai con đến gặp Y-sai ở Bết-lê-hem vì Ta đã chọn cho Ta một trong những con trai của người để làm vua” (1Sa 16:1). Chúa có ý nói rằng để Sa-mu-ên tiếp tục chức vụ trong sự xúc dầu tươi mới, ông phải nhận biết tình yêu và sự phán xét của Chúa là hoàn hảo. Nếu Sa-mu-ên quay lại với Sau-lơ một khi mà Chúa đã bỏ Sau-lơ thì ông không được sự xúc dầu tươi mới! Nếu ông cứ than khóc, ông chẳng đi tới đâu cả.

Những mục sư nào mà cứ thương tiếc và khóc lóc cho những tín đồ bỏ hội thánh đi hay không chịu quả những tín đồ nào là bạn thân của họ thì sẽ thấy sự xúc dầu trong đời sống họ trở nên khô cạn. Một số mục sư thì chết sớm, còn số khác thì sống sót cho qua ngày. Vô tình các mục sư này chọn mối quan hệ với con người hơn là chọn mối quan hệ với Chúa.

Kinh Thánh không ghi lại rằng Chúa Giê-su đã phản ứng gì với những người bỏ Ngài. Niềm vui duy nhất của Ngài là làm theo ý muốn của Cha. Như vậy Ngài sẽ mang lại ích lợi cho nhiều người hơn. Tôi không bao giờ quên có lần tôi giảng tại một hội thánh Ngũ Tuần nọ. Chúng tôi đã đi đây đi đó hơn một năm rồi. Sáng Chủ Nhật đầu tiên, tôi giảng sứ điệp đơn giản về sự ăn năn và quay về với tình yêu ban đầu. Tôi cảm nhận sự đề kháng nhưng tôi biết đây là sứ điệp tôi phải giảng.

Sau buổi nhóm vị mục sư đó nói: “Chúa đã bày tỏ cho tôi những gì ông giảng sáng nay, nhưng tôi nghĩ là tín đồ của tôi không sẵn sàng để nghe.” Vợ tôi được Thánh Linh thúc giục để hỏi ông, “Ai là mục sư của hội thánh, ông hay Chúa Giê-su?”

Vị mục sư gật đầu, “Đây đúng là điều Chúa phán với tôi cách đây một tháng. Ngài bảo tôi Ngài biết những gì mà các tín đồ ở đây có thể chịu được.” Ông kể cho chúng tôi nghe là một phần ba tín hữu trong hội thánh là những “tín đồ bảo thủ” không muốn thay đổi thứ gì trong buổi nhóm như sự thờ phượng, âm nhạc hay sự giảng dạy. Chúng tôi khích lệ mục sư này hãy mạnh mẽ và vâng lời Chúa.

Chúng tôi giảng thêm bốn buổi nữa cho hội thánh đó, mỗi lần giảng lại càng khó khăn hơn. Khi chúng tôi ra khỏi thành phố đó, lòng chúng tôi cảm thấy nặng nề. Tôi không biết là gì. Lòng tôi càng gánh nặng và khó chịu hơn. Thường khi tôi giảng xong một hội thánh, lòng tôi tràn đầy vui mừng. Nhưng đêm nay tôi không biết có gì sai trật.

Rồi khi tôi ở riêng với Chúa, tôi hỏi, “Cha ơi, con đã giảng gì sai trật chẳng? Sao con lại có gánh nặng này trong tâm linh? Có phải con giẫm chân lên thẩm quyền của vị mục sư đó không?”

Ngài chỉ phán, “Hãy phủ bụi dưới chân con” (xem Luca 9:5). Tôi bị sốc khi nghe Chúa nói vậy. Tôi cứ cầu nguyện và thắc mắc Chúa, chỉ để nghe Ngài phán cùng những lời này : “Hãy phủ bụi dưới chân con.” Cuối cùng tôi vâng lời. Khi tôi đứng dậy thì gánh nặng được cất đi, và niềm vui bước vào lòng tôi. Tôi ngạc nhiên thưa với Chúa, “Chúa ơi, họ đâu có tấn công con hay đuổi con ra khỏi thành phố. Vậy thì sao Ngài nói vậy?”

Ngài cho tôi biết người lãnh đạo và nhiều tín đồ trong số đó khước từ Lời Ngài dành cho họ. Tôi nài xin, “Chúa ơi, hãy cho họ thêm thời gian.”

“Nếu Ta cho họ thêm năm mươi năm nữa thì họ cũng sẽ không thay đổi. Họ đã quyết như vậy rồi.”

Tôi biết vị lãnh đạo này chọn ôn hoà qua sự thoả hiệp hơn là vâng lời Chúa. Sừng của ông thiếu đi dầu mới. Ông có “tiếng mà không có miếng.” Nói cách khác, ông mang

Môi Cửa Satan

tiếng là mục sư Ngũ Tuần nhưng lại thiếu quyền năng hay sự hiện diện của Chúa. Sau này tôi nghe nói ông thôi chức mục sư, và hội thánh đó chỉ còn lại vài mống tín đồ.

Chúa Giê-su không để người khác điều khiển. Ngài chỉ giảng lẽ thật, ngay cả là phải quả trách và dẫn đến vấp phạm. Nếu bạn muốn được con người o bế, thì sự xúc dầu của Chúa sẽ không đổ trên bạn. Bạn phải quyết định trong lòng là chỉ giảng Lời Chúa và thực thi ý Chúa mà thôi, chấp nhận rủi ro là có thể gây cho người khác vấp phạm.

Chúa Giê-su làm cho đồng hương Ngài vấp phạm.

Chúa Giê-su trở về quê hương Ngài để giảng đạo. Nhưng Ngài không thể giải phóng và chữa lành họ như Ngài đã làm cho nhiều người khác. Hãy xem người ta nói gì :

Người này không phải là con của ông thợ mộc sao? Mẹ người chẳng phải là bà Ma-ri và các em người là Gia-cơ, Giô-sép, Si-môn và Giu-đê hay sao? Và các em gái người chẳng phải tất cả đang ở giữa vòng chúng ta đây sao? Nhờ đâu người được mọi điều này?” Họ vấp phạm vì Ngài, song Đức Giê-su phán cùng họ: “Tiên tri được tôn trọng mọi nơi ngoại trừ tại quê hương và nhà mình.

Mathiơ 13:55-57

Bạn có nghe dân làng Na-xa-rét nói không, “Ông ta nghĩ ông ta là ai mà có quyền dạy chúng ta? Chúng ta biết ông ấy là ai. Ông ta lớn lên ở đây. Chúng ta là trưởng lão của ông ta. Ông ta chỉ là con trai của tay thợ mộc. Ông ta có học hành gì đâu.”

Một lần nữa Chúa Giê-su không thoả hiệp chân lý để giữ cho người ta không vấp phạm. Dân thành này quá giận dữ đến nỗi cố tìm giết Chúa bằng cách đẩy Chúa xuống vực sâu (Luca 4:28-30). Ngay cả khi mạng sống Ngài lâm

nguy nhưng Ngài vẫn tiếp tục giảng lễ thật. Ngày nay chúng ta cần những người nam và người nữ như thế biết chừng nào!

Chúa Giê-su làm cho thân nhân Ngài vấp phạm.

Ngay cả những người thân mà Ngài cũng làm cho họ vấp phạm. Họ không hài lòng với áp lực đè nặng trên họ qua những việc Chúa làm. Họ thấy khó tin được là Ngài hành xử theo cách Ngài hiện làm.

Thân nhân Ngài nghe vậy tìm đến canh chừng Ngài, vì họ bảo rằng Ngài bị quấy trí. Mẹ và các em Ngài đến đứng bên ngoài cho người gọi Ngài. Đoàn dân đông ngồi quanh Ngài, họ thưa với Ngài: “Kìa, mẹ và các em Thầy đang ở ngoài kia tìm Thầy.” Ngài đáp: “Ai là mẹ Ta? Ai là anh em Ta?” Rồi Ngài quay lại nhìn những người ngồi chung quanh, mà bảo: “Đây là mẹ Ta và anh em Ta? Vì người nào làm theo ý Đức Chúa Trời đều là anh em, chị em, và mẹ Ta.”

Mác 3:21,31-35

Thân nhân Ngài nghĩ Ngài điên rồi. Để ý là Kinh Thánh nói thân nhân Chúa đến để canh giữ Ngài. Mác nhận diện những người thân này chính là mẹ và các em Ngài mà sau này họ thấy Ngài giảng trong nhà của một người nào đó. Cả sách tin lành Giảng cũng nói, “Anh em Ngài cũng không tin Ngài” (Gi 7:5).

Nhiều người ngày nay không biết rằng chính Chúa Giê-su cũng bị những người thân Ngài khước từ. Nhưng Ngài không tìm sự chấp nhận của thân nhân Ngài. Ngài không để những tham muốn của họ điều khiển. Chúa phải hoàn tất kế hoạch của Cha dù người ta có chấp thuận hay không. Tôi thấy nhiều người, đặc biệt các cặp vợ chồng, đã

Môi Cửa Satan

không theo Chúa vì sợ rằng họ gây cho người phối ngẫu hay thân nhân họ vấp phạm. Hậu quả là họ sa sút hoặc không hoàn tất ơn gọi của họ.

Lúc tôi mới được tái sanh, tất cả người thân của tôi đều là tín đồ Công Giáo và họ không vui gì khi thấy tôi tin Chúa Giê-su. Đặc biệt mẹ tôi không vui về quyết định của tôi bỏ giáo hội mà bà đã trưởng dưỡng tôi. Dĩ nhiên, có những anh chị em tín hữu Công Giáo rất yêu mến Chúa, nhưng tôi biết Chúa kêu gọi tôi ra đi.

Cú đòn thứ hai xảy ra khi tôi loan báo rằng tôi quyết định bước vào chức vụ. Tôi vừa mới nhận bằng kỹ sư cơ khí ở trường Đại Học Purdue, và cha mẹ tôi kỳ vọng nhiều nơi tôi. Tôi biết Chúa muốn gì nơi tôi, và tôi biết quyết định này sẽ gây cho người thân tôi vấp phạm. Hậu quả là gia đình tôi căng thẳng nhiều năm và cũng không ít sự hiểu lầm. Nhưng tôi quyết định cho dù người thân tôi giận dữ cỡ nào đi, tôi vẫn một lòng một dạ theo Chúa.

Lúc đầu tôi cố chia sẻ Phúc Âm cho họ. Tôi bảo họ là họ không được cứu rồi chỉ vì họ dự lễ nhà thờ. Tôi dôn họ vào chân tường. Nhưng lúc đó tôi không khôn ngoan gì cả. Rồi Chúa dạy tôi sống đời sống cơ đốc nhân cho họ thấy và để họ thấy những việc làm tốt đẹp của tôi. Tôi đã không thoả hiệp để làm họ hài lòng. Ngày nay cha mẹ tôi rất ủng hộ tôi, và ông nội tôi là người chống đối tôi nhiều nhất, được cứu lúc tám mươi chín tuổi, hai năm trước lúc ông mất.

Mẹ và các em Chúa Giê-su có thể đã nghĩ Ngài bị mất trí. Nhưng do Ngài vâng lời Cha, nên rốt cuộc tất cả họ đều được cứu và có mặt trên phòng cao vào ngày Lễ Ngũ Tuần. Gia-cơ, là em cùng mẹ khác cha của Ngài, trở thành một sứ đồ ưu tú của hội thánh tại Giê-ru-sa-lem.

Nếu chúng ta thoả hiệp những gì Chúa bảo chúng ta để làm hài lòng người thân trong gia đình, chúng ta sẽ mất đi sự xúc dầu tươi mới trong đời sống chúng ta, và chúng ta sẽ cản trở không cho họ được tự do.

Chúa Giê-su làm cho nhân sự Ngài vấp phạm.

Ở chương trước, chúng ta bàn đến chi tiết quan điểm của các môn đồ khi Chúa Giê-su gây cho họ vấp phạm. Chúng ta hãy ôn lại điều này và xem xét từ quan điểm của Ngài.

Nhiều môn đệ của Ngài nghe vậy thì nói: “Lời này sao khó nghe quá, ai chấp nhận nổi?” Nhưng Đức Giê-su tự biết các môn đệ đang cầu nhàu về việc đó, liền bảo họ: “Điều này làm các con bất mãn [vấp phạm] sao?” Từ đó, nhiều môn đệ của Ngài rút lui, không theo Ngài nữa.

Giăng 6:60-61, 66

Mọi việc lúc này càng thẳng hơn nhiều. Các lãnh đạo tôn giáo đang lập mưu giết Ngài. Đồng hương Ngài khước từ Ngài. Thân nhân Ngài cho Ngài là điên. Tội tệ hơn nữa là nhiều trong số môn đồ (nhân sự) Ngài vấp phạm bỏ Ngài. Nhưng Chúa Giê-su vẫn không thoả hiệp. Ngài chỉ nói với những kẻ bỏ Ngài là họ tự do đi nếu họ muốn.

Duy có điều quan trọng với Chúa Giê-su là hoàn thành kế hoạch của Cha. Nếu hôm đó mọi người đều bỏ Ngài thì Ngài cũng sẽ không thay lòng đổi dạ. Ngài đã quyết định vâng lời Cha Ngài.

Chúa Giê-su làm cho bạn thân Ngài vấp phạm.

Có một người bị đau tên là La-xa-rô quê ở Bê-tha-ni, là làng của hai chị em Ma-thê và Ma-ri. Ma-ri là người đã đổ dầu thơm xúc cho Chúa, rồi lấy tóc mình lau chân Ngài; còn La-xa-rô, anh nàng, đang bị bệnh. Hai chị em liền sai người đến trình: “Thưa Chúa, người Chúa yêu mến đang đau.”

Giăng 11:1-3

Môi Của Satan

Chúa Giê-su yêu mến Ma-thê, Ma-ri và La-xa-rơ. Họ là những người bạn thân. Ngài dành thời gian với họ. Để ý phản ứng của Ngài khi nghe tin La-xa-rơ bị bệnh.

Nhưng khi nghe tin La-xa-rơ đau, Ngài nán lại
nơi đang ở thêm hai ngày nữa!

Giăng 11:6

Bởi sự mặc khải Chúa Giê-su biết bệnh của La-xa-rơ sẽ dẫn tới cái chết. Đây là một vấn đề nghiêm trọng. Nhưng Ngài vẫn ở lại chỗ Ngài ở thêm hai ngày nữa. Cuối cùng khi Ngài đến Bê-tha-ni thì La-xa-rơ đã chết rồi.

Ma-thê và Ma-ri đều nói với Chúa: “Thưa Chúa, nếu Chúa có ở đây, anh con chắc đã không chết!” (Gi 11:21). Nói cách khác, “Sao Ngài không đến ngay ? Ngài chắc đã cứu được anh ấy rồi.”

Hầu như cả hai chị em đều vấp phạm chút ít. Họ sai người đi nhắn tin cho Ngài, và Ngài đã trễ hai ngày. Chúa Giê-su không phản ứng như họ mong đợi. Ngài không bỏ hết mọi thứ mà đi; trái lại Ngài phải theo sự hướng dẫn của Thánh Linh. Đây là điều tốt cho cả hai bên. Tuy nhiên, lúc đó dường như Chúa Giê-su quá thờ ơ hay không quan tâm gì cả.

Rất thường nhiều mục sư bị tín đồ điều khiển. Họ nghĩ là họ phải làm theo mọi thứ mà tín đồ yêu cầu nơi họ.

Một thành viên tổng hội của giáo hội Ngũ Tuần nọ đã cho thôi chức mục sư quản nhiệm của họ, kể cho tôi nghe, “Hội thánh chúng tôi muốn có một mục sư đáp ứng nhu cầu của chúng tôi, người này phải đến nhà tôi lúc tám giờ sáng mỗi ngày để uống cà phê.”

Tôi suy nghĩ, “Ông nói thế là ông tìm bạn để xã giao hơn là tìm một đầy tớ Chúa.” Sau này tôi phát hiện ra rằng trong vòng một năm rưỡi hội thánh này qua tay bốn đời mục sư.

Khi tôi còn là mục sư thanh niên, sau sáu tháng tôi làm mục sư thì có một cậu thanh niên đến gặp tôi. Anh hỏi, “Anh làm bạn của tôi được không? Người mục sư thanh niên trước đây cũng là bạn của tôi.” Người mục sư thanh niên trước tôi là người rất chan hoà với giới trẻ. Nên họ chỉ chú trọng về các hoạt động. Tôi biết anh chàng này yêu cầu điều gì rồi. Nên tôi thấy điều anh yêu cầu rất giống điều mà vị thành viên tổng hội trên đòi hỏi nơi mục sư của họ.

Tôi trích Ma-thi-ơ 10:41 cho anh nghe. Chúa Giê-su phán, “Ai đón tiếp một tiên tri của Chúa vì người ấy là tiên tri thì sẽ nhận phần thưởng của tiên tri. Ai đón tiếp một người công chính vì người ấy là công chính, thì sẽ nhận được phần thưởng của người công chính”

Tôi hỏi anh, “Anh có rất nhiều bạn phải không?”

Anh trả lời, “Phải,”

“Nhưng anh chỉ có một mục sư thanh niên phải không?”

“Phải.”

“Anh muốn phần thưởng của một mục sư hay phần thưởng của người bạn, bởi vì cách anh tiếp nhận tôi sẽ quyết định phần thưởng anh nhận từ Chúa.”

Anh ta hiểu được vấn đề. “Tôi muốn phần thưởng của một mục sư thanh niên.”

Nhiều mục sư sợ rằng nếu họ không thoả mãn mong đợi của tín đồ thì họ sẽ làm cho tín đồ chạnh tự ái và không còn ủng hộ họ. Các vị này bị mắc cái bẫy : sợ làm cho người khác vấp phạm. Họ bị các tín đồ, chứ không phải Chúa, điều khiển họ. Kết quả là những công việc của các hội thánh này không có giá trị đời đời nhiều.

Chúa Giê-su làm cho Giăng Báp-tít vấp phạm.

Ngay cả Giăng Báp-tít cũng phải xử lý chuyện muốn cám dỗ vấp phạm Chúa Giê-su.

Mời Của Satan

Các môn đệ của Giăng báo cho ông biết mọi việc này. Giăng gọi hai môn đệ, sai đi gặp Chúa mà hỏi: “Chúa chính là Đấng phải đến, hay chúng tôi còn phải đợi Đấng khác?” Họ đến thưa với Ngài: “Giăng Báp-tít sai chúng tôi đến hỏi Thầy: ‘Thầy chính là Đấng phải đến, hay chúng tôi phải đợi Đấng khác?’”

Luca 7:18-20

Hãy dừng lại suy nghĩ một chút. Tại sao Giăng Báp-tít hỏi Chúa Giê-su là Ngài có phải là Đấng phải đến, là Đấng Mê-si-a không? Giăng là người dọn đường cho Ngài và tuyên bố sự hiện đến của Ngài “Đây là Chiên Con của Đức Chúa Trời, Đấng xóa tội lỗi cho nhân loại!” (Gi 1:29). Ông cũng là người nói, “Đó chính là Đấng sẽ làm phép báp-tem bằng Thánh Linh” (1:33). Ông thậm chí còn nói, “Ngài phải được tôn lên, tôi phải bị hạ xuống” (Gi 3:30). Giăng là người duy nhất biết Chúa Giê-su là ai lúc đó. (Lúc đó Phi-e-rơ chưa được Chúa bày tỏ).

Vậy tại sao ông hỏi: “Ngài có phải Giê-su, Đấng Mê-si-a, hay chúng tôi phải đợi Đấng khác?”

Hãy đặt bạn vào vị trí của Giăng. Bạn từng là người được Chúa dùng mà ai cũng chú ý. Vô số người tiếp nhận chức vụ của bạn. Bạn là một chức vụ truyền giáo được nhiều người trong nước bàn tán. Bạn sống đời sống từ bỏ bản thân. Bạn thậm chí không lập gia đình để dành trọn thì giờ bước theo sự kêu gọi của Chúa. Bạn đã từng sống trong sa mạc, ăn châu chấu và mật ong rừng và cũng thường kiêng ăn nữa. Bạn đã phản đối những người Pha-ri-si và bị cáo buộc là bị quỷ ám. Cả đời bạn chỉ để dọn đường cho Đấng Mê-si-a sắp đến.

Và bây giờ bạn đang ở tù. Bạn bị giam một thời gian rồi. Rất ít người đến thăm bạn bởi vì sự chú ý của những người mà bạn trang bị cho họ trước đây nay quay sang

Giê-su người Na-xa-rét. Ngay cả chính các đệ tử của bạn cũng theo Người này. Chỉ còn vài đệ tử phục vụ bạn. Khi họ đến thăm bạn, họ kể toàn về chuyện Con Người này cùng môn đồ của ông ta sống rất khác lối sống của bạn. Họ ăn uống với những kẻ thâu thuế và phường tội lỗi. Họ phạm ngày Sa-bát và thậm chí không kiêng ăn nữa.

Bạn tự nhủ, “Rõ ràng là mình thấy Thánh Linh ngự xuống như bồ câu trên Ngài mà; nhưng có phải đây là lối sống của Chúa Cứu Thế chẳng?” Nỗi căm dỗ để bị vấp phạm càng lớn khi bạn ở trong tù càng lâu. “Con Người mà mình để cả đời dọn đường lại không đến thăm mình ở trong tù! Sao lại có chuyện này? Nếu Ngài là Đấng Mê-si-a, sao Ngài lại không đem mình ra khỏi tù? Mình có làm gì sai trật đâu.”

Rồi bạn sai hai đệ tử trung thành đến hỏi Giê-su cho bằng được. “Ngài có phải là Đấng phải đến, hay chúng tôi phải đợi Đấng khác?”

Hãy xem câu trả lời của Chúa Giê-su cho Giảng:

Trong lúc đó, Giờ Ngài chữa lành nhiều người bệnh hoạn, đau yếu, bị tà linh ám và cho những người mù loà thấy được. Ngài đáp: “Các con hãy về báo cáo cho Giảng những việc các con đã nghe và thấy. Người mù được thấy, kẻ què được đi, người phung được sạch, kẻ điếc được nghe, người chết được sống lại và kẻ nghèo được truyền giảng Phúc Âm. Phước cho ai không vấp phạm vì Ta!”

Luca 7:21-23

Câu trả lời của Chúa Giê-su mang tính tiên tri. Ngài trích sách Ê-sai, một sách rất quen thuộc đối với Giảng Báp-tít. Đoạn Kinh Thánh trong Ê-sai 29:18, 35:4-6, và 61:1 áp dụng cho những gì mà các môn đồ của Giảng chứng kiến trong khi họ chờ để hỏi Chúa. Họ làm chứng Ngài là

Môi Của Satan

Đấng Mê-si-a. Nhưng Ngài không dừng tại đó. Ngài nói tiếp, “Phước cho kẻ không vấp phạm vì có Ta.”

Ngài có ý nói, “Giăng à, Ta biết người không hiểu tất cả những gì xảy ra với người và với cách Ta làm, nhưng đừng vấp phạm Ta bởi vì Ta không làm như người mong đợi.” Ngài khuyên Giăng không nên phán xét bởi hiểu biết riêng của ông về đường lối Chúa trong quá khứ và ngay cả trong chính đời sống và chức vụ của ông. Giăng không biết toàn bộ bức tranh hay kế hoạch của Chúa, cũng như ngày nay chúng ta cũng không biết toàn bộ bức tranh. Chúa Giê-su khích lệ ông rằng, “Người đã làm xong công việc được giao cho người. Phần thưởng người rất lớn. Hãy tránh đừng vấp phạm vì có Ta.”

VẤP PHẠM MÀ KHÔNG LỜI XIN LỖI

Dù là bạn được đào tạo kỹ lưỡng trong chức vụ hầu việc Chúa, như Giăng đã được, bạn vẫn có cơ hội bị vấp phạm vì có Chúa. Nếu bạn thật sự yêu Chúa và tin Ngài, bạn sẽ phải tranh chiến để tránh khỏi vấp phạm, nhận biết rằng đường lối Chúa lúc nào cũng cao hơn đường lối của bạn.

Ngoài ra, nếu bạn vâng lời Thánh Linh, người ta sẽ bị vấp phạm vì có bạn. Chúa Giê-su phán trong Giăng 3:8: “Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động nhưng không biết gió đến từ đâu và lại đi đâu. Người được Thánh Linh sinh ra cũng giống như vậy.”

Một số người không hiểu bạn khi bạn vận hành theo Thánh Linh. Đừng cho phép phản ứng khó chịu của người ta ngăn cản bạn không làm những gì mà bạn biết trong lòng là đúng. Đừng làm tắc nghẽn dòng chảy của Thánh Linh vì những ưa thích của con người. Phi-e-rơ tóm tắt ý này rất hay :

Vậy, vì Chúa Cứu Thế chịu khổ trong thân thể,
hãy trang bị chính mình anh chị em bằng thái độ

như thế, người nào đã chịu khổ trong thân thể được dứt khỏi tội lỗi. Vì kết quả đó, người ấy còn sống bao lâu sẽ không sống theo dục vọng con người, nhưng cho ý muốn của Đức Chúa Trời.

1Phie 4:1-2

Khi bạn sống cho ý Chúa, bạn sẽ không thoả mãn những ưa thích của con người. Kết quả là bạn sẽ chịu khổ trong xác thịt (thân xác). Chúa Giê-su phải chịu sự chống đối gay gắt từ các lãnh đạo tôn giáo. Những người theo đạo tin rằng Đức Chúa Trời chỉ hành động trong “khuôn khổ” của họ. Họ tin rằng chỉ họ mới là giáo hội “độc quyền” của Chúa. Nếu Chúa chúng ta mà đã làm nhiều người theo đạo vấp phạm khi Ngài được Thánh Linh dẫn dắt cách đây hai ngàn năm thì ngày nay những người theo Ngài chắc chắn cũng sẽ gây cho người ta vấp phạm.

Gương sứ đồ Phao-lô bị bắt bớ là một ví dụ hay. Một số người ở Ga-la-ti đã nghe nhầm là Phao-lô thoả hiệp Phúc âm về thập tự giá bằng cách ủng hộ những lãnh đạo tôn giáo giảng rằng phép cắt bì là cần thiết để được cứu rỗi. Nhưng Phao-lô đã sửa sai họ ngay.

Ông nói, “Hãy nhìn tôi, tôi bị các lãnh đạo tôn giáo bắt bớ đủ điều. Nếu tôi giảng phép cắt bì thì liệu họ bắt bớ tôi không? Sự thật thì thập tự giá là con đường duy nhất để được cứu gây cho người ta vấp phạm, nhưng đó là chân lý, và tôi không giảng điều gì khác!” (xem Ga-la-ti 5:11).

Nếu bất cứ ai thách thức lẽ thật của Phúc Âm, thì đó là lúc mà ta để cho họ vấp phạm mà không cần lời xin lỗi. Chúng ta phải quyết định trong lòng rằng chúng ta sẽ vâng phục Thánh Linh dù phải trả giá như thế nào. Lúc đó chúng ta sẽ không phải chọn lựa do bị áp lực bởi vì sự thể quá rõ ràng rồi.

**CHÚA GIÊ-SU GÂY CHO MỘT SỐ NGƯỜI VẤP
PHẠM VÌ ĐÃ VÂNG LỜI CHA NGÀI, NHƯNG
NGÀI KHÔNG BAO GIỜ GÂY VẤP PHẠM ĐỂ
BẢO VỆ QUYỀN LỢI CỦA NGÀI.**

Mới đây tôi đọc cuốn *Môi Của Satan*, và tôi xin thưa rằng sách này đã giải phóng tôi hoàn toàn trong một lĩnh vực của đời sống tôi mà tôi nghĩ tôi không bao giờ được tự do. Tôi chỉ muốn nói lời cảm ơn ông vì đã viết cuốn sách này, bởi vì nó đã thay đổi đời tôi!

-C.R., TENNESEE

10

E CHÚNG TA GÂY CHO HỌ VẤP PHẠM

Vậy nên chúng ta đừng lên án lẫn nhau nữa, nhưng quyết định không làm trở ngại hay gây cớ vấp ngã cho anh chị em mình.

Rôma 14:13

Chúng ta vừa mới bàn xong cách Chúa Giê-su làm cho nhiều người vấp phạm khi Ngài còn thi hành chức vụ trên đất. Dường như là nơi nào Ngài đến cũng có người vấp phạm. Ở chương này tôi muốn nhìn vào mặt trái của vấn đề này.

Chúa Giê-su và các môn đồ Ngài vừa trở lại thành Ca-bê-na-um. Thầy trò vừa kết thúc chuyến đi một vòng giảng dạy và cảm thấy cần nghỉ ngơi một ít. Nếu có một nơi nào được cho là trụ sở cho chức vụ Ngài thì đó chính là thành phố này. Trong khi ở đó, một viên chức thu thuế

Môi Của Satan

đền thờ đến gần Phi-e-rơ và hỏi, “Thầy người có nộp thuế chẳng?” (Mat 17:24).

Phi-e-rơ trả lời, “Có chứ,” và quay lại bàn với Chúa Giê-su.

Chúa Giê-su lường trước câu hỏi của viên thu thuế, nên Ngài hỏi Phi-e-rơ, “Hỡi Si-môn người nghĩ sao? Các vua thế gian thu lương lấy thuế ai? Thâu của con trai mình hay là của người ngoài?”

Phi-e-rơ thưa Ngài, “Từ người ngoài” Ngài phán rằng: “Vậy thì các con trai được miễn thuế” (Mat 17:25-26).

Chúa Giê-su nhấn mạnh với Phi-e-rơ rằng “các con trai được miễn thuế.” Chúa và các môn đồ không thuộc những người phải nộp thuế. Họ là người được hưởng lợi từ tiền thuế. Họ sống trong hoàng cung được duy trì bằng tiền thuế. Các con trai được ăn tại bàn của vua và được mặc gấm vóc lụa là, tất cả đều được cung cấp từ tiền thuế. Họ được tự do và được cung cấp miễn phí.

Quan chức này nhận thuế đền thờ. Nhưng ai là vua hay chủ đền thờ? Đền được xây để tôn kính ai? Câu trả lời là Đức Chúa Cha. Phi-e-rơ vừa nhận khải thị từ Đức Chúa Trời rằng Chúa Giê-su là “Chúa Cứu Thế, Con Đức Chúa Trời hằng sống.” Dựa vào đó Chúa Giê-su hỏi Phi-e-rơ, “Nếu Ta là Con của Đấng làm chủ đền thờ này, thì Ta há không được miễn thuế sao?” Dĩ nhiên Ngài được miễn rồi. Ngài hoàn toàn đúng khi không nộp thuế. Tuy nhiên hãy xem Ngài nói với Phi-e-rơ điều gì:

Nhưng để khỏi gây cho họ vấp phạm, con hãy đi ra biển cả, bắt con cá đầu tiên, mở miệng nó ra, con sẽ thấy một đồng bạc, hãy đem đồng bạc đó đóng thuế cho Ta và cho con.

Mathiơ 17:27

Ngài vừa mới chứng minh quyền tự do của Ngài. Nhưng để không gây vấp phạm, Ngài nói với Phi-e-rơ, “Nào ta

E Chúng Ta Gây Cho Họ Vấp Phạm

hãy nộp thuế!” Lại thêm một lời khẳng định nữa về quyền tự do của Ngài khi Ngài bảo Phi-e-rơ đi câu cá và bắt con cá dính câu đầu tiên; ông sẽ tìm thấy tiền trong miệng con cá đó. Đức Chúa Cha đã chu cấp tiền nộp thuế.

Chúa Giê-su là Chúa của cả đất. Ngài là Con Đức Chúa Trời. Đất và mọi vật trong đó đều do Ngài tạo dựng và dưới quyền Ngài. Vì thế, Ngài biết có tiền trong miệng con cá đó. Ngài không phải làm để kiếm được đồng tiền đó bởi vì Ngài là Con. Tuy nhiên, Ngài vẫn quyết định nộp thuế để không gây vấp phạm. Đây có phải là chính Giê-su mà chúng ta đã thấy ở chương trước đã gây cho người ta vấp phạm mà không có lời xin lỗi không? Ngài chứng minh là Ngài được miễn thuế đền thờ nhưng lại phán, “*È* rằng chúng ta gây cho họ vấp phạm, hãy đi nộp đi!” Dường như có điều gì đó không nhất quán ở đây! Mà nếu có thì sao? Câu trả lời được tìm thấy ở câu sau:

Lúc ấy các môn đệ đến hỏi Đức Giê-su: “Ai là người lớn nhất trong Nước Thiên Đàng?” Gọi một đứa bé đến, Ngài để nó đứng giữa các môn đệ, và đáp: “Thật, Ta bảo các con, nếu các con không thay đổi và trở nên giống như trẻ thơ, các con không thể vào Nước Thiên Đàng được. Vì thế, ai khiêm nhường như đứa trẻ này, ấy là người lớn nhất trong Nước Thiên Đàng.”

Mathiơ 18:1-4

Nhóm từ chính ở đây là: “*Hễ* ai trở nên khiêm nhường.”
Liên sau đó Chúa Giê-su nói rõ hơn khi phán:

Nhưng trong vòng các con thì không nên như thế. Ai muốn làm lớn phải làm đầy tớ cho các con; ai muốn đứng đầu trong các con phải làm nô lệ cho các con. Cũng thế, Con Người không

Môi Của Satan

phải đến để được phục vụ nhưng để phục vụ và hiến mạng sống mình cứu chuộc nhiều người.

Mathiơ 20:26-28

Chà! Một lời tuyên bố đầy ngạc nhiên ! Ngài đến không để người ta phục vụ mà để phục vụ. Ngài là Con; Ngài được miễn; Ngài không mắc nợ gì cả; Ngài không ở dưới quyền con người nào. Tuy nhiên Ngài chọn sử dụng quyền tự do để phục vụ.

ĐƯỢC TỰ DO ĐỂ PHỤC VỤ

Chúng ta là con cái Chúa được khích lệ trong Tân ước phải bắt chước người Anh Cả của chúng ta, có cùng thái độ như chúng ta thấy nơi Chúa Giê-su.

Thưa anh chị em, về phần anh chị em đã được kêu gọi để hưởng tự do thì đừng lấy tự do làm dịp tiện thỏa mãn tính xác thịt. Nhưng hãy lấy tình yêu thương phục vụ lẫn nhau.

Galati 5:13

Có một chữ thay cho chữ tự do là chữ *đặc quyền*. Với tư cách là con cái Đức Chúa Trời, chúng ta không dùng quyền tự do hay đặc quyền của chúng ta để phục vụ bản thân. Sự tự do được dùng để phục vụ người khác. Phục vụ thì có tự do còn làm nô lệ thì bị trói buộc. Một nô lệ là người *phải* phục vụ trong khi đó đầy tớ là người *sống* để phục vụ. Ta hãy xem một vài khác biệt giữa thái độ của người nô lệ và người đầy tớ.

- Người nô lệ phải – người đầy tớ muốn.
- Người nô lệ làm không hết khả năng– người đầy tớ tận dụng hết tiềm năng.
- Người nô lệ đi một dặm – người đầy tớ đi thêm dặm nữa.

E Chúng Ta Gây Cho Họ Vấp Phạm

- Người nô lệ cảm thấy bị bóc lột – người đẩy tớ lại ban cho.
- Người nô lệ bị trói buộc – người đẩy tớ được tự do.
- Người nô lệ tranh đấu cho quyền lợi mình – người đẩy tớ từ bỏ quyền lợi mình.

Tôi thấy nhiều cơ đốc nhân hầu việc Chúa với thái độ bức dọc. Họ dâng hiến cách miễn cưỡng và than phiền khi nộp thuế. Họ vẫn sống nô lệ cho luật pháp mà họ đã được tự do. Ngay trong lòng họ vẫn còn là nô lệ. Điều đáng sợ nhất là chính luật này được lập lên từ những câu Kinh Thánh Tân ước. Họ không nắm bắt “tinh thần” của những mạng lệnh Chúa Giê-su đưa ra. Họ không nhận biết họ được tự do để phục vụ. Nên họ cứ đấu tranh cho quyền lợi của họ, thay vì cho quyền lợi tha nhân.

Phao-lô nêu ra một ví dụ sống động về việc phơi bày thái độ này trong thư tín gửi cho người Rôma và người Cô-rinh-tô. Sự tự do mà các tín hữu này bị thách thức bởi chính thức ăn. Phao-lô bắt đầu khích lệ họ “tiếp nhận người yếu đức tin, đừng lên án những vấn đề không biết chắc: Người này tin có thể ăn mọi thức ăn, nhưng người kia yếu đuối chỉ ăn rau” (Rôma 14:1-2). Chúa Giê-su nói rõ rằng chẳng phải sự gì đi vào miệng mới làm ô uế mà chính là những gì ra từ miệng. Khi Ngài phán lời này, Ngài làm cho mọi thức ăn trở nên tinh sạch cho người tin (Mác 7:18-19).

Phao-lô nói rằng một số tín hữu có đức tin yếu và không ăn thịt vì sợ đồ cúng. Dù Chúa Giê-su đã nói đến vấn đề này rồi, nhưng các tín hữu này vẫn không ăn thịt vì muốn giữ lương tâm thánh sạch.

Về việc ăn đồ cúng thần tượng, chúng ta biết rằng thần tượng trong thế gian chỉ là hư không và không có thần nào khác ngoại trừ Đức Chúa Trời duy nhất. Nhưng đối với chúng ta, chỉ có một Đức Chúa Trời là Cha; mọi vật do Ngài sáng tạo và chúng ta sống cho Ngài; và chỉ có một

Mồi Của Satan

Chúa là Chúa Cứu Thế Giê-su, nhờ Ngài mọi vật hiện hữu và chúng ta cũng nhờ Ngài mà sống. Nhưng không phải ai cũng hiểu biết như vậy. Có người cho đến nay vẫn còn quan niệm cũ về thần tượng nên khi ăn đồ cúng thần tượng, lương tâm vốn yếu đuối của họ bị ô uế.”

1Côrinhtô 8:4,6-7

Trong các hội thánh này các tín hữu có đức tin mạnh mẽ đã ăn thịt bị nghi vấn ngay trước mặt các tín hữu yếu kém đức tin hơn. Điều này gây ra nan đề dù là Chúa đã thánh hoá các thức ăn này. Những người kém hơn vẫn bị ám ảnh bởi thịt cúng trên bàn thờ. Còn những người mạnh mẽ hơn biết rằng thần tượng chỉ là hư không và không cảm thấy cắn rứt lương tâm khi họ ăn. Nhưng dường như họ bận tâm đến việc bênh vực cho quyền lợi của họ với tư cách là tín hữu thời Tân ước hơn là việc họ gây cho anh em mình vấp phạm. Họ vô tình đặt hòn đá vấp ngã trên đường của các anh em yếu kém hơn. Thái độ này không nên có trong tấm lòng của một người đầy tớ. Hãy xem cách Phao-lô khuyên họ :

Vậy nên chúng ta đừng lên án lẫn nhau nữa, nhưng quyết định không làm trở ngại hay gây có vấp ngã cho anh chị em mình. Vì Nước Đức Chúa Trời không phải là vấn đề ăn uống nhưng là sự công chính, bình an và vui mừng trong Thánh Linh.

Rôma 14:13,17

Phao-lô có ý nói, “Chúng ta hãy nhớ Nước Trời có nghĩa là gì – ấy là công chính, bình an và vui mừng trong Thánh Linh.” Tất cả những lợi ích này đang bị rối bởi nơi các tín hữu. Còn các tín hữu mạnh mẽ hơn đã không

E Chúng Ta Gây Cho Họ Vấp Phạm

dùng quyền tự do để phục vụ mà dùng nó làm “bàn đạp” cho quyền lợi của họ. Họ biết quyền tự do họ có trong giao ước mới. Nhưng tri thức mà không có tình thương thì tiêu diệt người ta.

Họ không có tấm lòng của Chúa về vấn đề này. Chúa Giê-su đã chứng minh quyền lợi của Ngài liên quan đến việc nộp thuế đền thờ cho Phi-e-rơ và các môn đồ khác để làm ví dụ điển hình về tầm quan trọng của việc phó sự sống để phục vụ. Ngài không bao giờ muốn thấy sự tự do là cái cớ để đòi quyền lợi của chúng ta và gây cho người khác vấp phạm và sa ngã.

Phao-lô đưa ra lời cảnh báo này cho những ai biết quyền lợi của họ trong Chúa nhưng lại không có tấm lòng của Chúa để phục vụ.

Vì thế sự hiểu biết của anh chị em huỷ diệt người yếu đuối ấy, là người anh chị em Chúa Cứu Thế cũng đã chết thay cho. Như vậy khi phạm tội cùng anh chị em mình và làm tổn thương lương tâm yếu kém của họ, anh chị em cũng phạm tội cùng Chúa Cứu Thế.

1Côrinhtô 8:11-12

Chúng ta có thể dùng quyền tự do của chúng ta để phạm tội. Bằng cách nào? Bằng cách làm tổn thương những người có lương tâm kém hơn, gây cho một trong những đứa trẻ trong Chúa bị vấp phạm và sa ngã.

TỪ BỎ QUYỀN LỢI

Sau khi Chúa Giê-su xác định quyền tự do của Ngài liên quan đến việc nộp thuế đền thờ, Ngài cẩn thận truyền bảo các môn đồ về tầm quan trọng của sự khiêm nhường.

Nhưng hề ai gây cho một trong những người bé mọn đã tin Ta phạm tội, thì thà buột cổ họng vào

Môi Cửa Satan

cổ kẻ ấy và quăng xuống đáy biển còn hơn. Khốn cho thế gian vì sự gây vấp phạm! Tất nhiên sự gây vấp phạm phải có, nhưng khốn cho ai là kẻ gây vấp phạm! Nếu tay hay chân con gây cho con phạm tội, hãy chặt và ném đi, thà con bị cụt tay hay què chân mà vào sự sống còn hơn là có đủ hai tay, hai chân mà bị ném vào lửa đời đời.

Nt: vấp phạm

Nếu mắt con gây cho con phạm tội, hãy móc mắt và ném đi, thà mù một mắt mà vào sự sống còn hơn là có đủ hai mắt mà bị quăng vào lửa hoả ngục. Hãy cẩn thận đừng khinh dễ một người nào trong những người bé mọn này; vì Ta bảo các con, các thiên sứ của chúng ở trên trời hằng thấy mặt Cha Ta ở trên trời.

Mathiơ 18:6-10

Cả chương Kinh Thánh này trong sách Ma-thi-ơ nói về sự vấp phạm. Chúa Giê-su nói rõ là phải loại bỏ bất cứ điều gì gây nên phạm tội, cho dù đó là quyền lợi của bạn trong Tân ước. Nếu nó gây cho anh em yếu đuối của bạn phạm tội thì hãy cắt bỏ đi ngay trước mặt người đó.

Vậy bạn sẽ thắc mắc, sao Chúa Giê-su làm cho nhiều người vấp phạm như đã nói ở chương trước của sách này. Câu trả lời thật đơn giản. Chúa Giê-su gây cho một số người vấp phạm là do Ngài vâng lời Chúa Cha và phục vụ người khác. Chứ Ngài gây nên vấp phạm không phải do Ngài đòi quyền lợi riêng của Ngài.

Những người Pha-ri-si bị vấp phạm khi Ngài chữa lành vào ngày Sa-bát. Các môn đồ bị vấp phạm bởi lẽ thật mà Cha Ngài bảo Ngài giảng. Ma-ri và Ma-thê bị vấp phạm khi Ngài chậm trễ hai ngày để quay về chữa lành La-xa-rô. Nhưng bạn sẽ không tìm thấy Chúa Giê-su gây cho người khác vấp phạm là nhằm để phục vụ chính Ngài.

E Chúng Ta Gây Cho Họ Vấp Phạm

Trong lá thư gửi cho người Cô-rinh-tô Phao-lô đưa ra lời cảnh báo này :

Nhưng hãy cẩn thận, đừng để quyền tự do của anh chị em gây cho những người yếu đức tin vấp phạm.

1Côrinhtô 8:9

Chúng ta được ban cho quyền tự do để phục vụ và phó sự sống của chúng ta. Chúng ta phải xây dựng, chứ không phá hủy. Quyền tự do cũng không được ban cho để chúng ta tích trữ của cải cho bản thân. Bởi vì một số cơ đốc nhân dùng quyền đó theo cách này, nên nhiều người ngày nay bị vấp phạm bởi lối sống của các cơ đốc nhân đó.

Một lần nữa hãy nghe lời cảnh báo dành cho chúng ta trong 1 Cô-rinh-tô 8:9 : “Nhưng hãy cẩn thận, đừng để quyền tự do của anh chị em gây cho những người yếu đức tin vấp phạm.”

Đây là một ví dụ về cách mà tôi thấy mạng lệnh này bị vi phạm. Trong chuyến đi hầu việc Chúa lần thứ hai của tôi đến nước In-đô-nê-si-a, tôi đem theo vợ tôi là Lisa, các con tôi và một người giữ trẻ. Chúng tôi đến Denpasar, Bali, một hòn đảo du lịch.

Một trưởng lão trong hội thánh mà chúng tôi đến thăm là chủ của một khách sạn hiện đại nhất ở ngay khu vực đông đúc nhất của thành phố. Chúng tôi đã đi một đoạn đường dài nên ngủ rất ít. Chúng tôi mệt rũ ra. Đêm đó chúng tôi bị đánh thức vài lần do tiếng ồn ào và tiếng chó sủa. Chúng tôi chỉ ngủ qua loa, chứ không thể ngủ trọn giấc được.

Ngày hôm sau chúng tôi tiếp tục tới Java và giảng dạy ở đó hai tuần với thời gian biểu dày đặc. Chúng tôi chỉ có một ngày rảnh trong hai tuần đó, và ngày đó để đi lại. Chúng tôi giảng dạy năm lần trong vòng hai mươi bốn giờ tại một hội thánh có ba chục ngàn tín hữu.

Môi Của Satan

Gần lúc kết thúc chuyến đi chúng tôi lên lịch để trở lại Bali. Vị mục sư sở tại cho chúng tôi biết rằng chúng tôi sẽ ở lại khách sạn của người trưởng lão của hội thánh ông lần nữa. Chúng tôi không thấy vui để ở lại khách sạn đó lần nữa sau hai tuần liên giảng dạy.

Vào lúc ăn sáng của hôm mà chúng tôi rời Java đến Bali, một người chị em đề nghị trả tiền phòng cho chúng tôi tại một trong những khách sạn đẹp ở Bali. Tôi rất háo hức vì chúng tôi thấy cần nghỉ ngơi và được ở tại một nơi xinh đẹp.

Khi chúng tôi rời nhà hàng để về xếp hành lý, vợ tôi nói với tôi là cô ấy không cảm thấy an tâm chấp nhận lời đề nghị của người chị em này. Người phiên dịch và tôi nói chuyện với vợ tôi và nghĩ rằng mọi chuyện sẽ ổn thôi. Một lần nữa, khi bay từ Java về Bali, vợ tôi nói cô nghĩ chúng tôi hành xử không đúng. Tôi đã không khôn ngoan nên không chịu nghe vợ tôi. Tôi nói với vợ tôi là hội thánh không tốn kém gì và mọi chuyện đều tốt đẹp cả. Khi chúng tôi đến Bali, vợ tôi nói với tôi về chuyện này một lần nữa ở chỗ lấy hành lý, nhưng tôi cũng không nghe.

Khi chúng tôi gặp vị mục sư, tôi nói với ông là chúng tôi không cần ở tại khách sạn của vị trưởng lão nữa bởi vì có một chị em đề nghị dâng. Vị mục sư hơi khó chịu với những lời tôi nói, vì thế tôi hỏi ông có gì trục trặc không. May thay ông rất cởi mở với tôi và cho biết, “Anh John à, làm thế sẽ làm cho vị trưởng lão và gia đình ông vấp phạm. Họ đã đặt phòng cho anh rồi, và buổi tối thì phòng thuê khách sạn cũng hết sạch.”

Rõ ràng là tôi cũng đã làm cho vị mục sư này vấp phạm bởi vì tôi không biết trân trọng những gì họ đã sắp đặt cho chúng tôi. Cuối cùng tôi nói với ông là chúng tôi sẽ ở tại khách sạn của vị trưởng lão và không nhận lời đề nghị của chị em kia. Chúa xử lý tôi về thái độ của tôi. Tôi biết vị mục sư đó cũng bị tổn thương. Tôi

E Chúng Ta Gây Cho Họ Vấp Phạm

thấy rằng việc tôi đòi hỏi quyền lợi của tôi đã khiến người anh em tôi vấp phạm và đó là một tội. Tôi xin ông tha thứ. Ông đã tha thứ cho tôi. Tôi hy vọng tôi sẽ không phải học lại bài học này nữa.

THỬ THÁCH GÂY DỰNG

Sứ đồ Phao-lô, khi viết cho người Rôma, đã tóm tắt tấm lòng của Chúa về vấn đề này:

Vậy, ta hãy đeo đuổi những việc đem lại hoà thuận và xây dựng nhau.

Rôma 14:19

Chúng ta nên nhắm mục tiêu không làm cho người khác vấp ngã bởi sự tự do cá nhân của chúng ta. Những điều chúng ta làm có thể Kinh Thánh cho phép. Nhưng hãy thử hỏi : Có phải việc này nhằm gây dựng người khác hay cho bản thân?

Mọi sự đều được phép làm, nhưng không phải mọi sự đều hữu ích. Mọi sự đều được phép làm nhưng không phải mọi sự đều xây dựng . . . Vậy thì, hoặc ăn, hoặc uống hay làm việc gì hãy vì vinh quang của Chúa mà làm. Đừng xúc phạm người Do Thái hay người Hy Lạp hay Hội Thánh Đức Chúa Trời. Hãy như tôi, cố làm vui lòng mọi người, *không tìm kiếm lợi ích riêng*, nhưng lợi ích cho nhiều người để họ có thể được cứu rỗi. Đừng tìm kiếm lợi riêng cho mình nhưng hãy tìm lợi cho người khác nữa.

1Côrinhtô 10:23,31-33

Tôi khích lệ bạn hãy để cho Thánh Linh chạm đến mọi lĩnh vực của đời sống bạn qua đoạn Kinh Thánh này. Hãy để Ngài chỉ bạn thấy những động cơ hay kế hoạch kín giấu của

Môi Của Satan

bạn mà chỉ nhằm ích lợi bản thân mà không ích lợi gì cho người khác. Bất kể lĩnh vực nào mà bạn còn muốn nắm giữ, hãy để Chúa thách thức bạn như là tội tở của mọi người.

Hãy dùng quyền tự do của bạn trong Chúa để buông tha người khác, chứ không phải để đòi quyền lợi bản thân. Phao-lô viết lời này làm kim chỉ nam cho chức vụ của ông : “Chúng tôi không gây cho ai vấp ngã để chức vụ khỏi bị người ta chỉ trích” (2Cô 6:3).

**AI MÀ KHÔNG THỂ THA THỨ THÌ ĐÃ QUÊN
RẰNG ĐỨC CHÚA TRỜI ĐÃ THA HỌ MỘT
MÓN NỢ KHỔNG LỒ.**

Tôi có cuốn *Mỗi Cửa Satan* trong thư viện tôi hơn một năm, và cuối cùng tôi đã đọc nó. Lập tức tôi biết linh nào trú ngụ trong đời sống tôi. Tôi biết chắc tôi được Thánh Linh dẫn dắt để đọc sách này. Càng đọc, tôi càng được thuyết phục. Tại nhà thờ, mục sư của chúng tôi kêu gọi những người cần tha thứ người khác hãy tiến lên. Tôi tiến lên ngay và bắt đầu tha thứ cho những ai tôi cảm thấy đã làm tôi vấp phạm, đặc biệt là cha tôi. Rồi tôi xin cha tôi tha thứ cho tôi. Tôi cảm ơn Chúa là cha tôi đã tha cho tôi, và bây giờ tôi được tự do. Cảm ơn ông về cuốn sách này.

R.P., VIRGINIA

THA THỨ : KHÔNG CHO, KHÔNG NHẬN

Vì thế, Ta bảo các con, bất cứ điều gì các con cầu nguyện và nài xin, hãy tin mình đã được thì các con sẽ được như vậy. Khi đang đứng cầu nguyện, nếu có điều gì bất bình với ai, các con hãy tha thứ, để Cha các con trên trời cũng tha thứ lỗi lầm cho các con. Nếu các con không tha lỗi cho người khác, thì Cha các con ở trên trời cũng không tha thứ những lỗi lầm cho các con.

Mác 11:24-26

Phần còn lại của sách này tôi muốn bạn chú ý tới hậu quả của việc không chịu bỏ qua sự vấp phạm và cách để tự do khỏi vấp phạm.

Chúa Giê-su có ý khi phán, “Nhưng nếu các người không tha thứ, thì Cha ta ở trên trời cũng không tha thứ cho các người đâu.” Chúng ta sống trong một nền văn hoá mà không phải lúc nào chúng ta cũng nói vậy là vậy. Hậu quả là

Môi Cửa Satan

chúng ta cũng không tin người khác nói vậy là vậy với chúng ta. Thế là chúng ta không coi trọng lời nói của một người.

Chuyện này có từ hồi còn nhỏ. Cha mẹ nói với con cái, “Nếu con mà làm nữa, con sẽ bị ăn roi.” Đứa trẻ không chỉ tái phạm nhưng còn phạm nhiều lần sau đó. Và cứ có chuyện gì thì đứa trẻ cũng nghe lời cảnh báo tương tự từ cha mẹ. Và thường thì nói vậy chứ có đánh đâu. Nếu có đánh thì hoặc đánh nhẹ hoặc đánh nặng bởi vì cha mẹ cũng không vui gì.

Cả hai phản ứng trên đều phát đi một tín hiệu cho đứa trẻ rằng bạn nói vậy mà không phải vậy hay bạn nói không thật. Nên con cái học lối suy nghĩ không phải những gì người lớn nói là thật. Vì thế, trẻ nhỏ gặp khó khăn không biết khi nào tin hay có nên tin người lớn không. Thái độ này đã ảnh hưởng đến các lĩnh vực của đời sống trẻ nhỏ. Nó nhìn thấy cô giáo, bạn bè, nhà lãnh đạo, ông chủ qua thái độ tương tự. Rồi tới khi nó thành người lớn, nó cho chuyện này là bình thường. Cuộc nói chuyện của nó bây giờ là nói vậy mà không phải vậy.

Hãy để tôi nêu cho bạn một ví dụ về một cuộc nói chuyện tiêu biểu. Jim gặp Tom, là người anh quen nhưng đã không nói chuyện một thời gian. Anh ta đang vội vã nên anh suy nghĩ, *Ồ, không, mình nghĩ là mình không nên gặp ngay Tom. Mình không có thời gian để nói chuyện.*

Hai người bạn nhìn nhau.

Jim nói, “Ngợi khen Chúa! Rất vui để gặp bạn.”

Họ nói chuyện một hồi. Bởi vì Jim đang vội, anh kết thúc câu chuyện bằng câu nói, “Chúng ta cần gặp nhau lúc nào đó để ăn trưa”.

Thứ nhất, Jim không vui về việc gặp Tom bởi vì anh có việc gấp. Thứ hai, anh không thiêng liêng gì khi chào Tom, “Ngợi khen Chúa”! Thứ ba, anh không có ý định là mời ăn trưa. Đó là cách rút nhanh và để làm nhẹ lương tâm lúc đó. Vì vậy Jim thật sự nói vậy mà không phải vậy trong cuộc nói chuyện đó.

Tha Thứ: Không Cho, Không Nhận

Những hoàn cảnh như thế xảy ra mỗi ngày. Ngày nay phần lớn người ta tin một phần tư những gì họ nói. Nên có lạ gì chúng ta gặp khó khăn khi tin hoàn toàn những lời người ta nói phải không?

Nhưng khi Chúa Jêsus phán, Ngài muốn chúng ta tin hoàn toàn Lời Ngài. Chúng ta không thể xem Lời Ngài như cách chúng ta xem lời của người lớn nói mà chúng ta nghe luôn. Khi Ngài phán vậy là Ngài có ý nói vậy. Ngài thành tín ngay khi chúng ta thất tín. Mức độ chân thật và liêm khiết của Ngài vượt trên nền văn hoá hay xã hội của chúng ta. Nên khi Ngài phán, “Nhưng nếu các người không tha thứ, thì Cha Ta ở trên trời cũng không tha thứ cho các người đâu.” Ngài có ý nói vậy.

Xa hơn nữa là Ngài không chỉ phán điều này một lần mà nhiều lần trong các sách Phúc Âm. Ngài nhấn mạnh tầm quan trọng của lời cảnh báo này. Hãy xem một vài lời tương tự Ngài phán vào những dịp khác nhau.

Cha các con trên trời sẽ tha lỗi các con nếu các con tha lỗi cho người khác, nhưng nếu các con không tha thứ, Ngài cũng sẽ không tha thứ các con.

Ma-thi-ơ 6:14-15

Và một lần nữa:

Hãy tha thứ, các con sẽ được tha thứ.

Lu-ca 6:37

Và một lần nữa chúng ta thấy trong “Bài Cầu Nguyện Chung” :

Xin tha thứ hết lỗi lầm chúng con, *như chúng con tha lỗi* cho người.

Ma-thi-ơ 6:12

Môi Của Satan

Tôi thắc mắc là có bao nhiêu cơ đốc nhân thật sự muốn Chúa tha thứ cho họ như cách họ thứ tha những người làm họ vấp phạm. Tuy nhiên đây chính là cách mà họ sẽ được tha thứ. Bởi vì sự không tha thứ lan tràn trong các hội thánh nên chúng ta không muốn tin những lời của Chúa Giê-su cách nghiêm túc. Dù có lan tràn hay không thì chân lý cũng không thay đổi. Cách chúng ta tha thứ, phóng thích, và phục hồi người khác là cách mà chúng ta sẽ được tha thứ.

Tôi nghe một lời chứng lạ lùng về một mục sư ở Phi-líp-pin. Các bạn tôi quen biết ông qua một chức vụ cho tôi xem một bài báo viết về kinh nghiệm của ông. Người này chống cự sự kêu gọi của Chúa trên cuộc đời ông bởi vì do ông làm ăn rất thành công. Ông kiếm được một số tiền lớn. Sự không vâng lời Chúa cuối cùng bắt lấy ông, và ông được đưa vào bệnh viện để cấp cứu vì suy tim.

Ông đã chết trên bàn mổ và thấy Khải tượng là ông ở bên ngoài cổng thiên đàng. Chúa Giê-su đang đứng đó và xử lý sự không vâng lời của ông. Người này nài xin Chúa rằng nếu Ngài cho ông sống thêm, ông sẽ hầu việc Ngài. Chúa đồng ý. Trước khi cho ông trở lại với thể xác, Chúa cho ông thấy cảnh địa ngục. Ông thấy mẹ vợ ông bị đốt dưới lửa hoả ngục.

Ông sửng sốt. Bà đã từng cầu nguyện tin Chúa, mang danh là cơ đốc nhân và cũng đi nhà thờ. Ông hỏi Chúa, “Tại sao mẹ con ở địa ngục?”

Chúa phán với ông rằng bà không chịu tha thứ cho người bà con và vì thế bà ta không được tha thứ.

SỰ THA THỨ VÀ TẶNG TRƯỞNG THUỘC LINH

Chúng tôi đã thấy nhiều người bị mắc cái bẫy không tha thứ ngay trong chức vụ chúng tôi. Khi tôi hầu việc Chúa lần đầu ở In-đô-nê-sia, tôi ở tại nhà của một thương gia giàu có. Dù ông và gia đình ông nhóm tại hội thánh tôi đang giảng, nhưng họ chưa được cứu.

Tha Thứ: Không Cho, Không Nhận

Suốt tuần lễ tôi ở đó, vợ ông tin Chúa; rồi đến ông và cả ba người con ông. Chúng tôi cũng có giải cứu cho họ nữa, và bầu không khí trong cả nhà được thay đổi. Niềm vui tràn ngập nhà họ. Khi họ biết chúng tôi sẽ trở lại In-đô-nê-sia với vợ tôi, họ mời chúng tôi ở lại với họ và đề nghị trả tiền vé máy bay cho ba con chúng tôi và người giữ trẻ nữa. Chúng tôi đến và giảng dạy mười lần tại hội thánh họ. Tôi giảng về sự ăn năn và sự hiện diện của Chúa. Chúng tôi cảm nhận sự hiện diện của Chúa trong các buổi nhóm, nhiều người tan vỡ và cũng được cứu nữa.

Cả gia đình này cũng được cầu nguyện một lần nữa. Người mẹ của ông chồng, sống cùng thành phố đó, cũng dự tất cả buổi nhóm. Bà cũng dâng một số tiền lớn để mua vé máy bay cho các con tôi. Gần cuối tuần, người mẹ của ông này nhìn thẳng vào mắt tôi và hỏi, “Mục sư John ơi, tại sao tôi không bao giờ cảm nhận được sự hiện diện của Chúa?” Lúc đó chúng tôi vừa mới ăn sáng xong, và mọi người đều rời khỏi bàn ăn.

Bà nói tiếp, “Tôi dự tất cả buổi nhóm và nghe kỹ mọi lời ông giảng. Tôi cũng tiến lên trước ăn năn, nhưng tôi vẫn không cảm nhận sự hiện diện của Chúa lần nào cả. Không chỉ thế, tôi chưa hề cảm nhận sự hiện diện của Chúa trước đây bao giờ.”

Tôi nói chuyện với bà một chặp và rồi thưa, “Xin để chúng tôi cầu nguyện cho bà được đầy đầy Thánh Linh.” Tôi đặt tay trên bà và cầu nguyện để bà nhận lãnh Thánh Linh, nhưng chẳng cảm nhận sự hiện diện của Chúa gì cả.

Sau đó Chúa phán với tâm linh tôi: “Bà này không chịu tha thứ cho chồng bà. Hãy bảo bà tha thứ cho ông.”

Tôi lấy tay khỏi bà. Tôi biết chồng bà đã qua đời, nhưng tôi nhìn bà và nói, “Chúa chỉ cho tôi là bà vẫn không chịu tha thứ cho chồng bà.”

Bà đồng ý, “Vâng, đúng vậy. Nhưng tôi đã cố gắng hết sức để tha thứ cho ông ấy.” Rồi bà kể cho tôi nghe

Mời Của Satan

những điều kinh khủng mà ông ấy đã gây cho bà. Tôi có thể thấy được tại sao bà tranh chiến với việc tha thứ cho ông. Nhưng tôi nói với bà, “Để bà nhận phước từ Chúa, bà phải tha thứ,” và tôi giải thích những điều Chúa Giê-su dạy về sự tha thứ.

“Bà không thể tha thứ cho chồng bằng sức riêng được. Bà phải dâng chuyện này cho Chúa và trước hết xin Chúa tha thứ cho bà. Rồi bà mới có thể tha thứ cho chồng bà được.”

Tôi hỏi, “Bà có muốn phóng thích chồng bà không?”

Bà trả lời, “Muốn chứ!”

Tôi hướng dẫn bà cầu nguyện : “Lạy Cha Thiên Thượng, nhân Danh Chúa Giê-su con xin Ngài tha thứ cho tội không tha thứ cho chồng con. Chúa ơi, con biết con không thể tha thứ cho chồng con bởi sức riêng của con. Con đã thất bại, nhưng trước mặt Ngài giờ này lòng con phóng thích chồng con. Con tha thứ cho chồng con.” Ngay khi bà nói những lời này thì nước mắt tuôn tràn trên khuôn mặt bà.

Tôi khuyên bà, “Hãy đưa tay lên và nói tiếng lạ.”

Lần đầu tiên bà cầu nguyện bằng ngôn ngữ tuyệt vời của thiên đàng. Chúng tôi cảm nhận rõ sự hiện diện của Chúa tại bàn ăn sáng đến độ chúng tôi vô cùng kinh ngạc về việc này. Bà khóc khoảng năm phút. Chúng tôi nói chuyện một hồi, rồi tôi khích lệ bà hãy vui hưởng sự hiện diện của Chúa. Bà tiếp tục thờ phượng Chúa, còn chúng tôi phải chia tay bà.

Khi tin này đến với người con trai và con dâu bà, họ thật sự bị sốc. Người con trai nói anh chưa bao giờ thấy mẹ anh khóc. Chính bà cũng không nhớ lần mới đây bà khóc là khi nào. Bà nói, “Thậm chí chồng tôi chết mà tôi cũng không khóc nữa cơ.”

Tại buổi nhóm tối đó bà được làm báp-tem nước. Ba ngày sau bà nở nụ cười ngọt ngào trên khuôn mặt rạng ngời. Tôi nhớ là không thấy bà cười trước đó. Trước đó bà

đã không chịu tha thứ nên bà bị sự không tha thứ trói buộc. Nhưng một khi bà phóng thích chồng bà và tha thứ cho ông, bà nhận được quyền năng của Chúa trong đời sống bà và ý thức được sự hiện diện của Ngài.

ĐẦY TỐ KHÔNG CHỊU THA

Trong Ma-thi-ơ chương 18, Chúa Giê-su giảng giải thêm về sự trói buộc của việc không tha thứ và vấp phạm. Ngài dạy các môn đồ cách để làm hoà với một anh em làm họ vấp phạm. (Chúng ta sẽ bàn đến vấn đề làm hoà ở chương sau).

Phi-e-rơ hỏi, “Thưa Thầy, nếu anh em con phạm tội cùng con, thì sẽ tha cho họ mấy lần? Đến bảy lần chăng?” (Mat 18:21). Ông nghĩ ông độ lượng lắm rồi. Phi-e-rơ thích tán rộng vấn đề. Ông là người đã nói, “Thưa Chúa, chúng ta ở đây thật tốt quá. Nếu Chúa muốn, con sẽ dựng tại đây ba trại, một cái cho Chúa, một cái cho Mô-i-se và một cái cho Ê-li” (Mat 17:4). Bây giờ ông nghĩ ông là người cao thượng. “Mình sẽ tạo ấn tượng để Thầy thấy rằng mình cũng sẵn lòng tha thứ bảy lần đấy chứ!”

Nhưng ông nhận một câu trả lời hơi sốc. Chúa Giê-su thổi luôn cái mà Phi-e-rơ cho là độ lượng. “Ta bảo cho con rõ, không phải đến bảy lần, *mà là bảy mươi lần bảy*” (Mat 18:1-22). Nói cách khác, hãy tha thứ như Chúa thứ tha mà không có giới hạn nào cả. Rồi Chúa Giê-su kể một dụ ngôn để nhấn mạnh điểm cốt yếu của Ngài.

Vì thế, Nước Thiên Đàng ví như vua kia muốn tính sổ với các đầy tớ mình. Khi bắt đầu soát sổ, người ta đem đến cho vua một người mắc nợ mười ngàn nén bạc.

Mathiơ 18:23-24

Để hiểu hết mức độ sâu sắc của những lời Chúa Giê-su phán, chúng ta phải biết ta lằng là gì. Ta lằng là đơn vị đo

Môi Của Satan

lượng. Nó được dùng để cân đo vàng (2Sa-mu-ên 12:30), bạc, (1Các-vua 20:39) và các kim loại và hàng hoá khác. Trong dụ ngôn này, nó tiêu biểu cho món nợ, nên chúng ta có thể an tâm cho rằng Ngài đang nói đến một đơn vị trao đổi như vàng hay bạc. Bây giờ ta cứ cho là vàng đi.

Một ta lạng thường tương đương với bảy mươi lăm pound (6,8kg). Đó là trọng lượng đầy đủ mà một người nam có thể vác được (xem 2Các vua 5:23). Mười ngàn ta lạng sẽ xấp xỉ 750,000 pound hay 375 tấn. Vì vậy người đầy tớ này nợ vua 375 tấn vàng.

Hiện tại, giá vàng khoảng \$375 đô la Mỹ một ao-sơ (28,35 gam). Trên thị trường ngày nay, một ta lạng trị giá \$450.000 đô la Mỹ. Vì thế, mười ngàn ta-lạng vàng có giá trị \$4,5 tỉ đô la. Người đầy tớ này nợ vua \$4.5 tỉ đô la!

Chúa Giê-su nhấn mạnh ở đây rằng người đầy tớ này nợ một món nợ mà anh không tài nào trả nổi. Xin chúng ta đọc tiếp :

Vì người không có gì trả nợ, vua ra lệnh bán hẳn cùng vợ con và tất cả tài sản để trả nợ. Người đầy tớ quỳ xuống van lạy: ‘Xin ngài hoãn lại cho tôi, tôi sẽ trả hết’. Vua động lòng thương xót, thả người đầy tớ ấy ra và tha hết nợ.

Ma-thi-ơ 18:25-27

Ta hãy xem cách dụ ngôn này áp dụng cho việc bị vấp phạm. Khi sự vấp phạm xảy ra thì ta nợ một món nợ. Bạn sẽ nghe chủ nói, “Anh ta sẽ phải trả nợ này.” Nên sự tha thứ giống như xoá món nợ.

Vua ở đây đại diện cho Đức Chúa Cha, Đấng tha thứ cho đầy tớ này một món nợ mà anh không thể trả nổi. Trong Cô-lô-se 2:13-14 chúng ta đọc thấy, “Trước kia, anh chị em đã chết vì các tội ác và vì bản tính xác thịt mình chưa được cắt bì, nhưng Đức Chúa Trời đã cho anh chị em

Tha Thứ: Không Cho, Không Nhận

đồng sống lại với Chúa Cứu Thế và tha thứ tất cả các tội ác của chúng ta. Ngài huỷ bỏ phiếu nợ ràng buộc chúng ta cùng các quy luật nghịch với chúng ta, dẹp bỏ tất cả và đem đóng đinh tại cây thập tự.”

Khoản nợ mà chúng ta được tha là không thể trả nổi. Không có cách nào chúng ta trả cho Chúa những gì chúng ta nợ Ngài. Tội lỗi của chúng ta thật quá lớn. Vì thế Đức Chúa Trời ban cho sự cứu rỗi như một món quà. Chúa Giê-su đã xoá tờ giấy nợ (tờ khế) nghịch cùng chúng ta. Chúng ta thấy có sự tương đồng giữa mối quan hệ của người đầy tớ này với vị vua và mối quan hệ của chúng ta với Chúa.

Người đầy tớ ấy đi ra thấy một người đầy tớ khác mắc nợ mình một trăm đồng dê-na-ri, liền bắt lấy, nắm cổ đòi: ‘Hãy trả nợ đây!’

Ma-thi-ơ 18:28

Một dê-na-ri tương đương xấp xỉ với tiền lương của một công lao động. Vậy theo lương ngày nay, một trăm dê-na-ri giá trị khoảng bốn ngàn đô la Mỹ. Bây giờ hãy đọc tiếp :

Người đầy tớ kia quỳ xuống năn nỉ: ‘Xin anh hoãn lại cho tôi, tôi sẽ trả hết.’ Nhưng người đầy tớ ấy không chịu, bắt anh đầy tớ kia bỏ tù cho đến khi trả hết nợ.

Ma-thi-ơ 18:29-30

Một đầy tớ khác nợ anh ta một số tiền – một phần ba tiền lương của một năm. Bạn sẽ ra sao nếu bạn mất một phần ba số tiền lương của bạn? Hãy nhớ rằng người đầy tớ này vừa mới được tha một món nợ 4,5 tỉ đô la. Một số tiền mà cả đời anh cũng không kiếm nổi!

Tội mà chúng ta phạm với nhau so với tội chúng ta phạm với Chúa giống như bốn ngàn đô la so với 4,5 tỉ đô

Mời Của Satan

la. Chúng ta có thể bị ai đó đối xử rất tệ, nhưng cũng không thể sánh với tội chúng ta phạm với Chúa. Bạn có lẽ cảm thấy không ai bị xử tệ như bạn. Nhưng bạn há không biết rằng Chúa Giê-su đã bị đối xử tệ bạc biết chừng nào. Ngài vô tội, là Chiên Con không tì vết đã bị giết.

Ai mà không thể tha thứ thì quên mất rằng họ đã được tha một món nợ to lớn. Khi bạn biết rằng Chúa Giê-su giải cứu bạn khỏi sự chết và thống khổ đời đời, bạn sẽ phóng thích người khác mà không đòi điều kiện. (Chúng ta sẽ nói về cách sống như vậy trong chương 13.)

Không có gì kinh khủng hơn là bị ở trong hồ lửa đời đời. Không có sự yên nghỉ, giòi bọ thì không chết, và lửa thì chẳng hề tắt. Đó là chỗ của chúng ta trước đây cho đến khi Đức Chúa Trời tha thứ chúng ta bởi sự chết của Con Ngài, là Chúa Cứu Thế Giê-su. Ha-lê-lu-gia! Nếu bạn thấy khó tha thứ, hãy nghĩ đến thực tại của hoả ngục và tình thương của Chúa đã cứu rỗi bạn khỏi chỗ đó.

BÀI HỌC DÀNH CHO TÍN HỮU

Chúng ta hãy đọc tiếp dụ ngôn :

Thấy thế, những đầy tớ khác rất buồn, họ đi báo cáo lại với vua mọi sự. Vua gọi người đầy tớ ấy vào và phán: ‘Này đứa đầy tớ độc ác, vì ngươi van xin, nên Ta đã tha hết nợ cho ngươi, tại sao ngươi không thương xót đồng bạn như ta đã thương xót ngươi?’

Ma-thi-ơ 18:31-33

Chúa Giê-su không nói đến những người không tin trong dụ ngôn này. Ngài nói về đầy tớ của vua. Người này đã được tha một món nợ lớn (sự cứu rỗi) và được gọi là đầy tớ của chủ. Còn đầy tớ anh ta không tha là “đầy tớ bạn” của anh. Nên chúng ta kết luận rằng đây là số phận của một tín hữu không chịu tha thứ.

Tha Thứ: Không Cho, Không Nhận

Vua nổi giận, giao cho cai ngục tổng giam người đầy tớ ấy cho đến khi trả hết nợ. Cũng vậy, Cha Ta ở trên trời sẽ đối xử với các con như thế, nếu các con không có lòng tha thứ anh em mình.

Ma-thi-ơ 18:34-35

Những câu Kinh Thánh trên có ba điểm chính.

1. Đầy tớ không chịu tha bị tổng giam để tra tấn.
2. Anh phải trả hết khoản nợ gốc : 375 tấn vàng.
3. Đức Chúa Trời sẽ làm tương tự với tín hữu nào không chịu tha tội anh em mình.

1. Đầy tớ không chịu tha bị tổng giam để tra tấn.

Từ điển Webster định nghĩa từ tra tấn là “đau đớn cực độ về thể xác hoặc tinh thần” hay là “đánh cách đau đớn tàn nhẫn để hình phạt, để bắt phục người ta hay để thoả mãn thú độc ác.” Kể thi hành sự tra tấn này là tà linh. Chúa cho phép những “kẻ tra tấn” gây đau đớn cực độ về tinh thần và thể xác tùy ý nó dù chúng ta là tín hữu đi nữa. Tôi thường cầu nguyện cho người ta trong các buổi nhóm nhưng họ không thể nhận sự chữa lành, an ủi, và sự giải cứu, ấy là vì họ không phóng thích người khác và tha thứ thật lòng.

Các bác sĩ và y học đã liên hệ sự không tha thứ và đắng cay với một số chứng bệnh, như bệnh thấp khớp và ung thư. Nhiều trường hợp bệnh tâm thần cũng có dính líu với sự cay đắng không chịu tha thứ. Sự tha thứ thường được nghĩ là dành cho người khác, nhưng đôi khi cũng dành cho chính mình. Chúa Giê-su phán, “Nếu các người có điều gì nghịch lại cùng anh em mình, hãy tha thứ . . .” (xem Mathiơ 5:24). “Anh em mình” gồm có bạn! Nếu Chúa tha thứ cho bạn thì bạn là ai mà không tha thứ cho người đã được Chúa tha thứ, dù người đó chính là bạn?

2. Đây tớ không chịu tha phải trả món nợ trước đây không trả nổi.

Đây tớ này bị buộc phải làm việc anh không thể làm. Chẳng khác nào chúng ta buộc phải trả món nợ Chúa Giê-su trả cho chúng ta tại đồi Gò-gô-tha. Chúng ta sẽ mất sự cứu rỗi.

Bạn lý luận, “Khoan đã! tôi nghĩ là một khi ai đó cầu nguyện tin Chúa và dâng đời sống người đó cho Chúa Giê-su thì người ấy sẽ không bị chết mất.”

Nếu bạn tin như vậy thì hãy giải thích tại sao Phi-e-rơ viết những lời sau:

Nếu họ thoát khỏi sự hư hoại của thế gian nhờ nhận biết Chúa và Chúa Cứu Thế Giê-su của chúng ta rồi lại dính dấp vào đó và bị chinh phục, thì số phận sau cùng của họ còn xấu hơn lúc đầu bội phần. Thà họ không biết con đường công chính còn hơn là đã biết rồi lại quay lưng lia bỏ điều răn thánh đã truyền cho họ.

2Phi-e-rơ 2:10-21

Phi-e-rơ đang nói về những người đã thoát khỏi tội lỗi (sự ô uế của thế gian) nhờ sự cứu rỗi trong Chúa Giê-su. Tuy nhiên, họ lại vướng vào tội lỗi (có thể tội không tha thứ) và bị chinh phục. *Bị chinh phục* nghĩa là họ không trở lại với Chúa và ăn năn *tội cố ý phạm* của họ. Phi-e-rơ nói rằng quay lưng khỏi sự công chính còn tồi tệ hơn là chưa hề biết sự công chính. Nói cách khác, Chúa phán rằng thà không bao giờ được cứu rỗi còn hơn là nhận món quà sự sống đời đời rồi quay lưng khỏi nó cách vĩnh viễn.

Giu-đe cũng mô tả những người trong hội thánh “chết hai lần” (Giu-de 12-13). Chết hai lần nghĩa là bạn trước đây đã chết khi không có Chúa, rồi bạn được sống lại nhờ tiếp nhận Ngài, sau đó bạn lại chết lần nữa khi lìa bỏ đường lối Chúa cách vĩnh viễn.

Tha Thứ: Không Cho, Không Nhận

Chúng ta thấy Kinh Thánh nói nhiều người đến với Chúa Giê-su biện minh cho mình khi nói, “Lạy Chúa, lạy Chúa, chúng con đã nhân danh Ngài nói tiên tri, nhân danh Ngài trừ quỷ, nhân danh Ngài làm nhiều phép lạ’ nhưng Ta sẽ phán cùng họ rằng: “Ta không biết các người, hỡi những kẻ gian ác, hãy lui ra khỏi Ta!” (Mat 7:22-23). Những người này đã biết Ngài. Họ gọi Ngài là Chúa và đã nhân danh Chúa làm phép lạ. Nhưng Ngài đã không biết họ.

Vậy Chúa Giê-su biết ai? Sứ đồ Phao-lô đã viết, “Nhưng nếu ai yêu kính Đức Chúa Trời, Ngài biết người ấy” (1Cô 8:3). Chúa biết những ai yêu mến Ngài.

Bạn có thể nói, “Tôi yêu mến Chúa nhưng tôi không yêu mến người anh em đã làm tôi tổn thương.” Lúc đó bạn bị lừa dối rồi, và bạn không yêu mến Chúa gì cả, vì Kinh Thánh chép, “Nếu ai nói: Tôi yêu kính Đức Chúa Trời mà lại ghét anh chị em mình . . . là người thấy được, thì không thể yêu kính Đức Chúa Trời là Đấng không thấy được” (1Gi 4:20). Sự lừa dối là một điều khủng khiếp, vì người bị lừa dối tin hết lòng rằng họ đúng. Người đó tin một đàng nhưng sống một nẻo. Ai mà không chịu vâng phục Lời Chúa thì lừa dối chính mình rồi.

Há không để ý là “nhiều” người mong được vào thiên đàng mà bị từ chối và rằng Chúa Giê-su phán nhiều người sẽ bị vấp phạm trong những ngày cuối cùng (Mat 24:10) sao? Có thể nào hai nhóm người này đều nói cùng một hạng người không? Một số tín đồ quá bị giày vò bởi sự không tha thứ đến độ họ mong chỉ có cái chết mới được tự do. Nhưng nghĩ như thế không đúng. Chúng ta phải xử lý sự không tha thứ bây giờ, còn không chúng ta bị buộc phải trả món nợ không thể trả nổi.

3. Đức Chúa Cha sẽ làm vậy cho tín hữu nào không chịu tha hết lòng – bất kể là bị tổn thương hay vấp phạm nhiều thể nào.

Chúa Giê-su nói rất chi tiết, nhằm đảm bảo là chúng ta hiểu được dụ ngôn này. Trong phần lớn các dụ ngôn Chúa Giê-su không đưa ra lời giải thích nếu các môn đồ không hỏi. Tuy nhiên, trong trường hợp này, Ngài không muốn ai thắc mắc về sự phán xét nghiêm trọng dành cho những ai không chịu tha thứ. Ở chỗ khác Chúa Giê-su nói rõ rằng nếu chúng ta không tha thứ, chúng ta sẽ không được thứ tha. Hãy nhớ rằng Ngài không như chúng ta; Ngài nói vậy là vậy.

Chúng ta ít thấy chuyện này trong hội thánh. Ngược lại, người ta thường đưa ra những lý do để bào chữa cho việc dung túng sự không tha thứ. Không tha thứ được cho là tội nhẹ hơn tội đồng tính luyến ái, tội ngoại tình, tội trộm cắp, tội say sưa và vân vân. Nhưng những ai không chịu tha thứ cũng sẽ không được hưởng Nước Đức Chúa Trời như phạm những tội kia.

Một số người cho rằng đây là sứ điệp “búa,” nhưng tôi cho đây là sứ điệp nói về cả lòng thương xót lẫn lời cảnh báo, chứ không phải sứ điệp phán xét nặng nề. Liệu đến đây bạn có để cho Thánh Linh cáo trách và kinh nghiệm sự ăn năn và tha thứ đích thực không? Hay là bạn thích chọn không tha thứ và nghe Chúa nói, “Hãy tránh xa khỏi Ta” khi bạn không thể ăn năn được nữa.

**CHÚNG TA TÁCH MÌNH TRÁNH XA VIỆC TỰ
TRẢ THÙ ĐẾN ĐỘ CHÚNG TA VÔ TÌNH BỊ LỢI
DỤNG LẦN NỮA.**

Tôi tạ ơn Chúa vì mục sư vâng lời Chúa viết cuốn sách *Môi Cửa Satan*. Sách này được xúc dầu đến độ Thánh Linh xử lý tôi mỗi lần tôi đọc. Chuyện này mất mấy ngày. Sách này đã làm thay đổi đời tôi hoàn toàn. Tôi được tự do khỏi xiềng xích vấp phạm và sẽ tiếp tục giữ tấm lòng, tâm trí và tình cảm của tôi được tự do luôn.

- L.M., SOUTH CAROLINA

TRẢ THÙ : MỘT CẠM BẦY

Đừng lấy ác báo ác cho ai cả; hãy làm điều thiện trước mặt mọi người.

Rô-ma 12:17

Như đã thấy ở chương trước, giữ sự vấp phạm không tha thứ giống như giữ lại món nợ với ai đó. Khi một người bị người khác làm hại, anh ta cho rằng người ta nợ anh. Anh mong người ta phải trả sòng phẳng cho anh, dù đó là tiền bạc hay hiện vật.

Hệ thống toà án hiện hữu là để báo thù bên bị hại. Các vụ kiện tụng mục đích là buộc người ta phải trả nợ. Khi một người bị người khác làm hại, toà án công lý sẽ tuyên bố, “Bị cáo phải hầu toà về những hành vi họ đã làm và phải trả giá nếu bị kết tội.” Đây tổ không chịu tha kia muốn bạn mình phải trả món nợ của anh ta, nên đây tổ này tìm kiếm sự bồi thường tại toà án. Nhưng đây không phải là cách của Chúa.

Môi Của Satan

Anh chị em thân yêu, đừng tự báo thù ai, nhưng hãy nhường chỗ cho cơn thịnh nộ của Chúa, vì Kinh Thánh đã chép: “Sự báo trả thuộc về Ta; Ta sẽ báo ứng! Chúa phán vậy.”

Rô-ma 12:19

Là con cái Chúa, lo trả thù cho mình là tội. Nhưng đó chính là điều chúng ta làm khi chúng ta không chịu tha thứ. Chúng ta mong chờ, chúng ta tìm kiếm, thậm chí chúng ta lên kế hoạch và thực thi sự trả thù. Chúng ta sẽ không tha thứ cho đến khi món nợ được trả đủ và chỉ có chúng ta mới quyết định mức bồi thường thoả đáng. Khi chúng ta tìm cách báo ứng điều người ta làm cho mình, chúng ta tự lập mình lên làm quan toà. Nhưng chúng ta biết :

Chỉ có một Đấng ban hành Kinh Luật và xét xử, là Đấng có khả năng cứu rỗi và tiêu diệt. Nhưng anh chị em là ai mà lên án người đồng loại mình? Thưa anh chị em, đừng phàn nàn trách móc nhau để anh chị em khỏi bị xét đoán. Kìa, Đấng Thẩm Phán đang đứng trước cửa.

Gia-cơ 4:12; 5:9

Đức Chúa Trời là Đấng phán xét công minh. Ngài sẽ đưa ra phán quyết công minh. Nhưng Ngài sẽ báo ứng theo sự công bình. Nếu ai đó phạm tội và thật lòng ăn năn, công tác của Chúa Giê-su tại thập tự giá sẽ xoá sạch món nợ đó.

Bạn có thể lý luận, “Người ta làm hại tôi chứ hại Chúa Giê-su đâu!” Vâng, nhưng bạn không biết bạn cũng đã làm hại Chúa. Là nạn nhân vô tội, Ngài không có tội chi cả trong khi đó cả nhân loại đều phạm tội và bị án phạt là cái chết. Mỗi người trong chúng ta đã vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời, là luật vượt trên mọi pháp luật

của con người. Tất cả chúng ta đáng lý bị tòa án tối cao của vũ trụ kết tội là chết nếu thực thi công lý.

Bạn có thể đã không làm gì sai trái để bạn phải bị người khác làm hại. Nhưng nếu bạn so sánh điều người ta gây cho bạn với điều bạn đã được tha thứ thì không thể sánh nổi. Nó không thấm vào đâu khi so với món nợ bạn nợ Chúa! Nếu bạn cảm thấy bị lừa dối, bạn đã đánh mất đi khái niệm về sự thương xót dành cho bạn.

KHÔNG CÓ CHỖ CHO HẬN THÙ

Dưới thời Cựu ước, nếu bạn làm hại tôi, tôi có quyền hợp pháp làm hại bạn. Bạn được phép đòi món nợ đó, lấy ác trả ác (xem Lê-vi-ký 24:19; Xuất Ê-díp-tô-ký 21:23-25). Luật pháp là tối hậu. Lúc đó Chúa Giê-su chưa chết để giải phóng họ.

Nào hãy xem Ngài nói đến các tín hữu Tân ước như thế nào:

Các con nghe lời dạy rằng: ‘Mắt đền mắt, răng đền răng. Nhưng Ta bảo các con: ‘Đừng chống cự kẻ ác. Nếu ai vả má bên phải, hãy đưa luôn má bên kia cho họ. Nếu ai muốn kiện con để lấy áo trong, hãy để họ lấy luôn áo ngoài. Nếu ai bắt con đi một dặm, hãy đi với họ hai dặm. Ai xin hãy cho; ai muốn mượn gì, đừng từ chối.’

Ma-thi-ơ 5:38-42

Chúa Giê-su không cho phép có chỗ nào cho hận thù. Thực ra Ngài phán thái độ của chúng ta là nên tránh xa việc tự trả thù đến độ chúng ta sẵn sàng chấp nhận khả năng bị lợi dụng lần nữa. Khi chúng ta tìm cách báo ứng những gì người ta hại mình, chúng ta tự lập mình là quan toà. Đây tớ không chịu tha trong Ma-thi-ơ chương 18 đã làm vậy khi anh bỏ bạn mình vào tù. Báo lại đây tớ không

Mời Của Satan

chịu tha này đã bị giao cho kẻ tra tấn, và gia đình phải bị bán cho đến khi anh trả hết nợ. Chúng ta phải nhường chỗ cho vị Quan Án công minh này. Ngài sẽ ban thưởng cách công bình. Chỉ duy Ngài mới báo thù cách công minh.

Lần nọ tôi đang giảng về đề tài vấp phạm tại một hội thánh ở Tampa, Florida. Sau đó một phụ nữ đến gặp tôi. Bà nói bà đã tha thứ cho người chồng cũ của bà về mọi điều ông đã làm. Nhưng khi bà nghe tôi giảng về việc phóng thích sự vấp phạm, bà nhận ra rằng bà vẫn không có sự bình an trong lòng và cảm thấy khó chịu.

Tôi nhắc bà, “Bà vẫn chưa tha cho ông ấy.”

Bà nói, “Có, tôi có tha thứ cho ông ấy. Tôi đã khóc mà tha thứ cho ông ấy mà.”

“Bà có thể khóc, nhưng bà vẫn chưa phóng thích ông ấy.”

Bà khẳng định rằng tôi nói sai và bà đã tha thứ cho chồng bà rồi. “Tôi không muốn gì nữa từ ông ấy. Tôi đã phóng thích ông ấy rồi.”

Tôi hỏi, “Hãy cho tôi biết ông ấy đã làm gì cho bà.”

“Chồng tôi và tôi trước đây làm mục sư ở một hội thánh. Rồi ông ấy bỏ tôi và ba đứa con để chạy theo một phụ nữ trong hội thánh.” Bà bật lên khóc. “Ông ấy nói ông trật ý Chúa vì lấy tôi bởi vì ý muốn tốt lành của Chúa dành cho ông ấy là lấy người phụ nữ mà ông ấy đeo bám. Ông nói với tôi rằng người phụ nữ đó là một tài sản quý giá đối với chức vụ ông bởi vì bà ấy ủng hộ ông hơn. Ông ấy nói tôi là một chướng ngại. Ông nói tôi hay chỉ trích. Ông đổ lên tôi tất cả những trục trặc trong hôn nhân. Ông không hề quay lại và thừa nhận là ông có lỗi.”

Ông chồng này rõ ràng đã lừa dối và xử tệ với vợ ông và gia đình. Người vợ này đã chịu khổ sở từ những hành động của ông ta và chờ ông phải trả món nợ này. Món nợ này không phải là tiền cấp dưỡng hoặc gởi tiền nuôi con vì người chồng mới của bà đã chu cấp tất cả cho bà rồi. Món

nợ mà bà muốn ông ấy trả là thừa nhận ông đã sai và bà đã đúng.

Tôi phân tích cho bà thấy, “Bà sẽ không tha thứ cho ông ấy cho đến khi ông quay trở lại với bà và nhìn nhận rằng ông ấy sai, đó là lỗi của ông ấy, chứ không phải lỗi của bà, và rồi xin bà tha thứ. Đây là chỗ món nợ chưa trả đã trói buộc bà.”

Nếu Chúa Giê-su chờ chúng ta đến với Ngài và xin lỗi Ngài, rằng, “Chúng con đã sai và Ngài đúng. Hãy tha thứ cho chúng con,” Ngài đã không tha thứ chúng ta trên thập tự giá. Khi Ngài bị treo trên thập tự giá, Ngài kêu lên, “Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết điều họ làm!” (Lu-ca 23:34). Nhưng Ngài đã tha thứ chúng ta trước khi chúng ta đến với Ngài xưng tội chúng ta phạm với Ngài. Chúng ta được khuyên bảo qua những lời của sứ đồ Phao-lô : “Như Chúa đã tha thứ anh chị em, thì anh chị em cũng phải tha thứ” (Cô 3:13). Và “Anh chị em hãy nhân từ, thương cảm lẫn nhau, tha thứ nhau như Đức Chúa Trời đã tha thứ anh chị em trong Chúa Cứu Thế” (Êph 4:32).

Khi tôi nói với người phụ nữ này, “Vậy bà nói là bà sẽ không tha thứ cho ông ấy cho tới khi ông nói, “Anh sai – em đúng,” thì bà bật lên khóc. Điều người phụ nữ này muốn dường như quá nhỏ khi sánh với mọi đau đớn mà chồng bà đã gây cho bà và con cái bà. Nhưng như thế thì bà chỉ sống trong giới hạn của công lý loài người. Bà đã đặt mình làm quan toà, đòi quyền để đòi nợ và chờ bồi thường. Chính sự vấp phạm này đã ngăn cản mối quan hệ của bà với người chồng mới. Nó cũng ảnh hưởng mối quan hệ của bà với các lãnh đạo nam bởi vì chồng cũ của bà đã từng là mục sư của bà.

Thường Chúa Giê-su ví tình trạng của tấm lòng với tình trạng của đất đai. Chúng ta được khuyên là phải chăm rể và lập nền trong tình yêu của Chúa. Hạt giống Lời Chúa sẽ bén rễ trong lòng chúng ta, lớn lên và cuối cùng

Môi Của Satan

sinh trái công chính. Trái này chính là tình yêu thương, vui mừng, bình an, nhịn nhục, nhân từ, hiền lành, trung tín, mềm mại, tiết độ (xem Ga-la-ti 5:22-23). Nhưng đất chỉ sinh ra cây từ hạt giống trồng xuống đất. Nếu chúng ta gieo giống nọ nần, giống không tha thứ, và giống vấp phạm thì các rễ khác sẽ mọc chen vào tình yêu của Chúa. Rễ này được gọi là rễ đắng.

Francis Frangipane đưa ra một định nghĩa rất hay về sự cay đắng : “Cay đắng là sự trả thù chưa được thực hiện.” Cay đắng phát sinh khi sự trả thù chưa được báo ứng đến mức độ chúng ta mong muốn.

Tác giả thư Hê-bơ-rơ nói thẳng về vấn đề này.

Hãy tìm cầu sự hoà hiếu với mọi người và đeo đuổi sự thánh hoá, vì nếu không thánh hoá, không ai được thấy Chúa. Hãy thận trọng để trong anh chị em đừng có ai hụt mất ân sủng của Đức Chúa Trời; đừng để *rễ cay đắng* mọc ra gây rối và do đó *làm ô uế nhiều người*.

Hê-bơ-rơ 12:14-15

Để ý từ “làm ô uế nhiều người.” Đây có phải là “phần nhiều người” mà Chúa Giê-su phán sẽ bị vấp phạm trong những ngày cuối cùng không (xem Ma-thi-ơ 24:10)? Sự cay đắng là một cái rễ. Nếu rễ này được nuôi dưỡng - tưới nước, bảo vệ, tài bồi và chăm sóc - nó sẽ mọc dài ra và sâu xuống. Nếu không xử lý ngay, rễ này rất khó nhổ. Sức mạnh của vấp phạm sẽ cứ tăng mạnh. Vì vậy chúng ta mới được khuyên là đừng giận cho đến khi mặt trời lặn (xem Ê-phê-sô 4:26). Thay vì sinh ra trái công chính, chúng ta sẽ thấy một mùa gặt giận dữ, ganh ghét, phần nộ, xung đột, và bất hoà. Chúa Giê-su gọi những trái này là trái xấu (xem Mat 7:19-20).

Kinh Thánh nói người nào tìm kiếm sự bình an qua việc phóng thích sự vấp phạm thì rốt cuộc sẽ trở nên ô uế. Điều quý giá ấy kết cuộc sẽ bị cái độc hại của việc không tha thứ làm cho hư hỏng.

VUA ANH MINH LÀM CHUYỆN BẮN THỦ

Ở phần trước trong sách này chúng ta đã thấy Đa-vít vẫn trung thành với vua Sau-lơ ngay cả khi Sau-lơ không trung thành với Đa-vít. Đa-vít không tìm cách trả thù, ngay cả khi ông có hai cơ hội. Đa-vít là người theo lòng của Chúa. Ông để Chúa phán xét giữa Sau-lơ và ông. Khi sự phán xét của Chúa giáng trên Sau-lơ, Đa-vít đã không mừng. Ông than khóc cho Sau-lơ vì ông không giữ sự cay đắng đối với Sau-lơ cả.

Sau cái chết của Sau-lơ, Đa-vít được lên ngôi. Ông làm cho đất nước vững mạnh, hưởng sự thành công về tài chính và quân sự, và giữ cho ngôi nước vững mạnh. Ông lấy nhiều vợ và có nhiều con cái, trong đó có Am-nôn, người con cả và Áp-sa-lôm là con thứ.

Am-nôn con trai Đa-vít đã phạm tội ác với em gái cùng cha khác mẹ của cậu, cũng là em ruột của Áp-sa-lôm. Cậu giả vờ bị ốm và xin cha cậu sai Ta-ma đến nấu thức ăn cho cậu. Khi nàng đến, cậu ra lệnh cho các đầy tớ ra ngoài và hãm hiếp nàng. Sau đó cậu khinh bỉ nàng và đuổi nàng đi cho khuất mắt. Cậu đã làm nhục một cô công chúa đồng trinh, làm cho nàng mang tội nhục cả đời (xem 2Sa-mu-ên 13).

Quyết giữ im lặng, Áp-sa-lôm đem em gái chàng về nhà và nuôi nấng. Nhưng chàng căm thù Am-nôn vì đã làm em chàng bị ô uế. Áp-sa-lôm mong cha mình hình phạt người anh cùng cha khác mẹ này, nhưng cha chàng không có ra tay gì cả. Áp-sa-lôm bị sốc bởi sự thiếu công minh của cha chàng. Ta-ma đã từng mặc áo hoàng gia dành cho các công chúa trinh tiết của vua; bây giờ cô phải ăn mặc cách tử nhục. Nàng là cô gái xinh đẹp và được mọi người

Môi Của Satan

kinh trọng. Bây giờ nàng phải sống tách biệt, không thể lấy chồng bởi vì nàng không còn đồng trinh nữa.

Đời bất công quá. Nàng đến phục vụ Am-nôn theo lệnh của vua và rồi bị hãm hiếp. Cuộc đời nàng kể như chấm dứt, trong khi đó người thanh niên phạm tội gian ác kia vẫn sống như không hề có chuyện gì xảy ra. Nàng phải gánh chịu tất cả, cuộc đời nàng tan nát.

Ngày nào Áp-sa-lôm cũng nhìn thấy người em gái đáng thương của mình. Một cô công chúa trước kia xinh đẹp giờ thành cơn ác mộng. Áp-sa-lôm chờ một năm sau xem thử cha chàng có làm gì không về chuyện này, nhưng Đa-vít chẳng làm gì cả. Áp-sa-lôm bị vấp phạm vì cha chàng, và chàng trở nên căm thù tên Am-nôn đồi bại kia. Sau hai năm chính lòng căm thù đối với Am-nôn đã nảy sinh âm mưu giết chết Am-nôn. Áp-sa-lôm có lẽ đã suy nghĩ, “Mình sẽ trả thù cho em gái mình vì cha mình là người có quyền làm lại quyết định không làm gì cả.”

Chàng mở tiệc đãi các hoàng tử. Lúc Am-nôn không nghi vấn gì thì Áp-sa-lôm cho người xông giết Am-nôn. Rồi Áp-sa-lôm chạy trốn đến thành Thanh-mai, chàng đã báo thù được Am-nôn. Nhưng sự vấp phạm mà chàng cứu mạng đối với cha chàng ngày càng khốc liệt hơn, đặc biệt trong lúc chàng chạy trốn hoàng cung. Đầu óc của Áp-sa-lôm bị đầu độc bởi sự cay đắng. Chàng trở thành người chuyên chỉ trích những điểm yếu của Đa-vít. Tuy vậy chàng cũng mong cha chàng sẽ mời chàng về. Đa-vít đã không mời gì cả. Điều này đã làm tăng thêm mối thù của Áp-sa-lôm.

Có lẽ đây là những ý tưởng của chàng : “Cha mình được mọi người ca tụng, nhưng họ không thấy được bản chất thật của ông. Ông chỉ là con người chỉ tìm tư lợi và dùng Chúa làm bình phong. Nên cha mình còn tệ hơn vua Sau-lơ nữa! Sau-lơ mất ngôi vì không giết vua của dân A-ma-léc và giữ lại các con chiên và bò tốt nhất. Còn cha mình đã phạm tội ngoại tình với vợ của một bầy tôi trung

thành nhất. Sau đó ông che tội ông bằng cách giết chết người tội trung thành với ông. Ông là kẻ giết người và kẻ phạm tội ngoại tình – đó là lý do ông không trừng phạt Am-nôn! Và ông che đậy tất cả những tội này bằng sự thờ phượng Chúa giả trá của ông.

Áp-sa-lôm lưu lại Ghê-su-rơ ba năm. Đa-vít đã nguôi về cái chết của Am-nôn con trai ông, và Giô-áp thuyết phục vua đem Áp-sa-lôm về quê. Nhưng Đa-vít vẫn không chịu gặp mặt chàng Áp-sa-lôm. Hai năm trôi qua, và Đa-vít cuối cùng đã gặp lại Áp-sa-lôm. Hai năm trôi qua, Đa-vít cuối cùng cũng trở lại thương Áp-sa-lôm, ban cho chàng hưởng mọi quyền lợi. Nhưng sự vấp phạm trong lòng Áp-sa-lôm vẫn sôi sục như ngày nào. Áp-sa-lôm là người “chuyên đóng kịch.” Trước khi chàng giết Am-nôn: “Còn Áp-sa-lôm ghét Am-nôn đến nỗi không hề nói một lời gì, dù lành hay dữ, với Am-nôn . . .” (2 Sa 13:22). Nhiều tin đồ giấu những vấp phạm và ganh ghét của họ rất tài như chàng Áp-sa-lôm xưa vậy.

Xuất phát từ thái độ bị vấp phạm nghiêm trọng này mà chàng bắt đầu lôi kéo những người bất mãn về phía chàng. Chàng tỏ vẻ lúc nào cũng có mặt khi dân Y-sơ-ra-ên cần, để thì giờ lắng nghe những than phiền của họ. Chàng than thở rằng ước chi mà chàng được làm vua thì đâu có chuyện gì xảy ra. Chàng phán quyết các trường hợp của dân chúng vì dường như vua không có thời gian lắng nghe dân chúng. Có lẽ Áp-sa-lôm đã xét xử các trường hợp của dân chúng bởi vì chàng cảm thấy chính chàng đây cũng không được xử công minh.

Chàng dường như quan tâm đến dân chúng. Kinh Thánh nói Áp-sa-lôm lấy lòng dân Y-sơ-ra-ên để họ không còn theo cha chàng là Đa-vít nữa. Nhưng có phải chàng thật lòng quan tâm đến họ, hay chàng đang tìm cách lật đổ Đa-vít, người đã gây cho chàng vấp phạm?

CHUYÊN GIA BẮT LỖI

Áp-sa-lôm đã kéo dân Y-sơ-ra-ên về phía ông và nổi dậy chống Đa-vít. Vua Đa-vít phải trốn khỏi thành Giê-ru-sa-lem để cứu mạng. Tình hình như thế là Áp-sa-lôm sẽ lập được ngôi nước riêng cho chàng. Trớ trêu thay, chàng đã bị giết trong khi đuổi theo Đa-vít, cho dù Đa-vít đã ra lệnh rằng không ai được đụng đến chàng Áp-sa-lôm.

Thực chất thì Áp-sa-lôm đã để chính sự cay đắng và vấp phạm giết chết ông. Một con người rất có tiềm năng, có thể kế thừa ngai vàng, đã chết rất trẻ bởi vì chàng không chịu phóng thích món nợ mà chàng nghĩ là cha chàng đã nợ. Rốt cuộc chàng chết cách nhục nhã.

Những phụ tá mục sư trong hội thánh thường bị vấp phạm bởi những người mà họ phục vụ. Chẳng mấy chốc họ trở nên hay chỉ trích – chuyên gia bắt lỗi nơi lãnh đạo trên họ. Họ bị vấp phạm. Cái nhìn của họ bị méo mó. Họ có cái nhìn hoàn toàn khác cái nhìn của Chúa. Họ tin rằng “sứ mệnh đời con” là giải thoát những tín đồ gần họ khỏi người lãnh đạo bất công. Họ lấy lòng những bất bình, bất mãn, và bất cần, và trước khi họ nhận ra chuyện này thì họ đã lún sâu vào việc “chia năm xẻ bảy” hội thánh hay chức vụ nào đó. Giống y như Áp-sa-lôm đã làm.

Đôi khi khả năng quan sát của họ cũng đúng. Có lẽ Đa-vít đáng lẽ phải ra tay trị Am-nôn. Có lẽ ông lãnh đạo của mình phạm nhiều sai lầm. Ai là quan toà – bạn hay Chúa? Hãy nhớ rằng nếu bạn gieo sự gây hấn, bạn sẽ gặt sự gây gổ.

Những gì đã xảy ra cho Áp-sa-lôm thời xưa và những gì hiện xảy ra trong các chức vụ thời nay đều là một tiến trình cần có thời gian. Chúng ta thường không ý thức rằng sự vấp phạm đã len lỏi vào lòng chúng ta. Rễ đắng ít khi thấy được khi nó mọc lên. Và khi nó được dung túng, nó sẽ phát triển và trở nên khó nhổ. Như tác giả thư Hê-bơ-rơ khuyến cáo,

chúng ta phải, “thận trọng . . . đừng để rễ cay đắng mọc ra gây rối và do đó làm ô uế nhiều người” (Hê 12:15).

Chúng ta phải tra xét tấm lòng và mở ra với sự sửa sai của Chúa, vì chỉ có Lời Ngài mới phân biệt ý tưởng và ý định của lòng. Thánh Linh cáo trách khi Ngài phán qua lương tâm chúng ta. Chúng ta không được phép bỏ qua sự cáo trách của Ngài hay dập tắt Ngài. Nếu ai đã làm vậy, hãy ăn năn trước mặt Chúa, và mở lòng nhận sự sửa sai của Ngài.

Lần nọ một mục sư hỏi tôi không biết ông có hành xử như Áp-sa-lôm hay như Đa-vít khi ông làm việc này. Vị này làm phụ tá mục sư tại một thành phố nọ, và mục sư của ông cho ông thôi việc. Dường như là mục sư quản nhiệm ghen tị và sợ vị mục sư trẻ này bởi vì tay Chúa ở trên vị mục sư trẻ. Một năm sau vị mục sư trẻ bị đuổi tin rằng Chúa muốn ông mở hội thánh phía bên kia của thành phố. Thế là ông mở hội thánh, và một số tín đồ từ hội thánh cũ đến nhóm với ông. Ông gặp khó khăn bởi vì ông không muốn hành xử như Áp-sa-lôm, nhưng rõ ràng là ông không vấp phạm với mục sư của ông. Ông mở hội thánh mới theo sự dẫn dắt của Chúa, chứ không phải phản ứng với chuyện hội thánh kia thiếu đi sự chăm sóc.

Tôi giải thích cho vị này sự khác biệt giữa Áp-sa-lôm và Đa-vít. Áp-sa-lôm lấy lòng người khác bởi vì chàng vấp phạm với lãnh đạo của chàng. Còn Đa-vít khích lệ người khác cứ trung thành với Sau-lơ cho dù Sau-lơ tấn công ông. Áp-sa-lôm lôi kéo người ta theo chàng; còn Đa-vít ra đi một mình. Tôi hỏi ông, “Ông bỏ hội thánh đi một mình phải không? Ông có làm gì để khích lệ người khác theo ông hay ủng hộ ông không?”

Ông nói, “Tôi ra đi một mình và không lôi kéo người nào theo tôi.”

“Vậy thì ông hành xử như Đa-vít. Đảm bảo là những người theo ông không bị vấp phạm với vị mục sư tiền

Mời Của Satan

nhệm, và nếu quả có như vậy thì hãy giúp họ được tự do và được chữa lành.”

Hội thánh của vị mục sư này hiện đang tiến triển. Điều tôi cảm kích vị này là ông không ngại tra xét lòng mình. Không chỉ thế, ông còn chịu lắng nghe lời khuyên của đầy tớ Chúa. Đối với ông điều quan trọng là ông đầu phục đường lối Chúa hơn là chứng minh ông “đúng”. Đừng ngại để cho Thánh Linh bày tỏ cho bạn thấy bất kỳ sự không tha thứ hay cay đắng nào. Bạn càng giấu lâu, nó càng khó nhỏ và lòng bạn càng trở nên cứng cõi. Hãy giữ lòng mềm mại. Bằng cách nào?

Hãy lột bỏ khỏi anh chị em tất cả những cay đắng, thịnh nộ, giận hờn, kêu rêu, xúc phạm cùng mọi tính hiểm độc. Anh chị em hãy nhân từ, thương cảm lẫn nhau, tha thứ nhau như Đức Chúa Trời đã tha thứ anh chị em trong Chúa Cứu Thế.

Ê-phê-sô 4:31-32

**BẠN SẼ TĂNG TRƯỞNG NHIỀU HƠN TỪ
NHỮNG VẮP PHẠM KHÓ XỬ – NHỮNG VẮP
PHẠM MÀ BẠN KHÔNG LƯỜNG
TRƯỚC ĐƯỢC.**

Tôi đã nhận được cuốn sách *Môi Của Satan!*
Sách này thật là một phước hạnh! Tôi đã giới
thiệu cho nhiều người đọc. Chúa quả đã dùng
sách này đặng chạm đời sống tôi. Xin cảm ơn
tác giả!

S.T., GEORGIA

THOÁT KHỎI CẠM BẦY

Do đó, tôi luôn luôn cố gắng giữ lương tâm không chê trách trước mặt Đức Chúa Trời và loài người.

Công vụ 24:16

Cần cố gắng mới thoát khỏi sự vấp phạm. Phao-lô so sánh việc này với việc tập thể dục. Nếu chúng ta luyện tập thân thể, chúng ta ít có nguy cơ bị thương hơn. Trong lúc ở Hawaii, tôi leo lên một bức tường để chụp hình. Khi tôi leo lên, tôi bị trật ở đầu gối và không đi được suốt bốn ngày.

Một bác sĩ chuyên khoa cho tôi biết, “Nếu ông tập thể dục thường xuyên, ông sẽ không bị trật khớp. Bởi vì cơ bắp của ông không dẻo dai nên ông có nguy cơ bị chấn thương.”

Tới lúc tôi đi được rồi thì một bác sĩ khác khuyên tôi, “Ông phải tập những bài thể dục này để đầu gối của ông dẻo dai trở lại.” Phải mất vài tháng đầu gối của tôi mới trở lại bình thường.

Môi Của Satan

Từ “cố gắng” trong Công vụ 24:16 trong tiếng Hy Lạp là từ *askeo*. Từ điển *Vine’s Expository Dictionary* định nghĩa từ “cố gắng” là chịu khó, nỗ lực, luyện tập qua sự huấn luyện hay kỷ luật.”

Thỉnh thoảng người ta cũng làm chúng ta vấp phạm, và thật khó để tha thứ. Nhưng chúng ta đã huấn luyện tấm lòng chúng ta để nó ở trong tình trạng kiểm soát sự vấp phạm; vì thế, chúng ta sẽ không bị thương tổn hay mang những hậu quả thiệt hại về sau.

Nhiều người có thể trèo lên bức tường ở Hawaii mà không bị hề hấn gì bởi vì họ có thể lực tốt. Cũng vậy, một số người chịu vâng lời Chúa qua việc huấn luyện tấm lòng của họ. Mức độ trưởng thành sẽ quyết định việc xử lý khéo sự vấp phạm mà không bị tổn thương. Một số vấp phạm mang tính thử thách hơn số khác nên chúng ta phải được huấn luyện để đối phó. Chính sự vấp phạm tiếp theo tạo ra sự tổn thương hay đau đớn mà sau đó chúng ta sẽ phải kỷ luật tâm linh để được tự do và được chữa lành lần nữa. Nhưng kết quả như thế xứng đáng với nỗ lực của chúng ta.

Trong chương này tôi sẽ nói đến những vấp phạm trầm trọng và gay gắt mà đòi hỏi mất nhiều nỗ lực hơn để giải quyết. Một trường hợp xảy ra trong đời sống tôi liên quan đến một tội tở Chúa trong chức vụ. Sự vấp phạm trầm trọng này tôi trải qua không phải một lần nhưng nó căng thẳng kéo dài hơn một năm rưỡi.

Ai quen biết tôi đều biết chuyện xảy ra. Họ hỏi tôi, “Anh có bị tổn thương không? Anh sẽ làm gì? Anh có đáp trả không?”

Tôi trả lời, “Không sao cả. Chuyện này không ảnh hưởng đến tôi. Tôi vẫn tiếp tục bước đi với ơn gọi trên cuộc đời tôi.”

Nhưng câu trả lời của tôi chỉ là kiêu ngạo mà thôi. Tôi bị tổn thương vô cùng nhưng tôi đã chối, ngay cả với bản thân tôi. Tôi để nhiều giờ cố nghĩ xem sao mà tất cả chuyện này xảy ra cho tôi. Tôi bị sốc, lặng

người đi và đầy sứng sốt. Nhưng tôi dè nén những ý tưởng này và tỏ ra mạnh mẽ trong khi thực tế thì tôi yếu đuối và bị tổn thương sâu xa.

Nhiều tháng trôi qua. Mọi thứ dường như khô hạn, việc hầu việc Chúa đâm ra chán nản, đời sống cầu nguyện riêng thì buồn tẻ, và tôi bị khốn đốn vô cùng. Tôi chống trả ma quỷ mỗi ngày. Tôi nghĩ tất cả sự chống đối này là do sự kêu gọi của Chúa trên đời sống tôi, nhưng thực ra đó là sự khốn khổ do tôi không chịu tha thứ. Mỗi lần tôi gần vị tôi tớ Chúa này tôi bị giày vò trong tâm linh.

Rồi đến buổi sáng nọ mà tôi không bao giờ quên. Khi tôi ngồi ở sân sau nhà tôi cầu nguyện. Tôi hỏi Chúa, “Chúa ơi, có phải con bị tổn thương không?” Ngay sau khi những lời này ra khỏi miệng tôi thì tôi nghe một tiếng nói trong tâm linh tôi : có. Chúa muốn tôi biết chắc là tôi bị tổn thương. Tôi nài xin, “Chúa ơi, xin giúp con thoát khỏi sự tổn thương và vấp phạm này. Quá trầm trọng đến độ con không chịu nổi.” Đây chính là chỗ Chúa muốn tôi – bất lực. Thường thì chúng ta cố làm công việc bằng sức mạnh của ý chí. Làm thế không giúp chúng ta tăng trưởng thuộc linh. Trái lại, chúng ta có nguy cơ bị sa ngã.

Bước đầu để được chữa lành và tự do là nhìn nhận bạn bị tổn thương. Nhưng thường thì sự kiêu ngạo không muốn chúng ta nhìn nhận chúng ta bị tổn thương và vấp phạm. Một khi tôi nhìn nhận tình trạng thật của tôi, tôi tìm kiếm Chúa và mở lòng ra để Chúa sửa dạy.

Lúc đó tôi cảm nhận rằng Chúa muốn tôi kiêng ăn vài ngày. Kiêng ăn đặt tôi vào vị trí nhạy bén với tiếng phán của Thánh Linh và mang lại nhiều ích lợi khác.

Không phải cách kiêng ăn mà Ta chọn lựa là
tháo xiềng gian ác, mở dây cột ách, trả tự do
cho kẻ bị áp bức, bẻ gãy mọi ách, hay sao?

Êsai 58:6

Môi Của Satan

Tôi chuẩn bị để phá vỡ những xiềng hung ác này và để được tự do khỏi sự áp chế. Vài ngày sau tôi dự một lễ tang. Vì tôi tở Chúa mà làm tôi vấp phạm cũng có mặt ở đó. Tôi nhìn thấy ông phía sau nhà thờ và bật khóc.

“Chúa ơi, con tha thứ cho người này, con phóng thích ông khỏi tất cả những gì ông đã làm cho con.” Lập tức tôi cảm thấy gánh nặng vơi đi. Tôi đã tha thứ cho ông. Lòng tôi cảm thấy nhẹ nhàng! Nhưng đây chỉ là sự khởi đầu của con đường đến phục hồi. Trong lòng tôi đã tha thứ, nhưng tôi chưa ý thức hết mức độ tổn thương tới đâu. Tôi vẫn có thể dễ bị tổn thương tiếp. Nó cũng giống như một vết thương mới được lành. Tôi cần huấn luyện để làm mạnh mẽ tâm lòng, tâm trí và tình cảm của tôi nhằm ngăn chặn những tổn thương trong tương lai.

CÒN TÁI VẤP PHẠM THÌ SAO?

Vài tháng trôi qua, đôi lúc tôi phải tranh chiến với cùng một ý tưởng mà tôi có trước khi tôi tha thứ. Có thể là người đó lại gây tổn thương nữa mà tôi nghe người ta than phiền hay là tôi gặp lại người này hoặc nghe đến tên người này. Tôi khước từ những ý tưởng này ngay khi tôi nhận ra và đập đổ nó (xem 2Côrinhtô 10:5). Đây là sự luyện tập hay nỗ lực của tôi để duy trì sự tự do.

Cuối cùng tôi hỏi Chúa làm sao tôi tránh những ý tưởng kéo tôi trở lại với sự không tha thứ. Tôi biết Ngài muốn tôi đạt đến mức độ tự do cao hơn, và tôi không muốn sống quãng đời còn lại mà cứ giữ sự vấp phạm lâu. Chúa bảo tôi cầu nguyện cho người đã làm tổn thương tôi, nhắc tôi nhớ đến lời hứa của Ngài.

Nhưng Ta bảo các con: ‘Hãy yêu kẻ thù và cầu nguyện cho kẻ bắt bớ các con.

Mathiơ 5:44

Thoát Khỏi Cạm Bẫy

Nên tôi cầu nguyện. Lúc đầu lời cầu nguyện thật khó khăn và tẻ nhạt, không có chút gì tha thiết cả. Tôi cầu nguyện như là bốn phen, “Chúa ơi, xin ban phước cho người này. Ban cho người này một ngày tốt đẹp. Xin giúp người này trong mọi việc ông ta làm nhân Danh Chúa Giê-su, Amen.” Việc này tiếp diễn vài tuần. Dường như tôi thấy không có tiến triển gì. Rồi vào buổi sáng nọ Chúa cảm động tôi đọc Thi Thiên 35. Lúc đó tôi không biết Thi Thiên 35 nói gì nên tôi mở Kinh Thánh ra và bắt đầu đọc. Khi tôi đọc được một nửa đoạn, tôi nhận ra hoàn cảnh của mình.

Những người chứng gian nổi lên, chúng tra hỏi tôi những điều tôi không biết. Chúng lấy dữ trả lành, làm linh hồn tôi tuyệt vọng.

Thi Thiên 35:11-12

Tôi thấy tôi giống Đa-vít. Theo tôi thì vị tôi tố Chúa và những cộng sự của ông đã lấy ác trả thiện với tôi. Linh hồn tôi đang tuyệt vọng. Chúa dùng đoạn Thi Thiên này để cho tôi thấy sự tranh chiến của tôi trong mấy năm qua. Có một phen đoạn mà khiến tôi bật nảy người lên.

Còn tôi, khi chúng đau, tôi mặc bao gai, tôi đau đớn, tôi kiêng ăn,
khi lời cầu nguyện của tôi không được đáp lại.
Tôi coi họ như bạn hữu, như anh em. Tôi đi than khóc như than khóc mẹ yêu, đầu cúi trong bộ đồ tang chế.

Thi Thiên 35:13-14

Đa-vít nói có những người tìm cách tiêu diệt ông. Họ dùng những điều độc địa tấn công ông khi mà ông không làm gì để đáng phải chịu. Rồi câu trả lời đã đến với tôi: “*Còn tôi . . .*” Phản ứng của Đa-vít không căn cứ vào hành động

của người khác. Do đã quyết định làm việc đúng, Đa-vít cầu nguyện cho họ cứ như họ là anh em thân cận của ông hay như một người buồn vì mất mẹ. Chúa cũng chỉ cho tôi cách cầu nguyện cho vị này : “Hãy cầu nguyện cho ông ta những điều mà con muốn Ta làm cho con!”

Lời cầu nguyện của tôi thay đổi hoàn toàn. Tôi không còn cầu nguyện, “Chúa ơi, xin ban phước cho người này và ban cho ông một ngày tốt đẹp” nữa. Bây giờ lời cầu nguyện của tôi có sức sống hơn. Tôi cầu nguyện, “Chúa ơi, xin bày tỏ chính Ngài cho người này cách lớn lao hơn. Xin bày tỏ sự hiện diện của Ngài cho người này. Xin cho người này biết Ngài thân mật hơn. Nguyện người này làm đẹp lòng Ngài và làm vinh hiển danh Ngài.” Tôi đã cầu xin những điều tôi muốn Chúa làm trong đời sống tôi.

Trong vòng một tháng cầu nguyện hết lòng cho vị này, tôi lớn tiếng kêu cầu, “Con chúc tụng Ngài, con yêu mến Ngài trong Danh Chúa Giê-su!” Đây là lời kêu cầu từ tận đáy lòng tôi. Tôi đi từ chỗ cầu nguyện cho người này vì có tôi đến chỗ cầu nguyện cho ông vì có ông. Tôi tin tôi nhận sự chữa lành hoàn toàn.

ĐƯỢC CHỮA LÀNH ĐỂ ĐỐI ĐẦU

Vài tuần nữa trôi qua, tôi gặp lại vị này. Một cảm giác khó chịu vẫn còn đọng lại trong lòng tôi. Tôi chiến đấu với ý đồ chỉ trích. Vợ tôi khích lệ tôi, “Anh ơi, anh cần gặp ông ta.” Tôi đảm bảo với vợ tôi, “Không, anh không sao đâu. Anh đã được chữa lành rồi.”

Nhưng tôi cảm nhận Thánh Linh không làm chứng cho những lời tôi vừa mới nói. Nên tôi hỏi Chúa tôi có nên gặp ông ta không. Ngài phán hãy đi. Tôi liền hẹn gặp người này và mua cho ông một món quà. Tôi hạ mình xuống, thú nhận thái độ sai lầm của tôi, và xin ông tha thứ. Chúng tôi làm hoà lại, và sự tha thứ và sự chữa lành tuôn chảy vào lòng tôi.

Và khi tôi bước ra văn phòng của ông thì tôi được chữa lành và được mạnh mẽ. Tôi không còn tranh chiến với nỗi đau hay tôi không còn chỉ trích ông nữa. Kể từ đó mối quan hệ của chúng tôi khấn khít hơn, và chúng tôi không hề gặp vấn đề nữa. Thực ra, bây giờ chúng tôi hỗ trợ nhau.

Tôi nói với vợ tôi, “Khi anh gặp người này lần đầu, anh không thấy ông ta làm gì sai trật. Anh không thấy ông ta có lỗi lầm gì. Anh yêu mến ông ta bởi vì anh nghĩ ông ta là một con người không chỗ chê. Nhưng khi anh bị tổn thương, anh thấy khó yêu mến ông ta. Anh phải vận dụng hết đức tin anh có. Bây giờ anh trải qua tiến trình phục hồi và anh đã được chữa lành, anh yêu mến ông ta cách thật lòng mà không thấy lỗi lầm nào như hồi anh gặp ông ta lần đầu. Đây chính là tình yêu trọn vẹn.”

Câu Kinh Thánh này đến với tôi:

Trên tất cả mọi sự, hãy yêu nhau sâu đậm, vì
tình yêu thương che phủ vô số tội lỗi.

1Phierơ 4:8

Thật dễ để yêu thương những người không làm gì sai lầm trước mặt mình. Đó là tình yêu trắng mắt. Nhưng để yêu thương một người mà chúng ta thấy lỗi lầm của họ, đặc biệt khi mà chúng ta là nạn nhân của họ, thì lại là một chuyện khác. Tình yêu của Chúa làm tôi trưởng thành, làm vững tấm lòng tôi.

Kể từ đó, có những trường hợp tương tự xảy ra, tôi không cần mất thời gian để phóng thích sự vấp phạm nữa. Lý do : lòng tôi đã luyện tập để duy trì sự tự do khỏi vấp phạm. Nhiều tháng trôi qua kể từ khi Chúa phán với tôi ở sân sau nhà tôi cho đến khi tôi bước ra khỏi văn phòng của vị tôi tớ Chúa đó được chữa lành. Đó là một thời kỳ huấn luyện mà tấm lòng tôi luyện tập và vững vàng. Suốt những

tháng này tôi thấy chẳng có tiến triển nào. Thực ra, tôi thất vọng như tôi tệ hơn thì có.

Nhưng tôi biết chắc tôi đang trên đường hồi phục. Thánh Linh dẫn dắt tôi từng bước để tôi có thể đối phó được. Đây là một phần trong tiến trình trưởng thành của tôi. Tôi sẽ không đánh đổi kinh nghiệm này và rất biết ơn Chúa về sự tăng trưởng đến với đời sống tôi.

TRƯỞNG THÀNH QUA GIAN KHỔ

Chúng ta tăng trưởng trong những lúc khó khăn, chứ không phải những lúc dễ dãi. Những khó khăn chắc chắn sẽ đến trong bước đường chúng ta theo Chúa. Chúng ta không thể trốn tránh mà phải đối diện khó khăn, vì nó là một phần của tiến trình trở nên trọn vẹn trong Ngài. Nếu bạn chọn chạy trốn khó khăn, điều đó sẽ cản trở nhiều đến sự tăng trưởng của bạn.

Khi bạn chiến thắng những trở ngại khác nhau, bạn sẽ mạnh mẽ và có lòng trắc ẩn hơn. Bạn sẽ đam mê yêu Chúa Giê-su hơn. Nếu bạn ra khỏi những gian khổ mà không cảm thấy như vậy, bạn có lẽ chưa được phục hồi khỏi vấp phạm. Sự phục hồi là do bạn chọn. Một số tín đồ bị tổn thương mà không hề được phục hồi. Dù sống như thế này thật đau khổ nhưng đó là do họ chọn.

Chúa Giê-su học vâng lời qua sự chịu khổ. Phi-e-rơ cũng học vâng lời qua sự chịu khổ. Phao-lô cũng học vâng lời qua sự chịu khổ. Còn bạn thì sao? Bạn có học được gì không? Hay là bạn cứng cổ, chai lì, cay đắng và bực dọc không? Nếu vậy thì bạn đã không học vâng lời Chúa rồi.

Vâng, sự thật thì có một số vấp phạm sẽ không vơi đi như “nước đổ đầu vịt.” Bạn sẽ phải giải quyết, phấn đấu để được tự do khỏi nó. Nhưng đang lúc bạn phấn đấu vượt qua, bạn sẽ trưởng thành và tăng trưởng. Sự trưởng thành không đến cách dễ dàng. Nếu vậy thì ai cũng đạt đến sự trưởng thành rồi! Không mấy người đạt tới mức sống này do

họ phải đối diện với sự kháng cự. Chắc chắn có sự kháng cự bởi vì lối sống của xã hội chúng ta không phải là tin kính mà là ích kỷ. Thế gian này bị “vua cầm quyền chốn không trung” (Êph 2:2) cai trị. Hậu quả là để đạt được sự trưởng thành của Chúa thì ta phải gặp khó khăn phát sinh do dám chống lại lối sống ích kỷ.

Phao-lô trở lại thăm ba thành phố mà ông đã thành lập hội thánh. Mục đích của ông là làm cho các môn đồ được mạnh mẽ. Tuy nhiên, điều lý thú là hãy xem cách ông giúp họ mạnh mẽ. Ông khích lệ họ bằng cách:

... củng cố tinh thần các môn đệ, khích lệ họ bền lòng tin Chúa mà rằng: Chúng ta phải trải qua nhiều hoạn nạn mới vào được Nước Đức Chúa Trời.
Công vụ 14:21-22

Phao-lô không hứa các tín hữu một cuộc sống thoải mái. Ông không hứa với họ sự thành công theo tiêu chuẩn thế gian. Ông chỉ cho họ thấy nếu họ muốn hoàn thành cuộc đua cách vui mừng, họ sẽ phải gặp nhiều sự chống đối mà ông gọi là “sự hoạn nạn.” Nếu bạn lội ngược dòng, bạn sẽ phải chèo liên tục để lội ngược dòng. Nếu bạn muốn trôi theo dòng, bạn sẽ bị cuốn theo dòng. Cũng vậy, khi chúng ta quyết định theo con đường của Chúa, chúng ta sẽ gặp phải nhiều hoạn nạn. Những thử thách này sẽ cho ta thấy một câu hỏi chính. Bạn sẽ lo cho bản thân như thế gian lo hay bạn sẽ sống một đời sống từ bỏ bản thân? Hãy nhớ rằng khi chúng ta bỏ sự sống mình vì cơ Chúa Giê-su, chúng ta sẽ tìm lại sự sống của Ngài. Hãy học tập trung vào kết quả cuối cùng, chứ không phải sự tranh chiến.

Phi-e-rơ nói ý này rất hay :

Môi Cửa Satan

Anh chị em yêu dấu, đừng ngạc nhiên vì sự thử thách đau đớn mà anh chị em phải chịu như là việc khác thường xảy ra cho anh chị em. Nhưng hãy vui mừng vì anh chị em được dự phần vào sự đau khổ của Chúa Cứu Thế, để anh chị em được hân hoan vui mừng hơn khi vinh quang Ngài được bày tỏ.

1Phie 4:12-13

Hãy để ý là ông so sánh mức độ chịu khổ với mức độ vui mừng. Làm sao bạn vui mừng tới mức nhảy nhót được? Khi vinh hiển của Ngài được bày tỏ, bạn sẽ được vinh hiển với Ngài. Sự vinh hiển này đem bạn đến độ là bạn để cho Ngài hoàn thiện bản tính của Ngài bên trong bạn. Nên đừng nhìn sự vấp phạm. Hãy nhìn sự vinh hiển hầu đến. Ha-lê-lu-gia.

GIÚP MỘT ANH CHỊ EM BỊ VẤP NGÃ QUAN TRỌNG HƠN LÀ CỐ BIỆN MINH MÌNH ĐÚNG.

Em năm nay mười tám tuổi. Em xuất thân từ một gia đình không có cha cùng với người em gái sinh đôi và em sống chung với gia đình. Em chưa hề gặp được người cha ruột của em và bấy lâu nay em vẫn giữ sự không tha thứ với ông. Ông nội em, một người rất yêu mến Chúa, đã cho em cuốn *Môi Của Satan*. Sau khi đọc xong sách này, em có thể tha thứ hoàn toàn cho cha em.

-N.M., NEW MEXICO

MỤC TIÊU LÀ LÀM HOÀ

Các con nghe lời dạy cho người xưa rằng: ‘Chớ giết người. Ai giết người thì bị trừng phạt.’ Nhưng Ta bảo các con: ‘Ai giận anh em mình thì đáng bị trừng phạt. Ai mắng anh em mình là ngu xuẩn thì đáng bị đưa ra toà. Ai mắng anh em mình là điên khùng thì đáng bị ném vào lửa hoả ngục.’ Cho nên khi con dâng lễ vật trên bàn thờ mà nhớ lại rằng một anh em con có điều gì bất bình cùng con, hãy để lễ vật ở trước bàn thờ, đi giải hoà cùng anh em mình trước đã, rồi hãy trở lại dâng lễ vật.

Mathiơ 5:21-24

Phân đoạn Kinh Thánh này được trích từ Bài Giảng Trên Núi. Chúa Giê-su thường bắt đầu như vậy, “Các con nghe lời dạy cho người xưa rằng . . .” Rồi Ngài phán tiếp, “Nhưng Ta bảo các con . . .” Chúa Giê-su tiếp tục sự so sánh này trong cả sứ điệp của Ngài. Trước tiên Ngài trích

Môi Của Satan

luật pháp, là luật chi phối hành động bên ngoài. Rồi Ngài chỉ ra sự ứng nghiệm của luật pháp bằng cách xoáy vào tấm lòng. Vậy trước mặt Chúa, một người giết người không chỉ giới hạn cho người phạm tội giết người mà cả cho người ghét anh em mình. Lòng bạn sao thì bạn là người như vậy!

Chúa Giê-su mô tả những hậu quả của vấp phạm trong phần bài giảng này. Ngài cho thấy sự nguy hiểm của việc giữ cơn giận hay sự vấp phạm. Nếu ai giận anh em mình mà không có lý do, người đó sẽ bị trừng phạt. Người đó sẽ bị đem đến toà công hội nếu để cơn giận đó bùng phát và buột miệng nói anh em mình là đồ “Raca!”

Từ *raca* có nghĩa là “đầu óc trống tuếch” hay “đồ ngu.” Đây là từ nhục mạ mà người Do Thái dùng vào Chúa Giê-su. Nếu cơn giận đó dữ dội đến độ gọi anh em mình là đồ ngu, người đó sẽ bị quăng xuống địa ngục. Mà *ngu* theo nghĩa Kinh Thánh là vô thần, là độc ác. Kẻ ngu nói trong lòng rằng không có Đức Chúa Trời (xem Thi Thiên 14:1). Vào thời đó mà nói anh em mình ngu là một lời buộc tội nghiêm trọng. Không ai nói lời như thế trừ khi cơn giận của họ biến thành thù hận. Ngày nay chẳng khác nào nói cách ác ý với một anh em nào đó, “Xuống địa ngục cho rồi!”

Chúa Giê-su chỉ cho thấy rằng không xử lý cơn giận sẽ dẫn đến thù hận. Và thù hận mà không xử lý thì người đó có nguy bị quăng xuống tận địa ngục. Sau đó Ngài phán rằng nếu người đó nhớ đến anh em mình có vấp phạm (bất bình) với mình, người đó trước hết phải tìm anh em mình và làm hoà.

Tại sao chúng ta phải cấp bách tìm cách làm hoà – vì cơ chúng ta hay vì cơ anh em chúng ta? Chúng ta đi vì cơ người đó để chúng ta làm cầu nối giúp anh em đó thoát khỏi vấp phạm. Dù chúng ta không làm vấp phạm người đó, nhưng tình yêu của Chúa không muốn thấy anh em này cứ giận dữ mà không đến làm hoà và phục hồi lại. Chúng ta có thể không làm điều gì sai. Đúng hay sai không quan

trọng. Quan trọng là chúng ta giúp anh em vấp phạm này hơn là chứng minh mình đúng.

Tình huống dễ bị vấp phạm thì vô số kể. Có thể người chúng ta làm vấp phạm tin rằng chúng ta xử bất công với anh ta, trong khi thực tế là chúng ta không làm gì hại họ. Họ có thể nghe đồn sai nên đưa ra kết luận thiếu chính xác. Mặt khác, họ có thể có thông tin chính xác nhưng lại rút ra kết luận sai. Những lời nói chuyện của chúng ta có thể bị diễn dịch sai. Dù chúng ta không có ý hại ai, nhưng lời nói và hành động của chúng ta lại dường như mâu thuẫn.

Thường thì chúng ta phán xét chính mình bằng ý định của chúng ta và phán xét người khác bằng hành động của họ. Có thể lắm ta có ý này nhưng ta lại nói ý khác. Đôi khi chúng ta giấu động cơ thật của chúng ta cách tinh vi. Chúng ta cho rằng động cơ chúng ta là trong sạch. Nhưng khi chúng ta lọc qua Lời Chúa, chúng ta thấy động cơ chúng ta lại khác. Rốt cuộc, có thể chúng ta phạm tội với người đó. Chúng ta nổi giận hay bị dồn nén, và chúng ta trút hết lên người đó. Hoặc có thể người này liên tục cố ý xỉ vả chúng ta, và chúng ta đã đáp trả lại.

Dù là nguyên nhân gì đi nữa, tâm trí người bị vấp phạm không còn sáng suốt, và họ phán xét dựa vào giả định, tin đồn và vẻ bên ngoài, tự dối mình dù họ tin là họ biết rõ động cơ của chúng ta. Làm sao chúng ta có thể phán xét đúng nếu không có thông tin đúng? Chúng ta phải nhạy bén với sự kiện rằng người ta thường tin quyết rằng họ đã bị xử tệ. Dù là lý do gì đi nữa, họ cũng cảm thấy như vậy nên chúng ta phải sẵn sàng hạ mình và xin lỗi.

Chúa Giê-su khích lệ chúng ta làm hoà ngay cả vấp phạm đó không phải là lỗi chúng ta. Cần sự trưởng thành mới có thể bước đi khiêm nhường để sẵn sàng làm hoà. Nhưng đối với người gây tổn thương thì việc chủ động làm hoà là một chuyện khó. Đó là lý do Chúa Giê-su phán người gây vấp phạm phải “đến gặp người kia” trước.

XIN NGƯỜI BỊ VẤP PHẠM THA THỨ

Sứ đồ Phao-lô nói:

Vậy, ta hãy đeo đuổi những việc đem lại hoà thuận và xây dựng nhau.

Rôma 14:19

Câu này cho chúng ta biết cách đến với người chúng ta làm vấp phạm. Nếu chúng ta đến với thái độ thất vọng, chúng ta sẽ không thúc đẩy việc hoà thuận. Chúng ta chỉ gây khó chịu cho người bị tổn thương mà thôi. Chúng ta phải duy trì thái độ tìm kiếm sự hoà thuận qua sự khiêm nhường mà không còn giữ sự kiêu ngạo nữa. Đây là cách duy nhất để nhìn thấy sự làm hoà đích thật.

Nhiều lần tôi đến với những người tôi làm tổn thương hay những người nổi giận với tôi, và họ đã chỉ trích tôi. Họ nói tôi là ích kỷ, là vô tâm, là kiêu ngạo, là cộc cằn, là hằn học và nhiều nữa. Phản ứng tự nhiên của tôi là, “Không, tôi không phải vậy. Bạn không hiểu tôi thôi!” Nhưng khi tôi bênh vực mình thì tôi chỉ “đổ dầu vào lửa” vấp phạm mà thôi. Đây không phải là tìm kiếm sự hoà thuận. Bênh vực cho bản thân và “quyền lợi” của bản thân không bao giờ mang lại sự hoà thuận thật.

Ngược lại tôi học lắng nghe và im lặng cho đến khi họ nói những gì họ cần nói. Nếu tôi không đồng ý, tôi sẽ cho họ biết tôi tôn trọng những điều họ vừa nói và sẽ tra xét thái độ và ý định của tôi. Rồi tôi nói với họ là tôi xin lỗi vì tôi đã làm họ tổn thương. Có lúc khác thì những điều người ta nói về tôi là chính xác. Tôi thừa nhận, “Bạn đúng, xin tha thứ cho tôi.”

Xin nói lại một lần nữa, chịu hạ mình mới thúc đẩy sự làm hoà. Có lẽ đây là lý do Chúa Giê-su phán trong câu kế tiếp:

Mục Tiêu Là Làm Hòa

Hãy sớm thoả thuận với người kiện cáo mình ngay khi còn trên đường đi với họ, kéo đối phương nộp con trước toà, quan toà trao cho người dưới quyền tổng giam con. Thật, Ta bảo con, con không ra khỏi ngục cho đến khi trả hết đồng bạc cuối cùng.

Mathiơ 5:25-26

Kiều ngạo luôn bênh vực. Còn hạ mình luôn đồng ý và nói, “Bạn đúng. Tôi sai. Xin tha thứ cho tôi.”

Nhưng sự khôn ngoan thiên thượng trước hết là trong sạch, rồi hoà hiếu, tiết độ, thuận phục, đầy đầy lòng thương xót và quả tốt lành, không thiên vị cũng chẳng đạo đức giả.

Gia-cơ 3:17

Sự khôn ngoan của Chúa là sẵn sàng thuận phục. Không có cứng đầu cứng cổ khi có bất đồng cá nhân. Một người phục sự khôn ngoan của Chúa không ngại chấp nhận quan điểm của người khác miễn là không vi phạm chân lý.

ĐẾN GẶP NGƯỜI LÀM BẠN VẤP PHẠM

Chúng ta đã bàn đến chuyện phải làm gì khi chúng ta gây cho anh em mình vấp phạm, bây giờ ta hãy xem xét việc phải làm gì nếu anh em chúng ta làm chúng ta vấp phạm.

Nếu có một anh em có lỗi với con, hãy đến gặp riêng người mà khuyên bảo. Nếu người nghe lời thì con được lại anh em.

Mathiơ 18:15

Nhiều người áp dụng câu Kinh Thánh này với một thái độ khác với thái độ mà Chúa Giê-su muốn nói. Nếu

Môi Của Satan

họ bị tổn thương, họ sẽ đi gặp và quở trách người gây vấp phạm trong tinh thần trả thù và giận dữ. Họ dùng câu này để biện minh cho việc lên án người đã làm tổn thương họ. Nhưng họ hiểu sai toàn bộ lý do mà Chúa Giê-su dạy chúng ta đến gặp mặt nhau. Lý do không phải để lên án nhưng để làm hoà. Ngài không muốn chúng ta nói với anh em mình rằng họ độc ác với chúng ta như thế nào. Chúng ta phải đi gặp để loại bỏ những vấp phạm nhằm ngăn trở sự phục hồi mối quan hệ của chúng ta.

Điều này cũng giống cách Chúa phục hồi chúng ta với chính Ngài. Chúng ta đã phạm tội với Ngài, nhưng Ngài, “đã tỏ tình yêu thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta” (Rôma 5:8). Chúng ta có sẵn lòng vứt bỏ sự tự vệ và chết đi sự kiêu ngạo để được hoà lại với người đã làm chúng ta vấp phạm không? Chúa đã tha tội chúng ta trước khi chúng ta xin Ngài tha tội. Chúa Giê-su quyết định tha thứ chúng ta trước khi chúng ta nhận ra tội lỗi của mình. Dù là Ngài đã tha tội chúng ta, nhưng chúng ta không thể được làm hoà cùng Chúa Cha cho đến khi chúng ta tiếp nhận sứ điệp hoà giải của Ngài.

Mọi việc này đều do Đức Chúa Trời thực hiện, Ngài là Đấng đã nhờ Chúa Cứu Thế hoà giải với chúng ta và ban cho chúng tôi chức vụ hoà giải. Thật vậy, Đức Chúa Trời đã giải hoà với nhân loại trong Chúa Cứu Thế; không còn kể những vi phạm của loài người nữa và giao cho chúng ta sứ điệp giải hoà. Vậy chúng tôi là đại sứ của Chúa Cứu Thế, như thể Đức Chúa Trời nhờ chúng tôi mà khuyên bảo. Nhân danh Chúa Cứu Thế chúng tôi van nài anh chị em hãy hoà giải với Đức Chúa Trời.

2Côrinhtô 5:18-20

Sứ điệp giải hoà bắt đầu trên “mẫu số chung” là chúng ta thấy đều phạm tội với Đức Chúa Trời. Chúng ta không khao khát sự giải hoà hay sự cứu rỗi nếu chúng ta không biết có sự phân rẽ. Trong Tân ước, các môn đồ đã giảng rằng con người đã phạm tội với Đức Chúa Trời. Nhưng tại sao lại cho người ta biết họ đã phạm tội? Để lên án họ ư? Đức Chúa Trời không lên án. “Vì Đức Chúa Trời cho Con Ngài xuống thế gian nào phải để kết án thế gian, nhưng để thế gian nhờ Đức Con mà được cứu.” (Giăng 3:17). Vậy thì có phải ta đem tội nhân đến chỗ nhận ra tình trạng của họ, ăn năn tội lỗi của họ và xin Chúa tha tội họ? Điều gì dẫn người ta đến chỗ ăn năn? Câu trả lời được tìm thấy trong Rôma 2:4:

Hay người khinh thường lòng đầy nhân từ, khoan dung và nhẫn nại của Ngài mà không nhận biết rằng sự nhân từ [sự tốt lành] của Đức Chúa Trời là để dẫn người đến hối cải sao?

Sự tốt lành của Đức Chúa Trời dẫn chúng ta đến sự ăn năn. Tình thương của Ngài không để chúng ta bị án phạt dưới địa ngục. Ngài chứng tỏ tình yêu của Ngài bằng cách sai Chúa Giê-su, Con Một của Ngài, chết trên thập tự cho chúng ta. Đức Chúa Trời hướng đến chúng ta trước, dù chúng ta đã phạm tội với Ngài. Ngài đến không phải để lên án nhưng để phục hồi - cứu rỗi.

Và vì chúng ta phải giống Chúa (xem Ê-phê-sô 5:1) nên chúng ta phải hướng sự làm hoà đến anh em đã phạm tội với chúng ta. Chúa Giê-su lập ra khuôn mẫu này : Hãy đến gặp người này và cho anh ta thấy tội của anh ta, không phải để lên án mà để loại bỏ lời dối trá giữa hai người và qua đó làm hoà và phục hồi lại. Sự tốt lành của Chúa trong chúng ta sẽ kéo anh em đó đến chỗ ăn năn và phục hồi mối quan hệ.

Vậy, là một tù nhân vì Chúa, tôi khuyên anh chị em hãy sống xứng đáng với ơn kêu gọi của Ngài.

Môi Của Satan

Phải hết sức khiêm nhường, nhu mì và kiên nhẫn, lấy tình yêu thương chịu đựng lẫn nhau. Hãy hết sức gìn giữ sự hiệp nhất do Thánh Linh đem lại, bằng sợi dây xích hoà thuận.

Ê-phê-sô 4:1-3

Chúng ta giữ dây hoà bình này qua việc duy trì thái độ khiêm nhường, mềm mại và khoan dung và qua việc dùng tình thương mà bỏ qua yếu đuối của nhau. Dây yêu thương nhờ đó mà được bền chặt.

Tôi đã làm tổn thương những người đã dùng sự lên án mà quở trách tôi. Kết quả là tôi không còn muốn làm hoà nữa. Thật ra, tôi nghĩ những người này không muốn làm hoà; họ chỉ muốn tôi biết là họ đang nổi khùng đây. Còn những người khác mà tôi làm tổn thương thì đến với tôi cách khiêm nhường. Sau đó tôi vội đổi ý và xin tha thứ - đôi khi trước khi họ nói xong.

Có ai đã từng đến với bạn và nói, “Tôi chỉ muốn bạn biết rằng tôi tha thứ cho bạn vì bạn không phải là người bạn tốt cũng không phải vì bạn làm việc này, việc nọ cho tôi” không? Rồi sau đó họ chỉ trích bạn, họ liếc nhìn bạn rồi nói, “Anh nợ tôi một lời xin lỗi.” Bạn sẽ lúng túng và đứng sững ra đó với tâm trạng bối rối và thương tổn. Họ không đến để làm hoà với bạn mà để hăm dọa và kiểm soát bạn.

Chúng ta không nên đến với người anh em làm chúng ta vấp phạm cho đến khi chúng ta đã quyết định thật lòng tha thứ cho anh ta – bất kể anh ta phản ứng thế nào. Chúng ta cần loại bỏ bất kỳ cảm giác thù nghịch nào với người đó trước khi đến gặp người đó. Nếu chúng ta không làm thế, chúng ta có thể phản ứng theo những cảm giác tiêu cực này và làm người đó tổn thương, chứ không chữa lành gì cả.

Điều gì xảy ra nếu chúng ta có thái độ đúng và cố gắng làm hoà với người đã phạm tội với chúng ta, nhưng người đó không muốn nghe?

Nếu người không nghe, hãy đem một hai người theo với con đến gặp người, để nhờ lời của hai hay ba người chứng mà vấn đề được xác lập. Nếu người vẫn không nghe họ, hãy trình với hội thánh; nếu người cũng không chịu vâng lời hội thánh, thì hãy coi người như người ngoại đạo hay kẻ thu thuế.

Mathiơ 18:16-17

Mỗi một tiến triển này đều có cùng mục đích: làm hoà. Thực ra Chúa Giê-su có ý nói, “Hãy cứ cố gắng.” Để ý cách người gây vấp phạm làm gì từng bước một ở đây. Thường thì chúng ta đem vấp phạm nói cho ai khác trước khi chúng ta nói với người gây ra cho chúng ta, ý như Chúa bảo chúng ta làm! Chúng ta làm vậy bởi vì chúng ta không xử lý tấm lòng chúng ta. Chúng ta cảm thấy thanh minh khi chúng ta kể cho người khác nghe một mặt của câu chuyện. Điều này sẽ bênh vực cho lý do của chúng ta và trấn an chúng ta khi mà người khác đồng ý rằng chúng ta đã bị xử tệ biết chừng nào. Cứ xử như thế thì chỉ là ích kỷ mà thôi.

MẤU CHỐT VẤN ĐỀ

Nếu chúng ta giữ tình yêu của Chúa làm động cơ của chúng ta, chúng ta sẽ không thất bại. Tình yêu thương không bao giờ thất bại. Khi chúng ta yêu người khác như cách Chúa yêu chúng ta, chúng ta sẽ được tự do dù người khác không muốn làm hoà với chúng ta. Hãy xem kỹ câu Kinh Thánh này. Sự khôn ngoan của Chúa có sẵn cho mọi hoàn cảnh.

Môi Cửa Satan

Nếu có thể được, anh em hãy hết sức sống hoà thuận với mọi người.

Rôma 12:18

Lời Chúa nói, “Nếu có thể được . . .” bởi vì có nhiều lúc người khác không chịu làm hoà với chúng ta. Hoặc có thể điều kiện làm hoà làm thoả hiệp mối quan hệ của chúng ta với Chúa. Ở cả hai trường hợp đều không thể phục hồi mối quan hệ đó. Để ý Lời Chúa phán, “anh em hãy hết sức . . .” Chúng ta sẽ làm mọi sự có thể làm được để làm hoà với người khác bao lâu chúng ta vẫn trung thành với chân lý. Nhưng thực tế chúng ta lại thường vội chấm dứt những mối quan hệ đó.

Tôi sẽ không bao giờ quên có một người bạn tôi khuyên tôi đừng rút LUI khỏi một tình huống khó xử. “John ơi, tôi biết anh có thể tìm thấy những lý do của Kinh Thánh để chấm dứt. Trước khi anh làm việc đó, đảm bảo là anh đã chiến đấu cầu nguyện và đã làm hết khả năng Của anh để đem sự bình an của Chúa vào tình huống này.”

Rồi người bạn tôi nói tiếp, “Anh sẽ hối tiếc nếu một ngày nào đó anh nhớ lại và tự nhủ sao mình không làm hết sức mình để cứu vãn mối quan hệ này. Nên tốt hơn hết là anh biết rằng anh không còn con đường nào khác và anh đã làm hết sức mà đồng thời cũng không thoả hiệp chân lý.” Tôi rất biết ơn lời khuyên của bạn tôi và công nhận lời này là sự khôn ngoan của Chúa.

Hãy nhớ lời của Chúa Giê-su:

Phước cho người hoà giải, vì sẽ được gọi là con cái Đức Chúa Trời.

Mathiơ 5:9

Chúa không phán, “Phước cho người giữ hoà.” Người giữ hoà thường tránh đối đầu bằng mọi giá để duy trì hoà bình, thậm chí có nguy cơ thoả hiệp chân lý. Nhưng sự hoà

bình mà anh ta duy trì không phải là sự hoà bình đích thực. Đó là hoà bình giả tạo và chóng qua.

Còn *người giải hoà* sẽ bước đi trong yêu thương và dám đối đầu nhằm mang lại chân lý để dẫn đến sự hoà bình lâu bền. Người đó sẽ không duy trì mối quan hệ hời hợt và giả tạo. Người đó thích cởi mở, chân thật và yêu thương. Người đó không dùng “nụ cười để che lấp đau thương.” Người giải hoà bằng tình yêu can đảm sẽ không hề bị thua thiệt.

Đức Chúa Trời làm cách này với con người. Ngài không muốn một ai chết mất. Nhưng Ngài không thoả hiệp chân lý để có được mối quan hệ với chúng ta. Ngài tìm kiếm sự giải hoà bằng một cam kết thật sự, chứ không dựa vào điều kiện ảo tưởng. Làm thế sẽ phát triển sợi dây yêu thương mà không có tội lỗi nào có thể cắt đứt. Ngài đã phó sự sống Ngài cho chúng ta. Chúng ta cũng cần làm tương tự như vậy.

Hãy nhớ rằng điểm mấu của vấn đề là tình yêu của Chúa. Tình yêu ấy không bao giờ thất bại, không bao giờ phai tàn và không bao giờ chấm dứt cũng không tìm tư lợi và không dễ vấp phạm (1Cô 13:5).

Sứ đồ Phao-lô viết rằng tình yêu sẽ chiến thắng mọi lỗi lầm.

Điều tôi cầu xin là tình yêu thương của anh chị em ngày càng gia tăng cùng với sự hiểu biết và tất cả nhận thức, để anh chị em nhận biết điều gì là tốt đẹp nhất và được trong sạch, không có gì đáng trách cho đến ngày của Chúa Cứu Thế; được đầy trái công chính bởi Chúa Cứu Thế Giê-su để tôn vinh và ca ngợi Đức Chúa Trời.

Phi-líp 1:9-11

Môi Của Satan

Tình yêu của Chúa là chìa khoá để tự do khỏi bất cứ môi vấp phạm. Đây hẳn phải là tình yêu bao la, một tình yêu phát triển không ngừng và làm mạnh mẽ tấm lòng ta. Rất nhiều người trong xã hội ngày nay bị lừa dối bởi tình yêu giả tạo, một thứ tình yêu chỉ nói mà không làm. Thứ tình yêu đó sẽ khiến ta không dám liều phò sự sống mình để sống cách vị tha – ngay cả sống vì ích lợi của kẻ thù. Nhưng khi chúng ta bước đi trong tình yêu của Chúa, chúng ta không thể nào bị dụ vướng vào miếng mồi của sa-tan.

LỜI KẾT

HÃY HÀNH ĐỘNG

Khi bạn đọc sách này, Thánh Linh có lẽ nhắc bạn về những mối quan hệ trong quá khứ hay hiện tại mà bạn vẫn còn giữ sự vấp phạm với họ. Tôi cảm nhận Chúa muốn tôi xin bạn hãy cầu nguyện với tôi lời cầu nguyện phóng thích này.

Nhưng trước khi cầu nguyện, hãy xin Thánh Linh dò xét quá khứ của bạn, nhắc bạn nhớ bất kỳ người nào mà bạn vẫn còn vấp phạm. Hãy yên lặng trước mặt Chúa khi Ngài chỉ cho bạn họ là ai. Bạn không cần phải “đoán non đoán già.” Ngài sẽ cho bạn biết rõ họ là ai đến độ bạn không chút nghi ngờ gì. Khi Ngài làm điều này, bạn có thể sẽ nhớ lại nỗi đau mà bạn đã kinh qua. Đừng sợ. Ngài sẽ luôn ở cạnh bạn để an ủi bạn.

Khi bạn phóng thích những người này khỏi lỗi lầm mà họ đã gây ra cho bạn, hãy hình dung từng người một.

Mời Của Satan

Tha thứ từng người một. Xoá hết món nợ nào họ nợ bạn. Rồi cầu nguyện lời cầu nguyện này, nhưng đừng chỉ dừng ở đó. Hãy dùng lời cầu nguyện này như kim chỉ nam và để Thánh Linh dẫn dắt bạn.

Lạy Cha, nhân danh Chúa Giê-su, con nhìn nhận rằng con đã phạm tội với Ngài vì con không tha thứ cho những người đã làm con vấp phạm. Con ăn năn điều này và xin Ngài tha thứ.

Con cũng nhìn nhận rằng ngoài Ngài con không thể nào tha thứ cho họ. Vì vậy, tận đáy lòng con quyết định tha thứ [nói tên của họ – phóng thích từng người một]. Con đặt mọi điều họ đã gây ra cho con dưới huyết của Chúa Giê-su. Họ không còn nợ con điều gì nữa. Con tha thứ cho tội lỗi của họ.

Lạy Cha Thiên Thượng, như Chúa Giê-su đã xin Cha tha thứ cho những người phạm tội cùng Ngài, con xin Cha tha thứ cho những người đã phạm tội cùng con. Con xin Chúa ban phước cho họ và dẫn dắt họ vào mối thông công gần gũi với Ngài. Amen.

Bây giờ hãy viết vào sổ tên của những người bạn đã tha thứ, và ghi lại ngày tháng mà bạn quyết định tha thứ cho họ. Bạn có thể sẽ phải luyện tập để duy trì sự tự do khỏi vấp phạm. (Đọc lại chương 13 nếu bạn chưa hiểu ý này). Hãy cam kết cầu nguyện cho họ như bạn cầu nguyện cho mình. Cuốn sổ giúp bạn nhớ. Nếu những ý nghĩ xấu cứ tấn công tâm trí bạn, hãy dùng Lời Chúa đập đổ nó và công bố quyết định tha thứ cho họ. Bạn đã xin Chúa ban ân sủng để tha thứ, và sự không tha thứ không mạnh hơn

Cha Ơi, Là Cha!

ân sủng của Đức Chúa Trời. Hãy can đảm và hãy đánh một trận chiến khốc liệt của đức tin.

Khi bạn biết lòng bạn mạnh mẽ và bình tĩnh, hãy đến gặp họ. Hãy nhớ rằng bạn đến gặp là vì mục đích làm hoà, chứ không phải vì cơ bạn. Làm vậy, bạn sẽ đóng ấn sự chiến thắng. Bạn sẽ chiếm lại cảm tình của anh em mình (xem Mathiơ 18:15). Làm thế cũng đẹp lòng Chúa nữa.

Nguyện xin Đấng có quyền gìn giữ anh chị em khỏi vấp ngã, trình anh chị em một cách hân hoan và không có gì đáng trách trước sự hiện diện vinh quang của Ngài; là Đức Chúa Trời duy nhất, Đấng cứu rỗi chúng ta qua Chúa Cứu Thế Giê-su, Chúa chúng ta. Nguyện xin vinh quang, oai nghiêm, năng lực và uy quyền đều thuộc về Ngài từ trước mọi thời gian, hiện tại và cho đến đời đời. A-men.

Giu-đe 24-25

MÔI
CỦA
SA-TAN

PHẦN SUY GẤM BỔ SUNG

JOHN BEVERE

MỤC LỤC

Lời Giới Thiệu

- Ngày 1 Tôi Mà Cũng Bị Vấp Phạm À?
- Ngày 2 Tình Trạng Thật Của Tấm Lòng
- Ngày 3 Nhiều Người Bị Vấp Phạm
- Ngày 4 Bức Tường Bảo Vệ
- Ngày 5 Sao Chuyện Này Lại Xảy Đến Cho Tôi ?
- Ngày 6 Có Phải Đức Chúa Trời Đang Kiểm Soát Không?
- Ngày 7 Khi Bị Người Cha Từ Chối
- Ngày 8 Ai Sẽ Trả Thù Cho Tôi?
- Ngày 9 Tín Đồ Lang Thang Sinh Ra Như Thế Nào Nhỉ
- Ngày 10 Cây Trồng Sẽ Trổ
- Ngày 11 Trốn Tránh Thực Tại
- Ngày 12 Tự Bệnh Vực Mình
- Ngày 13 Nền Tảng Chắc Chắn
- Ngày 14 Không Còn Chọn Lựa Nào Khác
- Ngày 15 Mọi Thứ Rúng Động Sẽ Bị Rúng Động
- Ngày 16 Ân Sủng Cho Người Hạ Mình

Mời Của Satan

Ngày 17 Đá Vấp Phạm

Ngày 18 E Chúng Ta Làm Họ Vấp Phạm

Ngày 19 Từ Bỏ Quyền Lợi Riêng

Ngày 20 Tha Thứ : Không Cho, Không Nhận

Ngày 21 Đầy Tớ Không Chịu Tha

Ngày 22 Báo Thù : Một Cạm Bẫy

Ngày 23 Vua Anh Minh Làm Chuyện Bẩn Thỉu

Ngày 24 Thoát Khỏi Cạm Bẫy

Ngày 25 Được Chữa Lành Khi Đối Diện

Ngày 26 Mục Tiêu Là Làm Hoà

Ngày 27 Xin Người Bị Vấp Phạm Tha Thứ

Ngày 28 Gặp Người Đã Làm Bạn Vấp Phạm

Ngày 29 Vấn Đề Máu Chốt

Ngày 30 Hãy Hành Động

LỜI GIỚI THIỆU

Đón chào bạn đến với phần suy gẫm mỗi ngày. Đây là phần bổ sung của ấn bản kỷ niệm lần thứ mười của cuốn sách *Mỗi Của Satan* của John Bevere. Phần hướng dẫn suy gẫm này được viết để bạn dùng trong lúc tĩnh nguyện. Phần này giúp bạn kinh nghiệm sâu nhiệm hơn những lẽ thật liên hệ trong sách, giúp bạn chống cự việc vấp phạm và ăn năn và loại bỏ những vấp phạm đã ảnh hưởng bạn trước đây. Chúng tôi muốn giúp bạn khám phá kế hoạch của Chúa để xử lý những vấp phạm.

Mỗi phần suy gẫm được trình bày nhằm :

Giúp bạn gặp gỡ Lời Chúa.

Tạo điều kiện để bạn đọc lại sách *Mỗi Của Satan*.

Chỉ ra những nguyên tắc sống động để phát triển mối quan hệ lành mạnh, yêu thương và tránh gây vấp phạm.

Môi Của Satan

Giúp cho bạn được tự do khỏi sự trói buộc của những vấp phạm quá khứ.

Chúng tôi cầu nguyện phần suy gẫm bổ sung này sẽ là công cụ hữu hiệu để trang bị bạn khám phá ra những lẽ thật của Chúa để khước từ cái môi của satan – sự vấp phạm – trong mối quan hệ của bạn với Chúa, bản thân, gia đình, hội thánh, bạn hữu, đồng nghiệp và ngay cả với những ai mà bạn nghĩ là kẻ thù của bạn.

NGÀY 1

TÔI MÀ CŨNG BỊ VẤP PHẠM À?

Tôi tớ Chúa không nên tranh chấp nhưng phải đối xử hoà nhã với mọi người. Phải có khả năng dạy dỗ, biết nhịn nhục, và mềm mại sửa dạy những kẻ chống đối, mong rằng Đức Chúa Trời ban cho họ lòng ăn năn sám hối để nhận biết chân lý, và họ tỉnh ngộ, thoát khỏi cạm bẫy ma quỷ đã dùng để giam giữ và bắt họ làm theo ý nó.

2Ti-mô-thê 2:24-26

Ai mà đã bẫy thú đều biết muốn bẫy được môi thì cần làm một trong hai việc. Một là phải giấu cái bẫy đầu đó thì mới mong rằng con vật sập bẫy, và hai là phải cài môi để nhử con môi chạy vào sập bẫy.

Nhiều người không thể sống đúng theo mục đích và sự kêu gọi của Chúa cho đời sống họ do những tổn thương và vấp phạm trong đời sống họ.

Satan là kẻ thù của linh hồn chúng ta đã kết hợp hai chiến lược này khi nó cài những cái bẫy đối trá và chết

Môi Của Satan

người của nó. Những cái bẫy này cũng được nó che giấu và cài môi. Satan cùng với bè lũ của nó không phải lúc nào cũng la lối om sòm như nhiều người tưởng. Nó rất là quỷ quyệt và thích lừa dối người ta. Nó hoạt động rất ư là xảo quyệt và tinh ranh.

Một trong những loại môi dối trá và xảo quyệt của nó mà mọi cơ đốc nhân đều phải đối mặt là sự vấp phạm. Nhưng nếu chúng ta nhặt nó lên rồi “tiêu hoá” nó trong lòng thì chúng ta bị vấp phạm.

Những người bị vấp phạm cũng sinh ra những bông trái.

Trong danh sách sau về bông trái của vấp phạm, hãy khoanh tròn cảm xúc nào mà bạn đã kinh nghiệm khi bị vấp phạm trước đây :

Tổn thương	Giận dữ	Bực mình
Ganh ghét	Ganh tị	Phẫn nộ
Xích mích	Cay đắng	Thù ghét

Nhiều người không thể sống đúng theo mục đích và sự kêu gọi của Chúa cho đời sống họ do những tổn thương và vấp phạm trong đời sống họ. Họ bị tê liệt và bị ngăn trở không khai thác hết tiềm năng của họ. Rất thường thì sự tổn thương đến từ một tín hữu khác khiến họ nói như vua Đa-vít, “Vì không phải kẻ thù là người chế giễu tôi, nếu thế, tôi sẽ chịu đựng nổi. Cũng không phải kẻ ghét tôi tự tôn nghịch tôi, nếu thế, tôi sẽ lẩn tránh nó nhưng chính người, là người bình đẳng với tôi, là bạn bè, thân hữu của tôi. Chúng tôi thường trò chuyện thân mật với nhau, cùng đi với đoàn người trong nhà Đức Chúa Trời.” (Thi 55:12-14).

Hãy liệt kê (1 mối quan hệ gần và 5 mối quan hệ xa) tên của năm người đã làm bạn vấp phạm:

1. _____
2. _____
3. _____

Phần Suy Gẫm Bỏ Sung Sách Môi Của Satan

4. _____

5. _____

Những những vấp phạm bị tổn thương và trí óc họ trở nên đen tối. Họ bắt đầu phán xét người khác qua sự đoán mò, qua vẻ mặt và sự nghe lén. Trong phần suy gẫm này, chúng ta sẽ phát hiện cách của Chúa nhằm tránh mỗi vấp phạm của sa-tan và chiến thắng bất kỳ vấp phạm nào vẫn còn trói buộc chúng ta.

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Xin Chúa ban sự giúp đỡ và khôn ngoan để tránh mỗi của sa-tan.

NGÀY 2

TÌNH TRẠNG THẬT CỦA TẤM LÒNG

Hãy vui mừng về việc này, mặc dù hiện nay anh chị em phải đau buồn vì bị thử thách nhiều bề trong ít lâu. Mục đích là để chứng tỏ đức tin anh chị em quý hơn vàng, là vật có thể bị huỷ diệt được thử trong lửa, để nhờ đó anh chị em được ngợi khen, vinh quang và tôn trọng khi Chúa Cứu Thế Giê-su hiện đến.

1Phierơ 1:6-7

Cách mà kẻ thù giữ một người ở trong tình trạng vấp phạm là che giấu sự vấp phạm và khoát lên đó sự kiêu ngạo.

Sự kiêu ngạo khiến bạn không nhìn nhận tình trạng thật của bạn. Sự kiêu ngạo khiến bạn nhìn chính mình là một nạn nhân. Bởi vì bạn tin bạn bị đối xử bất công nên bạn không chịu tha thứ. Dù tình trạng thật của bạn giấu khỏi bạn nhưng nó không giấu khỏi Đức Chúa Trời. Việc bị đối xử tệ không cho phép bạn cứ giữ sự vấp phạm. Hai việc sai không làm nên một việc đúng.

Vàng ròng được thử trong lửa (Khải 3:18). Khi vàng được trộn lẫn với các kim loại khác nó trở nên cứng, khó uốn và dễ mòn. Khi đưa vàng qua lửa, các kim loại khác (cặn bã) sẽ bị đốt và vàng trở nên tinh ròng và dễ uốn.

Phần Suy Gẫm Bỏ Sung Sách Môi Của Satan

Điều này cũng đúng với tấm lòng chúng ta. Lòng chúng ta càng trở nên cứng cỏi bởi kiêu ngạo và tội lỗi khi chúng ta cứ giữ sự vấp phạm, chúng ta càng kháng cự với Chúa. Đức Chúa Trời muốn tẩy sạch tấm lòng của chúng ta.

Hãy đọc 1Phierơ 1:6-7 và rồi tóm tắt cách Chúa tẩy sạch chúng ta :

Đức Chúa Trời dùng hoạn nạn, thử thách và khó khăn luyện lọc chúng ta, qua đó tấm lòng chúng ta được phân rẽ khỏi sự không tha thứ, giận dữ, ganh tị và ganh ghét và để cho bản tính của Chúa (sự thanh sạch và thánh khiết) tăng trưởng trong đời sống chúng ta.

Hãy nghĩ về đời sống bạn. Những bất khiết nào trong lòng bạn ngăn trở bản tính của Chúa không tăng trưởng trong đời sống bạn?

Chúa Giê-su phán khả năng nhìn thấy chính xác của chúng ta là chìa khoá để được tự do khỏi sự lừa dối. Thường khi chúng ta bị vấp phạm, chúng ta thấy mình là nạn nhân và đổ lỗi cho những người làm tổn thương chúng ta. Chúng ta biện minh cho những cảm xúc tiêu cực của chúng ta khi nó nổi lên. Đôi khi chúng ta bực bội với những ai nhắc chúng ta về những người làm tổn thương chúng ta. Chúa Giê-su khuyên, “Hãy mua thuốc nhỏ mắt để nhỏ vào mắt con gỗ hầu con thấy rõ” (Khải 3:18).

Mời Của Satan

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN

*Hãy ăn năn việc đồ tội cho người khác và xin Chúa ban
cho bạn con mắt để nhìn thấy tình trạng thật của lòng bạn.*

NGÀY 3

NHIỀU NGƯỜI BỊ VẤP PHẠM

Người nào theo tính xác thịt mình mà gieo thì sẽ do tính xác thịt gặt lấy sự huỷ hoại. Còn người nào theo Thánh Linh mà gieo thì sẽ từ Thánh Linh gặt sự sống vĩnh phúc. Chớ nản chí trong việc làm điều lành, vì nếu không chảnh mảng thì đến đúng kỳ chúng ta sẽ gặt.

Galati 6:8-9

Nhiều người đồng ý rằng chúng ta đang sống trong thời kỳ Chúa trở lại. Cố gắng xác định ngày Chúa tái lâm thì thật là vô ích. Chỉ có Đức Chúa Cha mới biết điều đó. Nhưng Chúa Giê-su phán chúng ta sẽ biết thời kỳ, và thời kỳ đó chính là hiện nay. Chúng ta chưa hề chứng kiến sự ứng nghiệm các lời tiên tri trong hội thánh, trong dân Y-sơ-ra-ên, và trong thiên nhiên như thế này trước đây. Chúa Giê-su phán một trong những dấu hiệu của sự tái lâm của Ngài là “nhiều kẻ sẽ sa ngã (vấp phạm). . .” Không phải một vài người mà là *nhiều người*. Có phải bạn hay những người bạn quen biết dễ vấp phạm không?

Tôi hiểu ra rằng mỗi khi tôi trao ban tình yêu, tôi gieo cho Đức Thánh Linh và cuối cùng sẽ gặt mùa gặt yêu thương.

Hãy đánh dấu x trên đường gạch ngang dưới đây để chỉ cho thấy mức độ vấp phạm :

Tín đồ hội thánh dường như dễ bị vấp phạm .

THƯỜNG

ÍT KHI

Tôi dễ bị vấp phạm

THƯỜNG

ÍT KHI

Bạn của tôi dễ vấp phạm

THƯỜNG

ÍT KHI

Người cùng làm việc với tôi dễ bị vấp phạm

THƯỜNG

ÍT KHI

Bà con của tôi dễ bị vấp phạm

THƯỜNG

ÍT KHI

Nếu bạn thấy mình đánh dấu x bên chỗ “thường” thì bạn cũng sẽ thấy người ta dễ bị vấp phạm trong lúc này. Nhưng là cơ đốc nhân được đầy đầy tình yêu của Chúa, hãy gieo tình yêu của Chúa và từ chối không cần miếng mồi vấp phạm.

Tôi hiểu ra rằng mỗi khi tôi trao ban tình yêu, tôi gieo cho Đức Thánh Linh và cuối cùng sẽ gặt mùa gặt yêu

Phần Suy Gẫm Bỏ Sung Sách Mỗi Của Satan

thương. Không phải lúc nào tôi cũng biết tôi sẽ nhận lại tình yêu từ đâu nhưng tôi biết tôi sẽ nhận lại. Tôi không cho là tôi thất bại khi tôi không nhận lại tình yêu mà tôi đã trao ban. Nhưng tôi được tự do để yêu thương người đó thêm nữa.

Nếu chúng ta sống trong tình yêu ích kỷ – mong người khác thoả mãn lòng mong đợi yêu thương chúng ta trở lại – thì chúng ta sẽ dễ bị vấp phạm khi người ta không đáp ứng như chúng ta mong ước. Tôi đặt mình ở chỗ vấp phạm khi tôi đòi hỏi phải có thái độ và cử chỉ phải đạo từ người tôi thương. Tôi càng mong đợi thì nguy cơ vấp phạm càng lớn cho tôi.

Trên thang điểm từ 1 (ít) đến 5 (nhiều), bạn hãy cho điểm theo mỗi câu nói sau đây mà bạn thấy mình sống như vậy : (Hãy khoanh tròn câu trả lời.)

Tôi mong đợi nhiều từ người khác 1 2 3 4 5

Tôi dễ bị thất vọng 1 2 3 4 5

Tôi yêu thương có điều kiện 1 2 3 4 5

Tôi chúc phước để được phước 1 2 3 4 5

Hãy cộng hết các điểm bạn đã khoanh tròn. Nếu bạn được trên điểm 10, bạn có nguy cơ bị vấp phạm trong đời sống bạn.

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Xin Chúa thay thế lòng mong đợi nơi người khác bằng tình yêu vô điều kiện của Chúa dành cho họ.

NGÀY 4

BỨC TƯỜNG BẢO VỆ

Vì vũ khí chiến đấu của chúng tôi không phải là loại vũ khí xác thịt nhưng là quyền năng Đức Chúa Trời để phá huỷ các thành lũy, đánh đổ các lý luận, và mọi sự kiêu căng nghịch với sự hiểu biết về Đức Chúa Trời, chúng tôi cũng bắt mọi tư tưởng phải vâng phục Chúa Cứu Thế.

2Côrinhtô 10:4-5

Lấy lòng anh chị em bị vấp phạm khó hơn chiếm được cái thành kiên cố. Những thành phố kiên cố thường có tường bọc xung quanh. Những bức tường là sự bảo vệ bảo đảm cho thành ấy. Nó giữ không cho người lạ và những kẻ xâm lược vào.

Chúng ta phải đạt đến chỗ chúng ta tin cậy Chúa – không phải xác thịt chúng ta – bảo vệ chúng ta khỏi vấp phạm.

Chúng ta xây những bức tường khi chúng ta bị tổn thương, và thế là nên chúng ta canh giữ tấm lòng chúng ta và đề phòng những tổn thương trong tương lai.

Phần Suy Gẫm Bỏ Sung Sách Môi Của Satan

Hãy đánh dấu x cho bất kỳ thái độ nào bạn thấy nơi mình : phía bên trong bức tường chúng ta thường . . .

- ☐ Chọn lọc mối quan hệ
- ☐ Ít cởi mở và trải lòng với người khác.
- ☐ Khép lòng với những ai chúng ta sợ làm tổn thương chúng ta.
- ☐ Không nói chuyện với những người mắc nợ chúng ta.
- ☐ Chỉ cởi mở với những ai chúng ta tin là ở về phía chúng ta.

Trong cố gắng bảo vệ mình khỏi vấp phạm, chúng ta thấy mình bị giam trong bốn bức tường, không thể quan hệ sâu đậm với bạn bè xung quanh. Chúng ta thường hướng nội và sống nội tâm. Chúng ta hay giữ kẽ các mối quan hệ riêng tư của chúng ta. Chúng ta nỗ lực để đảm bảo rằng trong tương lai những tổn thương này sẽ không xảy ra. Nhưng nếu chúng ta không dám bị tổn thương thì chúng ta không thể nào trao ban tình yêu vô điều kiện được. Tình yêu vô điều kiện sẽ để cho người khác cái quyền làm tổn thương chúng ta.

Hãy hoàn tất danh sách sau, liệt kê những người có quyền làm hại bạn và những người bạn xây tường để xa lánh.

Những người có thể làm tổn thương tôi :

Những người tôi xây tường bảo vệ :

Những người bị vấp phạm mà xây tường lúc nào cũng tìm những đoạn Kinh Thánh để củng cố cho vị trí của họ,

Môi Của Satan

nhưng làm thế thì không giảng giải đúng Lời Đức Chúa Trời được. Có tri thức Kinh Thánh mà không có tình yêu thương là một sức mạnh huỷ diệt bởi vì nó hay lên mình kiêu ngạo và rơi vào chủ nghĩa tuân giữ luật pháp (1Cô 8:1-3). Điều này khiến chúng ta biện minh cho chính mình thay vì ăn năn tội không tha thứ.

Kiến thức mà không có tình yêu thương sẽ dẫn tới sự lừa dối – đặc biệt bị lừa từ tiên tri giả. Chúa Giê-su cảnh báo chúng ta, “Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên và lừa gạt nhiều người” (Mat 24:11). Những người mà tiên tri giả lừa dối chính là những người xây bức tường bên trong và lòng yêu thương của họ đã bị nguội đi (c.12).

----- Tìm cách bảo vệ bản thân mà phản bội người khác là chuyện thường xảy ra giữa các tín đồ trong hội thánh. Phản bội một người là hoàn toàn bỏ qua giao ước. Khi sự phản bội xảy ra, mối quan hệ không thể được hồi phục nếu không có sự ăn năn thật theo sau.

Chúng ta phải đạt đến chỗ chúng ta tin cậy Chúa – không phải xác thịt chúng ta – bảo vệ chúng ta khỏi vấp phạm. Tội vấp phạm thật nghiêm trọng. Nếu không xử lý, vấp phạm rất cuộc dẫn tới sự chết. Nhưng khi bạn chống cự cơn cám dỗ xây tường bảo vệ, Chúa sẽ ban cho sự chiến thắng khải hoàn.

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Xin Chúa giúp bạn phá đổ bức tường của bạn, sẵn sàng cởi mở và ăn năn bất kỳ vấp phạm nào.

NGÀY 5

SAO CHUYỆN NÀY LẠI XẢY ĐẾN CHO TÔI?

Nhưng Giô-sép đáp: “...Các anh có ý làm hại tôi, nhưng Đức Chúa Trời lại dụng ý làm điều ích lợi để hoàn thành mọi việc đã qua tức là cứu mạng sống của nhiều người.

Sáng Thế ký 50:19-20

Tất cả những người bị vấp phạm đều rơi vào hai hạng người : những người bị đối xử tệ thật sự và những người nghĩ rằng họ bị đối xử tệ nhưng thực chất thì không phải.

Khi bạn bị xử tệ thật sự, bạn có quyền bị vấp phạm không? Hãy suy nghĩ vài phút về lần nào đó bạn bị người ta cố ý làm tổn thương. Phản ứng của bạn lúc đó ra sao? Bạn có bị vấp phạm với người đó do bị tổn thương không? Có phải đó là phản ứng thông thường của bạn đối với vấp phạm không?

Từ danh sách sau, hãy phân hạng phản ứng thông thường của bạn với vấp phạm từ 1 (phản ứng thường thấy nhất) đến 5 (phản ứng ít thấy nhất):

Môi Của Satan

_____tôi nổi giận.

_____tôi tha thứ ngay.

_____tôi im lặng.

_____tôi cố gắng tha thứ người đó.

_____tôi lánh xa người đó.

_____tôi tìm kiếm làm hoà.

Nếu những phản ứng tiêu cực trên là những phản ứng bạn thường thấy nhất thì bạn thật sự cảm thấy rằng bạn có quyền bị vấp phạm khi ai đó làm bạn tổn thương. Nhưng bạn đừng phản ứng theo cách đó.

Hãy xem câu chuyện Giô-sép. (Đọc Sáng Thế Ký 37-48). Bạn đánh giá lời nói và hành động của Giô-sép như thế nào?

Hãy đánh dấu x vào hàng ám chỉ đến cách Giô-sép phản ứng.

Chàng bị vấp phạm.

Chàng tha thứ.

Chàng đổ lỗi cho người khác về hoàn cảnh.

Chàng tin cậy Chúa.

Chàng tìm cách báo thù.

Chàng tìm cách làm hoà.

Nếu bạn là Giô-sép, bạn phản ứng như thế nào? Bạn có tin rằng bạn có quyền vấp phạm không?

Satan hy vọng chúng ta sẽ cần mỗi vấp phạm của nó để nó có chỗ đứng trong đời sống chúng ta.

Phần Suy Gẫm Bỏ Sung Sách Môi Của Satan

Nếu ma quỷ có thể tiêu diệt chúng ta lúc nào nó muốn, nó chắc đã xoá sổ chúng ta từ lâu rồi. Satan hy vọng chúng ta sẽ cắn môi vấp phạm của nó để nó có chỗ đứng trong đời sống chúng ta và để tiêu diệt cả mối quan hệ chúng ta với Chúa lẫn mối quan hệ của chúng ta với người khác. Đừng cắn câu của nó, và sa-tan không thể đụng bạn được.

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Xin Chúa ban cho bạn sự khôn ngoan của Giô-sép để tránh vấp phạm và tin cậy Chúa thay vì đổ lỗi cho người khác hay cho hoàn cảnh khó khăn trong đời.

NGÀY 6

CÓ PHẢI ĐỨC CHÚA TRỜI ĐANG KIỂM SOÁT KHÔNG?

Nhưng Đức Chúa Trời sai tôi đi trước các anh để bảo tồn dòng dõi các anh trên mặt đất và để cứu mạng sống các anh bằng một cuộc giải cứu vĩ đại. Vậy, đó không phải là các anh, nhưng chính CHÚA sai tôi đến đây.

Sáng Thế Ký 45:5,7-8

Giô-sép có lẽ không hề nghĩ tới chuyện cai trị Ai-cập trong lúc bị giam hãm trong tù. Nhưng qua tất cả những hoàn cảnh trong đời, Giô-sép được Chúa chuẩn bị cho kế hoạch của Ngài. Đức Chúa Trời có một kế hoạch cho đời sống của một tín hữu. Ngài đang điều khiển. Vấn đề mấu chốt đối với Giô-sép là phản ứng của chàng với các anh, với Phô-ti-pha và với hoàn cảnh. Chàng có lẽ đổ lỗi cho các anh hay cho Chúa về nỗi khổ của chàng. Thật dễ để đổ lỗi cho người khác về những nan đề của bạn và tưởng tượng rằng ta sẽ phước hạnh hơn nếu không do những người gần gũi ta gây ra.

Không ai ngoại trừ Đức Chúa Trời nắm giữ định mệnh của bạn. Không người nam, người nữ hay ma quỷ nào có thể kéo bạn ra khỏi ý Chúa!

**Không người nam, người nữ hay ma quỷ
nào có thể kéo bạn ra khỏi ý Chúa!**

Các anh của Giô-sép nghĩ họ đã giết chết giấc mơ Chúa dành cho chàng, nhưng họ không thể làm được. Khi Giô-sép được đoàn tụ với các anh mình, chàng không nhắc họ nhớ về những sai trái của họ mà nhắc họ về những gì Chúa đã làm cho chàng.

Đọc Sáng Thế 45:5-8 và Thi Thiên 105:16-17. Hãy ghi ra những lý do tại sao Chúa sai Giô-sép trải qua những hoạn nạn.

Chúa sai Giô-sép _____
(Sáng 45:5)

Chúa sai Giô-sép _____
(Sáng 45:7)

Chúa sai Giô-sép _____
(Sáng 45:8)

Chúa sai Giô-sép _____
(Thi 105:16-17)

Hãy nghĩ đến những nan đề trầm trọng bạn đối diện năm vừa qua. Hãy mô tả mỗi nan đề trong một câu.

Bây giờ hãy hoàn tất các câu này:

Môi Của Satan

Phản ứng của tôi với nan đề là _____

Kế hoạch của Chúa là _____

Điều tôi học về bản thân là _____

Nếu bạn duy trì sự tự do khỏi vấp phạm, bạn sẽ cứ ở trong ý Chúa. Nếu bạn bị vấp phạm, bạn sẽ bị kẻ thù trói buộc để làm thành mục đích và ý muốn nó. Phần bạn là phải chọn : chọn điều nào?

Hãy cứ đầu phục Chúa. Hãy chống cự ma quỷ bằng cách không vấp phạm. Giấc mơ hay khả tượng cho đời sống bạn có lẽ sẽ xảy ra khác hơn là bạn tưởng, nhưng Lời Chúa và các lời hứa của Chúa sẽ không thất bại. Sự không vâng lời là điều duy nhất có thể làm hỏng kế hoạch của Chúa.

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Cảm tạ Chúa vì Ngài có một kế hoạch tốt lành cho cuộc đời bạn và Ngài hoá giải mọi hoàn cảnh của đời bạn nhằm ích lợi cho bạn.

NGÀY 7

KHI BỊ NGƯỜI CHA KHƯỚC TỪ

Người sẽ hướng lòng cha về với con cái, và lòng con cái về với cha, kẻo Ta sẽ đến và sẽ giáng sự rửa sả trên đất này.

Mathiơ 4:6

Bị khước từ và bị làm hại từ anh chị em là một chuyện, nhưng bị khước từ và bị làm hại từ một người cha lại là một chuyện hoàn toàn khác. Khi tôi nói đến người cha, tôi không chỉ nói đến người cha thuộc thể mà nói đến bất kỳ người lãnh đạo nào Chúa đặt để trên chúng ta. Đây là những người chúng ta nghĩ là sẽ yêu thương, dạy dỗ, trưởng dưỡng và chăm sóc chúng ta.

Hãy nghĩ đến “những người cha” mà bạn đã bị họ khước từ trong quá khứ.

Hãy khoan tròn bất kỳ ai khước từ hay làm tổn thương bạn.

Cha đẻ	Cha ghẻ	Mục sư
Nhân sự hội thánh	Trưởng lão	Chấp sự
Ông chủ bà chủ	Thầy cô giáo	Lãnh đạo
Bạn thân trong Chúa		

Những người khác : _____

Một ví dụ của Kinh Thánh về việc người cha khước từ là việc Saulơ khước từ Đavít. Hãy học kỹ chương bốn của sách *Môi của Satan*.

Môi Của Satan

Khi bạn đọc, hãy ghi ra tất cả những cách mà Đavít có thể bị cám dỗ vấp phạm Saulơ.

Bây giờ hãy hoàn tất các câu sau :

Đavít đối xử Saulơ _____

Thay vì báo thù, Đavít _____

Khi bị vua, thầy và cha của mình khước từ, Đavít chọn không vấp phạm. Nhưng Saulơ trở nên ganh tị và nghi ngờ về đầy tớ của mình là Đavít. Ngày nay có nhiều lãnh đạo đã nghi ngờ “cấp dưới” của mình. Như Saulơ, họ không biết chắc ơn gọi của họ và điều này sinh ra sự ganh tị và kiêu ngạo. Họ nhận ra các phẩm chất thánh thiện nơi thuộc hạ, nhưng họ sẵn sàng dùng những người này trong chức vụ bao lâu nó mang ích lợi cho họ. Saulơ vui hưởng sự thành công của Đavít cho đến khi ông thấy sự thành công của Đavít là mối đe dọa cho ông. Sau đó ông truất phế Đavít và tìm lý do để tiêu diệt chàng.

**Nếu người cha hay lãnh đạo thuộc linh
làm một việc tội lỗi và sai lầm, thay vì
vấp phạm, hãy cầu nguyện cho họ.**

Có người cha thuộc linh nào trong đời sống bạn mà ngờ vực bạn không? Nếu vậy. Chúa đòi hỏi bạn phản ứng như thế nào?

Đọc 1Samuên 24:11 và rồi hoàn tất các câu sau:

Khi ai đó tấn công tôi, Chúa muốn tôi _____

Khi ai đó khước từ tôi, Chúa muốn tôi _____

Nếu người cha hay lãnh đạo thuộc linh làm một việc tội lỗi và sai lầm, thay vì vấp phạm, hãy cầu nguyện cho họ. Chúa sẽ sửa sai họ – đó là việc của Chúa chứ không phải của bạn. Đừng chấp nhận sự vấp phạm.

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Xin Chúa làm việc trong đời sống của những người cha thuộc linh của bạn và giúp bạn cầu nguyện cho họ cùng tha thứ cho lỗi lầm của họ.

NGÀY 8

AI SẼ TRẢ THÙ CHO TÔI

***Sự báo trả thuộc về Ta;
Ta sẽ báo ứng! Chúa phán vậy.”***

Rôma 12:19

Sau-lơ nhìn nhận lòng tử tế của Đa-vít khi vua thấy Đa-vít có thể giết ông nhưng lại không giết. Nhưng một trong những đầy tớ của Đa-vít không có được ân sủng như Đa-vít có.

Đa-vít cùng với A-bi-sai lên vào trại Sau-lơ đang lúc vua ngủ mê. A-bi-sai van nài Đa-vít. “Hôm nay Đức Chúa Trời đã nộp kẻ thù của cậu vào tay cậu. Bây giờ xin cho cháu dùng cây giáo của nó ghim nó một nhát xuống đất, không cần đến nhát thứ hai!”

A-bi-sai có lý do chính đáng để nghĩ là Đa-vít sẽ để ông giết Sau-lơ.

Hãy xem danh sách sau. Hãy đánh dấu x ám chỉ bạn có tin rằng Saulơ đáng lý chịu xử tử vì tội phạm như thế hay không.

1. Saulơ đã giết 85 thầy tế vô tội và gia đình của họ (đếm số lần giết).

Đáng chết

Để cho sống

Phần Suy Gẫm Bổ Sung Sách Môi Của Satan

2. Saulơ, cùng với ba ngàn người, tìm mọi cách giết Đavít và người theo chàng (đếm số lần).
Đáng chết Để cho sống
3. Saulơ tiếp tục làm vua khi sự xúc dầu để làm vua bị cất khỏi ông và ban lại cho Đavít.
Đáng bị hình phạt Để cho sống
4. Saulơ nói dối về Đavít, kích động mọi người chống Đavít và huỷ lời hứa với Đavít.
Đáng bị hình phạt Để cho sống

Nếu đây không phải là những lý do chính đáng để xử tử Saulơ thì ít ra nó cũng là những lý do chính đáng để hình phạt Saulơ và thực thi sự báo thù trên ông. Bây giờ hãy đọc phản ứng của Đavít với A-bi-sai trong Samuên 26:9-11. Đavít đã không giết Saulơ hay thậm chí không hình phạt ông, dù chàng có toàn quyền để làm chuyện này. Có bao nhiêu tín đồ ngày nay có tấm lòng như Đavít?

Gieo rắc bất kỳ mối bất hoà hay sự chia rẽ nào giữa anh em đều là một sự ghê tởm đối với Chúa.

Hội thánh bị chia rẽ, gia đình bị phân tán, hôn nhân bị đổ vỡ và tình yêu bị chết lịm bởi những lời nói buông ra cách độc địa, gây tổn thương và thất vọng. Do bị vấp phạm bởi bạn bè, gia đình và lãnh đạo, chúng ta dùng những lời đầy dẫy nghiến và giận dữ tìm mục tiêu để ngắm. Cho dù thông tin là có thật và chính xác, nhưng động cơ thì gian tà. Gieo rắc bất kỳ mối bất hoà hay sự chia rẽ nào giữa anh em đều là một sự ghê tởm đối với Chúa (Châm 6:16-19).

Mời Của Satan

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Xin Chúa dạy bạn hạ mình trước những người làm bạn vấp phạm và xin Ngài tha thứ.

NGÀY 9

TÍN ĐỒ LANG THANG SINH RA NHƯ THẾ NÀO NHỈ

Đa-vít nói với những người theo chàng: “Cầu xin CHÚA phạt tôi nếu tôi làm điều này, nghĩa là nếu tôi ra tay hại chủ tôi là người được CHÚA xúc dầu, vì vua chính là người được CHÚA xúc dầu.” Đa-vít dùng những lời lẽ ấy thuyết phục những người theo chàng, không cho họ xông vào vua Sau-lơ. Vua Sau-lơ ra khỏi hang và tiếp tục lên đường.

1Samuên 24:6-7

Trong mối quan hệ giữa Saulơ và Đavít, Chúa thử tấm lòng của Đavít (1Sa 24:6-7). Chúa muốn xem thử Đavít có giết vua để thiết lập vương quốc của chàng tiếp nối vua Saulơ, hay chàng để cho Chúa thiết lập ngai Ngài đời đời.

Chỉ Chúa mới có quyền phán xét và trả thù. Trong Rôma 12:19 chúng ta đọc, “Anh chị em thân yêu, đừng tự báo thù ai, nhưng hãy nhường chỗ cho cơn thịnh nộ của Chúa, vì Kinh Thánh đã chép: Sự báo trả thuộc về Ta; Ta sẽ báo ứng! Chúa phán vậy.” Chúng ta không được phép xâm phạm quyền của Chúa. Làm điều đúng mà không đúng cách thì cũng không đúng. Vâng, Saulơ đáng bị Đức Chúa Trời, chứ không phải Đavít phán xét và hình phạt.

Môi Của Satan

Hãy nghĩ đến lúc nào đó bạn tính ra tay trả thù và không chịu chờ đợi Chúa. Hãy mô tả tình huống đó và hậu quả ra sao.

Nhiều tín đồ hỏi, “Sao Chúa lại để những lãnh đạo phạm lỗi trầm trọng và thậm chí còn gian ác nữa cai trị dân sự?” (Xem ví dụ trong 1Sa-mu-ên 1-5). Là một đứa trẻ ngây thơ, Chúa đặt Samuên ở dưới hệ thống tế lễ mất chất của dân Ysoraên. Tại đó Samuên học nương nhờ, tin cậy và lắng nghe trực tiếp từ Chúa – chứ không phải con người. Và chính Chúa sẽ xử lý các lãnh đạo biến chất.

Chúa thường đặt chúng ta ở những nơi khó khăn và chịu áp lực gia tăng để chúng ta được tình yêu và lửa của Ngài mài dũa. Nếu chúng ta vấp phạm và bỏ đi, chúng ta không nhận điều Chúa dành cho chúng ta; chúng ta bắt đầu gánh chịu hết vấp phạm này đến vấp phạm khác. Những người bị vấp phạm phản ứng với tình huống gây vấp phạm và làm nhiều điều bên ngoài có vẻ thuộc linh nhưng không được Chúa cảm động. Chúng ta không được kêu gọi để phản ứng với con người hay hoàn cảnh mà để hành động vâng lời để đáp lại Chúa.

Chúa thường đặt chúng ta ở những nơi khó khăn và chịu áp lực gia tăng để chúng ta được tình yêu và lửa của Ngài mài dũa.

Thường khi chúng ta cảm thấy bị áp lực, chúng ta tìm kiếm một lời của Chúa để giải khuây. Nhưng Chúa đặt chúng ta trong lò lửa nóng nực để làm chúng ta trưởng thành và để luyện lọc cùng thêm sức chúng ta – chứ không tiêu diệt chúng ta!

Hãy trải nghiệm mình làm theo danh sách sau :

1. Tôi có chạy trốn khỏi áp lực luyện lọc của Chúa không?

☐ Có

☐ Không

Phần Suy Gẫm Bỏ Sung Sách Mỗi Của Satan

2. Tôi có than phiền khi bị áp lực không?
☐ Có ☐ Không
3. Tôi có biện minh cho tội lỗi của tôi và kết án tội lỗi nơi người khác không?
☐ Có ☐ Không
4. Tôi có mong các nhà lãnh đạo hội thánh phải toàn vẹn trong khi đó thì tôi bất toàn không?
☐ Có ☐ Không
5. Tôi có sẵn lòng nghe tiếng Chúa và chờ đợi sự dẫn dắt của Ngài không?
☐ Có ☐ Không
6. Hãy đọc Êsai 55:12. Tôi có sẵn lòng ra đi trong bình an không?
☐ Có ☐ Không

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Xin Chúa Giê-su làm Đấng Chặn Chiên trọn vẹn của bạn và đầy dẫn bạn bằng tình yêu Ngài để yêu thương các mục sư chăn bầy của bạn.

NGÀY 10

CÂY TRỒNG SẼ TRỞ

Họ được trồng trong nhà CHÚA, lớn mạnh trong sân của Đức Chúa Trời chúng ta. Dù đến tuổi già vẫn sinh bông trái, được mạnh khoẻ và xanh tươi, để chứng tỏ CHÚA là ngay thẳng, Ngài là tảng đá của tôi và trong Ngài không có sự bất công.

Thi Thiên 92:13-15

Nhiều tín đồ đi từ hội thánh này đến giáo phái nọ, làm nhân sự của tổ chức này đến cán sự của chức vụ nọ, để tìm cách phát triển chức vụ của họ. Nếu Chúa đặt họ ở vị trí mà họ không được thừa nhận hay được khích lệ, họ rất dễ bị vấp phạm. Nếu họ không đồng ý với cách làm việc, họ bị vấp phạm và bỏ đi chỗ khác. Những người bị vấp phạm tự búng mình lên, than phiền đủ điều và hay đổ lỗi người lãnh đạo và họ không bao giờ thấy những khuyết điểm của họ.

Chúa liên tục luyện lọc và làm chúng ta trưởng thành bằng cách gia tăng áp lực trong những lĩnh vực nào chúng ta cần tăng trưởng. Nếu chúng ta cứ đổi chỗ mà chúng ta đã được trồng, chúng ta sẽ không bao giờ tăng trưởng y theo cách Chúa muốn.

Hãy liệt ra danh sách các hội thánh mà bạn gia nhập trong 10 năm qua:

Nếu bạn đã thay đổi hội thánh, xin nói lý do? Hãy đánh dấu x về tất cả những lý do bạn bỏ hội thánh đó.

- ☐ Dời nhà đến vùng khác.
- ☐ Thay đổi giáo phái.
- ☐ Vấp phạm mục sư.
- ☐ Vấp phạm nhân sự hay chấp sự.
- ☐ Vấp phạm các truyền đạo sinh.
- ☐ Vấp phạm giáo lý.
- ☐ Vấp phạm kiểu thờ phượng.
- ☐ Vấp phạm bởi _____
- ☐ Các lý do khác _____

Nếu vấp phạm là lý do để đổi hội thánh thì bạn mang môi của Satan từ hội thánh này đến hội thánh khác, gieo rắc những hạt giống tiêu cực và sự son sẻ thuộc linh bất kỳ nơi nào bạn đến.

Hãy đọc các câu Kinh Thánh sau và ghi ra những gì người ta nói về mối quan hệ giữa luật pháp của Chúa với sự vấp phạm, sự tăng trưởng và kết quả thuộc linh.

Thi Thiên 1:1-3

Môi Cửa Satan

Thi 119:165

Mác 4:4:16-17

*Hãy liệt kê năm ích lợi đến với bạn khi bạn không chấp nhận
vấp phạm và để Chúa trồng bạn tại hội thánh địa phương.*

1.

2.

3.

4.

5.

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

*Cảm tạ Chúa về hội thánh mà Ngài đặt để bạn ở đó và xin
Ngài làm bạn trưởng thành và khiến bạn thịnh vượng tại đó.*

NGÀY 11

TRỐN TRÁNH THỰC TẠI

[Họ] lúc nào cũng muốn học hỏi, nhưng chẳng bao giờ hiểu được chân lý.

2Timôthê 3:7

Người ta thường hỏi tôi làm sao để biết khi nào thì rời hội thánh hay thôi làm cho một chức vụ? Đáp lại, tôi hỏi họ, “Ai sai bạn đến hội thánh mà bạn hiện đang nhóm?” Phần lớn họ đều trả lời, “Chúa sai.” Tôi liền giải thích nếu Chúa sai họ đến đó thì không nên bỏ đi cho đến khi Chúa phóng thích họ. Khi Chúa bảo bạn đi, bạn sẽ ra đi trong sự bình an, bất kể tình trạng hội thánh hay chức vụ đó như thế nào (Êsai 55:12).

Hãy mô tả thời điểm Chúa phóng thích bạn khỏi một hội thánh và cho phép bạn vẫn duy trì mối quan hệ tốt đẹp kể từ khi bạn ra đi.

Mời Của Satan

Trong sách này tôi đã mô tả sự khác nhau giữa teknon (“con trẻ hay con chưa lớn”) và huois (“con trưởng thành”). Rôma 8:14 nói về con trưởng thành : “Hễ ai được Thánh Linh Đức Chúa Trời dẫn dắt ấy là con [huois] của Đức Chúa Trời.” Đức Chúa Trời làm con cái Ngài trưởng thành bằng cách nào? Để hiểu tiến trình trưởng thành thuộc linh, chúng ta quan sát một ví dụ toàn hảo về Con Trưởng Thành của Đức Chúa Trời là Chúa Cứu Thế Giê-su.

Sự vấp phạm chặn đứng sự tăng trưởng thuộc linh, nhưng sự chịu khổ và vâng lời đem chúng ta đến mối quan hệ sâu nhiệm hơn với Chúa và với người khác.

Chúa Giê-su trưởng thành qua sự vâng lời và chịu khổ.

Bạn học được gì về sự chịu khổ và vâng lời ngay bây giờ trong hội thánh mà bạn hiện đang nhóm? Bạn có tăng trưởng trong thái độ, ý tưởng, và tình cảm để tránh bị vấp phạm với người khác hay với Chúa khi bạn đối diện sự chịu khổ hay là bạn đòi hỏi phải vâng phục hoàn toàn không?

Chúng ta cần học biết rằng sự vấp phạm chặn đứng sự tăng trưởng thuộc linh, nhưng sự chịu khổ và vâng lời đem chúng ta đến mối quan hệ sâu nhiệm hơn với Chúa và với người khác.

Hãy hoàn tất những câu sau :

Khi tôi chịu khổ, tôi phản ứng _____

Khi tôi phải vâng lời, thái độ của tôi là _____

Phân Suy Gẫm Bỏ Sung Sách Môi Của Satan

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN

*Đầu phục mọi sự trong sự vâng lời Chúa và dâng mình làm
cái bình sẵn sàng chịu khổ vì Chúa.*

NGÀY 12

TỰ BỆNH VỰC MÌNH

***Vì CHÚA có toàn quyền trên chiến trận, và Ngài sẽ
nộp các người vào tay chúng ta.”***

1Samuên 17:47

Một lời bào chữa phổ biến cho sự tự bệnh vực mình vì không muốn vâng lời chính là sự vấp phạm. Có cảm giác không thật về việc tự bệnh vực mình khi dung túng sự vấp phạm. Làm thế khiến bạn không thấy cá tính khiếm khuyết của bạn bởi vì bạn hay đổ lỗi cho người khác lúc đó. Bạn không bao giờ đối diện với sự thiếu trưởng thành hay tội lỗi của bạn bởi vì bạn chỉ thấy lỗi của người gây ra vấp phạm. Vì thế, cố gắng của Chúa muốn phát triển phẩm cách trong bạn qua nghịch cảnh này đã bị gián đoạn. Người bị vấp phạm sẽ tránh những nguyên nhân gây vấp phạm và cuối cùng là chạy trốn, trở nên tin đồ lang thang.

Kinh Thánh nói nhiều về việc phán xét và đổ lỗi người khác.

Đọc các câu Kinh Thánh sau và ghi ra những gì Kinh Thánh nói với bạn về việc phán xét và đổ lỗi người khác.

Mathiơ 7:1-5

Phần Suy Gẫm Bỏ Sung Sách Mỗi Của Satan

Mathiơ 5:21-26

Luca 6:36-37

Rôma 2:1-2

Rôma 12:17-21

Rôma 14:10-13

Giacơ 4:11-12

Chúa Giê-su phán trong Giăng 20:23, “Các con tha tội ai thì họ được tha. Các con buộc tội ai thì họ bị buộc tội.”

Tình yêu quên đi lỗi lầm để có được hy vọng cho tương lai.

Chúng ta giữ tội lỗi của người khác khi chúng ta giữ vấp phạm và dung túng thù hận. Chìa khoá là không chạy trốn nan đề, hãy đối diện với những người gây vấp phạm và hãy làm hoà lại. Tại sao? Không chịu xử lý vấp phạm sẽ không giải phóng chúng ta khỏi nan đề. Căn nguyên của nan đề vẫn không được đụng tới. Kế hoạch của Chúa thường khiến chúng ta đối diện những tổn thương và thái độ mà chúng ta không muốn đối diện. Những vấp phạm mà chúng ta bị cám dỗ muốn tránh khỏi sẽ đem lại sức mạnh cho đời sống chúng ta.

Hãy nhớ : tình yêu quên đi lỗi lầm để có được hy vọng cho tương lai. Nếu chúng ta thật sự chiến thắng vấp phạm, chúng ta phải tìm cách làm hoà. Thời điểm có thể là không phải ngay lập tức nhưng trong lòng chúng ta, chúng ta sẽ tìm cơ hội để phục hồi.

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Xin Chúa giúp bạn đối diện với vấp phạm và không chạy trốn nó.

NGÀY 13

NỀN TẢNG CHẮC CHẮN

Cho nên CHÚA phán thế này: “Này, Ta đặt tại Si-ôn một tảng đá, tảng đá thử nghiệm, là đá góc nhà quý báu, một nền móng vững chắc để ai tin cậy sẽ không hốt hoảng.”

Êsai 28:16

Người nào tin Chúa sẽ không hành động vội vàng. Một người hành động vội vàng là một người bất ổn bởi vì hành động của người đó không dựa trên nền tảng thích hợp. Người này dễ dao động và chao đảo bởi những cơn bão bất bớ và thử thách. Nền tảng chắc chắn để đối diện sự bất bớ và thử thách là Lời Đức Chúa Trời. Tôi thường bảo hội thánh và các tín hữu khi tôi giảng là hãy lắng nghe tiếng Chúa trong tiếng nói của tôi. Khi chúng ta nghe một lời từ Chúa được xúc dầu giảng hay khi chúng ta đọc một cuốn sách bồi linh, chúng ta nên tìm kiếm những từ hay những nhóm từ loé lên trong tâm linh chúng ta.

Tác giả Thi Thiên nói, “Sự giải thích lời Chúa đem lại ánh sáng; nó đem sự hiểu biết cho người chân thật” (Thi 119:130). Chính việc Lời Chúa bước vào tấm lòng, không phải tâm trí của chúng ta mới soi sáng và làm sáng tỏ vấn đề.

Lời Chúa soi sáng đời sống bạn mỗi tuần như thế nào? Hãy đánh dấu x và mỗi cách bạn nghe tiếng Chúa sau đây cho đời sống bạn.

Mời Của Satan

☐ Học Kinh Thánh	☐ Đọc Kinh Thánh
☐ Hát Kinh Thánh	☐ Giảng Kinh Thánh
☐ Dạy Kinh Thánh	☐ Đọc sách bồi linh
☐ Nghe đọc Kinh Thánh	
☐ Cách khác _____	

Những gì mà Chúa bày tỏ bởi Thánh Linh Ngài thì không ai lấy khỏi chúng ta. Chúng ta đặt quyết định của chúng ta trên Lời Chúa. Không có nền tảng của Lời Chúa chúng ta sẽ rất dễ bị vấp phạm bởi những thử thách và hoạn nạn bất ngờ. Khi Lời Chúa không châm rế trong chúng ta, chúng ta có thể nhận Lời Chúa cách vui mừng lúc đầu nhưng sau đó lại bị vấp phạm (Mác 4:16-17).

**Không có nền tảng của Lời Chúa chúng ta
sẽ rất dễ bị vấp phạm bởi những thử
thách và hoạn nạn bất ngờ.**

Khi bạn nghe Lời Chúa mà trái ngược với cảm giác, ý nghĩ hay cách sống của bạn thì bạn phản ứng như thế nào? Hãy ghi ra mức độ thường thường từ 1 đến 7.

_____tôi nổi giận.

_____tôi bối rối.

_____tôi cảm thấy bị tổn thương.

_____tôi ăn năn.

_____tôi vui mừng khi nghe Chúa phán.

_____tôi bị vấp phạm.

_____tôi đổ lỗi cho người khác.

_____Lý do khác.

Phần Suy Gẫm Bỏ Sung Sách Môi Của Satan

Châm rề trong Lời Chúa và được Đức Thánh Linh soi sáng sẽ giúp chúng ta nghe lẽ thật của Chúa và nghe người khác mà không bị vấp phạm.

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

*Cảm tạ Chúa về Lời Ngài và về những cách Ngài soi sáng
Lời Ngài cho đời sống bạn.*

NGÀY 14

KHÔNG CÒN CHỌN LỰA NÀO KHÁC

Hãy đến cùng Ngài là tảng đá sống, đã bị loài người loại bỏ nhưng được Đức Chúa Trời chọn lựa và quý trọng. Anh chị em cũng được xem như những tảng đá sống được dùng để xây dựng nhà thiêng liêng, và qua Chúa Cứu Thế Giê-su anh chị em sẽ nên thầy tế lễ thánh để dâng sinh tế thiêng liêng đẹp lòng Đức Chúa Trời.

1Phierơ 2:4-5

Lời khải thị của Chúa là vầng đá vững chắc để chúng ta xây cuộc đời cũng như chức vụ trên đó. Những mạng lệnh và luật lệ của Lời Chúa không phải là phần tự chọn mà là một sự bắt buộc. Chúng ta không chọn vấp phạm và bất tuân chỉ vì mang lệnh hay luật lệ của Lời Chúa phán có thể khiến ta vấp phạm. Sự lựa chọn duy nhất mà chúng ta có là vâng lời.

Hãy mô tả lúc nào đó trong đời sống bạn khi bạn vấp phạm với Lời Chúa và không chịu vâng lời Chúa. Hậu quả là gì?

Trong lúc gặp thử thách và áp lực, chúng ta thấy mình, như Phierơ, trở thành những viên đá – viên đá nhỏ được xây thành ngôi nhà thuộc linh. Phierơ (Petra) là tảng đá, một tảng đá xưng nhận Chúa Giê-su là Con Đức Chúa Trời hằng sống.

Thử thách và hoạn nạn xác định vị trí của một người. Nói cách khác, nó định đoạt đời sống thuộc linh bạn đang ở đâu. Nó phơi bày tình trạng thật của lòng bạn.

Kinh Thánh nói đến một căn nhà xây trên cát (Mat 7:26-27). Căn nhà này có năm tầng và trang trí đẹp đẽ. Bao lâu còn ánh nắng mặt trời thì căn nhà đó trông nguy nga và tráng lệ. Kể đến bạn xây một căn nhà một tầng. Hầu như nếu đem ra so sánh thì nó không đẹp và không ai thèm ngắm nó như căn nhà cao to đồ sộ kia. Nhưng căn nhà này được xây trên cái móng mà bạn không thể thấy – trên đá.

Thử thách và hoạn nạn xác định vị trí của một người. Nói cách khác, nó định đoạt đời sống thuộc linh bạn đang ở đâu.

Bao lâu không có dông tố nào ập đến thì căn nhà năm tầng trông đẹp hơn nhiều. Nhưng khi gặp phải dông tố, căn nhà năm tầng kia sụp xuống và đổ nát. Cơ đốc nhân là những viên đá sống tạo thành căn nhà xây trên vàng đá là Chúa Giê-su. Khi bão tố ập đến, họ không chạy trốn, không vấp phạm hay đổ lỗi cho người khác. Trái lại, trong bão tố của cuộc đời, họ đứng vững vàng.

Môi Của Satan

Bạn có cố gắng xây nhà trên nền cát của hệ thống thế gian không? Hãy đánh dấu x nói về bất kỳ nền tảng nào được liệt kê dưới đây mà bạn bị cám dỗ để dừng tới. Hãy mô tả vấn đề kết quả:

- ☐ Tiền bạc _____
- ☐ Thành công _____
- ☐ Quyền lực _____
- ☐ Tài sản _____
- ☐ An ninh _____
- ☐ Con người _____
- ☐ Lý do khác _____

Hãy đảm bảo là bạn xây đời mình trên Lời mặc khải của Đức Chúa Trời, chứ không phải những gì người khác nói hay làm. Hãy cứ tìm kiếm Chúa và lắng nghe khi Ngài phán với lòng bạn. Đừng làm hay nói điều gì chỉ để làm hài lòng mọi người. Hãy tìm kiếm Chúa và đứng vững trên những gì Chúa soi sáng trong lòng bạn!

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Xin Thánh Linh bày tỏ Lời Ngài cho bạn và giúp bạn xây dựng cuộc đời trên vầng đá là Chúa Giê-su.

NGÀY 15

MỌI THỨ RÚNG ĐỘNG SẼ BỊ RÚNG ĐỘNG

Ngày xưa, tiếng Ngài phán làm cho đất rung động, thì ngày nay Ngài lại hứa: “Một lần nữa, Ta sẽ làm rung động không những trái đất mà luôn cả tầng trời!” Từ “một lần nữa” biểu thị sự dẹp bỏ các vật bị rung động tức là các loài tạo vật để những điều bất di bất dịch tồn tại mãi mãi.

Hêbơơ 12:26-27

Dù Phi-e-rơ nhận được nhiều khải thị về Chúa Giê-su là ai, ông vẫn chưa có được bản tính và sự khiêm nhường của Chúa. Ông xây cuộc đời và chức vụ bằng chiến thắng và niềm kiêu hãnh quá khứ. Phao-lô khuyên chúng ta cẩn thận về cách chúng ta xây trên cái nền của chúng ta trong Chúa :

Nhờ ân sủng Đức Chúa Trời đã ban cho tôi, như một chuyên gia xây cất giỏi, tôi đã đặt nền móng, còn người khác xây dựng lên. Nhưng mỗi người phải cẩn thận về công trình xây cất của mình. Vì không ai có thể đặt một nền móng nào khác ngoài nền đã lập tức là Chúa Cứu Thế Giê-su.

1Côrinhtô 3:10-11

Môi Của Satan

Khi bất kỳ phần nào trong đời sống chúng ta được xây trên những điều thuộc thể gian, phần đó sẽ bị Chúa làm cho rúng động.

Đọc 1Giăng 2:15-17. Dưới đây là danh sách những điều thuộc thể gian mà Chúa sẽ làm rúng động khỏi đời sống chúng ta. Hãy đánh dấu x vào hàng tượng trưng vị trí hiện tại của bạn.

Tham dục của xác thịt

BỊ RÚNG ĐỘNG RỒI

CẦN BỊ RÚNG ĐỘNG

Tham dục của mắt

BỊ RÚNG ĐỘNG RỒI

CẦN BỊ RÚNG ĐỘNG

Kiêu ngạo của đời

BỊ RÚNG ĐỘNG RỒI

CẦN BỊ RÚNG ĐỘNG

Do Phierơ kiêu ngạo lúc gần kết thúc chức vụ của Chúa Giê-su nên Ngài bảo ông, “Hỡi Simôn, Simôn, Satan đòi sà sẩy ngươi như sà sẩy lúa mì” (Lu 22:31).

Chúa Giê-su không cầu nguyện cho Phi-e-rơ thoát khỏi sự sà sẩy gần như không chịu nổi. Ngài cầu nguyện để đức tin ông không lung lạc khi bị sà sẩy.

Kiêu ngạo mở cửa cho kẻ thù bước vào và sà sẩy Phi-e-rơ. Nếu Chúa Giê-su có suy nghĩ như nhiều tín đồ trong hội thánh ngày nay có, thì Ngài chắc đã phán, “Nào ta hãy cầu nguyện và trói buộc sự tấn công của ma quỷ.

Phần Suy Gẫm Bỏ Sung Sách Môi Của Satan

Chúng ta sẽ không để cho ma quỷ làm việc này với Si-môn, môn đồ yêu dấu của chúng ta!” Nhưng hãy xem Ngài nói gì : “Nhưng chính Ta đã cầu nguyện cho con để đức tin con không bị lung lạc; khi con hồi phục, hãy làm cho anh em mình vững mạnh” (Luca 22:32).

Chúa Giê-su không cầu nguyện cho Phi-e-rơ thoát khỏi sự sàng sảy gần như không chịu nổi. Ngài cầu nguyện để đức tin ông không lung lạc khi bị sàng sảy. Chúa Giê-su biết từ cuộc thử thách này mà hình thành một nhân cách mới, điều mà Phi-e-rơ cần có để hoàn thành định mệnh của ông và làm mạnh mẽ anh em khác.

Satan xin phép để sà sảy hết cỡ Phi-e-rơ để ông mất đức tin. Ý định của kẻ thù là tiêu diệt con người có đầy tiềm năng này, con người đã nhận nhiều khải thị từ Chúa. Nhưng Chúa có mục đích khác cho việc sà sảy và Đức Chúa Trời luôn đi trước ma quỷ.

Chúa có thể làm rung động đời sống chúng ta về những mục đích sau. Nếu Ngài làm rung động đời sống bạn, như vậy thì đâu là lý do sau đây là mục đích của Ngài cho bạn? (Đánh dấu x phần nào áp dụng cho bạn).

- ☐ Đem đời sống bạn gần nền tảng hơn.
- ☐ Loại bỏ những thứ thuộc về sự chết, như sự kiêu ngạo khỏi đời sống bạn.
- ☐ Gặt hái những gì chín mùi bên trong bạn.
- ☐ Đánh thức linh vực tiềm ẩn trong đời sống thuộc linh của bạn.
- ☐ Làm cho đời sống bạn vững vàng để cho lẽ thật trong tâm linh bạn không còn bị phân rẽ khỏi hồn và thân thể bạn.

Bất kỳ thái độ nào của tấm lòng mà ăn sâu trong sự ích kỷ hay kiêu ngạo sẽ bị rung động và tẩy rửa.

Mời Của Satan

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Xin Chúa sà n sảy sự kiêu ngạo, sự ích kỷ và tham dục khỏi đời sống bạn.

NGÀY 16

ÂN SÙNG CHO NGƯỜI HẠ MÌNH

*Mọi người hãy lấy sự khiêm nhường mà đối đãi
nhau, vì*

*“Đức Chúa Trời chống cự kẻ kiêu ngạo
Nhưng ban phước cho người khiêm nhường.”*

1Phierơ 5:5

Những thử thách trong đời sẽ phơi bày những gì có trong lòng chúng ta – dù là vấp phạm với Chúa hay với con người. Thử thách hoặc là làm cho bạn cay đắng với Chúa và với người khác hoặc là làm cho bạn mạnh mẽ hơn. Nếu bạn vượt qua được thử thách, rễ của bạn sẽ đâm sâu hơn, làm bạn và tương lai của bạn được ổn định. Nếu bạn thất bại, bạn sẽ bị vấp phạm và bị nhiễm sự cay đắng.

Phierơ bị rung động đến độ ông không còn khoe ông là người quan trọng nữa. Ông mất hết lòng tự tin bản thân. Ông nhận biết rằng ý chí cương định của ông chỉ là phù du. Ông thật sự hạ mình. Bây giờ ông là ứng viên đủ tiêu chuẩn cho ân sủng của Chúa. Chúa ban ân sủng cho người hạ mình. Hạ mình là điều kiện tiên quyết.

Bạn có bao giờ thưa với Chúa, “Chúa ơi, con đã hầu việc Ngài và bỏ hết mọi thứ theo Ngài, vậy sao bây giờ những điều khủng khiếp hay tồi tệ này xảy ra cho con?”

**Thử thách hoặc là làm cho bạn cay đắng
với Chúa và với người khác hoặc là làm
cho bạn mạnh mẽ hơn.**

Nhiều cơ đốc nhân trải qua những đau thương và thất vọng thường trở nên vấp phạm Chúa bởi vì họ tin là Ngài phải chiếu cố đặc biệt tới tất cả những điều họ làm cho Ngài. Những người như thế đang hầu việc Chúa với những lý do sai lầm. Chúng ta không hầu việc Ngài vì *những gì Ngài có thể làm mà vì Ngài là ai và vì những gì Ngài đã làm cho chúng ta rồi*. Những người bị vấp phạm không hiểu hết món nợ lớn Ngài đã trả cho họ để họ được tự do. Họ đã quên là họ được giải cứu khỏi sự chết. Họ nhìn qua con mắt tự nhiên thay vì con mắt thuộc linh.

Có phải bạn phục vụ Chúa xuất phát từ lòng kiêu ngạo, tự tin hay mong rằng Ngài sẽ thưởng cho bạn về sự phục vụ của bạn bằng những của cải vật chất hay cuộc sống thoải mái không?

Hãy hoàn tất các câu sau :

Động cơ của tôi hầu việc Chúa là _____

Lòng tin chắc của tôi dựa trên _____

Phần thưởng tôi mong nơi Chúa là _____

Chúng ta không làm gì có giá trị đời đời bằng khả năng riêng của chúng ta.

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Xin Chúa thanh tẩy lòng bạn và cất đi mọi sự tự tin nơi xác thịt của bạn.

NGÀY 17

ĐÁ VẤP PHẠM

Vì Kinh Thánh đã chép: “Này, Ta đã đặt trên Si-ôn một tảng đá góc nhà được chọn lựa và quý giá, và người nào tin cậy đá ấy Sẽ chẳng hổ thẹn.” Tảng đá này cũng quý giá cho anh chị em là những kẻ tin. Nhưng cho những kẻ không tin: “Tảng đá mà thợ xây nhà loại ra, sẽ trở nên tảng đá đầu góc nhà,” “Một tảng đá chương ngại, làm cho họ vấp ngã.” Họ vấp ngã vì không vâng giữ Đạo và việc đó cũng đã định sẵn rồi.

1Phierơ 2:6-8

Ngày nay ý nghĩa của từ *tin* đã bị suy yếu. Dưới con mắt của nhiều người thì tin chỉ đơn thuần là chấp nhận một sự kiện nào đó. Đối với nhiều tín đồ, tin không liên hệ gì đến sự vâng lời. Nhưng trong câu Kinh Thánh trên, từ *tin* và *không vâng lời* được nói đối nghịch nhau.

Kinh Thánh khích lệ, “ai tin nhận Đấng ấy sẽ không bị hư mất nhưng được sự sống vĩnh phúc” (Gi 3:16). Do cách chúng ta nhìn từ ngữ *tin*, nhiều người nghĩ rằng điều duy nhất họ phải làm là tin rằng Chúa Giê-su hiện hữu và chết trên đồi Gô-gô-tha, và rằng họ ở trong vị trí ngay thẳng với Chúa. Nếu đây là chỉ là đòi hỏi duy nhất thì ma quỷ cũng có vị trí ngay thẳng với Chúa. Kinh Thánh nói : “Anh tin có một Đức Chúa Trời. Tốt lắm! Các ác quỷ

Mời Của Satan

cũng tin điều ấy và run sợ” (Gia-cơ 2:19). Nhưng ma quỷ không được cứu.

Hãy hoàn tất các câu sau :

Đối với tôi, đức tin là _____

Đối với tôi, vâng lời là _____

Nếu tôi nói tôi tin mà không vâng lời thì _____

Từ *tin* trong Kinh Thánh có ý nghĩa hơn là nhìn nhận hay đồng ý ở lý trí về một sự thật hiện hữu. Trung thực với mạch văn của các câu Kinh Thánh trên, chúng ta có thể nói yếu tố chính của đức tin là vâng lời. Chúng ta có thể đọc theo cách này. “Cho nên, cho anh em là những kẻ vâng lời thì là đá quý. Cho những kẻ không vâng lời, thì hòn đá bị thợ xây loại ra, bèn trở nên đá góc nhà, là đá gây cho vấp vấp, là đá lớn làm cho sa ngã.”

Tình yêu là yếu tố quyết định trong mối quan hệ của chúng ta với Chúa – không phải yêu một nguyên tắc hay thích một lời dạy nào đó mà là yêu thương dành cho một con người : Chúa Giê-su.

Không khó khăn gì để vâng lời khi bạn biết cá tính và tình yêu của người mà bạn đầu phục. Tình yêu là yếu tố quyết định trong mối quan hệ của chúng ta với Chúa – không phải yêu một nguyên tắc hay thích lời dạy nào đó mà là yêu thương dành cho một con người đó là Chúa Giê-su. Nếu tình yêu thương đó không chiếm đúng vị trí thì chúng ta dễ bị vấp phạm và sa ngã.

Khi bạn sống cho ý Chúa, bạn sẽ không thoả mãn những ưa thích của con người. Kết quả là bạn sẽ chịu khổ trong xác thịt (thân xác). Chúa Giê-su phải chịu sự chống đối gay gắt từ các lãnh đạo tôn giáo. Những người theo

Phần Suy Gẫm Bỏ Sung Sách Mỗi Của Satan

đạo tin rằng Đức Chúa Trời chỉ hành động trong “khuôn khổ” của họ. Họ tin rằng chỉ họ mới là giáo hội “độc quyền” của Chúa. Nếu Chúa chúng ta mà đã làm nhiều người theo đạo vấp phạm khi Ngài được Thánh Linh dẫn dắt cách đây hai ngàn năm thì ngày nay những người theo Ngài chắc chắn cũng sẽ gây cho người ta vấp phạm.

Hãy nhớ rằng phản ứng của bạn quyết định tương lai của bạn. Hãy hoàn tất câu sau :

Khi người khác vấp phạm với việc tôi sống cho Chúa, tôi sẽ

Phaolô viết : “Về phần tôi, thưa anh chị em, nếu tôi vẫn còn truyền giảng phép cắt bì thì tại sao tôi lại vẫn bị bắt bớ? Nếu quả như thế thì sự xúc phạm do thập tự giá gây ra đã bị huỷ đi rồi.” (Ga 5:11)

Nếu ai đó thách thức lẽ thật của Phúc Âm, đây là lúc để bảo vệ chứ không xin lỗi. Chúng ta phải quyết định trong lòng rằng chúng ta sẽ vâng theo Thánh Linh của Chúa bất kể phải trả giá nào.

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Hãy thưa với Chúa rằng bạn tin cậy, yêu thương và vâng lời Ngài.

NGÀY 18

E CHÚNG TA LÀM HỌ VẤP PHẠM

Vậy nên chúng ta đừng lên án lẫn nhau nữa, nhưng quyết định không làm trở ngại hay gây cớ vấp ngã cho anh chị em mình.

Roma 14:13

Dù nhiều người vấp phạm Chúa Giê-su, Ngài không bao giờ gây vấp phạm do Ngài đòi hỏi quyền lợi hay ích lợi của Ngài. Chúa Giê-su khuyên, “Vì thế, ai khiêm nhường như đứa trẻ này, ấy là người lớn nhất trong Nước Thiên Đàng” (Mat 18:4). Nhóm từ chính ở đây là: “Hễ ai trở nên khiêm nhường.” Liền sau đó Chúa Giê-su nói rõ hơn khi phán :

Nhưng trong vòng các con thì không nên như thế. Ai muốn làm lớn phải làm đầy tớ cho các con; ai muốn đứng đầu trong các con phải làm nô lệ cho các con. Cũng thế, Con Người không phải đến để được phục vụ nhưng để phục vụ và hiến mạng sống mình cứu chuộc nhiều người.

Mathiơ 20:26-28

Thật là một lời tuyên bố đầy ngạc nhiên ! Ngài đến không để người ta phục vụ mà để phục vụ người ta. Ngài là Con; Ngài được miễn; Ngài không mắc nợ gì cả; Ngài không

Phần Suy Gẫm Bỏ Sung Sách Mỗi Của Satan

ở dưới quyền con người nào. Tuy nhiên, Ngài chọn dùng quyền tự do để phục vụ.

Chúa Giê-su chọn dùng sự tự do của Ngài để phục vụ.

Hãy đọc các đoạn Kinh Thánh sau, và ghi ra những gì mà mỗi đoạn Kinh Thánh dạy về việc phục vụ và làm tôi tớ.

Luca 16:13

Luca 22:26

Giăng 12:26

Rôma 7:6

Galati 5:13

Philíp 2:5-11

Mời Của Satan

Đề ý là Phaolô nhấn mạnh trong Galati 5:13 rằng chúng ta được ban cho đặc quyền hay cơ hội để phục vụ lẫn nhau. Chúng ta không dùng sự tự do hay đặc quyền của con cái Chúa để phục vụ bản thân. Sự tự do phải dùng để phục vụ người khác. Có tự do trong phục vụ nhưng có trói buộc trong sự nô lệ. Người nô lệ là người phải phục vụ còn người tôi tớ là người sống để phục vụ.

Tôi đã thấy nhiều cơ đốc nhân phục vụ với thái độ bức dọc. Họ than phiền và than vãn khi họ nộp thuế. Họ sống như là nô lệ cho chính luật mà họ đã được tự do rồi. Họ vẫn còn bị nô lệ trong lòng.

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Từ bỏ mọi sự nô lệ cho thế gian và đầu phục mình làm tôi tớ của Chúa.

NGÀY 19

TỪ BỎ QUYỀN LỢI

Nhưng hãy cẩn thận, đừng để quyền tự do của anh chị em gây cho những người yếu đức tin vấp phạm.

1Côrinhtô 8:9

Chúng ta được ban cho quyền tự do để phục vụ và phó sự sống của chúng ta. Chúng ta phải xây dựng, chứ không phá huỷ. Quyền tự do cũng không được ban cho để chúng ta tích trữ của cải cho bản thân. Bởi vì một số cơ đốc nhân dùng quyền đó theo cách này, nên nhiều người ngày nay bị vấp phạm bởi lối sống của các cơ đốc nhân đó. Chúng ta có sự tự do trong Chúa để làm nhiều điều nhưng nếu điều đó làm vấp phạm người khác thì chúng ta phải cẩn trọng xem xét và tự giới hạn bản thân để làm chứng cho người khác.

Có phải những việc tôi làm là để tìm cách gây dựng người khác hay bản thân tôi?

Dưới đây là danh sách bạn tự nguyện ngưng làm để bạn không làm đá vấp ngã cho người khác.

Tôi từ bỏ quyền để :

Để không làm vấp phạm :

_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____

Làm sao chúng ta biết chúng ta cần gác qua sự tự do và quyền lợi của chúng ta để đem người khác đến với Chúa? Tôi đề nghị áp dụng cái mà tôi gọi là “bài trắc nghiệm gây dựng.”

Sứ đồ Phao-lô, khi viết cho người Rôma, đã tóm tắt tấm lòng của Chúa về vấn đề này: “Vậy, ta hãy đeo đuổi những việc đem lại hoà thuận và xây dựng nhau” (Rôma 14:19).

Những điều chúng ta làm có thể Kinh Thánh cho phép. Nhưng hãy thử hỏi: Có phải việc này nhằm gây dựng người khác hay cho bản thân?

Hãy đọc chậm rãi đoạn Kinh Thánh sau. Gạch dưới phần nào mà bạn thấy khó làm. Hãy khoanh tròn phần nào bạn cần làm ngay.

Mọi sự đều được phép làm, nhưng không phải mọi sự đều hữu ích. Mọi sự đều được phép làm nhưng không phải mọi sự đều xây dựng . . . Vậy thì, hoặc ăn, hoặc uống hay làm việc gì hãy vì vinh quang của Chúa mà làm. Đừng xúc phạm người Do Thái hay người Hy Lạp hay Hội Thánh Đức Chúa Trời. Hãy như tôi, cố làm vui lòng mọi người, *không tìm kiếm lợi ích riêng*, nhưng lợi ích cho nhiều người để họ có thể được cứu rỗi. Đừng tìm kiếm lợi ích riêng cho mình nhưng hãy tìm lợi cho người khác nữa.

1Côrinhtô 10:23-24,31-33

Phần Suy Gẫm Bỏ Sung Sách Môi Của Satan

Hãy để cho Thánh Linh chạm đến mọi lĩnh vực của đời sống qua đoạn Kinh Thánh này. Hãy để Ngài chỉ bạn thấy những động cơ hay kế hoạch kín giấu của bạn mà chỉ nhằm ích lợi bản thân mà không ích lợi gì cho người khác. Bất kể lĩnh vực nào mà bạn còn muốn nắm giữ, hãy để Chúa thách thức bạn như là tội lỗi của mọi người.

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Xin Chúa chỉ cho bạn bất cứ điều gì trong đời sống bạn mà có thể là đá vấp ngã đối với người khác và sau đó hãy loại bỏ đi.

NGÀY 20

THA THỨ : KHÔNG CHO, KHÔNG NHẬN

Vì thế, Ta bảo các con, bất cứ điều gì các con cầu nguyện và nài xin, hãy tin mình đã được thì các con sẽ được như vậy. Khi đang đứng cầu nguyện, nếu có điều gì bất bình với ai, các con hãy tha thứ, để Cha các con trên trời cũng tha thứ lỗi lầm cho các con. Nếu các con không tha lỗi cho người khác, thì Cha các con ở trên trời cũng không tha thứ những lỗi lầm cho các con.

Mác 11:24-26

Chúng ta hãy hướng sự chú ý tới hậu quả của việc không chịu bỏ qua sự vấp phạm và cách để tự do khỏi vấp phạm.

Chúa Giê-su có ý khi phán, “Nhưng nếu các người không tha thứ, thì Cha ta ở trên trời cũng không tha thứ cho các người đâu.” Chúng ta sống trong một nền văn hoá mà không phải lúc nào chúng ta cũng nói vậy là vậy. Hậu quả là chúng ta cũng không tin người khác nói vậy là vậy với chúng ta. Thế là chúng ta không coi trọng lời nói của một người.

Phần Suy Gẫm Bỏ Sung Sách Mỗi Của Satan

Chuyện này có từ hồi còn nhỏ. Cha mẹ nói với đứa con, “Nếu con mà làm nữa, con sẽ bị ăn roi.” Đứa trẻ không chỉ tái phạm nhưng còn phạm nhiều lần sau đó. Và cứ có chuyện gì thì đứa trẻ cũng nghe lời cảnh báo tương tự từ cha mẹ. Và thường thì cha mẹ nói vậy chứ không có đánh gì cả. Nếu có đánh thì hoặc đánh nhẹ hoặc đánh nặng bởi vì cha mẹ cũng không vui gì.

Có phải bạn tha thứ người khác để bạn nhận sự tha thứ không?

Nhưng khi Chúa Jêsus phán, Ngài muốn chúng ta tin hoàn toàn Lời Ngài. Chúng ta không thể xem Lời Ngài như cách chúng ta xem lời của người lớn nói mà chúng ta thường nghe. Khi Ngài phán vậy là Ngài có ý nói vậy. Ngài là thành tín ngay khi chúng ta thất tín. Mức độ chân thật và liêm khiết của Ngài vượt trên nền văn hoá hay xã hội của chúng ta. Nên khi Ngài phán, “Nhưng nếu các người không tha thứ, thì Cha ta ở trên trời cũng không tha thứ cho các người đâu.” Ngài có ý nói vậy.

Hãy ghi ra những gì Chúa Giê-su nói về sự tha thứ trong các sách Phúc Âm.

Mathiơ 6:14-15

Luca 16:37

Môi Của Satan

Mathiơ 6:12

Bạn có tin thật sự lời Chúa phán không? Bạn có tha thứ người khác để bạn được thứ tha không? Khi lòng bạn đầy dẫy sự cay đắng thì nó không có chỗ nào để nhận sự tha thứ của Chúa.

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Xin Chúa giúp bạn thật sự tha thứ những người đã làm bạn vấp phạm để bạn nhận sự thứ tha của Chúa.

NGÀY 21

ĐÂY TỐ KHÔNG CHỊU THA

Lúc ấy, Phê-rô đến hỏi Đức Giê-su: “Thưa Thầy, nếu anh em con phạm tội cùng con, thì sẽ tha cho họ mấy lần? Đến bảy lần chẳng?”

Đức Giê-su đáp: “Ta bảo cho con rõ, không phải đến bảy lần, mà là bảy mươi lần bảy.

Mathiô 18:21-22

Chúa Giê-su dạy Phierô và các môn đồ rằng việc tha thứ người khác dựa trên việc tha thứ vô hạn của Đức Chúa Trời. Để làm sáng tỏ điểm này, Chúa Giê-su kể một dụ ngôn về đây tố không chịu tha.

Hãy đọc lại dụ ngôn này trong Mathiô 18:23-35. Sau đó hãy hoàn tất các câu sau:

Đối với tôi, điểm chính của dụ ngôn là _____

Điều mà tôi nghe Chúa nói với tôi qua dụ ngôn này là _____

Tội mà chúng ta phạm với nhau so với tội chúng ta phạm với Chúa giống như bốn ngàn đô la so với 4,5 tỉ đô la. Chúng ta có thể bị ai đó đối xử rất tệ, nhưng cũng không thể sánh với tội chúng ta phạm với Chúa.

Mời Của Satan

Khi bạn biết rằng Chúa Giê-su giải cứu bạn khỏi sự chết và sự thống khổ đời đời, bạn sẽ phóng thích người khác mà không đòi điều kiện.

Hãy liệt kê theo thứ tự từ 1 đến 7 những tội mà bạn thấy khó tha thứ.

_____ ai đó nói xấu tôi.

_____ ai đó lạm dụng tình cảm hay thể xác tôi.

_____ ai đó lạm dụng tình cảm hay thể xác người tôi yêu mến.

_____ ai đó nói dối với tôi.

_____ ai đó ăn cắp của tôi.

_____ Lý do khác _____

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Xin Chúa loại bỏ sự ngăn trở trong lòng bạn do sự cay đắng gây ra. Hãy cầu nguyện cụ thể cho những người mà tội của họ gây ra sự ngăn trở này.

NGÀY 22

TRẢ THÙ: MỘT CẠM BÃY

Đừng lấy ác báo ác cho ai cả; hãy làm điều thiện trước mặt mọi người.

Rôma 12:17

Giữ vấp phạm không tha thứ giống như giữ lại món nợ với ai đó. Khi một người bị người khác làm hại, anh ta cho rằng người ta nợ anh. Anh mong người ta phải trả sòng phẳng cho anh, dù đó là tiền bạc hay hiện vật. Tuy nhiên, là con cái Chúa, lo trả thù cho mình là tội.

Đọc các câu Kinh Thánh sau và rồi tóm tắt ý chính mà mỗi đoạn này dạy dỗ.

Rôma 12:19

Giacơ 4:12;5:9

Mathiơ 5:38-42

Chúa Giê-su không cho phép có chỗ nào cho hận thù. Thực ra Ngài phán thái độ của chúng ta là nên tránh xa việc tự trả thù đến độ chúng ta sẵn sàng chấp nhận khả năng bị lợi dụng lần nữa.

**Chúng ta được khuyên là phải châm rễ và
lập nền trong tình yêu của Chúa.**

Chúa Giê-su ví tình trạng của tấm lòng với tình trạng của đất đai. Chúng ta được khuyên là phải châm rễ và lập nền trong tình yêu của Chúa. Hạt giống Lời Chúa sẽ châm rễ trong lòng chúng ta, lớn lên và cuối cùng sinh trái công chính. Trái này chính là tình yêu thương, vui mừng, bình an, nhịn nhục, nhân từ, hiền lành, trung tín, mềm mại, tiết độ (xem Ga-la-ti 5:22-23).

Tuy nhiên, đất chỉ sinh ra cây từ hạt giống trồng xuống đất. Nếu chúng ta gieo giống nọ nần, giống không tha thứ, và giống vấp phạm thì các rễ khác sẽ mọc chen vào tình yêu của Chúa. Rễ này được gọi là rễ đắng (Êrê 12:14-15). Sự đắng cay là một cái rễ. Nếu rễ này được nuôi dưỡng - tưới nước, bảo vệ, tài bồi và chăm sóc - nó sẽ mọc dài ra và sâu xuống. Nếu không xử lý ngay, rễ này rất khó nhổ. Sức mạnh của vấp phạm sẽ cứ tăng mạnh. Chẳng mấy chốc, thay vì sinh ra trái công chính, chúng ta sẽ thấy một mùa gặt giận dữ, ganh ghét, phần nộ, xung đột, và bất hoà. Chúa Giê-su gọi những trái này là trái xấu. (Xem Mat 7:19-20).

Phần Suy Gẫm Bỏ Sung Sách Mỗi Của Satan

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Cảm tạ Chúa rằng bình an của Ngài bước vào đời sống bạn là nhờ bạn phóng thích sự vấp phạm bấy lâu nay đã tắc trách trong lòng bạn.

NGÀY 23

VUA ANH MINH LÀM CHUYỆN BẮN THỦ

***Còn Áp-sa-lôm ghét Am-nôn đến nỗi không hề nói
một lời gì, dù lành hay dữ, với Am-nôn, vì Am-nôn
đã làm nhục Ta-ma, em gái chàng.***

2Samuên 13:22

Ápsalôm báo thù việc Ta-ma bị hãm hiếp bằng cách giết Am-môn. Chàng cũng giữ cay đắng trong lòng với Đavít vì vua không phạt Am-môn về chuyện hãm hiếp em gái của chàng. Ý tưởng của Ápsalôm bị đầu độc bởi sự cay đắng. Chàng trở thành chuyên gia chỉ trích điểm yếu của Đavít. Tuy nhiên chàng lại mong rằng cha cậu sẽ quan tâm đến chàng. Khi Đavít không tỏ vẻ quan tâm, điều này làm tăng thêm mối thù hận của Ápsalôm.

Xuất phát từ thái độ chỉ trích và vấp phạm này, Ápsalôm bắt đầu lôi kéo về chàng những ai bất mãn. Chàng sẵn sàng gặp hết thủy dân Ysơraên, để thì giờ lắng nghe lời kêu than của họ. Chàng than rằng sự tình sẽ khác nếu chàng làm vua. Chàng sẽ cứu xét trường hợp của họ, bởi vì dường như vua không có thì giờ cho dân chúng. Có lẽ Ápsalôm đã cứu xét các trường hợp của họ bởi vì chàng cảm thấy chính chàng cũng không được đối xử công minh.

Phần Suy Gẫm Bỏ Sung Sách Môi Của Satan

Chàng làm ra vẻ quan tâm đến dân chúng. Kinh Thánh nói Áp-ra-ham lấy lòng dân Y-sơ-ra-ên khỏi cha chàng là Đavít. Nhưng có phải chàng thật sự lo cho họ hay chàng tìm cách lật đổ Đavít, người đã làm chàng vấp phạm?

Đức Thánh Linh cáo trách khi Ngài phán qua lương tâm chúng ta.

Những phụ tá mục sư trong một hội thánh thường bị vấp phạm bởi những người mà họ phục vụ. Chẳng mấy chốc họ trở nên hay chỉ trích – chuyên gia bắt lỗi nơi lãnh đạo trên họ. Họ bị vấp phạm. Cái nhìn họ bị méo mó. Họ có cái nhìn hoàn toàn khác cái nhìn của Chúa.

Hãy hoàn tất các câu sau:

Khi ai đó đến gặp tôi mà chỉ trích lãnh đạo của hội thánh thì tôi _____

Khi tôi chỉ trích lãnh đạo hội thánh, tôi _____

Cách hiệu quả để xử lý vấp phạm trong hội thánh là _____

Hãy liệt kê danh sách bất kỳ người nào trong hội thánh làm bạn vấp phạm, kể cả mục sư. Hãy viết tên của họ và viết ngày nào bạn đến gặp họ xin họ tha thứ cho sự vấp phạm của bạn.

Tên

Khi nào bạn xin tha thứ

Môi Của Satan

Đôi khi khả năng quan sát của họ cũng đúng. Có lẽ Đa-vít đáng lẽ ra phải ra tay trị Am-nôn. *Có lẽ ông lãnh đạo của mình phạm nhiều sai lầm.* Ai là quan toà – bạn hay Chúa? Hãy nhớ rằng nếu bạn gieo sự gây hấn, bạn sẽ gặt sự gây gổ.

Đức Thánh Linh cáo trách khi Ngài phán qua lương tâm chúng ta. Chúng ta không được phép bỏ qua sự cáo trách của Ngài hay dập tắt Ngài. Nếu ai đã làm vậy, hãy ăn năn trước mặt Chúa và mở lòng nhận sự sửa sai của Ngài.

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Xin Chúa loại bỏ khỏi bạn tinh thần chỉ trích.

NGÀY 24

THOÁT KHỎI CẠM BÃY

Do đó, tôi luôn luôn cố gắng giữ lương tâm không chê trách trước mặt Đức Chúa Trời và loài người.

Công Vụ 24:16

Cần cố gắng mới thoát khỏi sự vấp phạm. Phao-lô so sánh việc này với việc tập thể dục. Nếu chúng ta luyện tập thân thể, chúng ta ít có nguy cơ bị thương. Khi chúng ta thực hành tha thứ và từ chối không bị vấp phạm, chúng ta sẽ giữ lương tâm chúng ta ngay thẳng và trong sạch.

Cần cố gắng mới thoát khỏi sự vấp phạm.

Thỉnh thoảng người ta làm chúng ta vấp phạm, và thật khó để tha thứ. Nhưng chúng ta đã huấn luyện tấm lòng chúng ta để nó ở trong tình trạng kiểm soát sự vấp phạm; vì thế, chúng ta sẽ không bị thương tổn hay mang những hậu quả thiệt hại về sau. Một số vấp phạm mang tính thử thách hơn số khác nên chúng ta phải được huấn luyện để đối phó. Chính sự vấp phạm tiếp theo tạo ra sự tổn thương hay đau đớn mà sau đó chúng ta sẽ phải kỷ luật tâm linh để được tự do và được chữa lành lần nữa. Nhưng kết quả như thế xứng đáng với nỗ lực của chúng ta. Có phải bạn đang bị tổn thương trầm trọng không? Dưới đây là bài tập cần thiết để được phục hồi.

Mời Của Satan

Sau khi đọc mỗi bước, hãy viết ra những phản ứng cụ thể mà bạn có để nhận sự phục hồi.

1. Thừa nhận bạn bị tổn thương.

Tôi bị tổn thương bởi _____

2. Xưng nhận tổn thương với Chúa.

Chúa ơi, con xưng nhận là con bị tổn thương khi

3. Hãy mở lòng ra với sự sửa sai và chỉ dẫn của Ngài.

Chúa ơi, con hiểu là Ngài muốn con _____

4. Cuối cùng, chúng ta phải tha thứ người làm chúng ta tổn thương.

Chúa Giê-su ơi, con tha thứ _____

về chuyện _____

Bài tập kế tiếp mà chúng ta đối diện sau khi chúng ta tha thứ ai đó là tránh tái phạm. Đôi khi chúng ta thấy mình tranh chiến cùng những ý tưởng mà chúng ta có đối với người đó trước khi chúng ta tha thứ cho họ. Cách chúng ta làm là nhớ cầu nguyện cho người đó. Những câu Kinh Thánh này sẽ giúp bạn biết cách cầu nguyện.

Hãy đọc mỗi câu Kinh Thánh này và ghi ra thái độ nào Chúa muốn chúng ta có trong lòng đối với những người làm tổn thương chúng ta.

Mathiơ 5:44

Thi Thiên 35:11-14

2Côrinhtô 10:5

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Cầu nguyện cho nhu cầu cấp thiết của người làm bạn tổn thương.

NGÀY 25

ĐƯỢC CHỮA LÀNH ĐỂ ĐỔI ĐẦU

*Trên tất cả mọi sự, hãy yêu nhau sâu đậm, vì tình
yêu thương che phủ vô số tội lỗi.*

1Phierơ 4:8

Có những lúc con đường duy nhất để nhận sự chữa lành phải qua sự đổi đầu. Thật dễ để yêu thương những người không làm gì sai lầm trước mặt mình. Đó là tình yêu trắng mắt. Nhưng để yêu thương một người mà chúng ta thấy lỗi lầm của họ, đặc biệt khi mà chúng ta là nạn nhân của họ thì lại là một chuyện khác.

Những khó khăn chắc chắn sẽ đến trong bước đường chúng ta theo Chúa. Chúng ta không thể trốn tránh mà phải đối diện khó khăn, vì nó là một phần của tiến trình trở nên trọn vẹn trong Ngài. Nếu bạn chọn chạy trốn khó khăn, điều đó sẽ cản trở nhiều đến sự tăng trưởng của bạn.

Khi bạn chiến thắng những trở ngại khác nhau, bạn sẽ mạnh mẽ và có lòng trắc ẩn hơn. Bạn sẽ trở nên yêu Chúa Giê-su hơn. Nếu bạn ra khỏi những gian khổ mà không cảm thấy như vậy, bạn có lẽ chưa được phục hồi khỏi vấp phạm. Bạn phải chọn để được phục hồi. Một số tín đồ bị tổn thương mà không hề được phục hồi bởi vì họ chọn sống vậy.

Phần Suy Gẫm Bỏ Sung Sách Mỗi Của Satan

- Nếu bạn vẫn còn tổn thương từ những vấp phạm quá khứ, ấy là vì bạn chọn giữ tổn thương.
- Cách duy nhất để được chữa lành là tha thứ. Hãy phóng thích sự vấp phạm và dâng người gây vấp phạm cho Chúa.
- Việc thiếu đi lòng thương xót người khác phát sinh từ việc không chịu tha thứ điểm yếu của người ta.
- Sự trưởng thành thuộc linh của bạn tùy thuộc vào việc bạn sẵn sàng đối diện, tha thứ và bỏ qua những vấp phạm quá khứ.

Chúa Giê-su học vâng lời qua sự chịu khổ. Phi-e-rơ cũng học vâng lời qua sự chịu khổ. Phao-lô cũng học vâng lời qua sự chịu khổ.

Sự trưởng thành thuộc linh của bạn tùy thuộc vào việc bạn sẵn sàng đối diện, tha thứ và bỏ qua những vấp phạm quá khứ.

Còn bạn thì sao? Bạn có học được gì không? Do hậu quả của vấp phạm quá khứ, hiện giờ bạn cảm thấy như thế nào?

Trong mỗi cột dưới đây, hãy đánh dấu x vào cột đúng, ám chỉ cảm nhận của bạn ngay bây giờ.

CẢM GIÁC ĐƯỢC LÀNH

- ☐ Tự do
- ☐ Tha thứ
- ☐ Yêu thương
- ☐ Nhân từ
- ☐ Thương xót
- ☐ Chấp nhận
- ☐ Hạ mình

CẢM GIÁC BỊ TỔN THƯƠNG

- ☐ Gánh nặng
- ☐ Không tha thứ
- ☐ Trả thù
- ☐ Cứng cổ
- ☐ Phán xét
- ☐ Từ chối
- ☐ Kiêu ngạo

Môi Của Satan

☐ Lòng mềm mại	☐ Cứng lòng
☐ Làm hòa	☐ Giận dữ
☐ Vui mừng	☐ Chán nản
☐ Được lành	☐ Đổ vỡ
☐ Tươi mới	☐ Cay đắng

Nếu bạn thấy mình đánh dấu bên cảm giác tổn thương nhiều hơn cảm giác được lành thì tiến trình chữa lành của bạn đã ngưng; bạn không làm theo sự dẫn dắt của Chúa và không trưởng thành thuộc linh gì cả.

Sự trưởng thành không đến cách dễ dàng. Nếu vậy thì ai cũng đạt đến sự trưởng thành rồi! Không mấy người đạt tới mức sống này do họ phải đối diện với sự kháng cự. Chắc chắn có sự kháng cự bởi vì lối sống của xã hội chúng ta không phải là tin kính mà là ích kỷ. Thế gian này bị “vua cầm quyền chốn không trung” (Êph 2:2) cai trị. Hậu quả là để đạt được sự trưởng thành của Chúa thì ta phải gặp khó khăn phát sinh do dám chống lại lối sống ích kỷ.

Hãy nhớ rằng khi chúng ta bỏ sự sống mình vì có Chúa Giê-su, chúng ta sẽ tìm lại sự sống của Ngài. Hãy học tập trung vào kết quả cuối cùng, chứ không phải sự tranh chiến. (Xem 1Phierơ 4:12-13).

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Cảm tạ Chúa về những thử thách và hoạn nạn bạn đối diện. Cảm tạ Ngài về những kết quả xảy đến do những tranh chiến gây ra.

NGÀY 26

MỤC TIÊU LÀ LÀM HOÀ

Các con nghe lời dạy cho người xưa rằng: ‘Chớ giết người. Ai giết người thì bị trừng phạt.’ Nhưng Ta bảo các con: ‘Ai giận anh em mình thì đáng bị trừng phạt. Ai mắng anh em mình là ngu xuẩn thì đáng bị đưa ra toà. Ai mắng anh em mình là điên khùng thì đáng bị ném vào lửa hoả ngục.’ Hãy để lễ vật ở trước bàn thờ, đi giải hoà cùng anh em mình trước đã, rồi hãy trở lại dâng lễ vật.

Mathiơ 5:21-22,24

Trong Bài Giảng Trên Núi, Chúa Giê-su bắt đầu trích luật pháp, là luật chi phối hành động bên ngoài. Rồi Ngài chỉ ra sự ứng nghiệm của luật pháp bằng cách xoáy vào tấm lòng. (Xem Mathiơ 5:21-23,24). Trước mặt Chúa, một người giết người không chỉ giới hạn cho người phạm tội giết người mà cả cho người ghét anh em mình. Lòng bạn sao thì bạn là người như vậy!

Chúa Giê-su mô tả những hậu quả của vấp phạm trong phần bài giảng này. Ngài cho thấy sự nguy hiểm của việc giữ cơn giận hay sự vấp phạm cay đắng. Nếu ai giận anh em mình mà không có lý do, người đó sẽ bị trừng phạt. Chúa Giê-su dạy cho họ rằng không xử lý cơn giận nó sẽ dẫn tới thù hận. Và thù hận mà không xử lý sẽ khiến họ bị quăng xuống tận địa ngục. Chúa khuyên các môn đồ hãy tìm kiếm

Mời Của Satan

việc làm hoà như là ưu tiên hàng đầu để đáp trả với vấp phạm.

Chúng ta cấp bách tìm cách làm hoà, không phải chỉ vì cố chúng ta mà còn vì cố anh em chúng ta nữa. Chúng ta làm cầu nối giúp anh em đó thoát khỏi vấp phạm. Tình yêu của Chúa không cho phép chúng ta để cho anh em này cứ giận dữ mà không phục hồi lại. Chúng ta có thể không làm điều gì sai. Đúng hay sai không quan trọng. Quan trọng là chúng ta giúp anh em vấp phạm này hơn là chứng minh mình đúng.

**Thường thì chúng ta phán xét chính mình
bằng ý *định* của chúng ta và phán xét
người khác bằng *hành động* của họ.**

Hãy viết danh sách bất kỳ ai mà bạn vấp phạm. Viết từng tên một kèm với ngày tháng mà bạn đến gặp người đó để làm hoà.

Tên	Ngày	Tháng
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____

Thường thì chúng ta phán xét chính mình bằng ý *định* của chúng ta và phán xét người khác bằng *hành động* của họ. Có thể lắm ta có ý này nhưng ta lại nói ý khác. Đôi khi chúng ta giấu động cơ thật của chúng ta cách tinh vi.

Phần Suy Gẫm Bỏ Sung Sách Mỗi Của Satan

Chúng ta cho rằng động cơ chúng ta là trong sạch. Nhưng khi chúng ta lọc qua Lời Chúa, chúng ta thấy động cơ chúng ta lại khác. Nếu bạn cần làm hoà, có động cơ chính đáng chưa đủ. Đây là lúc hãy đi làm hoà ngay. Bạn có chịu đi không?

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Xin Chúa ban cho bạn tình thương và can đảm để đi làm hoà bất kỳ ai mà bạn bị vấp phạm.

NGÀY 27

XIN NGƯỜI BỊ VẤP PHẠM THA THỨ

*Vậy, ta hãy đeo đuổi những việc đem lại hoà thuận
và xây dựng nhau.*

Rôma 14:19

Rôma 14:19 cho chúng ta biết cách để đến với người chúng ta làm vấp phạm. Nếu chúng ta đến với thái độ thất vọng, chúng ta sẽ không thúc đẩy việc hoà thuận. Chúng ta chỉ gây khó chịu cho người bị tổn thương mà thôi. Chúng ta phải duy trì thái độ tìm kiếm sự hoà thuận qua sự khiêm nhường mà không còn giữ sự kiêu ngạo nữa. Đây là cách duy nhất để nhìn thấy sự làm hoà đích thật.

Nhiều lần tôi đến với những người tôi làm tổn thương hay những người nổi giận với tôi, và họ đã chỉ trích tôi. Họ nói tôi là ích kỷ, là vô tâm, là kiêu ngạo, là cộc cằn, là hằn học và nhiều nữa. Phản ứng tự nhiên của tôi là, “Không, tôi không phải vậy. Bạn không hiểu tôi thôi!” Nhưng khi tôi bênh vực mình thì tôi chỉ “đổ dầu vào lửa” vấp phạm mà thôi. Đây không phải là tìm kiếm sự hoà thuận. Bênh vực cho bản thân và quyền lợi của bản thân không bao giờ mang lại sự hoà thuận thật.

Phần Suy Gẫm Bỏ Sung Sách Mỗi Của Satan

Ngược lại tôi học lắng nghe và im lặng cho đến khi họ nói những gì họ cần nói. Nếu tôi không đồng ý, tôi sẽ cho họ biết tôi tôn trọng những điều họ vừa nói và sẽ tra xét thái độ và ý định của tôi. Rồi tôi nói với họ là tôi xin lỗi vì tôi đã làm họ tổn thương.

Sự khôn ngoan của Chúa là sẵn sàng thuận phục.

Có những lúc khác những điều người ta nói về tôi là chính xác. Tôi thừa nhận, “Bạn đúng, xin tha thứ cho tôi.”

Nhớ lại lần mới đây khi bạn xin ai đó tha thứ bạn. Nêu vắn tắt cách bạn đến gặp họ. Khoanh tròn điều kiêu ngạo nào bạn đã nói hay làm.

Chịu hạ mình mới thúc đẩy sự làm hoà. Kiêu ngạo luôn bênh vực. Còn hạ mình luôn đồng ý và nói, “Bạn đúng. Tôi sai. Xin tha thứ cho tôi.”

Đọc Giacô 3:17 và viết lại ý này bằng chính lời của bạn.

Sự khôn ngoan của Chúa là sẵn sàng thuận phục. Không có cứng đầu cứng cổ khi có bất đồng cá nhân. Một người phục sự khôn ngoan của Chúa không ngại chấp nhận quan điểm của người khác miễn là không vi phạm chân lý.

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Xin Chúa bày tỏ những vấp phạm nào trong lòng bạn và ban cho bạn khôn ngoan để đi gặp những người bạn gây vấp phạm.

NGÀY 28

ĐẾN GẶP NGƯỜI LÀM BẠN VẤP PHẠM

***Nếu có một anh em có lỗi với con, hãy đến gặp
riêng người mà khuyên bảo. Nếu người nghe lời thì
con được lại anh em.***

Mathiơ 18:15

Nhiều người áp dụng câu Kinh Thánh này với một thái độ khác với thái độ mà Chúa Giê-su muốn nói. Nếu họ bị tổn thương, họ sẽ đi gặp và quả trách người gây vấp phạm trong tinh thần trả thù và giận dữ. Họ dùng câu này để biện minh cho việc lên án người đã làm tổn thương họ. Nhưng họ hiểu sai toàn bộ lý do mà Chúa Giê-su dạy chúng ta đến gặp mặt nhau. Lý do không phải để lên án nhưng để làm hoà. Ngài không muốn chúng ta nói với anh em mình rằng họ độc ác với chúng ta như thế nào. Chúng ta phải đi gặp để loại bỏ những vấp phạm nhằm ngăn trở sự phục hồi mối quan hệ của chúng ta.

Điều này cũng giống cách Chúa phục hồi chúng ta với chính Ngài. Chúng ta đã phạm tội với Ngài, nhưng Ngài, “đã tỏ tình yêu thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta” (Rôma 5:8). Chúng ta có sẵn lòng vứt bỏ sự tự vệ và chết đi sự kiêu ngạo để được hoà lại với người đã làm chúng ta vấp phạm không? Chúa đã tha tội chúng ta trước

Phần Suy Gẫm Bỏ Sung Sách Môi Của Satan

khi chúng ta xin Ngài tha tội. Chúa Giê-su quyết định tha thứ chúng ta trước khi chúng ta nhận ra tội lỗi của mình.

Hãy đọc kỹ Rôma 5:6-11 và rồi trả lời các câu sau:

Tình trạng của tôi lúc Chúa cứu tôi là _____

Việc Chúa cứu tôi bày tỏ _____

Lý do Ngài cứu tôi là _____

Điều Chúa đã làm để cứu tôi là _____

Dù là Ngài đã tha tội chúng ta, nhưng chúng ta không thể được làm hoà cùng Chúa Cha cho đến khi chúng ta tiếp nhận sứ điệp hoà giải của Ngài.

**Chúng ta phải đi gặp để loại bỏ những
vấp phạm nhằm ngăn trở sự phục hồi mối
quan hệ của chúng ta.**

Trong Tân ước, các môn đồ giảng rằng con người đã phạm tội cùng Chúa. Nhưng tại sao lại cho người ta biết họ đã phạm tội? Để lên án họ ư? Đức Chúa Trời không lên án. “Vì Đức Chúa Trời cho Con Ngài xuống thế gian nào phải để kết án thế gian, nhưng để thế gian nhờ Đức Con mà được cứu.” (Giăng 3:17). Trái lại làm thế là để đem tội

Mời Của Satan

nhân đến chỗ nhận ra tình trạng của họ, ăn năn tội lỗi của họ và xin Chúa tha tội.

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Hãy ăn năn và xin Chúa giúp bạn làm hoà với bất kỳ ai bạn làm tổn thương hay bất kỳ ai làm tổn thương bạn.

NGÀY 29

VẤN ĐỀ MÁU CHỐT

***Nếu có thể được, anh em hãy hết sức sống hoà thuận
với mọi người.***

Rôma 12:18

Nếu chúng ta giữ tình yêu của Chúa làm động cơ của chúng ta, chúng ta sẽ không thất bại. Tình yêu thương không bao giờ thất bại. Khi chúng ta yêu người khác như cách Chúa yêu chúng ta, chúng ta sẽ được tự do dù người khác không muốn làm hoà với chúng ta.

Chúa Giê-su phán, “Nếu có thể được . . .” bởi vì có nhiều lúc người khác không chịu làm hoà với chúng ta. Hoặc có thể điều kiện làm hoà làm thoả hiệp mối quan hệ của chúng ta với Chúa. Ở cả hai trường hợp đều không thể phục hồi mối quan hệ đó.

Đức Chúa Trời phán, “anh em hãy hết sức . . .” Chúng ta sẽ làm mọi sự có thể làm được để làm hoà với người khác bao lâu chúng ta vẫn trung thành với chân lý. Nhưng thực tế chúng ta lại thường vội chấm dứt những mối quan hệ đó.

Chúa phán, “Phước cho người giải hoà, vì sẽ được gọi là con cái Đức Chúa Trời” (Mathiơ 5:9). Ngài không phán, “Phước cho *người giữ hoà*.” Người giữ hoà phải tránh đối đầu bằng mọi giá để duy trì hoà bình, thậm chí có nguy cơ thoả hiệp chân lý. Nhưng sự hoà bình mà anh ta duy trì không phải là sự hoà bình đích thực. Đó là hoà bình giả tạo và chóng qua.

**Tình yêu của Chúa không bao giờ thất bại,
không bao giờ phai tàn và không bao giờ
chấm dứt.**

Còn người giải hoà sẽ bước đi trong yêu thương và dám đối đầu nhằm mang lại chân lý để dẫn đến sự hoà bình lâu bền. Người đó sẽ không duy trì mối quan hệ hời hợt và giả tạo. Người đó thích cởi mở, chân thật và yêu thương. Người đó không dùng “nụ cười để che lấp đau thương.” Người làm hoà bằng tình yêu can đảm sẽ không thất bại.

Làm sao bạn có thể trở thành người giải hoà hiệu quả? Dưới đây là một số phẩm chất của người giải hoà. Hãy đánh dấu x nếu bạn thấy mình như vậy.

Người giải hoà là người . . .

Yêu thương

Nhanh nghe

☐ Tôi là ☐ Tôi cần là ☐ Tôi là ☐ Tôi cần là

Kiên nhẫn

Chậm giận

☐ Tôi là ☐ Tôi cần là ☐ Tôi là ☐ Tôi cần là

Tha thứ

Chậm nói

☐ Tôi là ☐ Tôi cần là ☐ Tôi là ☐ Tôi cần là

Cởi mở

Vâng lời

☐ Tôi là ☐ Tôi cần là ☐ Tôi là ☐ Tôi cần là

Phần Suy Gẫm Bỏ Sung Sách Mối Của Satan

Chịu thiệt thòi

Nghe tiếng Chúa

☐ Tôi là ☐ Tôi cần là ☐ Tôi là ☐ Tôi cần là

Thành thật

Hạ mình

☐ Tôi là ☐ Tôi cần là ☐ Tôi là ☐ Tôi cần là

Chúa Giê-su bày tỏ tất cả những phẩm chất này. Khi Đức Thánh Linh của Vua bình an ngự trong chúng ta, chúng ta có quyền năng để trở thành người có mọi phẩm tính này. Chúa không muốn một ai chết mất. Nhưng Ngài không thoả hiệp chân lý để có được mối quan hệ với chúng ta. Ngài tìm kiếm sự giải hoà bằng một cam kết thật sự, chứ không dựa vào điều kiện ảo tưởng. Làm thế sẽ phát triển sợi dây yêu thương mà không có tội lỗi nào có thể cắt đứt. Ngài đã phó sự sống Ngài cho chúng ta. Chúng ta cũng cần làm tương tự như vậy.

Tình yêu của Chúa không bao giờ thất bại, không bao giờ phai tàn, và không bao giờ chấm dứt cũng không tìm tư lợi và không dễ vấp phạm. (Xem 1Côrinhtô 13:5).

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Xin Chúa đổ đầy bạn tình yêu của Ngài để yêu thương người khác – đặc biệt yêu kẻ thù của bạn và những người làm bạn vấp phạm.

NGÀY 30

HÃY HÀNH ĐỘNG

Vậy, ai biết điều lành mà không làm là phạm tội.

Giacơ 4:17

Này là lúc hãy hành động! Xin Chúa nhắc bạn về những vấp phạm bạn đã giấu kín, quên đi hay chối bỏ. Xin Thánh Linh dò xét quá khứ của bạn, nhắc bạn nhớ bất kỳ người nào mà bạn vẫn còn vấp phạm.

Khi bạn biết rằng tấm lòng bạn đã được tẩy sạch khỏi vấp phạm quá khứ và giờ đã mạnh mẽ và ổn định, hãy đứng vững và chống trả môi của Satan trong tương lai.

Hãy sẵn sàng cầu nguyện và xin sự tha thứ. Chuẩn bị hạ mình xuống mà đi gặp họ để xin tha thứ và làm hoà. Dùng lời cầu nguyện ở phần lời kết như bài cầu nguyện mẫu.

Khi bạn chuẩn bị cầu nguyện, hãy viết ra phản ứng của bạn với các câu nói sau:

Trong suốt chương trình tĩnh nguyện 30 ngày, phần quan trọng nhất tôi học được là _____

Khi bị cám dỗ bởi môi của Satan, tôi sẽ _____

Phần Suy Gẫm Bỏ Sung Sách Mỗi Của Satan

Bước kế tiếp mà cá nhân tôi cần hành động để chống cự sự vấp phạm với người khác là _____

Một người tôi cần xin tha thứ ngay là _____

Một lý do tôi cần ghi lại nhật ký thuộc linh là _____

Liên quan đến vấp phạm, tôi cần cầu nguyện mỗi ngày rằng _____

Khi bạn biết rằng tấm lòng bạn đã được tẩy sạch khỏi vấp phạm quá khứ và giờ đã mạnh mẽ và ổn định, hãy đứng vững và chống trả mỗi của Satan trong tương lai. Hãy đọc về mọi khí giới của Đức Chúa Trời trong Êphêô 6:10-18. Bạn sẽ trở thành người chiến thắng và sẽ đánh bại kẻ thù!

HÃY VIẾT LỜI CẦU NGUYỆN . . .

Cảm tạ Chúa về sự bảo vệ Ngài ban cho bạn qua mỗi một khí giới thuộc linh mà Ngài đã cung ứng cho bạn.

MỒI CỦA SATAN

Nguyên tác : THE BAIT OF SATAN

Tác giả : JOHN BEVERE

Dịch giả : NGÔ MINH HOÀ (ANH-RÊ)

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

Yên Hòa - Cầu Giấy - Hà Nội

ĐT: (04) 37822854 - Fax: (04) 37822854

Chịu trách nhiệm

Nguyễn Công Oánh

Biên Tập

Nguyễn Thị Hà

Trình Bày

Thiên Ngôn

Sửa bản in: Ngô Minh Hòa (Anh-rê)

In 10.000 bản, khổ 14 x 21 (cm)

Tại Cty TNHH DV-TM-SX-IN THIÊN NGÔN

Số xuất bản: 38-2011/CXB/31-42/TG

In xong và nộp lưu chiểu quý 2 năm 2011

Bạn có thể tải miễn phí sách này cùng các sự giảng dạy khác của John và John Bevere trong tiếng Việt trên mạng từ :

www.Messengerinternational.org
www.CloudLibrary.org

Các sách vở tư liệu khác trong nhiều thứ tiếng đều có sẵn để đọc và xem trên Youtube.com & Yuku.com cùng các trang mạng khác.

Thoát Khỏi Bẫy Rập Nguy Hiểm Của Kẻ Thù

Cuốn sách **MỖI CỬA SATAN** phơi bày một trong những cái bẫy lừa dối mà sa-tan dùng để kéo các tín hữu ra khỏi ý muốn của Chúa: sự vấp phạm. Nhiều người bị mắc cái bẫy của sa-tan mà không hay biết gì cả.

Đừng bị lừa nữa! Bạn chắc chắn sẽ bị vấp phạm nhưng vấn đề là bạn để cho nó ảnh hưởng đến mối quan hệ của bạn với Chúa như thế nào. Phản ứng sẽ quyết định tương lai. Nếu bạn biết cách ứng phó đúng thì bạn sẽ trở thành cơ đốc nhân mạnh mẽ hơn thay vì cay đắng hơn.

Trong ấn bản kỷ niệm lần thứ mười của cuốn sách bán chạy nhất này, tác giả John Bevere chỉ cho bạn cách để tránh khỏi vấp phạm và thoát khỏi lối suy nghĩ chủ bại. Với trên 1 triệu bản được in khắp thế giới, ấn bản lần này ghi lại những lời làm chứng của những người đã được Chúa biến đổi khi đọc sách này. Ngoài ra sách này cũng có phần đọc suy gẫm mỗi ngày, phần câu hỏi thảo luận, các câu Kinh Thánh và lời cầu nguyện kèm theo.

Bạn Sẽ Tìm Thấy Câu Trả Lời Cho Các Câu Hỏi Hóc Búa Như:

- Sao tôi lại phải kể về câu chuyện “đời tư” của tôi?
- Tôi tranh chiến với ý tưởng ngờ vực như thế nào đây?
- Tôi làm gì để không còn dằn vặt với những tổn thương quá khứ?
- Làm sao tôi lấy lại lòng tin tưởng sau khi người ta đã làm tôi vấp phạm quá nhiều?

Sách này sẽ giúp bạn tránh khỏi “cái bẫy vấp phạm” của kẻ thù cũng như giúp bạn sống tự do khỏi vấp phạm, khiến bạn có một mối quan hệ hanh thông với Chúa.

JOHN BEVERE là một tác giả best-selling và là một diễn giả hội nghị nổi tiếng. Ông và vợ là Lisa cũng là tác giả best-selling, đã sáng lập chức vụ John Bevere Ministries vào năm 1990. Chức vụ này đã phát triển thành một tổ chức quốc tế, gồm có chương trình truyền hình hàng tuần tên là Messenger, phát tại 214 quốc gia. Ông là tác giả của rất nhiều cuốn sách như Breaking Intimidation, The Fear of The Lord, và Under Cover. Ông và vợ là Lisa sống tại Colorado cùng với bốn con trai.

teach reach rescue
Messenger International®

MessengerInternational.org

Sách này là quà tặng
của tác giả, không bán.

Follow John Bevere on
Facebook and Twitter.